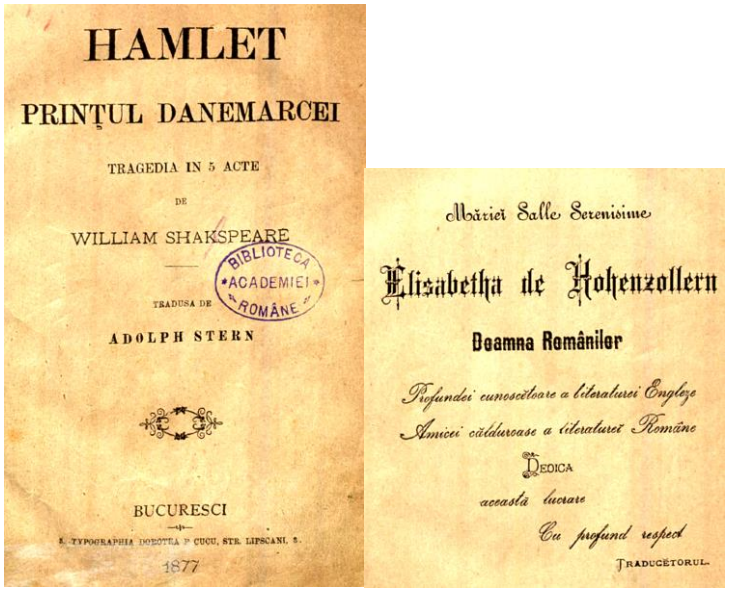

William Shakespeare

Hamlet, Prince of Denmark

Hamlet, Prințul Danemarcei

Parallel Texts

Translated into Romanian by
Adolph Stern, 1877

Edited by
C. George Sandulescu
and Lidia Vianu

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016
Editura online a Universității București pentru studiul limbii engleze prin literatură

BRITISH COUNCIL GREAT BRITAIN
SHAKESPEARE LIVES IN 2016
Literature is news that stays news.
Ezra Pound

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Editura online a Universității București pentru studiul limbii engleze prin literatură

BRITISH COUNCIL GREAT BRITAIN

SHAKESPEARE LIVES IN 2016

Literature is news that stays news.
Ezra Pound

Press Release

Monday 4 April 2016

Shakespeare's Plays in Romanian, 1840-1920

Parallel Texts

Edited by C. George Sandulescu and Lidia Vianu.

In April 2016, *Contemporary Literature Press* will publish as Parallel Texts over 30 volumes of plays by William Shakespeare. Every play will appear in more than one Romanian version. The translations sometimes use older spellings, and even older typographic characters. This confers

Editura *Contemporary Literature Press* publică, sub formă de texte paralele, peste 30 de volume cuprinzând piese de teatru de William Shakespeare, fiecare dintre ele în mai multe versiuni, toate traduse într-o limbă românească pe care pe vremuri o scriam altfel, uneori chiar cu alte caractere tipografice, şi care dă textelor lui Shakespeare o culoare specială, dispărută în zilele

special Romanian local colour to Shakespeare's plays: it is a reminder of an old poetic quality that Romanian possessed in the early 19th century, and which we have lost since then.

We will publish these translations "in instalments". Our volumes are meant to support the British Council project "Shakespeare lives in 2016!" The series published by us will continue for quite a while.

Last but not least, let us remember that, four hundred years ago, Shakespeare died almost at the same time as Cervantes. The only playwright of our world and the only novelist of our world shared the same historical age.

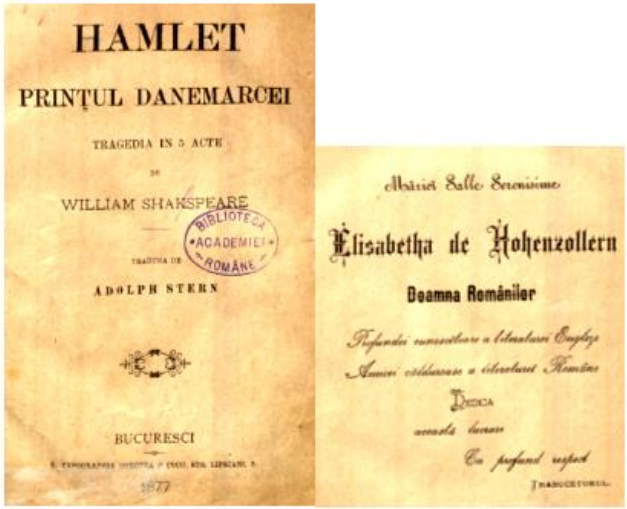
noastre, când exprimarea este prozaică, lipsită de poezie.

Având în vedere că numărul volumelor este mare, le vom publica „în rate", ca să folosim o expresie care dovedeşte limpede cât de lipsită de poezie este vorbirea de astăzi.

Această publicare este legată de aniversarea a celor 400 de ani care au trecut de când l-am avut pe Shakespeare printre noi. *Contemporary Literature Press* sprijină în acest fel celebrarea dramaturgului de către British Council sub deviza „Shakespeare Lives in 2016!" Seria de traduceri vechi ale pieselor lui la editura noastră va continua.

Last but not least, să nu uităm că Shakespeare a murit aproape la aceeaşi dată cu Cervantes. Singurul dramaturg al lumii şi singurul romancier al lumii au trăit şi au murit în acelaşi timp.

C. George Sandulescu and Lidia Vianu

William Shakespeare

Hamlet, Prince of Denmark

Hamlet, Prințul Danemarcei

Parallel Texts

Translated into Romanian by
Adolph Stern, 1877

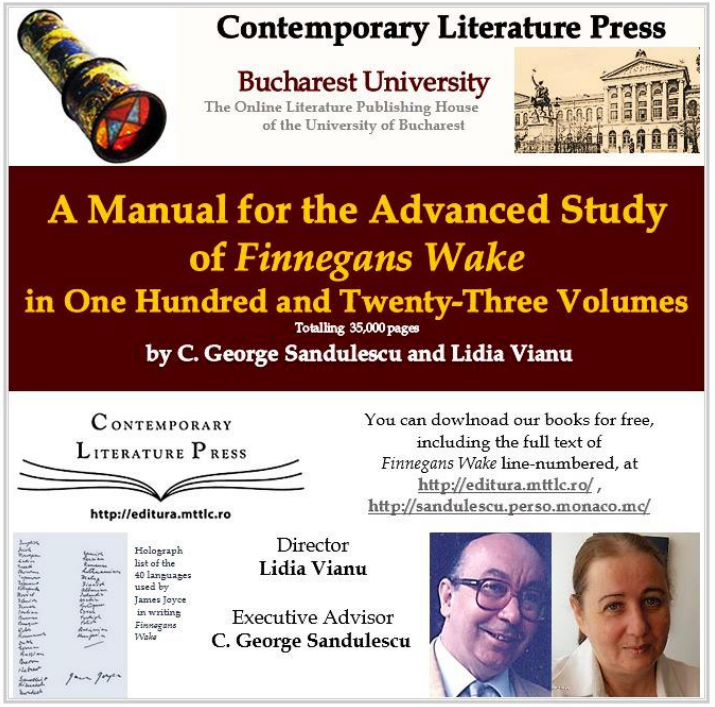
Edited by
C. George Sandulescu
and Lidia Vianu

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016
Editura online a Universității București pentru studiul limbii engleze prin literatură

BRITISH COUNCIL GREAT BRITAIN
SHAKESPEARE LIVES IN 2016
Literature is news that stays news.
Ezra Pound

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
The online Publishing House of the University of Bucharest
http://editura.mttlc.ro
Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură
Lidia Vianu
Director
C. George Sandulescu
Executive Advisor
UNIVERSITATEA DIN BUCUREŞTI
VIRTUTE ET SAPIENTIA
BRITISH COUNCIL
Ambasáid na hÉireann
Embassy of Ireland
Ambasada Irlandei
INSTITUTUL CULTURAL ROMÂN

ISBN 978-606-760-046-9
© The University of Bucharest

Editing, Cover Design and overall Layout by
Lidia Vianu

Subediting: Raluca Ilie
Proofreading: Violeta Baroană, Teodor Duțu, Raluca Ilie, Cristian Vîjea
Typing: Raluca Ilie
IT Expertise: Cristian Vîjea, Simona Sămulescu
PR Manager: Violeta Baroană
Header Design: Elena Ghercă

Acknowledgements

William Shakespeare: *Hamlet. Prințul Danemarcei*. Traducere în limba română de Adolph Stern, Bucureşti, Typographia Dorotea P. Cucu, 1877.

William Shakespeare

Hamlet, Prince of Denmark

Hamlet, Prințul Danemarcei

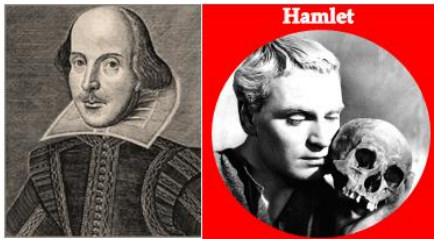
Parallel Texts

Translated into Romanian by
Adolph Stern, **1877**

Edited by
C. George Sandulescu and Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare.
Hamlet. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolph Stern, 1877**.

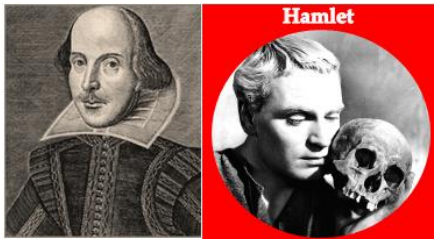
DRAMATIS PERSONAE

Claudius, King of Denmark.
Hamlet, Son to the former, and Nephew to the present King.
Polonius, Lord Chamberlain.
Horatio, Friend to Hamlet.
Laertes, Son to Polonius.
Voltimand, Courtier.
Cornelius, Courtier.
Rosencrantz, Courtier.
Guildenstern, Courtier.
Osric, Courtier.
A Gentleman, Courtier.
A Priest.
Marcellus, Officer.
Bernardo, Officer.
Francisco, a Soldier
Reynaldo, Servant to Polonius.

PERSOANELE

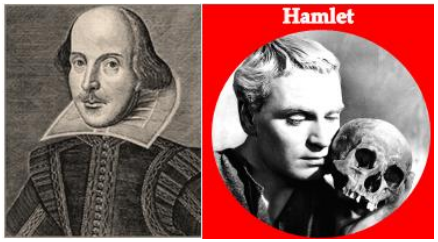
Claudiu, Regele Danemarcei.
Hamlet, fiul regelui precedinte şi nepotul celui actual.
Poloniu, mare cămăraş.
Horatio, amicul lui Hamlet.
Laertes, fiul lui Polonius.
Voltimand,
Corneliu,
Rosencrantz,
Guildelstern, Curteni.
Osric, un curtean.
Un alt curtean.
Un Preot.
Marcel, un oficiar.
Bernardo, un oficiar.
Francisco, un soldat.
Reynaldo, servitorul lui Poloniu.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Players.	
Two Clowns, Grave-diggers.	
A Captain.	Un Căpitan.
English Ambassadors.	Un Ambasador.
Ghost of Hamlet's Father.	Spiritul tatălui lui Hamlet.
Fortinbras, Prince of Norway.	Fortinbras, Prințul Norvegiei.
Gertrude, Queen of Denmark, and Mother of Hamlet.	Gertruda, Regina Danemarcei şi muma lui Hamlet.
Ophelia, Daughter to Polonius.	Ofelia, fiica lui Poloniu.
Lords, Ladies, Officers, Soldiers, Sailors, Messengers, and other Attendants.	Domni, Doamne, Oficiari, Soldați, Actori, Gropari, Marinari, Mesageri şi suită.
SCENE: Elsinore.	Scena se petrece la Elsingor.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ACT I.

SCENE I.

Elsinore. A platform before the Castle.

[*FRANCISCO at his post. Enter to him BERNARDO.*]
BERNARDO: Who's there?
FRANCISCO: Nay, answer me: stand, and unfold yourself.
BERNARDO: Long live the king!
FRANCISCO: Bernardo?
BERNARDO: He.
FRANCISCO: You come most carefully upon your hour.
BERNARDO: 'Tis now struck twelve. Get thee to bed, Francisco.
FRANCISCO: For this relief much thanks: 'tis bitter cold,
And I am sick at heart.
BERNARDO: Have you had quiet guard?
FRANCISCO: Not a mouse stirring.

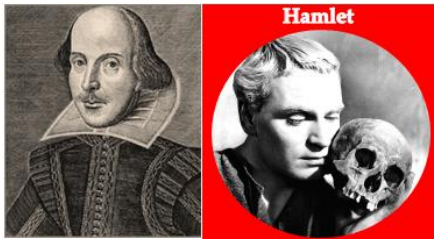
ACTUL I

SCENA I

(O terasă înaintea Palatului)

(*FRANCISCO la postul său. BERNARDO intră*)
BERNARDO: Cine-i?
FRANCISCO: Ba nu, răspunde-mi mie, stai şi fă-te cunoscut.
BERNARDO: Trăiască Regele!
FRANCISCO: Bernardo?
BERNARDO: El.
FRANCISCO: Tu vii precis la ora hotărâtă.
BERNARDO: Miez noapte a sunat, tu du-te te culcă Francisco.
FRANCISCO: Îţi mulţumesc pentru schimbare;
E frig amar, şi simt că nu sunt bine.
BERNARDO: Avut-ai pază liniştită?
FRANCISCO: Nici cârc n-am auzit.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

BERNARDO: Well, good night.
If you do meet Horatio and Marcellus,
The rivals of my watch, bid them make haste.

FRANCISCO: I think I hear them.—Stand, ho! Who is there?
[*Enter Horatio and Marcellus.*]

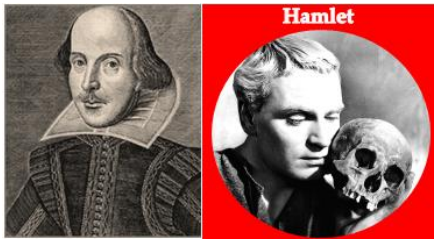
HORATIO: Friends to this ground.
MARCELLUS: And liegemen to the Dane.
FRANCISCO: Give you good-night.
MARCELLUS: O, farewell, honest soldier;
Who hath reliev'd you?
FRANCISCO: Bernardo has my place.
Give you good-night.
[*Exit.*]
MARCELLUS: Holla! Bernardo!

BERNARDO: Say.
What, is Horatio there?

BERNARDO: Bine, noapte bună.
De-ai întâlni pe Horatio şi Marcel,
Tovarăşii'mi de pază, zi-le să
Grăbească.

(*HORATIO şi MARCEL intră*)
FRANCISCO: Îmi pare că-i aud. Stai! Cine e?
HORATIO: Amici acestei țări.
MARCEL: Vasali Danezi.
FRANCISCO: O! noapte bună.
MARCEL: Brav soldat, salut!
Cin' te-a schimbat?
FRANCISCO: Bernardo-mi are locul.
Vă dau iar noapte bună.
(*iese*)
MARCEL: He! Bernardo!
Aici-i Horatio?

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

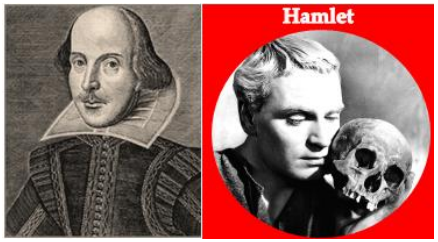

HORATIO: A piece of him.
BERNARDO: Welcome, Horatio:—Welcome, good Marcellus.
MARCELLUS: What, has this thing appear'd again to-night?
BERNARDO: I have seen nothing.
MARCELLUS: Horatio says 'tis but our fantasy,
And will not let belief take hold of him
Touching this dreaded sight, twice seen of us:
Therefore I have entreated him along
With us to watch the minutes of this night;
That, if again this apparition come
He may approve our eyes and speak to it.

HORATIO: Tush, tush, 'twill not appear.
BERNARDO: Sit down awhile,
And let us once again assail your ears,
That are so fortified against our story,
What we two nights have seen.

HORATIO: O bucată din el.
BERNARDO: Salut, Horatio, te salut Marcel.
MARCEL: Părut-a iar năluca, astă noapte?
BERNARDO: Nu am văzut nimic.
MARCEL: Horatio zice că nu e decât
Închipuirea noastră, şi nu vrea
Să creadă-n groaznica apariţiune,
De două ori de noi văzută. Deci,
L-am îndemnat să vină să vegheze
Cu noi minutele acestei nopţi;
Că de-ar veni din nou acea nălucă,
Să mărturească pentru ochii noştri,
Şi să-i vorbească.
HORATIO: Ba aş! Nu va veni.
BERNARDO: Şezi jos puţin,
Şi lasă-ne să asaltăm din nou
Urechea-ţi ce-i aşa de întărită
În contra vestei celei ce-am văzut
În două nopţi.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HORATIO: Well, sit we down,
And let us hear Bernardo speak of this.
BERNARDO: Last night of all,
When yond same star that's westward from the pole
Had made his course to illume that part of heaven
Where now it burns, Marcellus and myself,
The bell then beating one,—

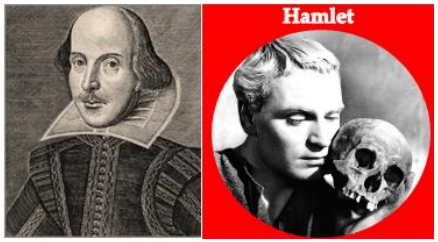
MARCELLUS: Peace, break thee off; look where it comes again!
[*Enter Ghost, armed.*]
BERNARDO: In the same figure, like the king that's dead.
MARCELLUS: Thou art a scholar; speak to it, Horatio.
BERNARDO: Looks it not like the King? mark it, Horatio.
HORATIO: Most like:—it harrows me with fear and wonder.

BERNARDO: It would be spoke to.
MARCELLUS: Question it, Horatio.
HORATIO: What art thou, that usurp'st this time of night,

HORATIO: Ei bine, să şedem,
Şi pe Bernardo să-l lăsăm să spună.
BERNARDO: În noaptea cea din urmă,
Când steaua ceea ce-i l-apus de pol,
Sfârşise calea-i ca să lumineze
Chiar partea cerului unde acuma
O vezi arzând, Marcelu şi cu mine,
Când ornicul bătuse unu . . . . .
MARCEL: Opreşte, taci! Priviți-o cum iar vine!

(*SPIRITUL intră*)
BERNARDO: Întocmai chipul regelui defunct!
MARCEL: Tu eşti un învățat: vorbeşte-i tu, Horatio.
BERNARDO: Nu seamănă cu Regele?
HORATIO: Întocmai;
Mă înfiorez de groază şi mirare.
BERNARDO: Ar vrea să i se vorbească.
MARCEL: Întreabă-l tu, Horatio.
HORATIO: Ce eşti tu, care-ți însuşeşti ăst timp

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

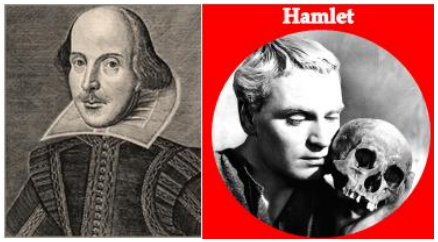
Together with that fair and warlike form
In which the majesty of buried Denmark
Did sometimes march? By heaven I charge thee, speak!

MARCELLUS: It is offended.
BERNARDO: See, it stalks away!
HORATIO: Stay! speak, speak! I charge thee speak!
[*Exit GHOST*]
MARCELLUS: 'Tis gone, and will not answer.
BERNARDO: How now, Horatio! You tremble and look pale:
Is not this something more than fantasy?
What think you on't?
HORATIO: Before my God, I might not this believe
Without the sensible and true avouch
Of mine own eyes.

MARCELLUS: Is it not like the King?
HORATIO: As thou art to thyself:
Such was the very armour he had on

De noapte, şi ăst frumos, războinic chip,
În care odinioară a umblat
Defuncta majestate-a Danemarcei?
Pe cer eu te conjur, vorbeşte!
MARCEL: E supărat.
BERNARDO: Vedeți, se depărtează.
HORATIO: Stai, stai! Vorbeşte, te conjur, vorbeşte!
(*SPIRITUL iese)*
MARCEL: S-a dus, şi nu vrea să răspundă.
BERNARDO: Ei bine, Horatio? Tremuri şi eşti palid:
Nu e ceva mai mult în lucrul ăsta
Decât închipuire? Ce gândeşti?
HORATIO: Pe Dumnezeul meu, n-aş fi crezut-o,
Fără mărturia sigură, simțită,
A propriilor mei ochi.
Nu seamănă
MARCEL: Cu Regele?
HORATIO: Cum tu-ți semeni ție.
Aşa fu chiar armura ce-o purta,

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

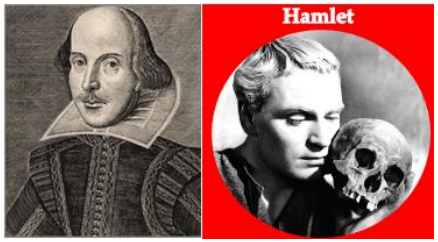
William Shakespeare.
Hamlet. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolph Stern, 1877**.

When he the ambitious Norway combated;
So frown'd he once when, in an angry parle,
He smote the sledded Polacks on the ice.
'Tis strange.

MARCELLUS: Thus twice before, and jump at this dead hour,
With martial stalk hath he gone by our watch.
HORATIO: In what particular thought to work I know not;
But, in the gross and scope of my opinion,
This bodes some strange eruption to our state.
MARCELLUS: Good now, sit down, and tell me, he that knows,
Why this same strict and most observant watch
So nightly toils the subject of the land;
And why such daily cast of brazen cannon,
And foreign mart for implements of war;
Why such impress of shipwrights, whose sore task
Does not divide the Sunday from the week;

Când cu semeţul Norvegian luptă;
Aşa se încruntă o dată el,
Când într-o crâncenă încăierare,
Zvârli pe gheaţă, pe înseniaţii
Litfani... Ciudat!
MARCEL: Aşa de două ori,
Şi tocmai la această oră moartă,
Trecu cu pas marţial prin paza noastră.
HORATIO: Cum adică s-o tălmăcesc, nu ştiu.
Dar, după câte cred, se prevesteşte
Vreo bântuială cruntă ţării noastre.
MARCEL: Şedeţi dar, şi să spună cine ştie,
De ce această straşnică veghere
În fiecare noapte chinuieşte
Pe cetăţeni? De ce se toarnă zilnic
La tunuri d-acioaiă, şi s-aduc
Unelte de război din ţări străine?
De ce aceste multe schele, unde
Amara muncă nu deosebeşte

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

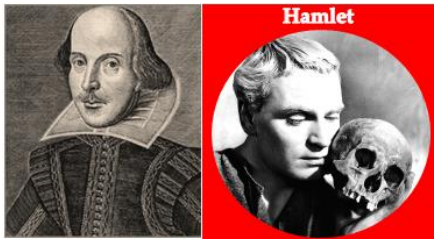

What might be toward, that this sweaty haste
Doth make the night joint-labourer with the day:
Who is't that can inform me?

HORATIO: That can I;
At least, the whisper goes so. Our last king,
Whose image even but now appear'd to us,
Was, as you know, by Fortinbras of Norway,
Thereto prick'd on by a most emulate pride,
Dar'd to the combat; in which our valiant Hamlet,—
For so this side of our known world esteem'd him,—
Did slay this Fortinbras; who, by a seal'd compact,
Well ratified by law and heraldry,
Did forfeit, with his life, all those his lands,
Which he stood seiz'd of, to the conqueror:
Against the which, a moiety competent
Was gaged by our king; which had return'd
To the inheritance of Fortinbras,
Had he been vanquisher; as by the same cov'nant,

Duminica de restul săptămânii?
De ce această grabă suduroasă
Din zi şi noapte face soți de lucru?
Mă poate desluşi vre-unul?
HORATIO: Eu.
Aşa şopteşte lumea cel puțin.
Defunctul nostru Domn, a cui icoană
Ne-a apărut acum, a fost, cum ştiți,
La luptă provocat de Norvegianul
Fortinbras, îmboldit l-aceasta
Prin fala sa geloasă; luptă-n care
Viteazul nostru Hamlet (căci aşa
Această parte-a lumii cunoscute
Îl prețuia), pe Fortinbras ucise,
Ce cu înscris semnat şi întărit
Prin obicei şi drept heraldic,
Pierdea, cu viața-i, către-nvingător,
Ținuturile ce le stăpânea.
Iar regele amanetă o parte

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

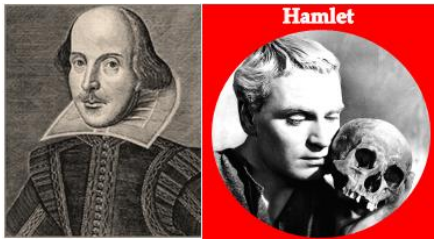

10

And carriage of the article design'd,
His fell to Hamlet. Now, sir, young Fortinbras,
Of unimproved mettle hot and full,
Hath in the skirts of Norway, here and there,
Shark'd up a list of lawless resolutes,
For food and diet, to some enterprise
That hath a stomach in't; which is no other,—
As it doth well appear unto our state,—
But to recover of us, by strong hand,
And terms compulsatory, those foresaid lands
So by his father lost: and this, I take it,
Is the main motive of our preparations,
The source of this our watch, and the chief head
Of this post-haste and romage in the land.

Egală din domnie, ce-ar fi
Căzut lui Fortinbras spre moştenire,
Când el ar fi învins; cum după chiar
Acelaşi pact ş-articol, partea lui
La Hamlet a trecut. Ei bine dar,
Acuma Fortinbras cel tânăr, plin
D-un spirit cald şi neînvățat, a strâns
Pe alocurea în ale Norvegiei țărmuri,
O ceată de oameni fără căpătâi,
Tocmindu-i pentru pâine şi nutreț,
La o întreprindere semeață, care—
—Cum bine a nțeles-o statul nostru—
Nu tinde l-altceva decât ca să
Recucerească de la noi cu forță,
Cu sila armei, țările pierdute
Decâtre tatăl său; şi ăsta-i cred,
Îndemnul pregătirilor numite,
Motivul pazei noastre şi izvorul
Acestei goane şi-mbulziri din țară.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

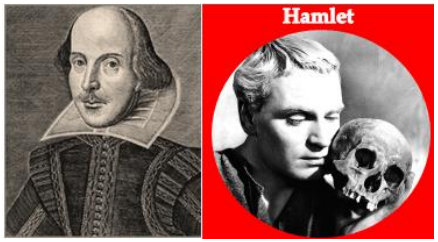
11

BERNARDO: I think it be no other but e'en so:
Well may it sort, that this portentous figure
Comes armed through our watch; so like the king
That was and is the question of these wars.

HORATIO: A mote it is to trouble the mind's eye.
In the most high and palmy state of Rome,
A little ere the mightiest Julius fell,
The graves stood tenantless, and the sheeted dead
Did squeak and gibber in the Roman streets;
As, stars with trains of fire and dews of blood,
Disasters in the sun; and the moist star,
Upon whose influence Neptune's empire stands,
Was sick almost to doomsday with eclipse:
And even the like precurse of fierce events,—
As harbingers preceding still the fates,
And prologue to the omen coming on,—
Have heaven and earth together demonstrated

BERNARDO: Şi eu gândesc că nu e altceva.
Şi bine se brodeşte că figura
Cea groaznică să treacă înarmată
Prin paza noastră, semănând atâta
Cu regele, ce-a fost şi e prilejul
Acestor lupți
HORATIO: Ea este o stafie
Spre-a tulbura ai minții ochi. În starea
Cea mai glorioasă şi-nflorită a Romei,
Puțin înainte de a cădea mărețul
Cezar, mormintele stăteau deşerte,
Şi morți învăluiți se văitau
Bocind prin ulițele Romei; stele
Cu dungi de foc, şi rouă sângeroasă,
Şi pete-n soare se vedeau, iar steaua
Cea umedă, sub influența cărei
Stă-a lui Neptun domnie, suferea
D-eclipsuri, ca în ziua cea din urmă.
Aceleaşi semne de-ntâmplări cumplite,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

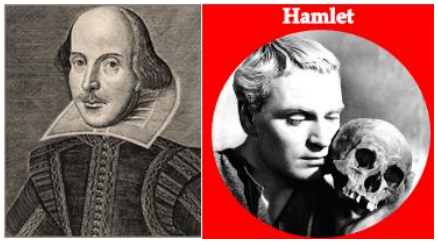
Unto our climature and countrymen.—
But, soft, behold! lo, where it comes again!

[*Re-enter GHOST]*
I'll cross it, though it blast me.—Stay, illusion!
If thou hast any sound, or use of voice,
Speak to me:
If there be any good thing to be done,
That may to thee do ease, and, race to me,
Speak to me:
If thou art privy to thy country's fate,
Which, happily, foreknowing may avoid,
O, speak!
Or if thou hast uphoarded in thy life
Extorted treasure in the womb of earth,
For which, they say, you spirits oft walk in death,

[*The cock crows*.]

Le-au arătat şi cerul şi pământul
În clima țării noastre, ca solii
Ce ursitele preced, şi ca
Precuvântări de rele sositoare,
(SPIRITUL reintră)
Dar stați! Priviți cum vine iarăşi!
Mă pun în drum şi de m-ar prăpădi.
Năluca, stai! De ai vreun sunet,
Sau uzul vocei,—Vorbeşte-mi!
De e vreo faptă bună de făcut,
Ce ție ți-ar da pace, mie har,
Vorbeşte-mi!
De-ți este cunoscută soarta țării
Ce prevederea o poate înlătura,
O, vorbeşte!
Sau dacă-n viața-ți ai ascuns comori
Răpite, în pământ—şi pentru care
Zic, că voi spirite umblați în moarte,
(Cocoşul cântă)

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

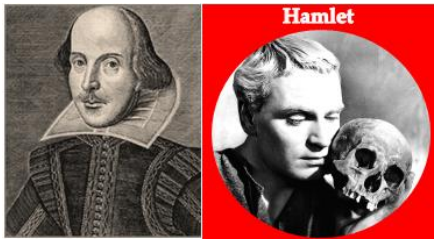
13

Speak of it:—stay, and speak!—Stop it, Marcellus!
MARCELLUS: Shall I strike at it with my partisan?
HORATIO: Do, if it will not stand.
BERNARDO: 'Tis here!
HORATIO: 'Tis here!
MARCELLUS: 'Tis gone!
[Exit GHOST]
We do it wrong, being so majestical,
To offer it the show of violence;
For it is, as the air, invulnerable,
And our vain blows malicious mockery.
BERNARDO: It was about to speak, when the cock crew.
HORATIO: And then it started, like a guilty thing
Upon a fearful summons. I have heard
The cock, that is the trumpet to the morn,
Doth with his lofty and shrill-sounding throat
Awake the god of day; and at his warning,
Whether in sea or fire, in earth or air,
The extravagant and erring spirit hies

O, spune-o!—Stai—Opreşte-o tu, Marcel.
MARCEL: Să dau cu sulița într-însa?
HORATIO: Da, dacă n-ar vrea să stea.
BERNARDO: Aici e!
HORATIO: Aici e!
MARCEL: S-a dus.

Nedreptățim figura maiestoasă
Făcându-i arătări de violență;
Căci e ca aerul de nerănită,
Şi atacurile noastre-s glume rele
BERNARDO: Vru să vorbească, când cântă cocoşul.
HORATIO: Ş-atunci ea tresări ca un culpabil
De-un țipăt speriat. Se zice că
Cocoşul, trâmbiță a dimineței,
Cu cântul său cel ascuțit, trezeşte
Pe zeul zilei, la a cărui veste,
Tot spiritul drumeț şi rătăcit,
Din mare sau din foc, pământ sau aer,

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

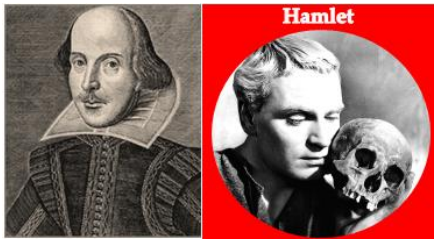

To his confine: and of the truth herein
This present object made probation.
MARCELLUS: It faded on the crowing of the cock.
Some say that ever 'gainst that season comes
Wherein our Saviour's birth is celebrated,
The bird of dawning singeth all night long;
And then, they say, no spirit dare stir abroad;
The nights are wholesome; then no planets strike,
No fairy takes, nor witch hath power to charm;
So hallow'd and so gracious is the time.

HORATIO: So have I heard, and do in part believe it.
But, look, the morn, in russet mantle clad,
Walks o'er the dew of yon high eastward hill:
Break we our watch up: and by my advice,
Let us impart what we have seen to-night
Unto young Hamlet; for, upon my life,
This spirit, dumb to us, will speak to him:
Do you consent we shall acquaint him with it,

În cuibu-i fuge; şi ăst adevăr
S-a dovedit prin duhul cel de față.
MARCEL: Pieri, îndată ce cântă cocoşul.
Ei zic, că totdeauna-n vremea aceea
Când se serbează naşterea lui Christ,
Pasărea zorilor boceşte noaptea
Întreagă; nici un duh nu poate atunci
Să umble; nopțile sunt priincioase;
Nu cad nici stele, ielele nu farmecă,
Nici vrăjitoarele nu pot descânta.
Atât de sfânt şi de curat e timpul.
HORATIO: Aşa am auzit, şi o cred în parte.
Dar, iată, murgul dres în manta roşie,
Străbate roua dealului din est.
Să spargem paza, şi vă sfătuiesc
Să spunem tânărului Hamlet tot
Ce am văzut azi-noapte; căci pe viața-mi,
Ăst duh mut pentru noi, *lui* va vorbi.
Voiți să i-o împărtăşim, cum cere

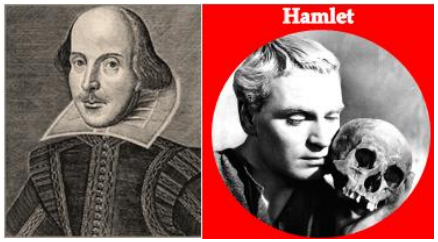
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

As needful in our loves, fitting our duty?
MARCELLUS: Let's do't, I pray; and I this morning know
Where we shall find him most conveniently.
[*Exeunt*.]

Şi dragostea şi datoria noastră?
MARCEL: S-o facem, rog; ştiu unde-l vom găsi
Mai nimerit acum de dimineață.
(Toți ies)

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE II.

Elsinore. A room of state in the Castle.

[*Enter the KING, QUEEN, HAMLET, POLONIUS, LAERTES, VOLTIMAND,CORNELIUS, Lords, and Attendant*.]

KING: Though yet of Hamlet our dear brother's death
The memory be green, and that it us befitted
To bear our hearts in grief, and our whole kingdom
To be contracted in one brow of woe;
Yet so far hath discretion fought with nature
That we with wisest sorrow think on him,
Together with remembrance of ourselves.
Therefore our sometime sister, now our Queen,
Th' imperial jointress to this warlike state,
Have we, as 'twere with a defeated joy,—
With an auspicious and one dropping eye,
With mirth in funeral, and with dirge in marriage,
In equal scale weighing delight and dole,—

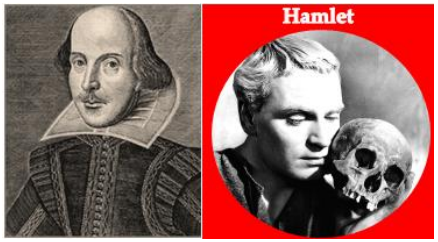
SCENA II

(O sală de Stat în castel)

REGELE, REGINA, HAMLET, POLONIUS, LAERTES, VOLTIMAND, CORNELIUS, şi Domni din suită.

REGELE: Măcar că moartea scumpului nostru frate
Hamlet, e încă proaspătă în minte,
Şi s-ar cădea să ducem jalea-n inimi,
Şi tot regatul să se încrețească
Într-o frunte de mâhnire, totuşi mintea
Atât natura a învins, încât
Gândim la el cu înțeleaptă jale,
Gândindu-ne-n acelaşi timp la noi.
De-aceea dar, pe fosta noastră soră,
Acum Regina noastră, şi augusta
Părtaşă a acestui stat războinic,
Noi, oarecum cu-o veselie frântă,
Cu-n ochi lucind şi altul vălurat,

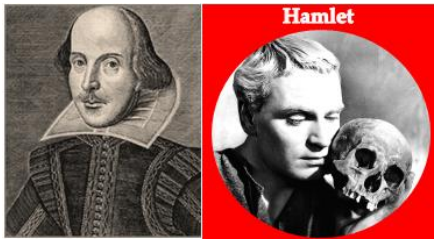
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Taken to wife; nor have we herein barr'd
Your better wisdoms, which have freely gone
With this affair along:—or all, our thanks.
Now follows, that you know, young Fortinbras,
Holding a weak supposal of our worth,
Or thinking by our late dear brother's death
Our state to be disjoint and out of frame,
Colleagued with this dream of his advantage,
He hath not fail'd to pester us with message,
Importing the surrender of those lands
Lost by his father, with all bonds of law,
To our most valiant brother. So much for him,—
Now for ourself and for this time of meeting:
Thus much the business is:—we have here writ
To Norway, uncle of young Fortinbras,—
Who, impotent and bed-rid, scarcely hears
Of this his nephew's purpose,—to suppress
His further gait herein; in that the levies,
The lists, and full proportions are all made

Cu râs de mort şi plâns de cununie,
Plăceri şi doliu cântărind în ceşti
Egale,—am luat-o de soție:
Şi-n asta n-am exclus părerea voastră
Cea luminată.—Mulțumim la toți!
Acuma, ştiți, că Fortinbras cel tânăr,
Crezând puterea noastră slabă,
Gândind cum că prin moartea fratelui,
Al nostru stat s-a frânt şi dislocat,
Visând la avantajul său, nu a
Lipsit a ne năpăstui cu cereri:
Să-napoiem acele țări pierdute
De tatăl său, conform cu legea, către
Viteazul nostru frate.—Despre el
Atât.—cât despre această adunare:
Arăt: c-am scris aici regelui
Şi unchiul tânărului Fortinbras,—
Bolnav ipat nici nu cunoaşte scopul
Nepotului,—ca să oprească cursul

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Out of his subject:—and we here dispatch
You, good Cornelius, and you, Voltimand,
For bearers of this greeting to old Norway;
Giving to you no further personal power
To business with the king, more than the scope
Of these dilated articles allow.
Farewell; and let your haste commend your duty.

CORNELIUS and **VOLTIMAND**: In that and all things will we show our duty.

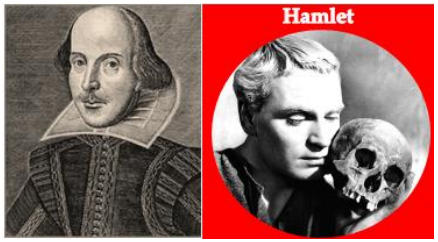
KING: We doubt it nothing: heartily farewell.
[*Exeunt VOLTIMAND and CORNELIUS*.]
And now, Laertes, what's the news with you?
You told us of some suit; what is't, Laertes?
You cannot speak of reason to the Dane,
And lose your voice: what wouldst thou beg, Laertes,
That shall not be my offer, not thy asking?
The head is not more native to the heart,

Acestei uneltiri, deoarece
Soldații toți se strâng şi recrutează
Din chiar supuşii lui; deci vă pornim,
Pe voi, brav Voltimand, şi voi Corneliu,
Să duceți acest salut bătrânului
Norvegiu, neavând puteri mai mari
De a trata cu regele, decât
Vi se permite prin aceste articole.
Adio!—graba să vă laude zelul.

CORNELIUS şi VOLTIMAND: Aici ca-n toate zelul vom proba.

REGELE: Nu ne-ndoim. Rămâneți dar cu bine.
(*VOLTIMAND şi CORNELIU ies*).
Ş-acum ce veste ne aduci, Laertes?
Ne-ai cerut ceva? Ce e? Nu poți
Vorbi de rațiune Regelui,
Şi pierde vorba-ți. Ce-ai dori Laertes,
Ce nu ți-aş da-nainte de-a o cere?
Căci inimii nu-i capul mai rudit,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

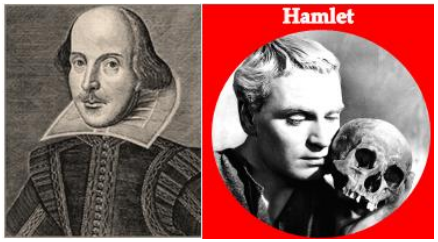
The hand more instrumental to the mouth,
Than is the throne of Denmark to thy father.
What wouldst thou have, Laertes?
LAERTES: Dread my lord,
Your leave and favour to return to France;
From whence though willingly I came to Denmark,
To show my duty in your coronation;
Yet now, I must confess, that duty done,
My thoughts and wishes bend again toward France,
And bow them to your gracious leave and pardon.

KING: Have you your father's leave? What says Polonius?

POLONIUS: He hath, my lord, wrung from me my slow leave
By laboursome petition; and at last
Upon his will I seal'd my hard consent:
I do beseech you, give him leave to go.
KING: Take thy fair hour, Laertes; time be thine,

Nici mâna mai slujbaşă gurei, cât
E tronul Danemarcei la al tău
Părinte. Ce ai vrea, Laertes?
LAERTES: Sire,
A voastră voie să mă-ntorc în Franța,
De unde bucuros venii să-mi fac
La încoronarea voastră datoria.
Această datorie împlinită,
Mărturisesc că gândul meu şi dorul
Spre Franța iarăşi tind, şi cer plecat
Îngăduirea voastră grațioasă.
REGELE: Ți-o permite tatăl tău? Ce zice Polonius?
POLONIUS: Măria Ta, prin rugi îndelungate,
Mi-a smuls târzia voie, şi-n sfârşit
Pusei pe a sa cerere sigiliul
Consimțământului anevoios.
Vă rog dar, dați-i voie să plece.
REGELE: Ia-ți ora priincioasă dar, Laertes,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

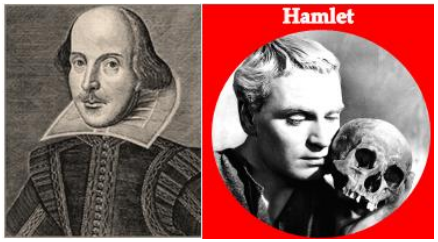

And thy best graces spend it at thy will!—
But now, my cousin Hamlet, and my son—

HAMLET: [Aside.] A little more than kin, and less than kind!
KING: How is it that the clouds still hang on you?
HAMLET: Not so, my lord; I am too much i' the sun.
QUEEN: Good Hamlet, cast thy nighted colour off,
And let thine eye look like a friend on Denmark.
Do not for ever with thy vailed lids
Seek for thy noble father in the dust:
Thou know'st 'tis common,—all that lives must die,
Passing through nature to eternity.
HAMLET: Ay, madam, it is common.
QUEEN: If it be,
Why seems it so particular with thee?
HAMLET: Seems, madam! Nay, it is; I know not seems.
'Tis not alone my inky cloak, good mother,
Nor customary suits of solemn black,
Nor windy suspiration of forc'd breath,

Şi timpul tău şi darurile tale
Uzează-le cum ți-o plăcea mai bine.
Acum. Hamlet, nepotul meu şi fiu—
HAMLET: Mai mult nepot, şi mai puțin de fiu.
REGELE: De ce atârnă încă nori asupra-ți?
HAMLET: Ba nu, eu sunt prea mult în soare, Sire.
REGINA: Bun Hamlet, leapădă culoarea-ți neagră,
Şi ochiu-ți Regelui surâdă iarăşi.
Nu tot căta cu genele plecate
Pe nobilu-ți părinte în țărână.
Ştii că-i comun: tot ce trăieşte, moare,
Trecând prin lume la eternitate.
HAMLET: Da, Doamnă, e comun.
REGINA: Ei bine dar,
De ce îți pare-aşa de straniu ție?
HAMLET: Nu *pare,* Doamnă, *este.* Nu cunosc
Ast *pare.* Nu e manta-mi neagră, mamă,
Nici portul cel solemn de doliu, nici
Oftări cu apăsată răsuflare,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

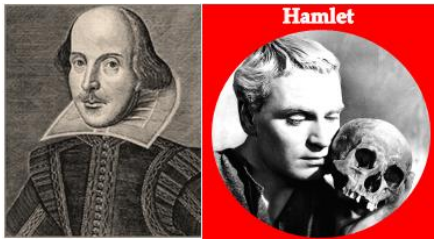
21

No, nor the fruitful river in the eye,
Nor the dejected ‘havior of the visage,
Together with all forms, moods, shows of grief,
That can denote me truly: these, indeed, seem;
For they are actions that a man might play;
But I have that within which passeth show;
These but the trappings and the suits of woe.

KING: ‘Tis sweet and commendable in your nature, Hamlet,
To give these mourning duties to your father;
But, you must know, your father lost a father;
That father lost, lost his; and the survivor bound,
In filial obligation, for some term
To do obsequious sorrow: but to persevere
In obstinate condolement is a course
Of impious stubbornness; ‘tis unmanly grief;
It shows a will most incorrect to heaven;
A heart unfortified, a mind impatient;
An understanding simple and unschool’d;

Nu, nici izvorul cel mănos din ochi,
Nici arătarea abătută a feței,
Şi orice formă, mod şi chip de jale,
Ce pot să-mi spună chinul; astea *par*
Într-adevăr, sunt gesturi ce se pot
Truca; dar eu în mine port ceva,
Ce nu se poate arăta; celelalte
Sunt haine numai şi găteala jalei.
REGELE: E drag şi meritos în tine, Hamlet,
Când astfel pe părintele-ți jeleşti.
Dear ştii că tatăl tău pierdu un tată,
Acesta pe al său; şi urmaşul este
Ținut prin datorie fiicească,
Să plâng-o oarecare vreme; dar
A stărui în doliu îndărătnic,
E faptă de arțag nelegiuit,
E păs nebărbătesc, ş-arată
Voință nesupusă către cer,
Un simț molatic, duh nerăbdător,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

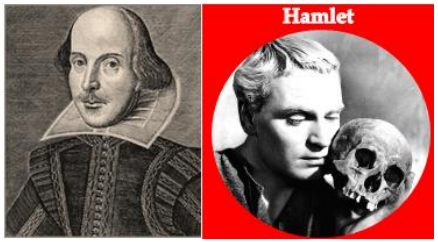

22

For what we know must be, and is as common
As any the most vulgar thing to sense,
Why should we, in our peevish opposition,
Take it to heart? Fie! 'tis a fault to heaven,
A fault against the dead, a fault to nature,
To reason most absurd; whose common theme
Is death of fathers, and who still hath cried,
From the first corse till he that died to-day,
'This must be so.' We pray you, throw to earth
This unprevailing woe; and think of us
As of a father: for let the world take note
You are the most immediate to our throne;
And with no less nobility of love
Than that which dearest father bears his son
Do I impart toward you. For your intent
In going back to school in Wittenberg,
It is most retrograde to our desire:
And we beseech you bend you to remain
Here in the cheer and comfort of our eye,

O minte simplă, rău crescută. Căci,
Ce ştim că trebuie să fie, ce-i aşa
Comun, ca tot ce-i mai vulgar la simțuri,
De ce într-o bufnoasă-mpotrivire,
Să o luăm la inimă? Ruşine!
E un păcat în fața cerului,
În contra mortului şi a naturii;
Absurd în cuget, care tot ne spune
De moartea taților, şi a strigat,
De la întâiul mort şi până la cel
Ce azi muri: ,, aşa-i lăsat să fie".
Rugăm, dă jos nepriinciosu-ți păs,
Şi cugetă de noi ca de un tată.
Căci lumea să cunoască că tu eşti
Cel mai nemijlocit la tronul nostru,
Şi c-un amor nu mai puțin adânc
Decât un tată poartă către fiu-i,
Îți sunt plecat. Cât despre ținta ta,
De a te-ntoarce-n Wittenberg la şcoală,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Our chiefest courtier, cousin, and our son.

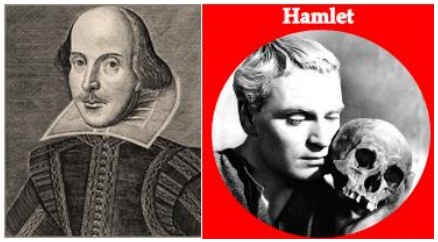
QUEEN: Let not thy mother lose her prayers, Hamlet:
I pray thee stay with us; go not to Wittenberg.

HAMLET: I shall in all my best obey you, madam.

KING: Why, ‘tis a loving and a fair reply:
Be as ourself in Denmark.—Madam, come;
This gentle and unforc’d accord of Hamlet
Sits smiling to my heart: in grace whereof,
No jocund health that Denmark drinks to-day
But the great cannon to the clouds shall tell;
And the king’s rouse the heaven shall bruit again,
Re-speaking earthly thunder. Come away.

E mult opusă la dorința noastră,
Şi te rugăm ca să rămâi aici
În cercul nostru cel mângâietor,
Ca primu-ne curtean, nepot şi fiu.
REGINA: Să nu te roage mama în deşert.
Rămâi aici, te rog, şi nu pleca
La Wittenberg.
HAMLET: Mă voi supune, Doamnă,
Cât voi putea mai bine
REGELE: Iată,
Un drag şi bun răspuns. Fii ca şi noi
În Danemarca. Doamnă, haidem. Acest
Acord iubit şi liber al lui Hamlet,
În inima-mi zâmbeşte; şi de aceea
Niciun pahar să nu se-nchine astăzi
De Rege, fără s-o spună tunul
La nori, şi cerul să repete toastul
Regal, răzbubuind terestrul tunet.
Acum să mergem.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare.
Hamlet. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolph Stern, 1877**.

24

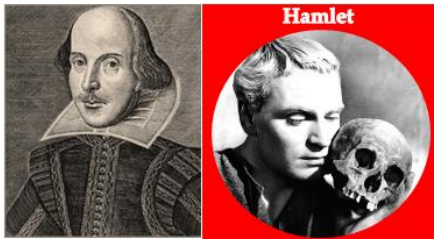
[Exeunt all but HAMLET.]

HAMLET: O that this too too solid flesh would melt,
Thaw, and resolve itself into a dew!
Or that the Everlasting had not fix'd
His canon 'gainst self-slaughter! O God! O God!
How weary, stale, flat, and unprofitable
Seem to me all the uses of this world!
Fie on't! O fie! 'tis an unweeded garden,
That grows to seed; things rank and gross in nature
Possess it merely. That it should come to this!
But two months dead!—nay, not so much, not two:
So excellent a king; that was, to this,
Hyperion to a satyr; so loving to my mother,
That he might not beteem the winds of heaven
Visit her face too roughly. Heaven and earth!
Must I remember? Why, she would hang on him
As if increase of appetite had grown
By what it fed on: and yet, within a month,—
Let me not think on't,—Frailty, thy name is woman!—

(REGELE, REGINA cu suită, POLONIU cu LAERTES es)

HAMLET: O! de s-ar topi,
Aceasta carne prea, prea solidă,
S-ar scurge şi s-ar dizolva în rouă!
Sau dacă n-ar fi îndreptat Eternul
Porunca-i contra sinuciderei!
O! Doamne, Doamne! cât de negustoase,
Obositoare, serbede şi sterpe
Îmi pare toate bunurile lumii!
Fi! fi! E o grădină neplivită,
Ce creşte plin de buruieni urâte.
Aici a trebuit s-ajungă! Mort
Abia de două luni, ba, nu atât.
Nici două luni! Un rege excelent,
Ce către astălalt fu Hyperion către
Satyr: iubind pe mamă-mea atât
Că nu lăsa nici vântul cerului
S-atingă faţa ei prea aspru. O!
Cer şi pământ! Căci trebuie s-o cuget!

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

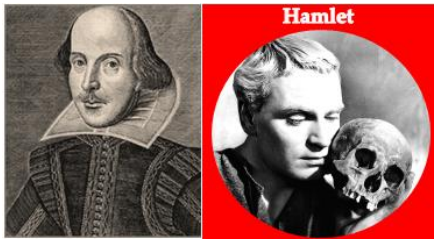

25

A little month; or ere those shoes were old
With which she followed my poor father's body
Like Niobe, all tears;—why she, even she,—
O God! a beast that wants discourse of reason,
Would have mourn'd longer,—married with mine uncle,
My father's brother; but no more like my father
Than I to Hercules: within a month;
Ere yet the salt of most unrighteous tears
Had left the flushing in her galled eyes,
She married:—O, most wicked speed, to post
With such dexterity to incestuous sheets!
It is not, nor it cannot come to good;
But break my heart,—for I must hold my tongue!

Ea se lipea de dânsul, parcă pofta-i
Ar fi sporit pe cât gusta mai mult.
Şi totuşi într-o lună! N-aş gândi-o!—
Slăbiciune, numele-ți e femeie!
O mică lună; pân-a nu învechi
Încălțămintea în care urmă
Sicriul tatălui, ca Niobe
În lacrimi; ea, chiar ea—O cer! O fiară
Ce n-are darul minții, ar fi plâns
Mai mult,—s-a cununat cu unchiul meu,
Al tatălui meu frate, însă lui
Asemănat, ca eu lui Hercule!
O lună doar! Când sarea lacrimelor
Nelegiuite nu pierise încă
Din ochii săi roşiți—se mărită.
O! pripă ticăloasă! A fugi
Într-un culcuş incestuous! Aceasta
Nu e şi n-o să se sfârşească bine.
Dear frânge-te inima mea, căci limba-mi

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

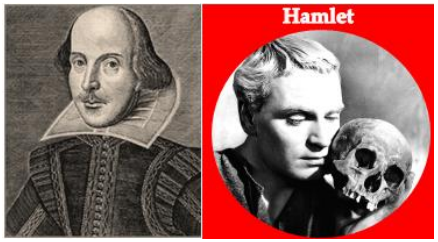

[Enter HORATIO, MARCELLUS, and BERNARDO.]
HORATIO: Hail to your lordship!
HAMLET: I am glad to see you well:
Horatio,—or I do forget myself.
HORATIO: The same, my lord, and your poor servant ever.

HAMLET: Sir, my good friend; I'll change that name with you:
And what make you from Wittenberg, Horatio?—
Marcellus?
MARCELLUS: My good lord,—
HAMLET: I am very glad to see you.—Good even, sir.—
But what, in faith, make you from Wittenberg?
HORATIO: A truant disposition, good my lord.
HAMLET: I would not hear your enemy say so;
Nor shall you do my ear that violence,
To make it truster of your own report
Against yourself: I know you are no truant.

Să tacă trebuie.
(HORATIO, BERNARDO şi MARCEL intră)
HORATIO: Salut, Alteță!
HAMET: Mă bucur a vedea că sunteți bine.
Horatio—dacă nu mă uit eu însumi?
HORATIO: Chiar el; şi-ntotdeauna, Prințe,
Plecatul vostru serv.
HAMLET: Amicul meu;
Să facem schimb cu denumirea asta.
De ce venişi din Wittenberg, Horatio?
Marcel?
MARCEL: Iubitul meu stăpân—
HAMLET: Mă bucur că te ved. Să ai seară bună!
Dar, zău, ce v-a adus din Wittenberg?
HORATIO: O leneşă pornire, Prințul meu.
HAMLET: Nu aş lăsa pe inamicii dumitale
Să zică astfel, nici nu veți sili
Urechea mea să creadă cea ce spuneți
În contra dumitale. Ştiu că nu sunteți leneş.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

But what is your affair in Elsinore?
We'll teach you to drink deep ere you depart.

HORATIO: My lord, I came to see your father's funeral.

HAMLET: I prithee do not mock me, fellow-student.
I think it was to see my mother's wedding.

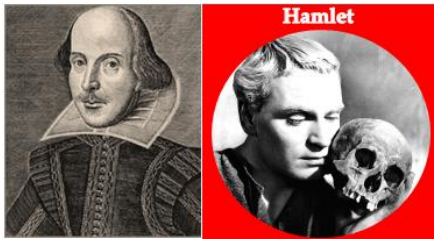
HORATIO: Indeed, my lord, it follow'd hard upon.

HAMLET: Thrift, thrift, Horatio! The funeral bak'd meats
Did coldly furnish forth the marriage tables.
Would I had met my dearest foe in heaven
Or ever I had seen that day, Horatio!—
My father,—methinks I see my father.

HORATIO: Where, my lord?
HAMLET: In my mind's eye, Horatio.

Ce treburi aveți în Elsingor, dar? Vă
Vom învăța să beți vârtos, înainte
De a pleca.
HORATIO: Venii la-nmormântarea
Părintelui Vostru.
HAMLET: Te rog nu-ți râde
De mine, conşcolare; ai venit
La cununia mamei mele.
HORATIO: Prințe,
I-a urmat curând, într-adevăr.
HAMLET: Economie, Horatio, economie!
Căci prăjiturile funebre fură
Şi răcituri la masa nupțială.
Aş vrea să fi-ntâlnit mai bine-n cer
Pe cel mai crunt vrăjmaş, decât să văd
Această zi, Horatio! Tatăl meu—
Parcă îl văd—
HORATIO: Oh! Unde, Prințul meu?
HAMLET: În ochiul spiritului meu, Horatio.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

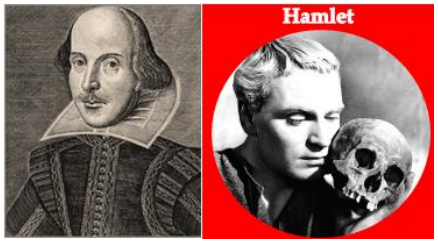

HORATIO: I saw him once; he was a goodly King**:**
HAMLET: He was a man, take him for all in all,
I shall not look upon his like again.
HORATIO: My lord, I think I saw him yesternight.
HAMLET: Saw who?
HORATIO: My lord, the king your father.
HAMLET: The King my father!
HORATIO: Season your admiration for awhile
With an attent ear, till I may deliver,
Upon the witness of these gentlemen,
This marvel to you.
HAMLET: For God's love let me hear.

HORATIO: Two nights together had these gentlemen,
Marcellus and Bernardo, on their watch
In the dead vast and middle of the night,
Been thus encounter'd. A figure like your father,
Armed at point exactly, cap-a-pe,
Appears before them and with solemn march

HORATIO: Eu l-am văzut, a fost un ager rege.
HAMLET: Fu un bărbat, luați-l tot în toate.
Nu voi vedea pe seamănul său iarăşi.
HORATIO: Alteță, cred că l-am văzut aseară.
HAMLET: Văzut, pe cine?
HORATIO: Pe Regele, Alteță, tatăl Vostru.
HAMLET: Pe Regele, zici, tatăl meu?
HORATIO: Mirarea Voastră stăpâniți puțin,
Şi dați-ne auz atent, ca să
Narez, pe mărturia acestor domni,
Acest miracol.
HAMLET: Pentru numele
Lui Dumnezeu, lăsați-mă s-aud.
HORATIO: În două nopți de-a rândul, aceşti doi Domni,
Bernardo şi Marcel, la postul lor,
Prin miezul şi tăcerea nopții, iaca
Ce au văzut. Un chip ca tatăl vostru,
Armat deplin din cap până-n picioare,
Apare-n fața lor; cu pas solemn,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

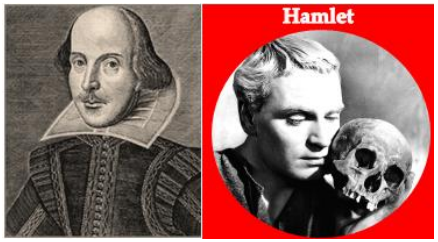
Goes slow and stately by them: thrice he walk'd
By their oppress'd and fear-surprised eyes,
Within his truncheon's length; whilst they, distill'd
Almost to jelly with the act of fear,
Stand dumb, and speak not to him. This to me
In dreadful secrecy impart they did;
And I with them the third night kept the watch:
Where, as they had deliver'd, both in time,
Form of the thing, each word made true and good,
The apparition comes: I knew your father;
These hands are not more like.

HAMLET: But where was this?
MARCELLUS: My lord, upon the platform where we watch'd.
HAMLET: Did you not speak to it?
HORATIO: My lord, I did;
But answer made it none: yet once methought
It lifted up it head, and did address

Încet şi falnic trece lângă ei;
De trei ori el păşeste astfel
Prin ochii lor uimiți şi îngroziți,
Departe ca lungimea bâtei sale.
Iar ei aproape-ncremeniți de spaimă,
Stau muți şi nu-i vorbesc. Aceasta ei
Îmi spuseră în taină fioroasă.
Eu însă cu ei vegheai a treea noapte,
Şi, cum spuseseră, la timp şi chip
Întocmai, vine umbra. Am ştiut
Pe tatăl vostru. Mânile acestea
Nu-ți seamănă mai mult.
HAMLET: Dar unde-a fost?
MARCEL: Alteță, pe terasa gardei noastre.

HAMLET: Nu i-ai vorbit?
HORATIO: Da, Prințul meu.
Dar nu a dat răspuns; odată numai
Păru că face-un gest spre a vorbi,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

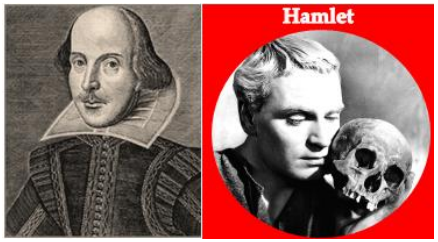

Itself to motion, like as it would speak:
But even then the morning cock crew loud,
And at the sound it shrunk in haste away,
And vanish'd from our sight.
HAMLET: 'Tis very strange.
HORATIO: As I do live, my honour'd lord, 'tis true;
And we did think it writ down in our duty
To let you know of it.
HAMLET: Indeed, indeed, sirs, but this troubles me.
Hold you the watch to-night?
MARCELLUS and **BERNARDO:** We do, my lord.
HAMLET: Arm'd, say you?
BOTH: Arm'd, my lord.
HAMLET: From top to toe?
BOTH: My lord, from head to foot.
HAMLET: Then saw you not his face?
HORATIO: O, yes, my lord: he wore his beaver up.
HAMLET: What, look'd he frowningly?
HORATIO: A countenance more in sorrow than in anger.

Dar chiar atunci cocoşul dimineții
Cântă, şi la acest sunet, el în pripă
Se strecură, pierind din ochii noştri.

HAMLET: E prea ciudat.
HORATIO: Pe viața mea, Alteță,
E adevăr, şi am crezut-o scris
În datoria noastră, a v-o spune.
HAMLET: Aceasta, Domnilor, mă îngrijeşte.
Cine-i de rând azi-noapte?
TOȚI: Noi, Alteță.
HAMLET: Armat, ați zis?
TOȚI: Da, Prințul meu, armat.
HAMLET: De sus până jos?
TOȚI: Din creştet la picioare.
HAMLET: Atuncea nu-i văzurăți fața?
HORATIO: Ba da; purta viziera ridicată.
HAMLET: Avea căutătura cruntă, ai?
HORATIO: Mai mult în jale decât în mânie.

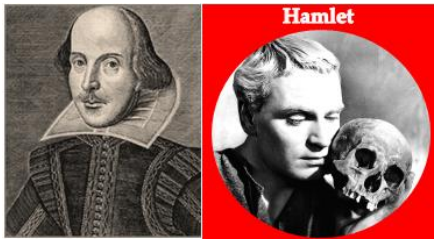
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HAMLET: Pale or red?
HORATIO: Nay, very pale.
HAMLET: And fix'd his eyes upon you?
HORATIO: Most constantly.
HAMLET: I would I had been there.
HORATIO: It would have much amaz'd you.
HAMLET: Very like, very like. Stay'd it long?
HORATIO: While one with moderate haste might tell a hundred.
MARCELLUS and **BERNARDO:** Longer, longer.
HORATIO: Not when I saw't.
HAMLET: His beard was grizzled,—no?
HORATIO: It was, as I have seen it in his life,
A sable silver'd.
HAMLET: I will watch to-night;
Perchance 'twill walk again.
HORATIO: I warr'nt it will.
HAMLET: If it assume my noble father's person,
I'll speak to it, though hell itself should gape

HAMLET: Palid sau roş?
HORATIO: Nu, foarte palid.
HAMLET: Cu ochi ţintiţi pe voi?
HORATIO: Da, neclintit.
HAMLET: De aş fi fost colea!
HORATIO: V-ar fi uimit.
HAMLET: Posibil, prea posibil. Mult a stat?
HORATIO: Cât aţi putea, cu grabă cumpătată,
Să număraţi o sută.
MARCEL şi BERNARDO: Ba, mai mult.
HORATIO: Dar nu când am văzut-o eu.
HAMLET: Căruntă i-a fost barba, nu?
HORATIO: A fost cum am văzut-o când trăia,
Un argintiu închis.
HAMLET: Eu voi veghea
Azi-noapte, poate să revină.
HORATIO: Sigur.
HAMLET: De va purta persoana scumpului
Părinte, îi voi vorbi, şi de-ar căsca

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

And bid me hold my peace. I pray you all,
If you have hitherto conceal'd this sight,
Let it be tenable in your silence still;
And whatsoever else shall hap to-night,
Give it an understanding, but no tongue:
I will requite your loves. So, fare ye well:
Upon the platform, 'twixt eleven and twelve,
I'll visit you.

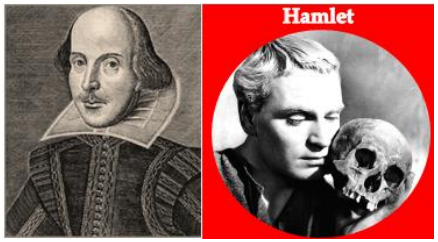
ALL: Our duty to your honour.

HAMLET: Your loves, as mine to you: farewell.

[*Exeunt HORATIO, MARCELLUS, and BERNARDO.*]
My father's spirit in arms! All is not well;
I doubt some foul play: would the night were come!
Till then sit still, my soul: foul deeds will rise,
Though all the earth o'erwhelm them, to men's eyes.

Infernul chiar şi-ar ordona să tac.
Vă rog eu pe toţii, dacă până acuma
Aţi tăinuit năluca, să păstraţi
Tăcerea încă, şi oricâte s-ar
Mai întâmpla azi noapte, daţi-le
O înţelegere, dar nu o limbă.
Voi răsplăti amorul vostru. Deci,
Adio. Între unsprezece dar
Şi miezul nopţii, pe terasă, ne
Vom revedea.
TOŢI: Serviciul nostru dăm
Măriei tale.
HAMLET: Nu, amorul vostru,
Precum vă dau eu pe-al meu. Fiţi dar cu bine.
(HORATIO, MARCEL şi BERNARDO ies)
Al tatălui meu duh în arme. Nu
Sunt toate bune! Simt urziri cumplite!
Aş vrea să vină noaptea. Pân-atunci,
Fii-n pace suflet. Mişelii răsar,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

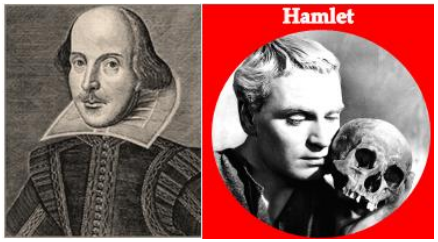

33

Când le-ar acoperi pământul chiar.

[*Exit*.] *(Iese)*

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE III.

A room in POLONIUS's house.

[*Enter LAERTES and OPHELIA*.]

LAERTES: My necessaries are embark'd: farewell:
And, sister, as the winds give benefit
And convoy is assistant, do not sleep,
But let me hear from you.

OPHELIA: Do you doubt that?

LAERTES: For Hamlet, and the trifling of his favour,
Hold it a fashion, and a toy in blood:
A violet in the youth of primy nature,
Forward, not permanent, sweet, not lasting;
The perfume and suppliance of a minute;
No more.

SCENA III

O cameră în casa lui POLONIU.

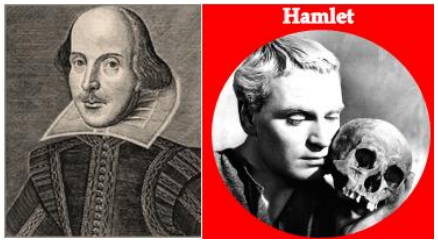
LAERTES şi OFELIA intră.

LAERTES: Bagajul meu e îmbarcat. Adio,
Şi, soră, când e vântul priincios,
Şi vase care pornesc, tu nu dormi,
Ci lasă-mă s-aud de tine.

OFELIA: Oare
Te îndoieşti cumva?

LAERTES: Cât despre Hamlet,
Priveşte gluma sa cea amoroasă,
Ca modă, şi ca jocul sângelui;
O viorică-n a naturii floare,
Prea timpurie, nestatornică.
Şi dulce dar netrainică, mirosul
Şi desmierdarea unei clipe,—nu
Mai mult.

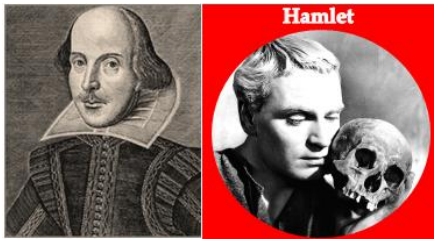
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

OPHELIA: No more but so?
LAERTES: Think it no more:
For nature, crescent, does not grow alone
In thews and bulk; but as this temple waxes,
The inward service of the mind and soul
Grows wide withal. Perhaps he loves you now;
And now no soil nor cautel doth besmirch
The virtue of his will: but you must fear,
His greatness weigh'd, his will is not his own;
For he himself is subject to his birth:
He may not, as unvalu'd persons do,
Carve for himself; for on his choice depends
The safety and health of this whole state;
And therefore must his choice be circumscrib'd
Unto the voice and yielding of that body
Whereof he is the head. Then if he says he loves you,
It fits your wisdom so far to believe it
As he in his particular act and place
May give his saying deed; which is no further

OFELIA: Nimic mai mult?
LAERTES: Mai mult n-o crede;
Poate că acuma te iubeşte;
Că nici o pată, nici o rea credinţă
Nu îi întinează voinţa virtuoasă.
Dar cată să te temi, că-n rangul său
Înalt, voinţa sa nu-i aparţine.
El însuşi este sclavul naşterii lui;
Nu poate el, ca oamenii de rând,
S-aleagă după plac, căci de alegerea-i
Atârnă pacea şi tăria ţării.
De aceea trebuie să-şi îngrădească
Alegerea prin votul ş-aprobarea
Acelui trup, al cărui cap el este.
Când, dar, îţi zice, cum că te iubeşte,
Se cade ca-n prudenţa ta s-o crezi
Pe atât, cât starea şi puterea lui
Deosebită, îi permite-a pune
Cuvântul său în faptă, adică

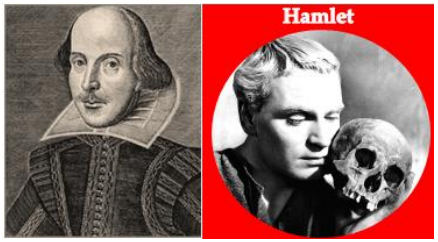
CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Than the main voice of Denmark goes withal.
Then weigh what loss your honour may sustain
If with too credent ear you list his songs,
Or lose your heart, or your chaste treasure open
To his unmaster'd importunity.
Fear it, Ophelia, fear it, my dear sister;
And keep you in the rear of your affection,
Out of the shot and danger of desire.
The chariest maid is prodigal enough
If she unmask her beauty to the moon:
Virtue itself scopes not calumnious strokes:
The canker galls the infants of the spring
Too oft before their buttons be disclos'd:
And in the morn and liquid dew of youth
Contagious blastments are most imminent.
Be wary then; best safety lies in fear:
Youth to itself rebels, though none else near.

Pe cât îl iartă votul Danemarcei.
Gândeşte ce onoarea ta ar pierde
De-ai da un prea uşor crezământ
La cântecele lui; când inima
Ți-ai pierde, sau deschide castul tău
Odor la stăruința-i ne-nfrânată.
Căci când natura creşte, nu sporeşte
La trup şi masă numai, ci, cu templul
Acesta, se desfăşoară şi jocul
Intern al sufletului şi al minții.
Fereşte-te, Ofelie, scumpă soră,
Şi ține-ți afecțiunea ta departe
De focul poftelor periculoase.
Cea mai avară fată e deja
Prea darnică când frumusețea ei
O dezveleşte lumii. Chiar virtutea
Nu scapă de izbirea calomniei.
Un vierme roade pruncii primăverii,
Până ce nu încolțeşte mugurașul;

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

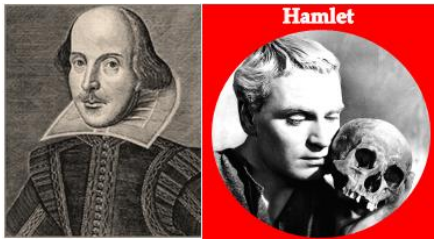

OPHELIA: I shall th' effect of this good lesson keep
As watchman to my heart. But, good my brother,
Do not, as some ungracious pastors do,
Show me the steep and thorny way to heaven;
Whilst, like a puff'd and reckless libertine,
Himself the primrose path of dalliance treads
And recks not his own read.
LAERTES: O, fear me not.
I stay too long:—but here my father comes.
[Enter Polonius.]
A double blessing is a double grace;
Occasion smiles upon a second leave.

POLONIUS:
Yet here, Laertes! aboard, aboard, for shame!

În murgul şi în roua dimineții
Veninul lipicios e mai cumplit.
Ia seama dar; căci frica-i bună pază,
Junețea, şi fără atac, în contra-şi revoltează.
OFELIA: Voi ține-n minte buna ta povață
Ca scut al inimii; dar, dragă frate,
Nu arăta, ca unii preoți falşi.
Cărarea cea spinoasă către cer,
Când ei, ca libertine sfruntați, păşesc
Pe calea înflorită a plăcerii,
Şi râd de-a lor povață.
LAERTES: Nu te teme.
Eu stau prea mult; dar iată tata vine.
(POLONIU intră)
O binecuvântare îndoită
E îndoit noroc, şi întâmplarea
Surâde unui nou adio.
POLONIU: Încă
Aici Laertes? Haide, hai, în navă.

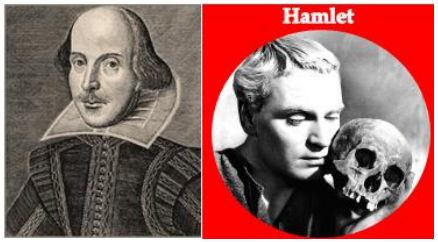
CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

The wind sits in the shoulder of your sail,
And you are stay'd for. There,—my blessing with thee!
[Laying his hand on LAERTES's head.]
And these few precepts in thy memory
Look thou character. Give thy thoughts no tongue,
Nor any unproportion'd thought his act.
Be thou familiar, but by no means vulgar.
Those friends thou hast, and their adoption tried,
Grapple them unto thy soul with hoops of steel;
But do not dull thy palm with entertainment
Of each new-hatch'd, unfledg'd comrade. Beware
Of entrance to a quarrel; but, being in,
Bear't that the opposed may beware of thee.
Give every man thine ear, but few thy voice:
Take each man's censure, but reserve thy judgment.
Costly thy habit as thy purse can buy,
But not express'd in fancy; rich, not gaudy:
For the apparel oft proclaims the man;
And they in France of the best rank and station

Căci vântul şade-n ceafa pânzei voastre;
Eşti adăstat. Na, bine-cuvântarea-mi.
(Punând mânile pe capul lui LAERTES)
Şi aceste mici precept ține-n minte:
Nu da o limbă gândurilor tale,
Nici faptă unui gând nesocotit.
Fii amical, dar nicidecum vulgar;
Pe-amicii tei, când le-ai cercat credința,
Cu scoabe de oțel la piept îi strânge.
Dar un-ți tâmpeşte palma, salutând
Pe orice nou clocit tovarăş. Nu
Întra în ceartă, dar fiind într-ânsa,
S-o duci ca să se teme adversarii
De tine. Dă urechea ta la toți,
Dar vocea-ți la puțini. Ascultă
Consiliul fiecărui, dar păstrează-ți
Părerea. Poartă-te atât de-avut
Pe cât te iartă punga, nu fantastic,
Bogat dar nu pestriț, căci foarte des

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

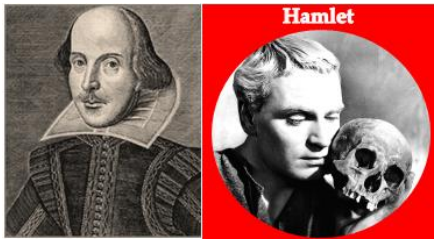
Are most select and generous chief in that.
Neither a borrower nor a lender be:
For loan oft loses both itself and friend;
And borrowing dulls the edge of husbandry.
This above all,—to thine own self be true;
And it must follow, as the night the day,
Thou canst not then be false to any man.
Farewell: my blessing season this in thee!

LAERTES: Most humbly do I take my leave, my lord.

POLONIUS: The time invites you; go, your servants tend.
LAERTES: Farewell, Ophelia; and remember well
What I have said to you.
OPHELIA: 'Tis in my memory lock'd,
And you yourself shall keep the key of it.
LAERTES: Farewell.

Îmbrăcămintea spune cine-i omul;
Şi cei din rangul cel mai bun din Franța
Au gust ales şi fin în aceste lucruri.
Nu da şi nu lua cu împrumut.
Căci dând: şi banii şi amicul perzi,
Luând, tâmpeşti a căsniciei muchie.
Dar mai vârtos: fii sincer ție însuți,
Atunci, cum noaptea vine după ziuă,
Nu vei putea fi fals cu nimenea.
Acestea să se dezvolteze-n tine
Prin binecuvântarea mea.
LAERTES: Îmi iau
Cu umilință ziua bună, tată.
POLONIU: Hade, timpul cheamă; servii te aşteaptă.
LAERTES: Ofelie, adio. Ține minte
Ceea ce ți-am zis.
OFELIA: E încuiat în suvenirea mea.
Tu însuți cheia s-o păstrezi.
LAERTES: Adio.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[*Exit.*]
POLONIUS: What is't, Ophelia, he hath said to you?
OPHELIA: So please you, something touching the Lord Hamlet.
POLONIUS: Marry, well bethought:
'Tis told me he hath very oft of late
Given private time to you; and you yourself
Have of your audience been most free and bounteous;
If it be so,—as so 'tis put on me,
And that in way of caution,—I must tell you
You do not understand yourself so clearly
As it behooves my daughter and your honour.
What is between you? give me up the truth.

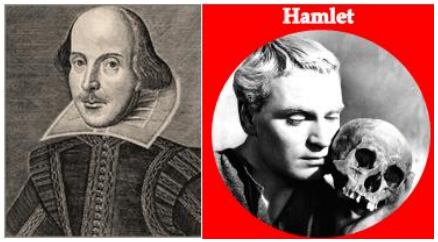
OPHELIA: He hath, my lord, of late made many tenders
Of his affection to me.

POLONIUS: Affection! pooh! you speak like a green girl,
Unsifted in such perilous circumstance.

(*LAERTES iese*)
POLONIU: Ce e, Ofelie, ce ți-a spus?
OFELIA: Cu voia voastră, despre Prințul Hamlet.

POLONIU: Ha, bine zici. Am fost înştiințat
Că de curând ți-a consacrat prea mult
Din timpul său, şi însăți tu ai fost
Prea darnică cu audiențele. Dacă
E astfel (şi aşa mi s-a vestit
Ca admonițiune), am să-ți spun,
Că nu te înțelegi aşa de clar,
Cum se cuvine fiicei mele, şi
Onoarei tale. Ce e între voi?
Să-mi zici tot adevărul.
OFELIA: De un timp
Încoace el îmi dădu multe probe
De afecțiune.
POLONIU: Afecțiune? Aş!
Vorbeşti ca o copilă crudă, care

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Do you believe his tenders, as you call them?

OPHELIA: I do not know, my lord, what I should think.
POLONIUS: Marry, I'll teach you: think yourself a baby;
That you have ta'en these tenders for true pay,
Which are not sterling. Tender yourself more dearly;
Or,—not to crack the wind of the poor phrase,
Wronging it thus,—you'll tender me a fool.

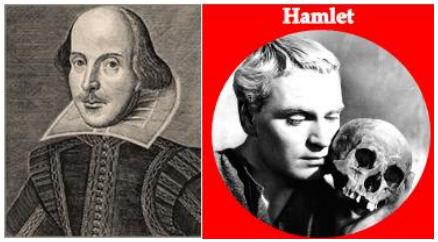
OPHELIA: My lord, he hath importun'd me with love
In honourable fashion.

POLONIUS: Ay, fashion you may call it; go to, go to.
OPHELIA: And hath given countenance to his speech, my lord,
With almost all the holy vows of heaven.
POLONIUS: Ay, springes to catch woodcocks. I do know,
When the blood burns, how prodigal the soul

Nu e deprinsă cu aceste lucruri.
Şi crezi în aste probe, cum le zici?
Ofelia: Eu nu ştiu, tată, ce gândi.
POLONIU: Ți-oi spune:
Gândeşte-te că eşti copil de țâță,
Luând ca numerar bun, nişte probe
Ce nu fac nici un ban; probează-te
Ceva mai scumpă, sau (spre-a nu speti
Bietul cuvânt, gonindu-l astfel),
Îmi vei proba că eşti neroadă.
OFELIA: Tată.
Mi-a arătat amorul său în cel
Mai onorabil chip.
POLONIU: Da, *chip* poți s-o numeşti. Ia haide de!
OFELIA: Şi întări aceea ce mi-a zis
Cu toate jurămintele din cer.

POLONIU: Aş! Mălai pentru vrăbii. Ştiu prea bine,
Când fierbe sângele, cum pieptul darnic

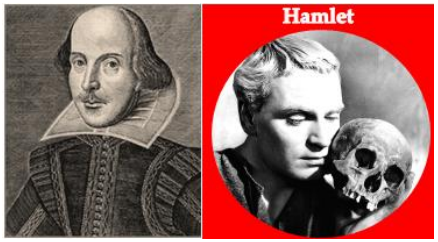
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Lends the tongue vows: these blazes, daughter,
Giving more light than heat,—extinct in both,
Even in their promise, as it is a-making,—
You must not take for fire. From this time
Be something scanter of your maiden presence;
Set your entreatments at a higher rate
Than a command to parley. For Lord Hamlet,
Believe so much in him, that he is young;
And with a larger tether may he walk
Than may be given you: in few, Ophelia,
Do not believe his vows; for they are brokers,—
Not of that dye which their investments show,
But mere implorators of unholy suits,
Breathing like sanctified and pious bawds,
The better to beguile. This is for all,—
I would not, in plain terms, from this time forth
Have you so slander any moment leisure
As to give words or talk with the Lord Hamlet.
Look to't, I charge you; come your ways.

Dă jurăminte limbii. Fiica mea,
Aceste licuriri, care dau mai multă
Lumină cât căldură, şi se sting
Cu promisiunea, când s-a dat abia,
Să nu le iei drept foc; de-acum încolo
Fii mai avar cu feciorească ta
Prezență; pune un mai mare preț
Pe convorbirea ta, decât s-o pui
La ordinul cuiva. Cât despre Hamlet,
Să-l crezi atât: că este tânăr încă,
Şi poate-umbla în arie mai largă,
Decât se iartă ție. C-un cuvânt,
Nu-i crede jurămintele, căci sunt
Mijlocitori ce n-au culoarea care
O poartă haina lor, sunt peținori
De doruri necurate, respirând
Ca promisiuni sfințite şi pioase,
Spre a momi mai bine. Deci, pe scurt,
Nu vreu, ți-o zic curat, să necinsteşti

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

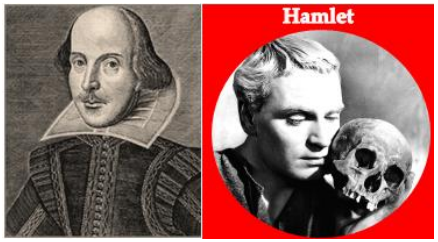

43

OPHELIA: I shall obey, my lord.
[*Exeunt*.]

Pe viitor nici un moment al tău,
Prin convorbiri cu Prințul Hamlet.
Ia seama dar; acum să mergem, haide.
OFELIA: Mă voi supune, tată.
(Ies)

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE IV.

The platform.

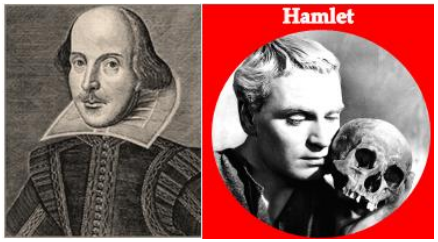
[*Enter HAMLET, HORATIO, and MARCELLUS*.]
HAMLET: The air bites shrewdly; it is very cold.
HORATIO: It is a nipping and an eager air.
HAMLET: What hour now?
HORATIO: I think it lacks of twelve.
MARCELLUS: No, it is struck.
HORATIO: Indeed? I heard it not: then draws near the season
Wherein the spirit held his wont to walk.
[*A flourish of trumpets, and ordnance shot off within*.]
What does this mean, my lord?
HAMLET: The King doth wake to-night and takes his rouse,
Keeps wassail, and the swaggering up-spring reels;
And, as he drains his draughts of Rhenish down,
The kettle-drum and trumpet thus bray out

SCENA IV

Terasa

HAMLET, HORATIO şi MARCEL intră.
HAMLET: Aerul pişcă crunt; e frig amar.
HORATIO: E aer muşcător şi aprig.
HAMLET: Ce oră e?
HORATIO: Aproape miezul nopţii.
MARCEL: Nu; a sunat.
HORATIO: Într-adevăr? Eu nu
Am auzit. Atunci soseşte ceasul
În care duhul e deprins să umble.
(*Sunet de trâmbiţă şi foc de tunuri în dosul scenei*)
Ce însemnează asta?
HAMLET: Regele
Veghează noaptea asta, face chef,
Şi ospătează, ameţindu-se
În dansuri zgomotoase; şi oricând

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

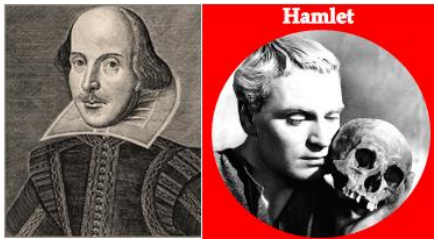

The triumph of his pledge.

HORATIO: Is it a custom?
HAMLET: Ay, marry, is't;
But to my mind,—though I am native here,
And to the manner born,—it is a custom
More honour'd in the breach than the observance.
This heavy-headed revel east and west
Makes us traduc'd and tax'd of other nations:
They clepe us drunkards, and with swinish phrase
Soil our addition; and, indeed, it takes
From our achievements, though perform'd at height,
The pith and marrow of our attribute.
So oft it chances in particular men
That, for some vicious mole of nature in them,
As in their birth,—wherein they are not guilty,
Since nature cannot choose his origin,—
By the o'ergrowth of some complexion,

El trage sorbituri de vin Renan,
Prin trâmbițe şi tobe se vesteşte
Aşa, triumful închinării sale.
HORATIO: E obiceiul astfel?
HAMLET: Da, fireşte;
Şi după mine,—deşi sunt născut
Şi chiar crescut cu datina aceasta,—
E un morav, a căruia călcare
E mai de lăudat decât urmarea.
Orgiile acestea ne aduc
Defaimă şi dispreț în toată lumea.
Ne zic bețivi, mânjesc al nostru nume
C-un epitet murdar, şi viciul ăsta
Răpeşte celor mai mărețe fapte
Ce noi le facem, sâmburele şi
Măduva meritului lor. Aşa
Se-ntâmplă şi la indivizi adesea:
Că printr-un neg sau viciu al naturii,
Din naştere cumva (un ce, de care

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

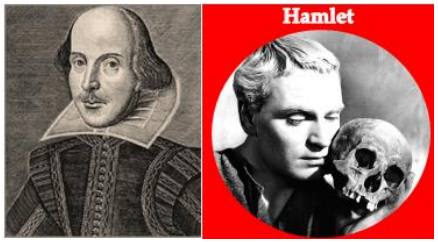
Oft breaking down the pales and forts of reason;
Or by some habit, that too much o'er-leavens
The form of plausive manners;—that these men,—
Carrying, I say, the stamp of one defect,
Being nature's livery, or fortune's star,—
Their virtues else,—be they as pure as grace,
As infinite as man may undergo,—
Shall in the general censure take corruption
From that particular fault: the dram of eale
Doth all the noble substance often doubt
To his own scandal.

Ei nu sunt vinovați, deoarece
Natura nu ne lasă să alegem)
Prin spornicia certelor patimi, care
Adesea rup zăgazul minții, sau
Prin vreun învăț ce plămădeşte prea
Puternic, coca bunelor moravuri,
Că oamenii aceştia, zic, purtând
Tiparul unui viciu, înnăscut
Sau dat de întâmplare, vor vedea
Virtutea lor, şi de ar fi curată
Ca cerul, şi atât de infinită
Pe cât un om o poate-avea, căzând
Sub hula generală, prin acel
Unic cusur. Un dram de rău adesea
Corupe toată nobila substanță
Cu-al său venin.

HORATIO: Look, my lord, it comes!
[Enter *GHOST]*

(*SPIRITUL intră*).
HORATIO: Priveşte, Prințe, vine!

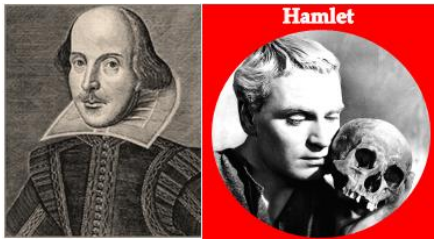
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HAMLET: Angels and ministers of grace defend us!—
Be thou a spirit of health or goblin damn'd,
Bring with thee airs from heaven or blasts from hell,
Be thy intents wicked or charitable,
Thou com'st in such a questionable shape
That I will speak to thee: I'll call thee Hamlet,
King, father, royal Dane; O, answer me!
Let me not burst in ignorance; but tell
Why thy canoniz'd bones, hearsed in death,
Have burst their cerements; why the sepulchre,
Wherein we saw thee quietly in-urn'd,
Hath op'd his ponderous and marble jaws
To cast thee up again! What may this mean,
That thou, dead corse, again in complete steel,
Revisit'st thus the glimpses of the moon,
Making night hideous, and we fools of nature
So horridly to shake our disposition
With thoughts beyond the reaches of our souls?
Say, why is this? wherefore? what should we do?

HAMLET: Îngeri milostivi din cer, feriți-ne!
Fire-ai un duh curat sau blestemat,
Purtare-ai aere din cer, sau aburi
Din iar, o! fire-ar gândul tău cumplit
Sau milostiv, tu vii în chip aşa
De neînțeles, încât îți voi vorbi;
Ți-oi zice, Hamlet, Rege, tată, Domn
Al Danemarcei. O! răspunde-mi!
Nu mă lăsa să pier în neştiință,
Ci zi, de ce sfințita ta țărână
Ascunsă-n moarte, vălul său a rupt!
De ce mormântu-n care te-am văzut
Culcat în pace, şi-a deschis gâtlejul
Cel greu de marmură, spre-a te zvârli
Afară! Ce să însemneze oare,
Că tu, trup mort, vii în deplin oțel,
Să visitezi iar licurirea lunii,
Şi noaptea schilodind-o, nouă, proştii
Naturii, să ne zgudui firea cu

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

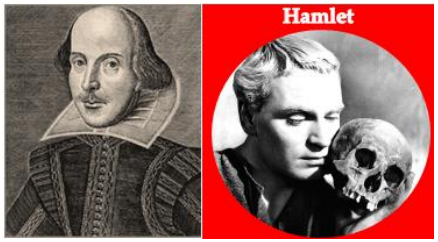
[*GHOST beckons HAMLET.*]
HORATIO: It beckons you to go away with it,
As if it some impartment did desire
To you alone.
MARCELLUS: Look with what courteous action
It waves you to a more removed ground:
But do not go with it!
HORATIO: No, by no means.
HAMLET: It will not speak; then will I follow it.

HORATIO: Do not, my lord.
HAMLET: Why, what should be the fear?
I do not set my life at a pin's fee;
And for my soul, what can it do to that,
Being a thing immortal as itself?
It waves me forth again;—I'll follow it.

Gândiri teribile, care covârşesc
Inteligența sufletelor noastre?
De ce aceasta? Spune. Ce să facem?

HORATIO: Vă face semn ca să plecați cu el,
Ca cum ar vrea să vă împărtăşească
Ceva în taină.
MARCEL: Vedeți cu ce gest
Curtenitor, vă invită la un loc retras.
Dar nu-l urmați.
HORATIO: Cu nici un chip.
HAMLET: Nu vrea
Ca să vorbească; deci îl voi urma.
HORATIO: N-o faceți Prințe.
HAMLET: De ce să mă tem?
Nu-mi prețuesc viața cât un ac,
Şi sufletului meu, ce-i poate face,
Fiind un ce nemuritor ca dânsul?
Îmi face semn din nou, îl voi urma.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

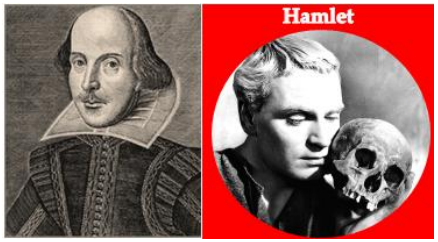

HORATIO: What if it tempt you toward the flood, my lord,
Or to the dreadful summit of the cliff
That beetles o'er his base into the sea,
And there assume some other horrible form
Which might deprive your sovereignty of reason,
And draw you into madness? think of it:
The very place puts toys of desperation,
Without more motive, into every brain
That looks so many fadoms to the sea
And hears it roar beneath.

HAMLET: It waves me still.—
Go on; I'll follow thee.
MARCELLUS: You shall not go, my lord.
HAMLET: Hold off your hands.
HORATIO: Be rul'd; you shall not go.
HAMLET: My fate cries out,
And makes each petty artery in this body
As hardy as the Nemean lion's nerve.—

HORATIO: Cum, dacă v-ar atrage către apă,
Sau pe îngrozitorul vârf al stâncii
Ce peste poalele-i se pleacă-n mare,
Şi-acolo ia un alt teribil chip
Ce v-ar putea răpi domnia minții
Şi v-ar târî-n demență? Cugetați,
Chiar locul singur, fără alt motiv,
Produce apucări de disperare
În creerii acelui, ce priveşte
Atâția stânjeni jos în mare şi-o
Aude cum mugeşte dedesubt.
HAMLET: Mereu mă cheamă. Pleacă înainte.
Eu te urmez.
MARCEL: O Prințe, nu veți merge.
HAMLET: Retrageți mâinile!
HORATIO: Nu mergeți, rog.
HAMLET: Destinul meu mă strigă, şi-mi face
Cea mai mănuntă venă-n corp, vârtoasă
Ca nervii leului Nemeic.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[*GHOST beckons.*]

Still am I call'd;—unhand me, gentlemen;—
[*Breaking free from them.*]
By heaven, I'll make a ghost of him that lets me!—
I say, away!—Go on; I'll follow thee.
[*Exeunt GHOST and HAMLET.]*

HORATIO: He waxes desperate with imagination.

MARCELLUS: Let's follow; 'tis not fit thus to obey him.

HORATIO: Have after.—To what issue will this come?

MARCELLUS: Something is rotten in the state of Denmark.

HORATIO: Heaven will direct it.

MARCELLUS: Nay, let's follow him.

[*Exeunt.*]

(*SPIRITUL face semn*).

Mă cheamă încă. Domnilor, înapoi.
(*Se smuceşte de ei*)
Pe cer, fac praf pe-acela ce m-opreşte.
Zic, îndărăt!—Păşeşte, te urmez.
(*SPIRITUL şi HAMLET ies*).

HORATIO: Închipuirea-l face disperat.

MARCEL: Să-l urmărim. Nu trebuie să ne
Supunem lui aici.

HORATIO: Haide, după el.
Nu ştiu cum asta va lua sfârşit!

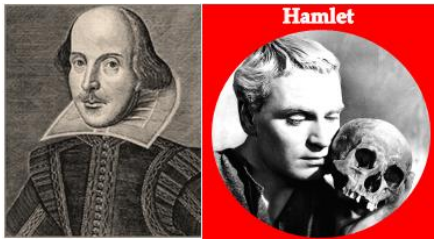
MARCEL: Ceva-i putred în statul Danemarcei.

HORATIO: O va îndrepta cerul.

MARCEL: După el.

(Toți ies)

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE V.

A more remote part of the Castle.

[*Enter GHOST and HAMLET.*]

HAMLET: Whither wilt thou lead me? speak! I'll go no further.

GHOST: Mark me.

HAMLET: I will.

GHOST: My hour is almost come,
When I to sulph'uous and tormenting flames
Must render up myself.

HAMLET: Alas, poor ghost!

GHOST: Pity me not, but lend thy serious hearing
To what I shall unfold.

HAMLET: Speak; I am bound to hear.

GHOST: So art thou to revenge, when thou shalt hear.

SCENA V

O parte mai retrasă pe terasă.

SPIRITUL şi HAMLET intră.

HAMLET: Unde mă duci? Vorbeşte, mai departe
Nu vreau să merg.

SPIRITUL: Ascultă-mă.

HAMLET: Ascult.

SPIRITUL: Aproape e sosită ora, când
În flacări muncitoare de pucioasă
Eu caut să reintru.

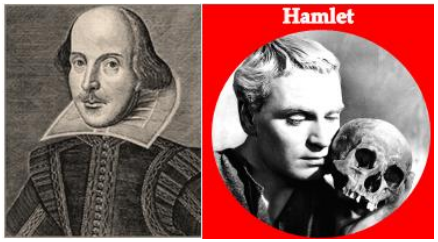
HAMLET: Vai, biet spirit.

SPIRITUL: Nu mă jeli, ci ia aminte bine
La ceea ce-ți voi dezvălui.

HAMLET: Vorbeşte,
Ținut sunt să te-ascult.

SPIRIT: Şi să răzbuni,
Când vei fi auzit?

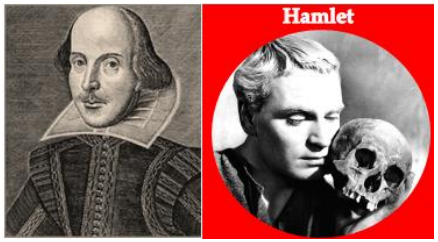
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HAMLET: What?
GHOST: I am thy father's spirit;
Doom'd for a certain term to walk the night,
And for the day confin'd to wastein fires,
Till the foul crimes done in my days of nature
Are burnt and purg'd away. But that I am forbid
To tell the secrets of my prison-house,
I could a tale unfold whose lightest word
Would harrow up thy soul; freeze thy young blood;
Make thy two eyes, like stars, start from their spheres;
Thy knotted and combined locks to part,
And each particular hair to stand on end
Like quills upon the fretful porcupine:
But this eternal blazon must not be
To ears of flesh and blood.—List, list, O, list!—
If thou didst ever thy dear father love—

HAMLET: Ce?
SPIRIT: Eu sunt al tatălui tău spirit,
Afurisit pe-un timp, să umblu noaptea,
Si ziua să postesc legat în flacări,
Până ce păcatele comise-n viață,
Se vor stârpi şi stinge. De mi-ar fi
Iertat a-ți spune taina temniței,
O veste ți-aş nara, din care cel
Mai slab cuvânt ți-ar frânge sufletul,
Ți-ar îngheța al tinereții sânge,
Şi-ar face ochii-ți amândoi să sară
Ca stelele, din orbitele lor;
Ca părul tău cel des şi înnodat
Să se desfacă, şi orice fir în parte
Să se zbârlească sus, ca acele
Ariciului înfuriat. Dar aceste
Destăinuiri eterne nu sunt pentru
Urechi de carne şi de sânge. Hamlet,
Ascultă, o ascultă! De-ai iubit

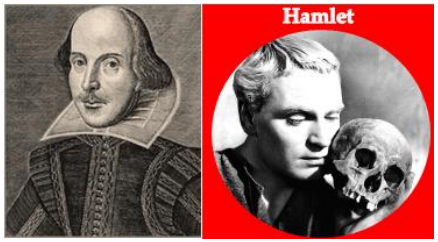
CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HAMLET: O God!
GHOST: Revenge his foul and most unnatural murder.
HAMLET: Murder!
GHOST: Murder most foul, as in the best it is;
But this most foul, strange, and unnatural.
HAMLET: Haste me to know't, that I, with wings as swift
As meditation or the thoughts of love,
May sweep to my revenge.
GHOST: I find thee apt;
And duller shouldst thou be than the fat weed
That rots itself in ease on Lethe wharf,
Wouldst thou not stir in this. Now, Hamlet, hear.
'Tis given out that, sleeping in my orchard,
A serpent stung me; so the whole ear of Denmark
Is by a forged process of my death
Rankly abus'd; but know, thou noble youth,
The serpent that did sting thy father's life
Now wears his crown.

Vreodată pe-al tău scump părinte—
HAMLET: O cer!
SPIRIT: Răzbună al său mârşav, infam omor!
HAMLET: Omor?
SPIRIT: Omor mârşav, cum este fie-care,
Dar ăsta mai infam, mai nefiresc.
HAMLET: Grăbeşte a mi-o spune, pentru ca
Cu aripi iuți ca gândul dragostei,
Să zbor la răzbunare.
SPIRIT: Pari dispus,
Şi-ai fi mai trândav decât buruiana
Cea grasă, care putrezeşte paşnic
Pe-al Lethei mal, de n-ai lucra aici.
Ascultă dar, o Hamlet. S-a zvonit,
Cum că un şarpe m-a muşcat pe când
Eu în grădina mea dormeam. Aşa
S-a amăgit amar urechea țării,
Printr-un raport scornit al morței mele.
Dar află, nobil fiu, că şarpele

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

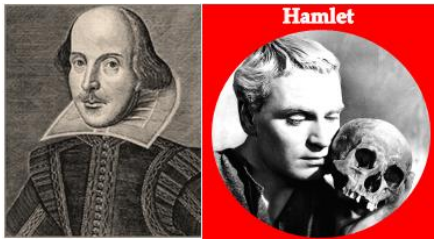

HAMLET: O my prophetic soul!
Mine uncle!
GHOST: Ay, that incestuous, that adulterate beast,
With witchcraft of his wit, with traitorous gifts,—
O wicked wit and gifts, that have the power
So to seduce!—won to his shameful lust
The will of my most seeming-virtuous queen:
O Hamlet, what a falling-off was there!
From me, whose love was of that dignity
That it went hand in hand even with the vow
I made to her in marriage; and to decline
Upon a wretch whose natural gifts were poor
To those of mine!
But virtue, as it never will be mov'd,
Though lewdness court it in a shape of heaven;
So lust, though to a radiant angel link'd,
Will sate itself in a celestial bed

Ce a muşcat a tatălui tău viață,
Poartă acum coroana sa.
HAMLET: O sufletu-mi profetic! Unchiul meu!

SPIRITUL: Da, fiară de incest şi adulter,
Prin graiul său şi daruri trădătoare,—
O grai infam şi daruri ce-au puterea
Să amăgească astfel!—câştigă
La pofta-i ruşinoasă, învoirea
Reginei ce părea aşa virtuoasă.
O, ce cădere, Hamlet! De la mine,
Al cărui demn amor mergea alături
Cu jurământul ce-i dădui la nuntă,
Să treacă la un mişel, a cărui daruri
Fireşti, erau mai jos de ale mele.
Dar cum virtutea nu va fi sedusă,
Chiar dacă ar peți-o desfrânarea
În chip ceresc, aşa şi voluptatea,
De-ar fi împerecheată cu un înger,

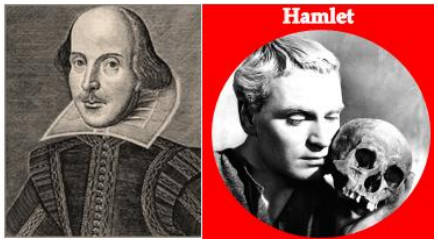
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

And prey on garbage.
But soft! methinks I scent the morning air;
Brief let me be.—Sleeping within my orchard,
My custom always of the afternoon,
Upon my secure hour thy uncle stole,
With juice of cursed hebenon in a vial,
And in the porches of my ears did pour
The leperous distilment; whose effect
Holds such an enmity with blood of man
That, swift as quicksilver, it courses through
The natural gates and alleys of the body;
And with a sudden vigour it doth posset
And curd, like eager droppings into milk,
The thin and wholesome blood; so did it mine;
And a most instant tetter bark'd about,
Most lazar-like, with vile and loathsome crust
All my smooth body.
Thus was I, sleeping, by a brother's hand,
Of life, of crown, of queen at once dispatch'd:

Se satură chiar de un pat ceresc,
Ş-aleargă după hoituri.
Dar, vai! Al dimineții aer simt;
Să fiu mai scurt. Dormind dar în grădină,
Cum după prânz obişinuiam, el, unchiu-ți,
Se furişă în ora nepăzită,
Cu suc de măsălariță infamă
Într-o sticluță, şi-n urechea mea
Turnă lichidul cel râios, al cărui
Efect, aşa-i de învrăjbit cu sânge
Uman, că sprinten ca argintul viu
Străbate ale corpului cărări,
Şi într-o clipă, face să se prindă,
Ca printr-un acru chiag picat în lapte,
Subțirele şi sănătosul sânge.
Aşa făcu şi la al meu, încât
Pe dată o spuzeală, ca a lui Lazăr,
Îmi însolzi cu o coajă mult scârboasă
Tot trupul meu cel neted.

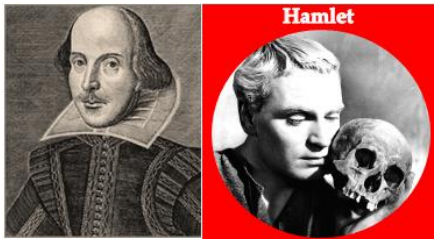
CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Cut off even in the blossoms of my sin,
Unhous'led, disappointed, unanel'd;
No reckoning made, but sent to my account
With all my imperfections on my head:
O, horrible! O, horrible! most horrible!
If thou hast nature in thee, bear it not;
Let not the royal bed of Denmark be
A couch for luxury and damned incest.
But, howsoever thou pursu'st this act,
Taint not thy mind, nor let thy soul contrive
Against thy mother aught: leave her to heaven,
And to those thorns that in her bosom lodge,
To prick and sting her. Fare thee well at once!
The glowworm shows the matin to be near,
And 'gins to pale his uneffectual fire:
Adieu, adieu! Hamlet, remember me.

Aşa am fost, de mâna unui frate,
Prădat în somn, de viață, tron, regină;
Răpit în floarea păcatelor mele,
Nepregătit, neconfesat, fără maslu,
Nerăfuit, trimis la judecată
Cu toate viciile pe capul meu.
O groaznic, groaznic, foarte groaznic!
De ai natură-n tine, nu lăsa
Ca patul cel regal al Danemarcei
Să fie un culcuş de desfrânare
Şi blestemat incest! Dar orişicum
Vei urmări această faptă, cugetul
Nu ți-l păta, nici sufletu-ți urzească
Ceva în contra mumei tale. Las-o
Pe seama cerului şi-a ghimpilor
Ce sfâşie şi-nțeapă sânul ei.
Rămâi cu bine dar. Văd licuriciul
Anunță zorile, şi focul său
Nepriincios începe a păli.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[*Exit*.]

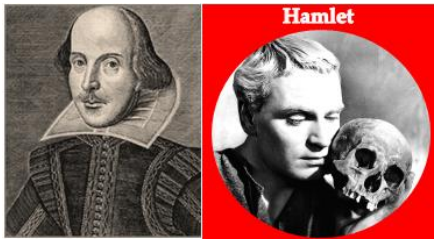
HAMLET: O all you host of heaven! O earth! what else?
And shall I couple hell? O, fie!—Hold, my heart;
And you, my sinews, grow not instant old,
But bear me stiffly up.—Remember thee!
Ay, thou poor ghost, while memory holds a seat
In this distracted globe. Remember thee!
Yea, from the table of my memory
I'll wipe away all trivial fond records,
All saws of books, all forms, all pressures past,
That youth and observation copied there;
And thy commandment all alone shall live
Within the book and volume of my brain,
Unmix'd with baser matter: yes, by heaven!—
O most pernicious woman!
O villain, villain, smiling, damned villain!
My tables,—meet it is I set it down,
That one may smile, and smile, and be a villain;

Adio, Hamlet, adio, nu mă uita.

(*Iese*)

HAMLET: O spirite din cer! Pământ!—Ce încă?
Să mai invoc şi iadul?—Ţin-te,
Inima mea, voi nervi nu-mbătrâniţi
Pe loc, ci mă susţineţi ţeapăn sus.
Să nu te uit? Nu, nu, biet spirit,
Câttimp memoria va locui
În capu-mi ameţit. Să nu te uit?
Din tabla minţii mele am să şterg
Orice reamintiri banale, toate
Sentinţele din cărţi, şi urmele
Trecutului, pe care experienţa
Şi tinereţea le-au înscris aici;
Şi ordinu-ţi să vieţuiască singur
În cartea şi volumul minţii mele,
Neamestecat cu lucruri mai nedemne.
Da, da, pe cer!—Femeie pernicioasă!
O scelerat zâmbind şi blestemat!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

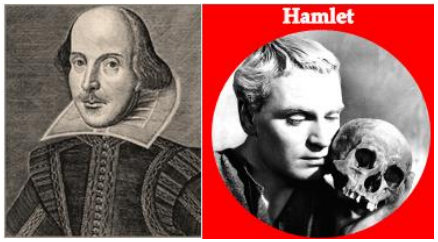

At least, I am sure, it may be so in Denmark:

[*Writing*.]
So, uncle, there you are. Now to my word;
It is 'Adieu, adieu! remember me:'
I have sworn't.
HORATIO: [*Within*.] My lord, my lord,—
MARCELLUS: [*Within*.] Lord Hamlet,—
HORATIO: [*Within*.] Heaven secure him!
HAMLET: So be it!
MARCELLUS: [*Within*.] Illo, ho, ho, my lord!
HAMLET: Hillo, ho, ho, boy! Come, bird, come.
[*Enter HORATIO and MARCELLUS*.]
MARCELLUS: How is't, my noble lord?
HORATIO: What news, my lord?
HAMLET: O, wonderful!
HORATIO: Good my lord, tell it.

Tăbliţe, haide! Să însemnez în ele,
Că poate un om zâmbi, zâmbi mereu,
Şi tot fi un mişel! Ştiu bine încă,
Că astfel poate fi în Danemarca.
(*Scrie*)
Te-am trecut, dar, unchiule, aici.
Acum lozinca mea. Ea este: „Adio,
Nu mă uita!" — Ei bine, am jurat-o.
HORATIO: (*în dosul scenei*) Alteţă!
MARCEL: (*în dosul scenei*) Prinţe Hamlet!
HORATIO: (*în dosul scenei*) Păzească-l cerul!
HAMLET: Astfel fie.
HORATIO: (*in dosul scenei*) Ho! Ho! Alteţă!
HAMLET: Auzi, băiete! Vino, păsărică, vin'!
(*HORATIO şi MARCEL intră*)
MARCEL: Cum stă, stăpâne?
HORATIO: Prinţul meu, ce veste?
HAMLET: O lucru uimitor!
HORATIO: Spuneţi-ne, iubite Prinţ.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

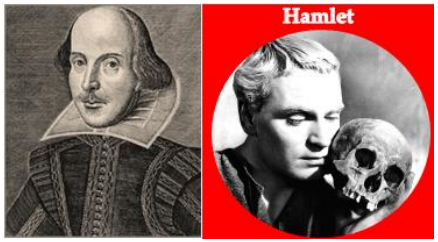
HAMLET: No; you'll reveal it.
HORATIO: Not I, my lord, by heaven.
MARCELLUS: Nor I, my lord.
HAMLET: How say you then; would heart of man once think it?—
But you'll be secret?
HORATIO and **MARCELLUS:** Ay, by heaven, my lord.

HAMLET: There's ne'er a villain dwelling in all Denmark
But he's an arrant knave.
HORATIO: There needs no ghost, my lord, come from the grave
To tell us this.
HAMLET: Why, right; you are i' the right;
And so, without more circumstance at all,
I hold it fit that we shake hands and part:
You, as your business and desires shall point you,—
For every man hath business and desire,
Such as it is;—and for my own poor part,

HAMLET: Ba nu; o veți destăinui.
HORATIO: Nu eu, stăpâne, nu pe cer.
MARCEL: Nici eu.
HAMLET: Ce ziceți? Care suflet omenesc
Ar fi putut s-o crează? Dar, veți fi
Discreți?
MARCEL
şi **HORATIO:** Pe legea noastră, da.
HAMLET: Nu e mişel în toată Danemarca,
Ce n-ar fi un infam desăvârşit.
HORATIO: Nu trebuie să vină duh din groapă
Ca să ne spună asta.

HAMLET: Drept. Aveți
Dreptate. Deci, fără alte desluşiri,
Cred nimerit ca să ne strângem mâna,
Şi să plecăm, voi după treaba sau
Dorința voastră, căci oricare om
Îşi are treaba şi dorința sa,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Look you, I'll go pray.

HORATIO: These are but wild and whirling words, my lord.

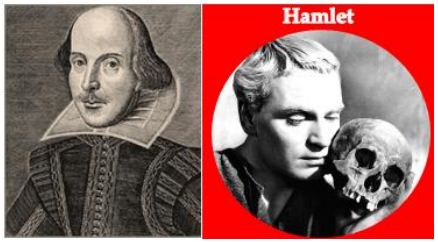
HAMLET: I'm sorry they offend you, heartily;
Yes, faith, heartily.
HORATIO: There's no offence, my lord.
HAMLET: Yes, by Saint Patrick, but there is, Horatio,
And much offence too. Touching this vision here,—
It is an honest ghost, that let me tell you:
For your desire to know what is between us,
O'ermaster't as you may. And now, good friends,
As you are friends, scholars, and soldiers,
Give me one poor request.

HORATIO: What is't, my lord? we will.

HAMLET: Never make known what you have seen to-night.

Cât despre partea mea sărmană, eu
Mă duc ca să mă-nchin.
HORATIO: Acestea, Prințe,
Sunt vorbe rătăcite, fără şir.
HAMLET: În pare rău din inimă, că ele
Vă supără. Zău, da, din inimă.
HORATIO: Nu este nici o supărare, Prințe.
HAMLET: Ba da, pe sfîntuş Patrick, este una,
Horatio. Şi încă mare. Cât priveşte
Năluca asta, cată să vă spui
Că e un duh cinstit. Dorința voastră
De-a şti ce între noi s-a întâmplat,
De, stăpâniți-o cum puteți. Ş-acum,
Amicii mei, de sunteți buni amici,
Soldați şi gentilomi, să-mi acordați
O rugă mică.
HORATIO: Bucuros, Alteță.
Ce e?
HAMLET: Nu dați de ştire niciodată

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HORATIO and **MARCELLUS:** My lord, we will not.

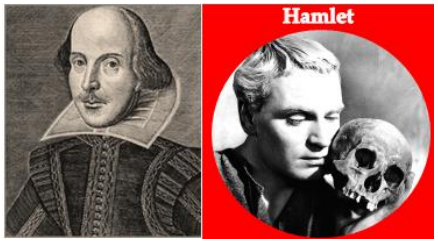
HAMLET: Nay, but swear't.
HORATIO: In faith,
My lord, not I.
MARCELLUS: Nor I, my lord, in faith.
HAMLET: Upon my sword.
MARCELLUS: We have sworn, my lord, already.
HAMLET: Indeed, upon my sword, indeed.
GHOST: [*Beneath.*] Swear.
HAMLET: Ha, ha boy! say'st thou so? art thou there, truepenny?—
Come on!—you hear this fellow in the cellarage,—
Consent to swear.
HORATIO: Propose the oath, my lord.
HAMLET: Never to speak of this that you have seen,
Swear by my sword.

Ce ați văzut azi noapte.
HORATIO
MARCEL: Niciodată,
Stăpâne, n-o vom face.
HAMLET: Dar jurați!
HORATIO: Pre legea mea, eu nu.

MARCEL: Nici eu, pre lege.
HAMLET: Pe spada mea!
AMBI: Prințe, am jurat deja.
HAMLET: Ba, serios, pe spada mea, vă rog.
SPIRIT: (*sub pământ*) Jurați!
HAMLET: Ha, ha, băiete, tu o zici? Aici eşti,
Amici?—Îl auziți în pivniță?
Jurați dar.

HORATIO: Spuneți jurământul, Prințe.
HAMLET: Jurați pe spada mea, că niciodată
Nu veți vorbi de ceea ce-ați văzut.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

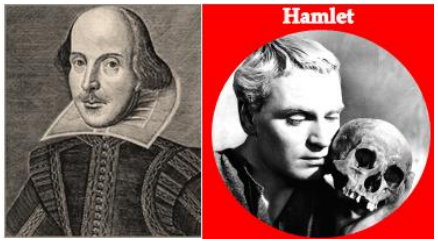
GHOST: [*Beneath.*] Swear.
HAMLET: Hic et ubique? then we'll shift our ground.—
Come hither, gentlemen,
And lay your hands again upon my sword:
Never to speak of this that you have heard,
Swear by my sword.
GHOST: [*Beneath.*] Swear.
HAMLET: Well said, old mole! canst work i' the earth so fast?
A worthy pioner!—Once more remove, good friends.

HORATIO: O day and night, but this is wondrous strange!

HAMLET: And therefore as a stranger give it welcome.
There are more things in heaven and earth, Horatio,
Than are dreamt of in your philosophy.
But come;—
Here, as before, never, so help you mercy,
How strange or odd soe'er I bear myself,—
As I, perchance, hereafter shall think meet

SPIRITUL: (*sub pământ*) Juraţi.
HAMLET: *Hic et ubique?* Să schimbăm dar locul.
Veniţi încoace, Domnilor,
Şi puneţi mâinile pe spada-mi iarăşi;
Juraţi pe spada mea, că niciodată
Nu veţi vorbi de ceea ce-aţi văzut.
SPIRITUL: (*sub pământ*) Juraţi.
HAMLET: O, cârtiţă bătrână, bine ai zis!
Aşa de iute poţi lucra-n pământ?
Un ager pionier!—Să trecem iarăşi!
HORATIO: O zi şi noapte! Asta-i groaznic de
Străin.
HAMLET: Primeşte-o dar ca pe-un străin.
Mai multe lucruri sunt în cer şi pe
Pământ, Horatio, decât visează
Filozofia voastră.—Însă haideţi,
Aici, ca adinioară, să juraţi,
Pe mântuirea voastră, că oricât
De straniu şi bizar eu m-aş purta—

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

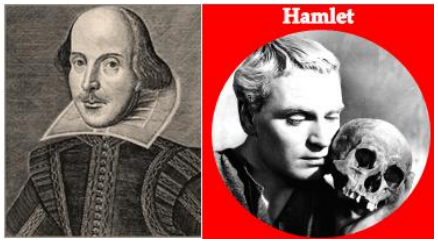

To put an antic disposition on,—
That you, at such times seeing me, never shall,
With arms encumber'd thus, or this head-shake,
Or by pronouncing of some doubtful phrase,
As 'Well, well, we know'; or 'We could, an if we would';—
Or 'If we list to speak'; or 'There be, an if they might';—
Or such ambiguous giving out, to note
That you know aught of me:—this is not to do,
So grace and mercy at your most need help you,
Swear.

GHOST: [*Beneath.*] Swear.
HAMLET: Rest, rest, perturbed spirit!—So, gentlemen,
With all my love I do commend me to you:
And what so poor a man as Hamlet is
May do, to express his love and friending to you,
God willing, shall not lack. Let us go in together;

Căci poate voi găsi cu cale să
Mă îmbrac în viitor cu-o fire cam
Ciudată—, voi atunci văzându-mă,
Nu veți trăda vreodată, încruțișând
De pildă brațele aşa, sau dând
Din cap astfel, sau pronunțând vreo frază
Îndoicioasă, cum: *„Eh, lasă, ştim noi"*
Sau *„am putea, de am vrea"*; sau *„dacă*
Ne-ar conveni să spunem"; sau *„sunt unii*
Care, dacă ar putea" sau alte vorbe
Ambigue,—că ştiți ceva de mine.
Aceasta dar jurați, şi astfel Domnul
Să vă ajute-n vreme de nevoie.
SPIRITUL: (*sub pământ*) Jurați.
HAMLET: Aibi pace, spirit turburat! Amicii mei,
Mă recomand acum cu tot amorul,
Şi orice poate-un om sărac ca Hamlet,
Spre-a vă proba amorul şi-amicia,
Cu voia Domnului, nu va lipsi.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

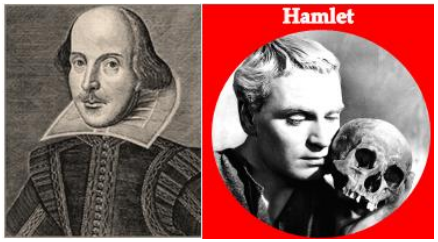
And still your fingers on your lips, I pray.
The time is out of joint:—O cursed spite,
That ever I was born to set it right!—
Nay, come, let's go together.

[*Exeunt*.]

Să mergem împreună, şi, vă rog,
Întotdeauna degetul pe buze.
E timpul străbătat; oh, chin amar,
Că eu am fost născut ca să-l repar!
Ei bine, haideți, să plecăm cu toții.

(*Ei ies*).

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Act II.

SCENE I.

A room in Polonius's house.

[*Enter POLONIUS and REYNALDO.*]

POLONIUS: Give him this money and these notes, Reynaldo.

REYNALDO: I will, my lord.

POLONIUS: You shall do marvellous wisely, good Reynaldo,
Before You visit him, to make inquiry
Of his behaviour.

REYNALDO:
My lord, I did intend it.

POLONIUS: Marry, well said; very well said. Look you, sir,
Enquire me first what Danskers are in Paris;
And how, and who, what means, and where they keep,

ACTUL II

SCENA I .

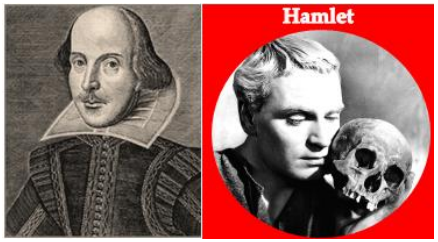
O cameră în casa lui Polonius

POLONIU şi REYNALDO intră

POLONIUS: Dă-i banii şi scrisorile acestea,
Reynaldo.
REYNALDO: Da, stăpâne
POLONIUS: Şi ai fi
Grozav de înțelept, Reynaldo, dacă
Te-ai informa de-a sa purtare
Nainte de-al vedea.
REYNALDO: Aşa voiam şi eu.

POLONIUS: Ah, bine zis! Zău bine zis! Întâi,
Întreabă ce Danezi sunt în Paris;
Cu cine, cum, şi unde stau, şi ce

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

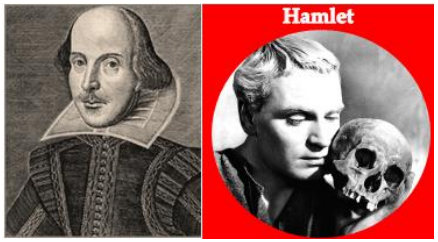
What company, at what expense; and finding,
By this encompassment and drift of question,
That they do know my son, come you more nearer
Than your particular demands will touch it:
Take you, as 'twere, some distant knowledge of him;
As thus, 'I know his father and his friends,
And in part him;—do you mark this, Reynaldo?

REYNALDO: Ay, very well, my lord.
POLONIUS: 'And in part him;—but,' you may say, 'not well:
But if't be he I mean, he's very wild;
Addicted so and so;' and there put on him
What forgeries you please; marry, none so rank
As may dishonour him; take heed of that;
But, sir, such wanton, wild, and usual slips
As are companions noted and most known
To youth and liberty.

REYNALDO: As gaming, my lord.

Mijloace au, ce societate, şi
Ce cheltuieli, şi dacă vei afla
Prin aceste cotituri ale întrebării,
Că ştiu pe fiul meu, mergi mai aproape
Decât trădează întrebarea ta,
Şi fă-te că-l cunoşti doar de departe,
Zicând: ,,Cunosc pe tatăl său şi amicii,
În parte şi pe el" Pricepi, Reynaldo?
REYNALDO: Da, foarte bine, Domnul meu.
POLONIU: ,,În parte şi pe el, dar"—poți s-adaugi,
,,Nu bine, însă, de-i acel ce-l ştiu,
,,E-un dezmățat, dedat aşa sau altfel";
Apoi s-arunci pe el orice scorniri
Ai vrea; fireşte nu atât de grave
Ca să-l desonoreze, ia aminte,
Ci ştrengării, ş-alunecări de cele
Ce sunt tovarăşii obicinuiți
Ai tinereței şi ai libertății.
REYNALDO: Cum, de exemplu, jocul.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

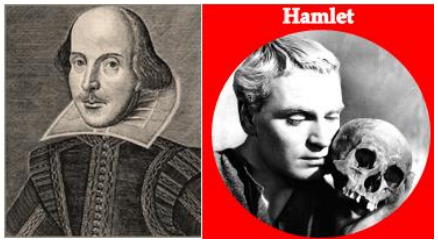
POLONIUS: Ay, or drinking, fencing, swearing, quarrelling,
Drabbing:—you may go so far.

REYNALDO: My lord, that would dishonour him.
POLONIUS: Faith, no; as you may season it in the charge.
You must not put another scandal on him,
That he is open to incontinency;
That's not my meaning: but breathe his faults so quaintly
That they may seem the taints of liberty;
The flash and outbreak of a fiery mind;
A savageness in unreclaimed blood,
Of general assault.

REYNALDO: But, my good lord,—
POLONIUS: Wherefore should you do this?
REYNALDO: Ay, my lord,
I would know that.
POLONIUS: Marry, sir, here's my drift;
And I believe it is a fetch of warrant:

POLONIU: Sau beții,
Bătăi, înjurături, cerți, preacurvii,—
Poți merge până acolo.
REYNALDO: Dar asta l-ar dezonora.
POLONIU: Ba nu,
Căci pâra o vei îndulci puțin;
Să nu-l acuzi c-ar fi prea mult supus
Necumpătării. Nicidecum. Rosteşte
Greşelile-i cu gingăşie, ca
Să pară pete ale libertății,
Şi izbucnirea unei minți focoase,
Sălbăticia care dă năvală
Din orice sânge ne-nfrânat.
REYNALDO: Dar, însă…
POLONIU: De ce să faci aceasta?
REYNALDO: Da, stăpâne;
Aş vrea s-o ştiu.
POLONIU: Ei bine iată planul.
Şi cred că-i un cârlig ce prinde sigur.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

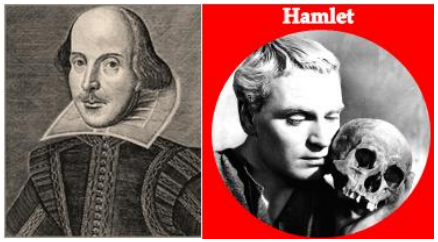
You laying these slight sullies on my son
As 'twere a thing a little soil'd i' the working,
Mark you,
Your party in converse, him you would sound,
Having ever seen in the prenominate crimes
The youth you breathe of guilty, be assur'd
He closes with you in this consequence;
'Good sir,' or so; or 'friend,' or 'gentleman'—
According to the phrase or the addition
Of man and country.
REYNALDO: Very good, my lord.
POLONIUS: And then, sir, does he this,—he does—What was I about to say?—
By the mass, I was about to say something:—Where did I leave?
REYNALDO: At 'closes in the consequence,' at 'friend or so,' and gentleman.'
POLONIUS: At—closes in the consequence'—ay, marry!
He closes with you thus:—'I know the gentleman;

Punând aceste pete mici pe fiul meu,
Ia sema,
Atunci acel pe care-l cerci la vorbă,
De-o fi văzut pe fiul meu făcând
Păcatele citate sus, fi sigur
Că-ți va răspunde cam în chipul ăsta:
,,De, Domnule", sau ,,nene", sau,,amice",
Precum e fraza şi intitularea
La om şi țară;

REYNALDO: Bine, Domnul meu.
POLONIU: Şi în urmă el va face astfel,—el va—
Dar ce voiam să zic? Era să zic
Ceva. Unde am rămas?

REYNALDO: La ,,va răspunde
În chipul ăsta ,,nene",,Domnule".
POLONIU: La ,,va răspunde astfel", bine zici.
El va răspunde dar: ,,Cunosc pe Domnul;

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

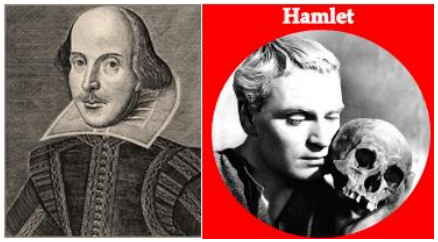
I saw him yesterday, or t'other day,
Or then, or then; with such, or such; and, as you say,
There was he gaming; there o'ertook in's rouse;
There falling out at tennis': or perchance,
'I saw him enter such a house of sale,'—
Videlicet, a brothel,—or so forth.—
See you now;
Your bait of falsehood takes this carp of truth:
And thus do we of wisdom and of reach,
With windlaces, and with assays of bias,
By indirections find directions out:
So, by my former lecture and advice,
Shall you my son. You have me, have you not?

REYNALDO: My lord, I have.
POLONIUS:
God b' wi' you, fare you well.
REYNALDO: Good my lord!
POLONIUS: Observe his inclination in yourself.

Aseară l-am văzut, sau mai deunăzi,
Sau în cutare ori cutare zi,
Cu ăsta sau cu ăla; şi cum ziceți,
Juca aici; se îmbăta acolo,
Ici s-a certat la joc de mince;" poate
Chiar „l-am văzut intrând in casa ceea
Vestită" (adică bordel), şi-aşa mai
Departe. Înțelegi acuma, ai?
Cu undița minciunii prinzi acest crap
De adevăr; vezi astfel noi isteții,
Cu cotituri ş-atac pieziş ajungem
La calea noastră prin ocoluri. După
Învățul şi povața mea, şi tu
Să cerci pe fiul meu. M-ai înțeles?
REYNALDO: Stăpâne, da.
POLONIUS: Mergi dar cu Dumnezeu.

REYNALDO: O bunul meu stăpân.
POLONIUS: Tu însuți să observi purtarea lui.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

REYNALDO: I shall, my lord.
POLONIUS: And let him ply his music.
REYNALDO: Well, my lord.

POLONIUS: Farewell!
[Exit Reynaldo.]
[Enter Ophelia.]
How now, Ophelia! what's the matter?
OPHELIA: Alas, my lord, I have been so affrighted!
POLONIUS: With what, i' the name of God?
OPHELIA: My lord, as I was sewing in my chamber,
Lord Hamlet,—with his doublet all unbrac'd;
No hat upon his head; his stockings foul'd,
Ungart'red, and down-gyved to his ankle;
Pale as his shirt; his knees knocking each other;
And with a look so piteous in purport
As if he had been loosed out of hell
To speak of horrors,—he comes before me.

REYNALDO: Aşa voi face Domnule
POLONIUS: Şi vezi să nu neglijeze muzica.
REYNALDO: Prea bine, Domnule.

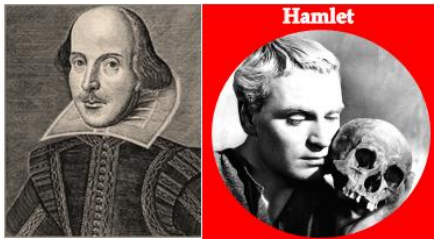
(iese)

(*OFELIA vine*)

POLONIU: Adio.—Eh, Ofelia, ce veste?

OFELIA: Vai, tată, sunt aşa de speriată!
POLONIU: Dar, pentru Dumnezeu, de ce?
OFELIA: Pe când şedeam în cameră cosând,
Prinț Hamlet, cu veştmântul desfăcut,
Cu capul gol, ciorapii murdăriți,
Desprinşi şi atârnându-i peste glezne,
Palid ca a sa cămaşă, şi genunchii
Lovindu-se deolaltă, cu o privire
Aşa de dureroasă, ca şi când
Ar fi scăpat din iad ca să vorbească

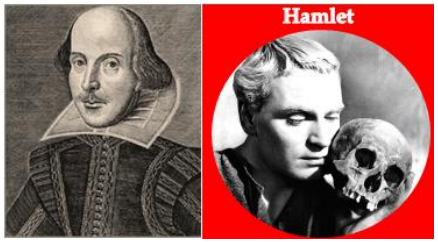
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

POLONIUS: Mad for thy love?
OPHELIA: My lord, I do not know;
But truly I do fear it.
POLONIUS: What said he?
OPHELIA: He took me by the wrist, and held me hard;
Then goes he to the length of all his arm;
And with his other hand thus o'er his brow,
He falls to such perusal of my face
As he would draw it. Long stay'd he so;
At last,—a little shaking of mine arm,
And thrice his head thus waving up and down,—
He rais'd a sigh so piteous and profound
As it did seem to shatter all his bulk
And end his being: that done, he lets me go:
And, with his head over his shoulder turn'd
He seem'd to find his way without his eyes;
For out o' doors he went without their help,
And to the last bended their light on me.

De grozăvii—veni în fața mea.
POLONIUS: Nebun de-amorul tău?
OFELIA: Eu nu ştiu, tată,
Dar, zău, mă tem că da.
POLONIUS: Şi ce a zis?
OFELIA: El mă luă de mână, strânse tare,
Se dă-napoi cât lungul brațului,
Şi cu cealaltă mână peste ochi
Aşa, s-apucă să-mi citească fața,
Parc-ar fi vrut s-o deseneze. Mult
Stătu aşa: în fine brațu-mi
Smucind puțin, şi dând din cap aşa
De trei ori sus şi jos, el scoase un
Suspin atât de-adânc şi de duios,
Încât părea că-i sfarmă trunchiul tot
Şi viața i-o sfârşeşte. Dup-aceea,
Mă lăsă, şi cu capul său întors,
Părea că-şi află drumul fără ochi,
Căci fără ajutorul lui ieşi,

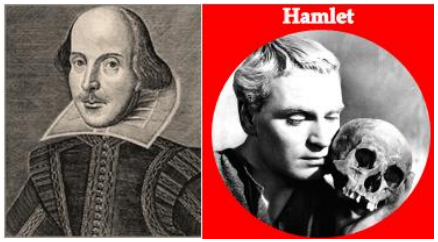
CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

POLONIUS: Come, go with me: I will go seek the king.
This is the very ecstasy of love;
Whose violent property fordoes itself,
And leads the will to desperate undertakings,
As oft as any passion under heaven
That does afflict our natures. I am sorry,—
What, have you given him any hard words of late?
OPHELIA: No, my good lord; but, as you did command,
I did repel his letters and denied
His access to me.
POLONIUS: That hath made him mad.
I am sorry that with better heed and judgment
I had not quoted him: I fear'd he did but trifle,
And meant to wreck thee; but beshrew my jealousy!
It seems it as proper to our age
To cast beyond ourselves in our opinions
As it is common for the younger sort
To lack discretion. Come, go we to the king:

Ţintuindu-i până la sfârşit pe mine.
POLONIUS: Cu mine vino, am să caut pe Rege.
Acesta-i chiar amorul în extaz,
Ce singur se distruge-n focul său,
Şi-ndeamnă la întreprinderi desperate,
Ca orice patimă ce bântuie
Sub cer, natura noastră. Rău îmi pare.
I-ai dat cuvinte aspre de curând?
OFELIA: Nu, tată; însă, cum ați ordonat,
I-am respins scrisori, şi-i refuzai
Intrarea.
POLONIUS: Vezi aceasta l-a smintit.
Îmi pare rău că nu l-am judecat
Mai bine; mă temeam că doar glumeşte,
Şi îți vrea răul. Blestemat prepus!
Se pare că-i în firea bătrâneții
A trece peste țintă cu prudența,
Precum sunt junii prea nesocotiți.
Haidem la Rege. Cată să cunoască

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

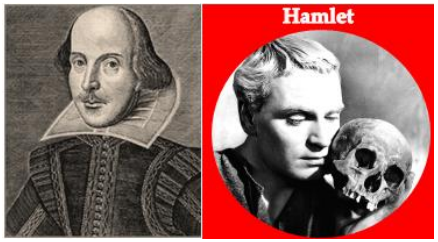
73

This must be known; which, being kept close, might move
More grief to hide than hate to utter love.

[*Exeunt.*]

Acest amor, căci ne-ar putea produce
Mai mari necazuri de l-am tăinui,
Câtă ură, dacă-l vom descoperi.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE II.

A room in the Castle.

[*Enter KING, ROSENCRANTZ, GUILDENSTERN, and Attendants*.]

KING: Welcome, dear Rosencrantz and Guildenstern!
Moreover that we much did long to see you,
The need we have to use you did provoke
Our hasty sending. Something have you heard
Of Hamlet's transformation; so I call it,
Since nor the exterior nor the inward man
Resembles that it was. What it should be,
More than his father's death, that thus hath put him
So much from the understanding of himself,
I cannot dream of: I entreat you both
That, being of so young days brought up with him,
And since so neighbour'd to his youth and humour,
That you vouchsafe your rest here in our court

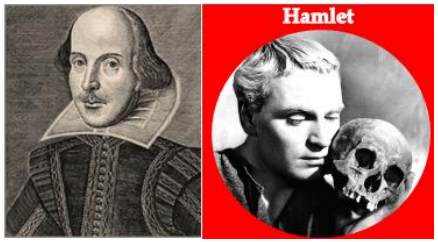
SCENA II

O cameră în castel.

REGELE, REGINA, ROSENCTRANTZ, GUILDENSTERN şi suita.

REGELE: Salut, drag Rosencrantz şi Guildenstern.
Pe lângă că doream de mult a vă
Vedea, nevoia de serviciul vostru
Ne a făcut să vă chemăm în grabă.
Aţi auzit ceva de a lui Hamlet
Schimbare; astfel o numesc eu, căci
Nici omul cel intern nici cel extern
Nu seamănă cu ceea ce a fost.
Ce poate fi, afară doar de moartea
Părintelui, ce astfel l-a lipsit
De înţelegerea de sine, nu ştiu.
Vă rog pe amândoi, ce-aţi fost crescuţi
De mici cu el, şi deci învecinaţi

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

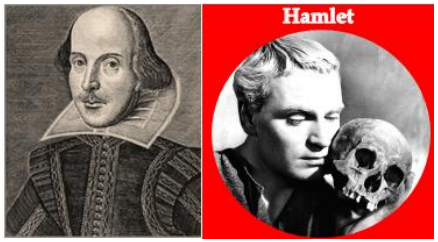
Some little time: so by your companies
To draw him on to pleasures, and to gather,
So much as from occasion you may glean,
Whether aught, to us unknown, afflicts him thus,
That, open'd, lies within our remedy.

QUEEN: Good gentlemen, he hath much talk'd of you,
And sure I am two men there are not living
To whom he more adheres. If it will please you
To show us so much gentry and good-will
As to expend your time with us awhile,
For the supply and profit of our hope,
Your visitation shall receive such thanks
As fits a king's remembrance.

ROSENCRANTZ: Both your majesties
Might, by the sovereign power you have of us,
Put your dread pleasures more into command

Cu firea şi junețea lui, ca să
Şedeți puțin aici la Curtea noastră;
Prin societatea voastră să-l atrageți
La desfătări, şi să culegeți astfel
Cât veți avea prilej, de-l asupreşte
Ceva necunoscut de noi, şi căruia,
De s-ar vădi, i-am găsi un leac.
REGINA: El, Domnii mei, mult a vorbit de voi.
Sunt sigură că nu trăiesc alți doi
La care ar ține el mai mult. De vreți dar
Să ne-arătați atâtă bunătate
Şi amiciție, ca să stați un timp
La noi, spre îndestularea şi folosul
Speranței noastre, noi vom răsplăti
Visita voastră, după cum se cade
Recunoştinței unui Rege
ROSENCRANTZ: Măriile Voastre ați putea, prin forța
Cea suverană ce pe noi aveți,
Impune placul vostru mai mult prin

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

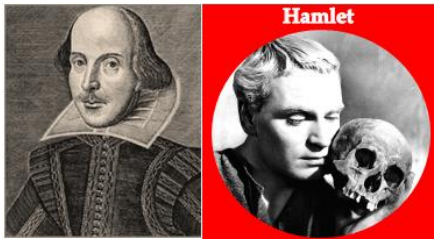
Than to entreaty.
GUILDENSTERN: We both obey,
And here give up ourselves, in the full bent,
To lay our service freely at your feet,
To be commanded.
KING: Thanks, Rosencrantz and gentle Guildenstern.

QUEEN: Thanks, Guildenstern and gentle Rosencrantz:
And I beseech you instantly to visit
My too-much-changed son.—Go, some of you,
And bring these gentlemen where Hamlet is.

GUILDENSTERN: Heavens make our presence and our practices
Pleasant and helpful to him!
QUEEN: Ay, amen!
[*Exeunt ROSENCRANTZ, GUILDENSTERN, and some Attendants*].
[Enter Polonius.]

Porunci decât prin rugi.
GUILDENSTERN: Ne vom supune.
Şi amândoi ne oferim aici
Voioşi, a pune tot serviciul nostru
La ordinul Măriei Voastre.
REGE: Mulţumim.
Iubite Rosencrantz şi Guildenstern.
REGINA: Vă mulţumim, iubite Guildenstern
Şi Rosencrantz; vă rog să vizitaţi
Îndată chiar pe fiul meu atât
De mult schimbat … Să meargă cineva
Spre-a duce pe ăşti Domni la Prinţul Hamlet.
GUILDENSTERN: O, facă cerul ca presinţa şi
Lucrarea voastră să îi fie lui
Plăcută şi folositoare.
REGINA: Amin!
(*ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN şi câţiva din suită ies*).

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

POLONIUS: Th' ambassadors from Norway, my good lord,
Are joyfully return'd.
KING: Thou still hast been the father of good news.

POLONIUS: Have I, my lord? Assure you, my good liege,
I hold my duty, as I hold my soul,
Both to my God and to my gracious king:
And I do think,—or else this brain of mine
Hunts not the trail of policy so sure
As it hath us'd to do,—that I have found
The very cause of Hamlet's lunacy.

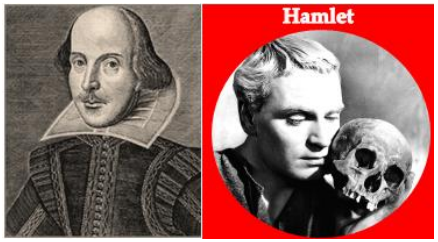
KING: O, speak of that; that do I long to hear.

POLONIUS: Give first admittance to the ambassadors;
My news shall be the fruit to that great feast.

KING: Thyself do grace to them, and bring them in.

POLONIUS: Trimişii din Norvegia, stăpâne,
S-au reîntors voioşi.
REGE: Ai fost în veci
Părintele de veste bune.
POLONIUS: Fost-am,
Măria Ta? Vă-ncredinţez, stăpâne,
Că cerului închin sufletul meu,
Cum datoria mea prea scumpului
Meu Rege. Şi eu cred, (sau creierii
Aceştia numai pot vâna pe urma
Politicei, atât de sigur cum
Obişinuiau), c-am dat de cauza
Smintelii principelui Hamlet.
REGELE: O,
Vorbeşte, căci doresc s-aud aceasta.
POLONIUS: Daţi mai întâi trimişilor intrare,
Şi vestea mea să fie fructele
La acest ospăţ solemn.
REGELE: Fă-le onoarea a-i aduce singur.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[Exit POLONIUS.]

He tells me, my sweet queen, he hath found
The head and source of all your son's distemper.
QUEEN: I doubt it is no other but the main,—
His father's death and our o'erhasty marriage.

KING: Well, we shall sift him.

[*Enter POLONIUS, with VOLTIMAND and CORNELIUS.*]

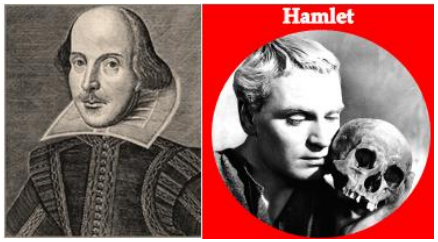
Welcome, my good friends!
Say, Voltimand, what from our brother Norway?
VOLTIMAND: Most fair return of greetings and desires.
Upon our first, he sent out to suppress
His nephew's levies; which to him appear'd
To be a preparation 'gainst the Polack;
But, better look'd into, he truly found
It was against your highness; whereat griev'd,—

(POLONIUS iese)

Îmi zice, scumpa mea, că a aflat
Izvorul tulburării fiului tău.
REGINA: Mă tem că nu e alt izvor anume,
Decât a tatălui său moarte şi
Căsătoria noastră cea pripită.
(*POLONIU reintră cu VOLTIMAND şi CORNELIU*)
REGELE: Îl vom cerca.—Salut amicii mei!
Zi, Voltimand, ce veste ne trimite
Al nostru frate din Norvegia?

VOLTIMAND: Urări şi salutări prea călduroase;
Pe dată ce-ii vorbirăm, el trimise
Ca să poprească recrutările
Nepotului, care lui păruseră
Că sunt gătiri în contra Lehilor,
Dar cercetându-le mai bine, el

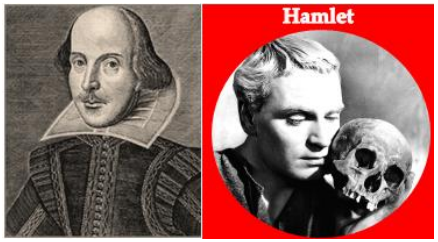
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

That so his sickness, age, and impotence
Was falsely borne in hand,—sends out arrests
On Fortinbras; which he, in brief, obeys;
Receives rebuke from Norway; and, in fine,
Makes vow before his uncle never more
To give th' assay of arms against your majesty.
Whereon old Norway, overcome with joy,
Gives him three thousand crowns in annual fee;
And his commission to employ those soldiers,
So levied as before, against the Polack:
With an entreaty, herein further shown,
[Gives a paper.]
That it might please you to give quiet pass
Through your dominions for this enterprise,
On such regards of safety and allowance
As therein are set down.

Găsi în fapt că-s îndreptate contra
Măriei Voastre; supărat că astfel
Se amăgise boala, bătrânețea
Şi slăbiciunea sa, porni mandate
De arest lui Fortinbras. Acesta se
Supune lor, primeşte reprimandă
Din partea Regelui, şi-n n fine jură
În fața unchiului, că niciodată
Nu va mai ataca cu arme, pe
Măria Voastră; În urma căreia,
Bătrânul Rege, plin de bucurie,
Îi dă trei mii de taleri ca venit
Pe an, şi voia ca să ducă pe
Soldații recrutați deja, în contra
Polonilor, şi încă ruga sa,
Expusă mai pe larg aici, (*îi dă o hârtie*)
să dați
Acestei oaste dreptul de a trece
Prin ale voastre țări, pe chezăşia

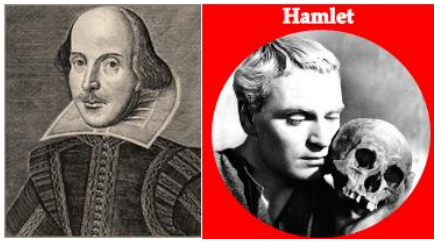
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

KING: It likes us well;
And at our more consider'd time we'll read,
Answer, and think upon this business.
Meantime we thank you for your well-took labour:
Go to your rest; at night we'll feast together:
Most welcome home!
[Exeunt VOLTIMAND and CORNELIUS.]
POLONIUS: This business is well ended.—
My liege, and madam,—to expostulate
What majesty should be, what duty is,
Why day is day, night is night, and time is time.
Were nothing but to waste night, day, and time.
Therefore, since brevity is the soul of wit,
And tediousness the limbs and outward flourishes,
I will be brief:—your noble son is mad:
Mad call I it; for to define true madness,
What is't but to be nothing else but mad?
But let that go.

Şi alocările aici înscrise.
REGELE: Prea bine, şi la timp mai nimerit
Le vom citi şi da un cuvenit
Răspuns; vă mulţumim de munca voastră
Priită; odihniţi-vă acum.
Vom ospăta diseară împreună.
Fiţi bine reîntorşi în patrie!
(*VOLTIMAND şi CORNELIU ies*)
POLONIUS: Aceasta treabă-i terminată bine.
Stăpâne, Doamna mea, a cerceta
E trebuie să fie majestatea,
Ce-i datoria, de ce zi e zi
Şi noapte, noapte, timpul timp, n-ar fi
Decât a pierde noapte, zi şi timp.
Scurtimea dar fiind al vorbei suflet,
Lungimea numai membre şi podoaba
Externe, voi fi scurt. Al vostru nobil
Fiu e smintit, îi zic smintit, căci,—spre
A defini sminteala cea reală,

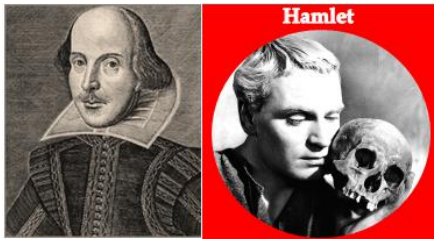
CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

QUEEN: More matter, with less art.
POLONIUS: Madam, I swear I use no art at all.
That he is mad, 'tis true: 'tis true 'tis pity;
And pity 'tis 'tis true: a foolish figure;
But farewell it, for I will use no art.
Mad let us grant him then: and now remains
That we find out the cause of this effect;
Or rather say, the cause of this defect,
For this effect defective comes by cause:
Thus it remains, and the remainder thus.
Perpend.
I have a daughter,—have whilst she is mine,—
Who, in her duty and obedience, mark,
Hath given me this: now gather, and surmise.
[Reads.]
'To the celestial, and my soul's idol, the most beautified
Ophelia,'—

Ce este ea decât: a nu fi
Altceva, decât smintit?—Dar să lăsăm …
REGINA: Mai mult cuprins, cu mai puțină artă.
POLONIUS: O Doamnă, jur că nu fac nicio artă.
El e smintit, ce-i drept; e drept că e
Păcat, şi e păcat că-i drept.—Ce frază
Neghioabă,—s-o lăsăm, căci nu voi artă.
Să admitem dar că e smintit; rămâne
Acum să aflăm şi cauza acestui
Efect, mai bine, cauza acestui
Defect, căci acest efect defectuos
Provine dintr-o cauză.—Aceasta
Rămâne dar, şi rămăşița este
Aceasta: Judecați: Eu am o fiică,
O am, câtvtimp este a mea; ce după
A ei supusă datorie, mi-a
Predat aceasta. Auziți dar şi
Conchideți:
(*Citeşte*) ,,Către al sufletului meu idol, cereasca

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

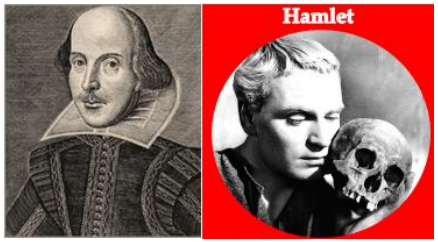

That's an ill phrase, a vile phrase; 'beautified' is a vile phrase: but you shall hear. Thus:
[*Reads*.]
'In her excellent white bosom, these, &c.'
QUEEN: Came this from Hamlet to her?
POLONIUS: Good madam, stay awhile; I will be faithful.
[*Reads*.]
'Doubt thou the stars are fire;
Doubt that the sun doth move;
Doubt truth to be a liar;
But never doubt I love.
'O dear Ophelia, I am ill at these numbers; I have not art to reckon my groans: but that I love thee best, O most best, believe it. Adieu.
'Thine evermore, most dear lady, whilst this machine is to him,
HAMLET.'
This, in obedience, hath my daughter show'd me;
And more above, hath his solicitings,

Şi înfrumusețata mea Ofelie." — Asta, e o expresiune urâtă „înfrumusețata" este o expresiune ticăloasă; dar ascultați mai departe: „Întru frumosul şi albul ei sân, aceste rânduri, etc.
REGINA: Acestea de la Hamlet i-au venit?
POLONIU: Stați, Doamna mea puțin; citesc întocmai:

„Te îndoieşte că e foc în lună,
Că soarele e astru lucitor,
Că adevărul nu e o minciună,
Dar nu te îndoi de-al meu amor".

O scumpă Ofelie, nu mă pricep la aceste versuri, nu am artă să număr suspinele mele; însă crede că te iubesc prea scump, o, prea scumpa mea; adio.
Al tău pentru totdeauna, prea scumpă fată, pe cât timp acest trup va fi al lui
Hamlet."
Acestea fiica mea mi le-arătă,
Vestindu-mi în acelaş timp auzul
De toate cererile sale, după

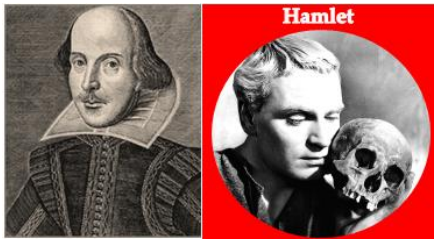
As they fell out by time, by means, and place,
All given to mine ear.
KING: But how hath she
Receiv'd his love?
POLONIUS: What do you think of me?
KING: As of a man faithful and honourable.

POLONIUS: I would fain prove so. But what might you think,
When I had seen this hot love on the wing,—
As I perceiv'd it, I must tell you that,
Before my daughter told me,—what might you,
Or my dear majesty your queen here, think,
If I had play'd the desk or table-book,
Or given my heart a winking, mute and dumb;
Or look'd upon this love with idle sight;—
What might you think? No, I went round to work,
And my young mistress thus I did bespeak:
'Lord Hamlet is a prince, out of thy sphere;

Timp, loc şi mod cum le-a făcut.

REGELE: Dar ea cum a primit amorul său?

POLONIU: Cum cugetați de mine?
REGELE: Ca de-un om
Onest şi credincios.
POLONIUS: Mult aş dori
Să o probez. Dar ce-ați gândi, când eu,
Văzând acest amor luându-şi zborul,
(Şi am zărit-o, cată să vă spun,
Înainte de-a mi-o spune fiica mea),
Ce ați gândi, zic, sau Măria Sa
Iubita mea Regină, de aş fi
Slujit ca scrin sau carte de notițe,
Sau aş fi amuțit inima mea,
Sau dacă aş fi privit acest amor
Cu nepăsare? Ce ați zice, ai?
Dar nu! M-am pus la lucru fără preget,

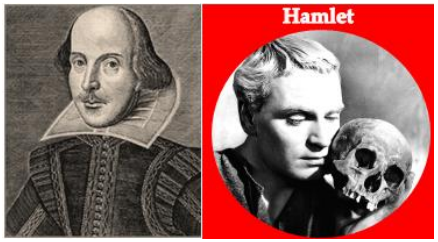

This must not be:' and then I precepts gave her,
That she should lock herself from his resort,
Admit no messengers, receive no tokens.
Which done, she took the fruits of my advice;
And he, repulsed,—a short tale to make,—
Fell into a sadness; then into a fast;
Thence to a watch; thence into a weakness;
Thence to a lightness; and, by this declension,
Into the madness wherein now he raves,
And all we wail for.

KING: Do you think 'tis this?
QUEEN: It may be, very likely.
POLONIUS: Hath there been such a time,—I'd fain know that—
That I have positively said ''Tis so,'

Grăind aşa la coconița mea:
„Hamlet nu e un prinț de mutra ta,
Şi nu se cade", şi pe urmă îi
Dădui învățături: să nu mai aibă
Cu el amestec, şi să nu-i primească
Nici daruri nici scrisori; ea se servi
De roadele poveței mele: dânsul,
Respins, căzu, (ca să fiu scurt), într-o
Mâhnire, apoi într-un post, de aici
Într-o veghere, de aici într-o
Slăbire, de aici în zăpăceală,
Şi scoborându-se aşa, ajunse
La nebunia-n care el se zbate
Şi noi o plângem.
REGELE: Crezi că este asta?
REGINA: Se poate, e probabil.
POLONIUS: Fost-a oare
Vreodată timp, (aş vrea s-o ştiu), ca eu
Să zic cu siguranță: „e aşa",

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

When it prov'd otherwise?
KING: Not that I know.

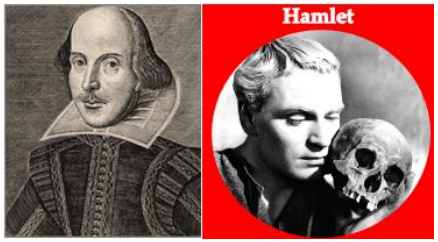
POLONIUS: Take this from this, if this be otherwise:
[*Points to his head and shoulder*.]
If circumstances lead me, I will find
Where truth is hid, though it were hid indeed
Within the centre.

KING: How may we try it further?
POLONIUS: You know sometimes he walks for hours together
Here in the lobby.
QUEEN: So he does indeed.
POLONIUS: At such a time I'll loose my daughter to him:
Be you and I behind an arras then;
Mark the encounter: if he love her not,
And he not from his reason fall'n thereon
Let me be no assistant for a state,

Când s-a probat că e altminteri?
REGELE: Nu,
Cât ştiu.
POLONIUS (*arătând capul şi umerii săi*):
Luați pe acesta de pe astea,
De-o fi altminteri. Dacă m-or sluji
Împrejurările, eu voi afla
Pe unde adevărul e ascuns,
Chiar când ar fi ascuns taman în centru.
REGELE: Dar cum s-o cercetăm mai de aproape?
POLONIUS: Ştiți că adesea umblă patru ore
Aici în galerie.

REGELE: Da, aşa e.
POLONIUS: Într-un aşa moment, am să slobod
Pe fiica mea la el; ascuns cu mine
Dup-o perdea, veți observa ce face.
De n-o iubeşte şi nu şi-a ieşit
Din minți, din cauza ei, atunci să nu

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

But keep a farm and carters.

KING: We will try it.

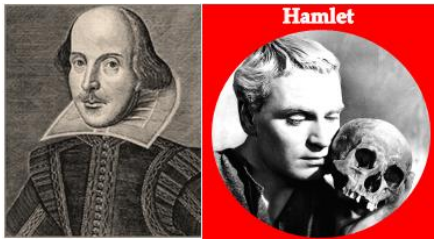
QUEEN: But look where sadly the poor wretch comes reading.
POLONIUS: Away, I do beseech you, both away
I'll board him presently:—O, give me leave.

[*Exeunt KING, QUEEN, and Attendants*.]
[*Enter Hamlet, reading*.]
How does my good Lord Hamlet?
HAMLET: Well, God-a-mercy.
POLONIUS: Do you know me, my lord?
HAMLET: Excellent well; you're a fishmonger.
POLONIUS: Not I, my lord.
HAMLET: Then I would you were so honest a man.
POLONIUS: Honest, my lord!
HAMLET: Ay, sir; to be honest, as this world goes, is to be

Mai fiu consilier al Statului.
Ci muncitor de câmp şi cărăuş.
REGELE: Vom încerca.
(*HAMLET intră, citind*)
REGINA: Vedeți pe bietul om
Cu vine trist, citind.
POLONIUS: Vă rog plecați
Dar amândoi; m-oi apuca de el
Îndată chiar. O dați-mi voie, rog.
(REGELE, REGINA şi suita ies).

Ce face bunul meu Prinț Hamlet?
HAMLET: Bine, mulțumită cerului.
POLONIUS: Mă cunoaşteți, stăpâne?
HAMLET: Minunat de bine; eşti un pescar.
POLONIUS: Ba nu, stăpâne.
HAMLET: Atunci aş vrea să fii un om aşa de cinstit.
POLONIUS: Cinstit, stăpâne?
HAMLET: Da, Domnule, a fi cinstit în lumea aceasta, este a fi

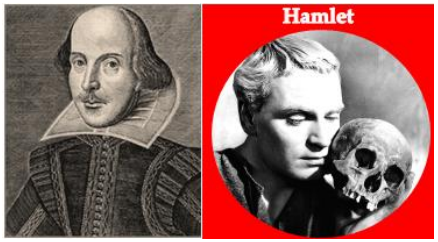
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

one man picked out of ten thousand.
POLONIUS: That's very true, my lord.
HAMLET: For if the sun breed maggots in a dead dog, being a god-kissing carrion,—Have you a daughter?
POLONIUS: I have, my lord.
HAMLET: Let her not walk i' the sun: conception is a blessing, but not as your daughter may conceive:—friend, look to't.
POLONIUS: How say you by that?—[Aside.] Still harping on my daughter:—yet he knew me not at first; he said I was a fishmonger: he is far gone, far gone: and truly in my youth I suffered much extremity for love; very near this. I'll speak to him again.—What do you read, my lord?
HAMLET: Words, words, words.
POLONIUS: What is the matter, my lord?
HAMLET: Between who?
POLONIUS: I mean, the matter that you read, my lord.
HAMLET: Slanders, sir: for the satirical slave says here that old men have grey beards; that their faces are wrinkled; their

unul ales din două mii.
POLONIUS: Aceasta e foarte adevărat.
HAMLET: Căci dacă soarele prăseşte viermi într-un câine mort, ca o zeitate care sărută un stârv,—Ai o fiica?
POLONIUS: Da, stăpâne.
HAMLET: N-o lăsa să umble în soare; concepțiunea este o binecuvântare, dar nu cum ar putea concepe fiica D-tale; amice, ia seama.
POLONIUS: Ce voiți să ziceți cu aceasta? (*la o parte*) Alude mereu la fiica mea,—totuşi nu m-a cunoscut la început; a zis că aş fi un pescar. Departe a ajuns, foarte departe; zău, şi eu în tinerețea mea am suferit multe nevoi pentru amor; mai atât ca şi el. Îi voi vorbi încă o dată.—Ce citiți, stăpâne?
HAMLET: Vorbe, vorbe, vorbe!
POLONIUS: Dar despre ce e vorba?
HAMLET: Între cine?
POLONIUS: Voi să zic, vorba ce-o citiți.
HAMLET: Calumnii. Domnule, căci infamul de satiric zice aici, că bătrânii au bărbi cărunte; că fețele lor sunt zbârcite, că

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

eyes purging thick amber and plum-tree gum; and that they have a plentiful lack of wit, together with most weak hams: all which, sir, though I most powerfully and potently believe, yet I hold it not honesty to have it thus set down; for you yourself, sir, should be old as I am, if, like a crab, you could go backward.

POLONIUS: [*Aside*.] Though this be madness, yet there is a method in't.—
Will you walk out of the air, my lord?

HAMLET: Into my grave?

POLONIUS: Indeed, that is out o' the air. [*Aside*.] How pregnant sometimes his replies are! a happiness that often madness hits on, which reason and sanity could not so prosperously be delivered of. I will leave him and suddenly contrive the means of meeting between him and my daughter.—My honourable lord, I will most humbly take my leave of you.

HAMLET: You cannot, sir, take from me anything that I will more willingly part withal,—except my life, except my life,

din ochii lor curge ambră deasă şi clei, şi că au o lipsă prisositoare de spirit, pe lângă coapse slabe. Deşi, Domnule, le cred pe toate acestea din toate puterile mele însă găsesc că nu este onest a le aşterne astfel pe hârtie; căci D-ta însuți, Domnule, ai fi aşa de bătrân ca mine, dacă ai putea merge îndărăt ca racul.

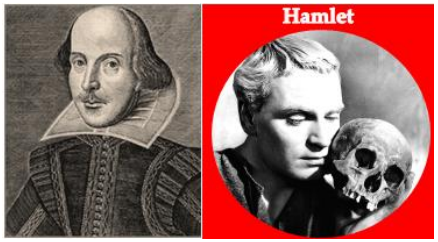
POLONIUS: (*la o parte*) De şi aceasta e nebunie, are însă metodă în dânsa.—De ce nu ieşiți din tragerea aerului, Stăpâne?

HAMLET: Ca să intru în mormântul meu?

POLONIUS: Aceasta ar fi într-adevăr ieşire din aer.—(*la o parte*) Cât de adânci sunt uneori răspunsurile sale. Noroc că nebunia nimereşte adesea lucruri, pe care rațiunea şi mintea sănătoasă nu le pot găsi aşa de lesne. Îl voi lăsa, ca să pun îndată la cale mijloacele de întâlnire între el şi fiica mea.—Onorabilul meu Prinț, voi să-mi iau plecat ziua bună de la D-voastră.

HAMLET: Nu-mi poți lua nimic, Domnule, de care m-aş despărți mai bucuros—afară de viața mea, de viața mea.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

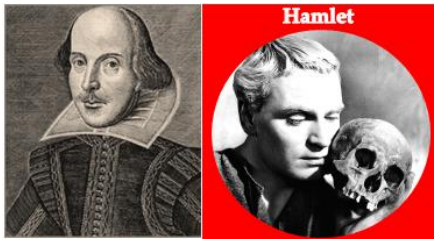
except my life.
POLONIUS: Fare you well, my lord.
HAMLET: These tedious old fools!
[*Enter ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN*.]
POLONIUS: You go to seek the Lord Hamlet; there he is.
ROSENCRANTZ: [*To POLONIUS*.] God save you, sir!
[*Exit POLONIUS*.]
GUILDENSTERN: My honoured lord!
ROSENCRANTZ: My most dear lord!
HAMLET: My excellent good friends! How dost thou, Guildenstern? Ah, Rosencrantz! Good lads, how do ye both?

ROSENCRANTZ: As the indifferent children of the earth.
GUILDENSTERN: Happy in that we are not over-happy;
On fortune's cap we are not the very button.
HAMLET: Nor the soles of her shoe?
ROSENCRANTZ: Neither, my lord.
HAMLET: Then you live about her waist, or in the middle of her favours?

POLONIUS: Rămâneți cu bine, stăpâne.
HAMLET: O, nebunii bătrâni şi plicticoşi.
(*ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN intră*).
POLONIUS: Voi căutați pe Prințul Hamlet? Iată-l.
ROSENCRANTZ: Vă salut, Domnule.

GUILDENSTERN: Onorabilul meu Prinț.
ROSENCRANTZ: Prea scumpul meu Prinț.
HAMLET: Excelenții şi bunii mei amici! Ce faci, Guildenstern? Ah, Rosencrantz! Dragi băieți, cum vă merge la amândoi?
ROSENCRANTZ: Ca unor copii de rând ai pământului.
GUILDENSTERN: Fericiți, întru cât nu suntem nefericiți; nu suntem tocmai moțul pe căciula Fortunei.
HAMLET: Nici tălpile pantofilor ei?
ROSENCRANTZ: Nici asta, Prințul meu.
HAMLET: Atunci trăiți cam pe la brâul ei, sau în mijlocul favoarei sale?

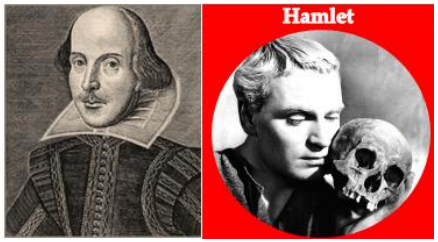
CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

GUILDENSTERN: Faith, her privates we.
HAMLET: In the secret parts of fortune? O, most true; she is a strumpet. What's the news?
ROSENCRANTZ: None, my lord, but that the world's grown honest.
HAMLET: Then is doomsday near; but your news is not true. Let me question more in particular: what have you, my good friends, deserved at the hands of fortune, that she sends you to prison hither?
GUILDENSTERN: Prison, my lord!
HAMLET: Denmark's a prison.
ROSENCRANTZ: Then is the world one.
HAMLET: A goodly one; in which there are many confines, wards, and dungeons, Denmark being one o' the worst.
ROSENCRANTZ: We think not so, my lord.
HAMLET: Why, then 'tis none to you; for there is nothing either good or bad but thinking makes it so: to me it is a prison.
ROSENCRANTZ: Why, then, your ambition makes it one; 'tis

GUILDENSTERN: Da, zău, suntem intimii săi.
HAMLET: În părțile tainice ale fortunei? Oh, e adevărat ea este o târfă! Ce noutăți aveți?
Rosencrantz: Nici una. Prințul meu, decât că lumea a devenit onestă.
HAMLET: Atunci se apropiă ziua cea din apoi. Dar noutatea ta nu este adevărată. Dă-mi voie să vă întreb mai desluşit. Ce ați meritat voi, scumpii mei amici, din partea fortunei, ca să vă trimită aici în temniță?
GUILDENSTERN: Temniță, Prințe?
HAMLET: Danemarca este o temniță.
ROSENCRANTZ: Atunci lumea este una.
HAMLET: Şi încă bună, în care sunt multe închisori, chili şi găuri; Danemarca este una din cele mai rele.
ROSENCRANTZ: Noi nu avem aceeaşi părere, stăpâne.
HAMLET: Ei bine, atunci nu este o temniță pentru voi; căci nu e nimic bun sau rău în sine, cugetarea numai o face astfel; pentru mine este o temniță.
ROSENCRANTZ: Ei bine, atunci ambițiunea voastră o face o

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

too narrow for your mind.

HAMLET: O God, I could be bounded in a nutshell, and count myself a king of infinite space, were it not that I have bad dreams.

GUILDENSTERN: Which dreams, indeed, are ambition; for the very substance of the ambitious is merely the shadow of a dream.

HAMLET: A dream itself is but a shadow.

ROSENCRANTZ: Truly, and I hold ambition of so airy and light a quality that it is but a shadow's shadow.

HAMLET: Then are our beggars bodies, and our monarchs and outstretch'd heroes the beggars' shadows. Shall we to the court? for, by my fay, I cannot reason.

ROSENCRANTZ: and Guild.

We'll wait upon you.

HAMLET: No such matter: I will not sort you with the rest of my servants; for, to speak to you like an honest man, I am most dreadfully attended. But, in the beaten way of

temniță, Danemarca este prea strâmtă pentru spiritul vostru.

HAMLET: Oh! Dumnezeule! Aş putea fi închis într-o coajă de nucă şi să mă cred rege al unui tărâm nemărginit; numai de n-aş avea visuri rele.

GUILDENSTERN: Care visuri sunt, în fapt, ambiţiune; căci adevărata fiinţă a celui ambiţios este doar umbra unui vis.

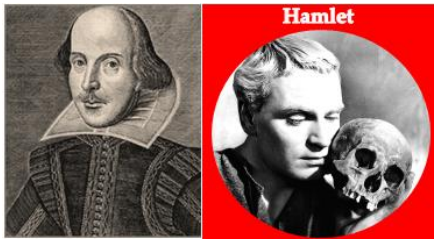
HAMLET: Un vis e însuşi numai o umbră.

ROSENCRANTZ: Fireşte; şi eu cred că ambiţiunea este de o fire aşa de aeriană şi de uşoară, încât este numai umbra unei umbre.

HAMLET: Atunci toţi cerşetorii noştri sunt corpuri, iar monarchii şi eroii noştrii împănaţi, umbrele cerşetorilor. Să mergem la Curte? Căci pe legea mea, nu pot să raţionez.

ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN: Suntem la serviciul vostru.

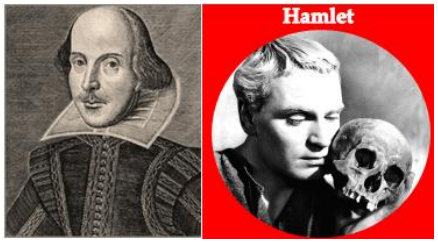
HAMLET: Ba, nicidecum. Nu vreau să vă trec între ceilalţi servitori ai mei; vorbind ca un om sincer cu voi, vă spun că sunt grozav de rău servit. Dar, ca să rămânem pe calea

friendship, what make you at Elsinore?
ROSENCRANTZ: To visit you, my lord; no other occasion.
HAMLET: Beggar that I am, I am even poor in thanks; but I thank you: and sure, dear friends, my thanks are too dear a halfpenny. Were you not sent for? Is it your own inclining? Is it a free visitation? Come, deal justly with me: come, come; nay, speak.
GUILDENSTERN: What should we say, my lord?
HAMLET: Why, anything—but to the purpose. You were sent for; and there is a kind of confession in your looks, which your modesties have not craft enough to colour: I know the good king and queen have sent for you.
ROSENCRANTZ: To what end, my lord?
HAMLET: That you must teach me. But let me conjure you, by the rights of our fellowship, by the consonancy of our youth, by the obligation of our ever-preserved love, and by what more dear a better proposer could charge you withal, be even and direct with me, whether you were sent for or no.
ROSENCRANTZ: [*To GUILDENSTERN.]* What say you?

bătucită a amiciei,—ce faceți aici in Elsingor?
ROSENCRANTZ: Am dorit să vă vizităm, alt nimic.
HAMLET: Cerşetor ce sunt, sunt sărac chiar în mulțumiri; dar vă mulțumesc, şi zău, dragi amici, mulțumirile mele ar fi prea scump plătite cu un ban. Nu ați fost chemați? Ați venit aici din propriul vostru îndemn? Este o vizită liberă? Haide, fiți sinceri cu mine; haide, haide, spuneți.
GUILDENSTERN: Ce să zicem, stăpâne?
HAMLET: Ce voiți; dar în chestiune. Ați fost chemați, şi este un fel de mărturisire în ochii voştri, pe care onestitatea voastră nu este destul de isteață ca s-o ascunză; o ştiu că bunul Rege şi Regina au trimis după voi.
ROSENCRANTZ: Pentru ce scop, stăpâne?
HAMLET: Aceasta să mi-o spuneți voi. Dar vă conjur, pe drepturile colegialității noastre, pe îndatorirea amorului nostru pururea păstrat, şi pe orice mai scump ce v-ar putea impune un alt orator mai bun, fiți drepți şi sinceri cu mine.S-a trimis după voi sau nu?
ROSENCRANTZ: (*către GUILDENSTERN*) Ce ziceți voi?

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HAMLET: [Aside.] Nay, then, I have an eye of you.—If you love me, hold not off.

GUILDENSTERN: My lord, we were sent for.

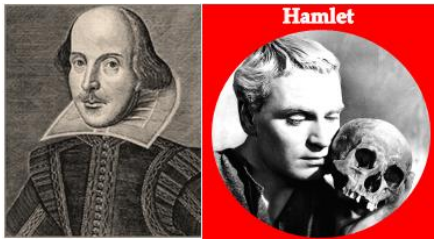
HAMLET: I will tell you why; so shall my anticipation prevent your discovery, and your secrecy to the king and queen moult no feather. I have of late,—but wherefore I know not,—lost all my mirth, forgone all custom of exercises; and indeed, it goes so heavily with my disposition that this goodly frame, the earth, seems to me a sterile promontory; this most excellent canopy, the air, look you, this brave o'erhanging firmament, this majestical roof fretted with golden fire,—why, it appears no other thing to me than a foul and pestilent congregation of vapours. What a piece of work is man! How noble in reason! how infinite in faculties! in form and moving, how express and admirable! in action how like an angel! in apprehension, how like a god! the beauty of the world! the paragon of animals! And yet, to me, what is this quintessence of dust? Man delights not me; no, nor woman neither, though by your smiling you seem to say so.

HAMLET (*la o parte*): Ei bine, acum v-am înțeles—(*tare*) Dacă mă iubiți, nu pregetați.

GUILDENSTERN: Stăpâne, au trimis după noi.

HAMLET: Vă voi spune pentru ce, astfel prevenirea mea vă va scuti de trădarea discreţiunei ce aţi promis Regelui şi Reginei: De un timp încoace,—de ce, nu ştiu,—am pierdut toată voioşia mea, m-am dezvățat de toate exercițiele mele, şi într-adevăr dispoziţiunea mea este aşa de îngreunată, încât această frumoasă clădire, pământul, îmi pare un promontor sterp; acest baldachin minunat, aerul, acest măreț firmament atârnat peste noi,—acest acoperiş maiestos presărat cu foc de aur, nu-mi pare altceva decât o adunătură putredă şi pestilenţială de aburi. Ce cap de operă este omul! Cât de nobil în raţiune! Cât de nemărginit în facultăți! În chip şi mişcare cât de expresiv şi admirabil! În fapte, cât de asemenea unui înger; în înţelegere, cât de asemenea unui Dumnezeu! Frumuseţea lumii! Modelul vieţuitoarelor! Şi, totuşi, ce este pentru mine această chintesenţă de pulbere? Nu găsesc plăcere la bărbat; nu, nici la femeie, măcar că prin

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ROSENCRANTZ: My lord, there was no such stuff in my thoughts.

HAMLET: Why did you laugh then, when I said 'Man delights not me'?

ROSENCRANTZ: To think, my lord, if you delight not in man, what lenten entertainment the players shall receive from you: we coted them on the way; and hither are they coming to offer you service.

HAMLET: He that plays the king shall be welcome,—his majesty shall have tribute of me; the adventurous knight shall use his foil and target; the lover shall not sigh gratis; the humorous man shall end his part in peace; the clown shall make those laugh whose lungs are tickle o' the sere; and the lady shall say her mind freely, or the blank verse shall halt for't. What players are they?

ROSENCRANTZ: Even those you were wont to take such delight in,—the tragedians of the city.

surâsul vostru se pare că afirmați aceasta.

ROSENCRANTZ: Stăpâne, nu am avut în gând una ca aceasta.

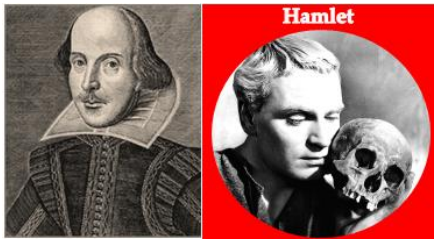
HAMLET: De ce ați râs dar, când am zis că nu găsesc plăcere la bărbat?

ROSENCRANTZ: Mă gândeam, Stăpâne, că, dacă nu găsiți plăcere la bărbat, ce ospitalitate slabă vor găsi actorii la D-Voastră! I-am întâlnit pe drum, şi ei vin aici ca să vă ofere serviciele lor.

HAMLET: Acela ce joacă pe Rege, va fi bine-venit; Măria Sa va primi tribut din partea mea; cavalerul aventuros va întrebuința spada şi scutul său; amantul nu va ofta gratis; cârcotaşul va termina rolul său în pace; caraghiosul va face să râdă pe acei ai cărora plămâni sunt gădiloşi de uscăciune; şi tânăra amantă îşi va exprima gândirea în toate libertatea, măcar că versurile ar şchiopăta pentru aceasta.—Cine sunt aceşti actori?

ROSENCRANTZ: Chiar aceia care vă desfătau atât de mult; tragedienii din oraş.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HAMLET: How chances it they travel? their residence, both in reputation and profit, was better both ways.

ROSENCRANTZ: I think their inhibition comes by the means of the late innovation.

HAMLET: Do they hold the same estimation they did when I was in the city? Are they so followed?

ROSENCRANTZ: No, indeed, are they not.

HAMLET: How comes it? do they grow rusty?

ROSENCRANTZ: Nay, their endeavour keeps in the wonted pace: but there is, sir, an aery of children, little eyases, that cry out on the top of question, and are most tyrannically clapped for't: these are now the fashion; and so berattle the common stages,—so they call them,—that many wearing rapiers are afraid of goose-quills and dare scarce come thither.

HAMLET: What, are they children? who maintains 'em? How are they escoted? Will they pursue the quality no longer than they can sing? will they not say afterwards, if they should grow themselves to common players,—as it is most like, if their means are no better,—their writers do them wrong to

HAMLET: Cum se face că ei călătoresc? Şederea lor stabilă a fost mai bună atât pentru renumele cât şi pentru câştigul lor.

ROSENCRANTZ: Cred că sunt împiedecați de a juca în oraş, din cauza înoirii ce a avut loc de curând.

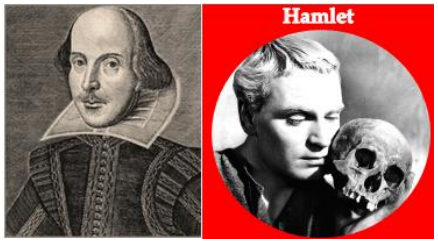
HAMLET: Se bucură ei încă de aceeaşi stimă, pe care o aveau pe când eram în oraş? Sunt tot atât de căutați?

ROSENCRANTZ: Nu, nicidecum.

HAMLET: De ce? Nu cumva se ruginesc?

ROSENCRANTZ: Nu; silințele lor țin pasul obişinuit. Dar s-a iscat o prăsilă de copii, nişte ne-mpănați, care răcnesc de-a surda, şi sunt crâncen aplaudați pentru aceasta. Aceştia sunt acum la modă, şi înjură astfel teatrele cele ordinare—aşa numesc celelalte scene—încât mulți oameni, purtând spadă, se tem de pene de gâscă, şi îndrăznesc abia a se duce acolo.

HAMLET: Cum? Sunt nişte copii? Cine-i susține? Cum sunt plătiți? Nu cumva vor urma arta lor mai mult decât vor fi în stare a cânta? Şi mai târziu, când vor fi ajunşi actori ,,ordinari",—ceea ce este foarte probabil, dacă nu posed mijloace mai bune—, nu vor zice ei că scriitorii de comedii le-

make them exclaim against their own succession?

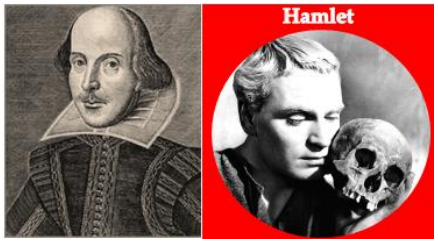
ROSENCRANTZ: Faith, there has been much to do on both sides; and the nation holds it no sin to tarre them to controversy: there was, for awhile, no money bid for argument unless the poet and the player went to cuffs in the question.
HAMLET: Is't possible?
GUILDENSTERN: O, there has been much throwing about of brains.
HAMLET: Do the boys carry it away?
ROSENCRANTZ: Ay, that they do, my lord; Hercules and his load too.
HAMLET: It is not very strange; for my uncle is king of Denmark, and those that would make mouths at him while my father lived, give twenty, forty, fifty, a hundred ducats a-piece for his picture in little. 'Sblood, there is something in this more than natural, if philosophy could find it out.
[*Flourish of trumpets within.]*

au făcut nedreptate, îndatorindu-i să declame în contra viitorului lor chiar?
ROSENCRANTZ: A fost într-adevăr multă ceartă în ambele părți şi poporul crede că nu e păcat a-i aţăţa la aceasta; într-un timp nu se putea câştiga nici un ban cu o operă de teatru, dacă poetul şi actorul nu o împodobeau cu părueli.

HAMLET: Este cu putință?
GUILDENSTERN: Oh! au fost destule capete sparte.

HAMLET: Şi succesul este al băieților?
ROSENCRANTZ: Da, stăpâne, Hercule şi Globul său asemenea
HAMLET: Nu este de mirare; căci unchiul meu este rege al Danemarcei, şi acei care se strâmbau la el, când trăia tatăl meu, dau acum câte douăzeci, patruzeci galbeni, pentru portretul lui în miniatură. Este ceva nenatural în aceasta,— numai dacă filozofia ar putea s-o descopere.
(*Sunet de trâmbiță afară*).

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

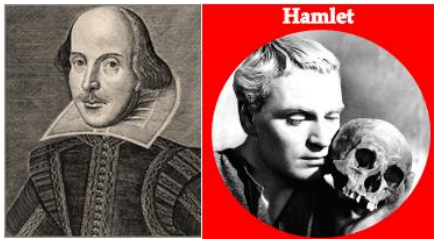
GUILDENSTERN: There are the players.
HAMLET: Gentlemen, you are welcome to Elsinore. Your hands, come: the appurtenance of welcome is fashion and ceremony: let me comply with you in this garb; lest my extent to the players, which I tell you must show fairly outward, should more appear like entertainment than yours. You are welcome: but my uncle-father and aunt-mother are deceived.

GUILDENSTERN: In what, my dear lord?
HAMLET: I am but mad north-north-west: when the wind is southerly I know a hawk from a handsaw.

[*Enter POLONIUS.*]
POLONIUS: Well be with you, gentlemen!
HAMLET: Hark you, Guildenstern;—and you too;—at each ear a hearer: that great baby you see there is not yet out of his swaddling clouts.
ROSENCRANTZ: Happily he's the second time come to them; for they say an old man is twice a child.

GUILDENSTERN: Iată actorii.
Hamlet: Domnilor, sunteți bine-veniți în Elsingor; mâinile Voastre. Haideți: forme şi ceremonii sunt apertinențele unei bune primiri; voi să vă primesc în toată forma, ca nu cumva purtarea mea către actori—care vă previn, trebuie să aibă un exterior frumos,—să semene mai mult a o primire bună, decât a voastră. Sunteți bineveniți: dar unchiul meu tată şi mătuşa mamă se înşeală.
GUILDENSTERN: În ce, iubitul meu stăpân?
HAMLET: Eu sunt nebun numai când bate vântul de Nord Nord-Vest; când bate cel de miazăzi, pot deosebi un şoim de un bâtlan.
(*POLONIUS intră*).
POLONIUS: Salutare, Domnilor.
HAMLET: Ascultă, Guildenstern, şi tu asemenea—la fiecare ureche un ascultător; bătrânul copil pe care-l vedeți aici, nu şi-a ieşit încă din faşă.
ROSENCRANTZ: Poate că a intrat din nou în dânsele, căci se zice, că un bătrân se face iarăşi copil.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HAMLET: I will prophesy he comes to tell me of the players; mark it.—You say right, sir: o' Monday morning; 'twas so indeed.

POLONIUS: My lord, I have news to tell you.

HAMLET: My lord, I have news to tell you. When Roscius was an actor in Rome,—

POLONIUS: The actors are come hither, my lord.

HAMLET: Buzz, buzz!

POLONIUS: Upon my honour,—

HAMLET: Then came each actor on his ass,—

POLONIUS: The best actors in the world, either for tragedy, comedy, history, pastoral, pastoral-comical, historical-pastoral, tragical-historical, tragical-comical-historical-pastoral, scene individable, or poem unlimited: Seneca cannot be too heavy nor Plautus too light. For the law of writ and the liberty, these are the only men.

HAMLET: O Jephthah, judge of Israel, what a treasure hadst thou!

POLONIUS: What treasure had he, my lord?

HAMLET: Proorocesc că vine ca să-mi spună de actorii, luați seama.—Bine zici, Domnule, bună dimineața; aşa a fost, într-adevăr.

POLONIUS: Stăpâne, am să vă spun o ştire.

HAMLET: Stăpâne, am să vă spun o ştire. „Când Rosciu era actor la Roma—"

POLONIUS: Actorii au sosit stăpâne.

HAMLET: Ba aş!

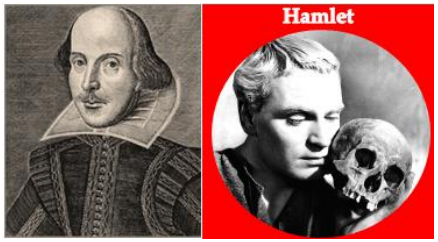
POLONIUS: Pe onoarea mea.

HAMLET: „Atunci actorii umblau pe măgari".

POLONIUS: Cei mai buni actori din lume, pentru tragedie comedie, istorie, pastorală, comedie pastorală, istorie, istorie tragică, pastorală, tragică-co-mică-istorică, pentru orice dramă nedivisibilă sau poezie extemporisată. Seneca nu le poate fi prea serios, nici Plautu prea vesel. Pentru cele scrise cât şi pentru cele de-a-rostul, ei sunt unici în felul lor.

HAMLET: „O Iefta, jude în Israel, ce comoară ai avut!"

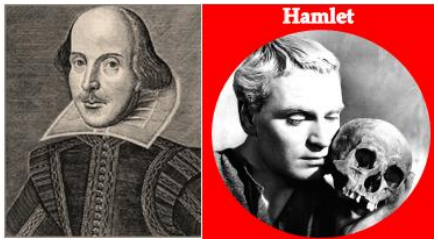
POLONIUS: Ce comoară a avut el, stăpâne?

HAMLET: Why—
'One fair daughter, and no more,
The which he loved passing well.'
POLONIUS: [*Aside*.] Still on my daughter.
HAMLET: Am I not i' the right, old Jephthah?
POLONIUS: If you call me Jephthah, my lord, I have a daughter that I love passing well.
HAMLET: Nay, that follows not.
POLONIUS: What follows, then, my lord?
HAMLET: Why—'As by lot, God wot,' and then, you know, 'It came to pass, as most like it was—' The first row of the pious chanson will show you more; for look where my abridgment comes.

[*Enter four or five Players.*]
You are welcome, masters; welcome, all:—I am glad to see

HAMLET: Apoi
,,O fiică frumoasă, nu mai mult,
Pe care nespus o iubea."
POLONIUS: (*la o parte*) Tot fiica mea!
HAMLET: Nu am dreptate, moş Iefta?
POLONIUS: Dacă–mi ziceți Iefta, stăpâne, atunci am o fiică pe care nespus o iubesc.
HAMLET: Nu, aceasta nu urmează neapărat.
POLONIUS: Dar ce urmează, stăpâne?
HAMLET: Ei bine:
,,Cum după ursita
Dumnezeu voit-a—"
şi apoi,
,,Aşa s-a petrecut
Cum lesne s-a putut".
Întâiul capitol al acestui cântec curios, vă va spune mai mult, căci, iată pe scurtătorii declamațiunii mele.
(*Patru sau cinci actori intră*).
Sunteți bine veniți, Domnilor, toți bine-veniți. Mă bucur de a

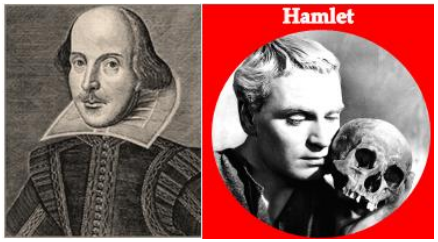

thee well.—welcome, good friends.—O, my old friend! Thy face is valanc'd since I saw thee last; comest thou to beard me in Denmark?—What, my young lady and mistress! By'r lady, your ladyship is nearer to heaven than when I saw you last, by the altitude of a chopine. Pray God, your voice, like a piece of uncurrent gold, be not cracked within the ring.—Masters, you are all welcome. We'll e'en to't like French falconers, fly at anything we see: we'll have a speech straight: come, give us a taste of your quality: come, a passionate speech.

I PLAY: What speech, my lord?
HAMLET: I heard thee speak me a speech once,—but it was never acted; or if it was, not above once; for the play, I remember, pleased not the million, 'twas caviare to the general; but it was,—as I received it, and others, whose judgments in such matters cried in the top of mine,—an excellent play, well digested in the scenes, set down with as much modesty as cunning. I remember, one said there were

vă vedea bine. Salutare bunii mei amici.—O, vechiul meu amic! Fata ta s-a îmbărbătat de când te-am văzut pentru ultima oară; nu cumva vii în Danemarca ca să mi smulgi barba?—Ce? tânăra mea Domnişoară şi stăpână? Pe maica Domnului, de când nu v-am văzut, sunteți mai aproape de cer cu înălțimea unui toc de pantof. Dea Domnul ca vocea D-tale să nu fi pierdut sunetul, ca o monedă crăpată. Domnilor, sunteți toți bine-veniți. Vom da zborul îndată, ca şoimii francezi, pe orice lucru vom vedea. Vom avea un discurs chiar acuma: haide, dați-ne o probă din arta voastră; un discurs pasional.
1 ACTOR: Ce discurs, stăpâne?
HAMLET: Te-am auzit recitându-mi odată un discurs,—dar nu s-a jucat niciodată pe scenă; sau, dacă s-a jucat, atunci nu mai mult decât odată, căci drama, îmi aduc aminte, nu a plăcut mulțmii, era icre negre pentru public. Dar, după părerea mea şi a altora, a cărora judecată în asemenea materii era mai presus de a mea, a fost o dramă excelentă, bine întocmită în scene, lucrată cu atâtă simplicitate cât şi dibăcie.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

no sallets in the lines to make the matter savoury, nor no matter in the phrase that might indite the author of affectation; but called it an honest method, as wholesome as sweet, and by very much more handsome than fine. One speech in it I chiefly loved: 'twas AEneas' tale to Dido, and thereabout of it especially where he speaks of Priam's slaughter: if it live in your memory, begin at this line;—let me see, let me see:—

The rugged Pyrrhus, like th' Hyrcanian beast,—
it is not so:—it begins with Pyrrhus:—
'The rugged Pyrrhus,—he whose sable arms,
Black as his purpose, did the night resemble
When he lay couched in the ominous horse,—
Hath now this dread and black complexion smear'd
With heraldry more dismal; head to foot
Now is he total gules; horridly trick'd
With blood of fathers, mothers, daughters, sons,
Bak'd and impasted with the parching streets,

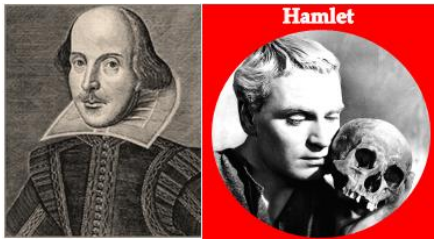
Şi, mi-aduc aminte, că unul a zis, cum că n-ar fi sare în versuri pentru a le face gustoase, şi nimic în fraze, care ar putea acuza pe autor de afecțiune, ci o numi o metodă onestă, pe atât de sănătoasă pe cât dulce, şi cu mult mai frumoasă decât înfrumusețată. Era într-ânsa un discurs mai cu seamă pe care-l iubeam mai cu deosebire: adică narațiunea lui Eneas către Dido, şi mai ales cam pe acolo unde vorbeşte de uciderea lui Priam. Dacă o ai încă în memorie, începe de la rândul ăsta—ia să vedem—

„ Fierosul Piru,—ca fiara din Hircania "

Ba nu e aşa; începe cu Piru;—

„Fierosul Piru,—ale cărui arme,
Ca gânduri negre, semănau cu noaptea
Când sta culcat în calul cel fatal,
Şi a uns acum tot chipu-i crunt şi slut
Cu-o față şi mai slută; el din cap
Până la picioare e roşit cu sânge
De tați, de mume, fiice, fii,
Lipit şi uscat de-a străzilor arşiță.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

That lend a tyrannous and a damned light
To their vile murders: roasted in wrath and fire,
And thus o'ersized with coagulate gore,
With eyes like carbuncles, the hellish Pyrrhus
Old grandsire Priam seeks.'

So, proceed you.

POLONIUS: 'Fore God, my lord, well spoken, with good accent and good discretion.

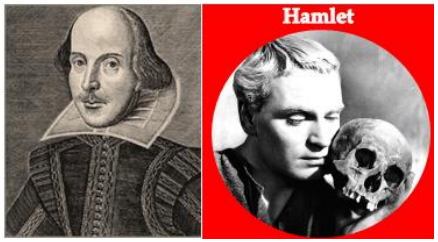
I PLAY: Anon he finds him,
Striking too short at Greeks: his antique sword,
Rebellious to his arm, lies where it falls,
Repugnant to command: unequal match'd,
Pyrrhus at Priam drives; in rage strikes wide;
But with the whiff and wind of his fell sword
The unnerved father falls. Then senseless Ilium,
Seeming to feel this blow, with flaming top
Stoops to his base; and with a hideous crash
Takes prisoner Pyrrhus' ear: for lo! his sword,
Which was declining on the milky head

Ce lumina cu focu-i blestemat
Măcelul lor; aprins de grea mânie,
Şi-aşa spoit cu sânge închegat,
Cu ochi de fulger, infernalul Piru
Pe Priam căuta." —

POLONIUS: Pe Dumnezeu, stăpâne, bine zis, cu bun accent, şi bună măsură.

1 ACTOR: Acu-l găseşte,
Lovind prea scurt în Greci; bătrâna-i spadă
Rebelă-n brațul său, stă, unde cade,
Neascultând voința-i. Inegală
Pereche, Piry năvăleşte pe
Priam; atacă furios, dar numai
Prin vrăjitul spadei lui grozave,
Bătrânul lânced cade. Troia chiar
Cea amorțită, semănând că simte
Lovirea lui, şi pleacă culmea cea
Înflăcărată, până la pământ,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

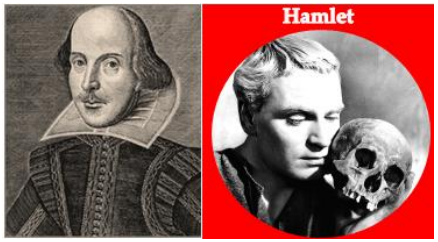

103

Of reverend Priam, seem'd i' the air to stick:
So, as a painted tyrant, Pyrrhus stood;
And, like a neutral to his will and matter,
Did nothing.
But as we often see, against some storm,
A silence in the heavens, the rack stand still,
The bold winds speechless, and the orb below
As hush as death, anon the dreadful thunder
Doth rend the region; so, after Pyrrhus' pause,
A roused vengeance sets him new a-work;
And never did the Cyclops' hammers fall
On Mars's armour, forg'd for proof eterne,
With less remorse than Pyrrhus' bleeding sword
Now falls on Priam.—
Out, out, thou strumpet, Fortune! All you gods,
In general synod, take away her power;
Break all the spokes and fellies from her wheel,
And bowl the round nave down the hill of heaven,
As low as to the fiends!

Şi cu un groaznic trăznet, asurzeşte
Pe Piru. Spada-i ce se cobora
Pe capul alb al venerabilului
Priam, părea oprită-n aer. Astfel
Sta Piru, un tiran sculptat, şi ca
Nedumerit în faptă şi voinţă
El nu făcu nimic.—
Dar cum ades, înaintea unui viscol,
În ceruri vezi tăcere, norii stând,
Şi aprigele vânturi fără voce,
Iar globul jos tăcut ca moartea, până
Deodată un groaznic tunet aerul
Despică; astfel după o pauză, Piru
Se redeşteaptă plin de răzbunare,
Şi niciodată n-a căzut ciocanul
Ciclopilor pe armele lui Marte
Călite pentru veşnică durată,
Cu mai puţină milă, decât acuma
Însângerata spadă a lui Piru

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

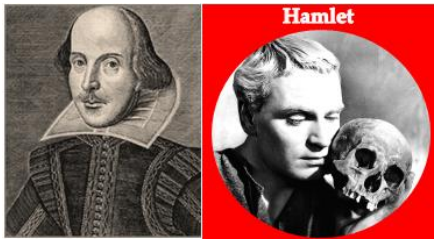

POLONIUS: This is too long.
HAMLET: It shall to the barber's, with your beard.—Pr'ythee say on.—
He's for a jig or a tale of bawdry, or he sleeps:—say on; come to Hecuba.
I PLAY: But who, O who, had seen the mobled QUEEN:,—

HAMLET: 'The mobled QUEEN:'?
POLONIUS: That's good! 'Mobled QUEEN:' is good.
I PLAY: Run barefoot up and down, threatening the flames
With bisson rheum; a clout upon that head
Where late the diadem stood, and for a robe,

POLONIU: Ăsta e prea lung
HAMLET: O s-o trimitem la bărbier, împreună cu barba voastră. Vă rog, urmați. Lui îi trebuie basme sau murdarlicuri, altminterea adoarme.—Urmează: vino la Hecuba.
1 ACTOR: Dar cine, vai!
Ar fi văzut soția-i terfelită,—
HAMLET: Soție terfelită?
POLONIU: Asta-i bun, soție terfelită, e de minune.
1 ACTOR: Cum rătăcea desculță, amenințând
Să stingă flacăra în lacrimile-i,
O cârpă peste capul ce odinioară

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

105

About her lank and all o'erteemed loins,
A blanket, in the alarm of fear caught up;—
Who this had seen, with tongue in venom steep'd,
'Gainst Fortune's state would treason have pronounc'd:
But if the gods themselves did see her then,
When she saw Pyrrhus make malicious sport
In mincing with his sword her husband's limbs,
The instant burst of clamour that she made,—
Unless things mortal move them not at all,—
Would have made milch the burning eyes of heaven,
And passion in the gods.

Coroana a purtat, şi-n loc de haină
Pe şalele-i de lăuzii slăbite,
O zdreanță aruncată-n pripa spaimei,
O, cine-ar fi văzut-o, cu o limbă
Înveninată ar fi blestemat
Fortuna. Dacă zeii chiar ar fi
Văzut-o când zări pe Piru cum
În crudă desfătare sfâşia
Cu spada sa al soțului cadavru,
Grozavul țipăt ce îl scoase ea,
(Afară doar că nu îi mişcă chinul
Cel muritor), ar fi făcut să plângă
Chiar ochii cerului, şi zeii toți
Să simte îndurare.

POLONIUS: Look, whether he has not turn'd his colour, and has tears in's eyes.—Pray you, no more!
HAMLET: 'Tis well. I'll have thee speak out the rest of this soon.—Good my lord, will you see the players well bestowed? Do you hear? Let them be well used; for they are

POLONIUS: Ia vedeți dacă nu şi-a schimbat culoarea şi n-are lacrimi în ochi?—Te rog, încetează.
HAMLET: Destul acum; am să te pun să-mi zici resul în curând. Bunul meu Domn, voiți să vedeți ca să se-ngrijească actorii cu toate trebuincioasele? Vedeți să se trateze bine,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

the abstracts and brief chronicles of the time; after your death you were better have a bad epitaph than their ill report while you live.

POLONIUS: My lord, I will use them according to their desert.

HAMLET: Odd's bodikin, man, better: use every man after his desert, and who should scape whipping? Use them after your own honour and dignity: the less they deserve, the more merit is in your bounty. Take them in.

POLONIUS: Come, sirs.

HAMLET: Follow him, friends: we'll hear a play to-morrow.

[*Exeunt Polonius with all the Players but the First.*]

Dost thou hear me, old friend? Can you play 'The Murder of Gonzago'?

I PLAY: Ay, my lord.

auziți? căci ei sunt extractele şi cronica timpului. Ar fi mai bine să aveți un epitaf rău după moarte decât vorbire de rău din partea lor pe când trăiți.

POLONIUS: Stăpâne, îi voi trata după meritul lor.

HAMLET: Ba, Domnule, mai bine: dacă ați trata pe orice om după meritul lui, cine ar scăpa de biciuire? Tratați-i după însăşi onoarea şi demnitatea Voastră; cu câte merită mai puțin, cu atât mai mult merit este în generositatea D-voastră. Plecați cu ei.

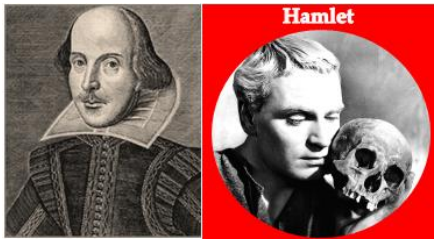
POLONIUS: Haideți, Domnilor.

(*POLONIU şi câțiva din actori es.*)

HAMLET: Urmați-l, amicii mei, vom auzi o dramă mâine.— Ascultă, vechiul meu amic, poți tu juca ,,omorul lui Gonzagazo"?

1 ACTOR: Da, stăpâne.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

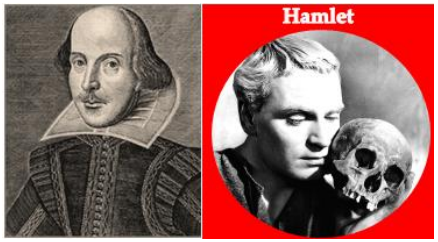
HAMLET: We'll ha't to-morrow night. You could, for a need, study a speech of some dozen or sixteen lines which I would set down and insert in't? could you not?
I PLAY: Ay, my lord.
HAMLET: Very well.—Follow that lord; and look you mock him not.
[*Exit First Player*.]

—My good friends [*to ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN*], I'll leave you till night: you are welcome to Elsinore.
ROSENCRANTZ: Good my lord!
[*Exeunt ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN*.]
HAMLET: Ay, so, God b' wi' ye!
Now I am alone.
O, what a rogue and peasant slave am I!
Is it not monstrous that this player here,
But in a fiction, in a dream of passion,
Could force his soul so to his own conceit

HAMLET: Dați-ne aceasta mâine seară. Ai putea, la nevoie, să-nveți un cuvânt de vreo douăsprezece sau şaptesprezece versuri pe care le-aş compune şi trece în rol?
1 ACTOR: Da, stăpâne.
HAMLET: Foarte bine.—Urmează pe Domnul acela şi ia seama, să un-ți bați joc de el.
(*1 actor iese*).
(*Către ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN*)
Bunii mei amici, vă voi lăsa până diseară; sunteți bine veniți în Elsingor.

ROSENCRANTZ: Bunul meu stăpân!
(*ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN ies*)
HAMLET: Dumnezeu cu voi.—Acum sunt singur.
O ce mişel şi sclav infam sunt eu!
Nu este monstruos, că acest actor.
Într-o ficțiune doar, un vis de patimi,
Putu supune astfel sufletu-i,
La închipuirea sa, încât vedeai

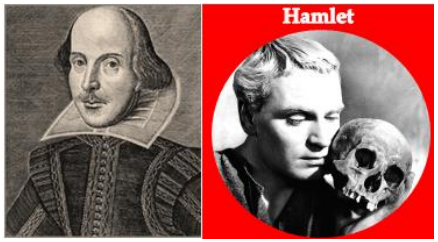
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

That from her working all his visage wan'd;
Tears in his eyes, distraction in's aspect,
A broken voice, and his whole function suiting
With forms to his conceit? And all for nothing!
For Hecuba?
What's Hecuba to him, or he to Hecuba,
That he should weep for her? What would he do,
Had he the motive and the cue for passion
That I have? He would drown the stage with tears
And cleave the general ear with horrid speech;
Make mad the guilty, and appal the free;
Confound the ignorant, and amaze, indeed,
The very faculties of eyes and ears.
Yet I,
A dull and muddy-mettled rascal, peak,
Like John-a-dreams, unpregnant of my cause,
And can say nothing; no, not for a king
Upon whose property and most dear life
A damn'd defeat was made. Am I a coward?

Cum faţa sa păli, în ochi-i lacrimi,
În chipu-i rătăcire, vocea frântă,
Şi-a sa purtare semănând deplin
Cu visul său? şi tot pentru-n nimic!
Pentru Hecuba!
Ce e Hecuba lui, sau el Hecubei,
Ca să o plângă? Ce ar face el,
De ar avea ca mine cauza
Şi îndemnul patimei? Ar îneca
În lacrimi scena, vorba sa grozavă
Ar sfâşia urechea publicului,
Ar nebuni pe cel culpabil şi
Înfiora pe cel nevinovat,
Ar ului pe cei neştiutori
Şi ameţi chiar facultăţile
Auzului ş-ale vederei.
Dar eu,
Un moleşit, stupid nemernic, umblu
Ca visător, uitându-mi cauza;

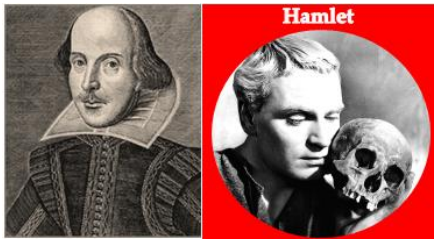
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Who calls me villain? breaks my pate across?
Plucks off my beard and blows it in my face?
Tweaks me by the nose? gives me the lie i' the throat
As deep as to the lungs? who does me this, ha?
'Swounds, I should take it: for it cannot be
But I am pigeon-liver'd, and lack gall
To make oppression bitter; or ere this
I should have fatted all the region kites
With this slave's offal: bloody, bawdy villain!
Remorseless, treacherous, lecherous, kindless villain!
O, vengeance!
Why, what an ass am I! This is most brave,
That I, the son of a dear father murder'd,
Prompted to my revenge by heaven and hell,
Must, like a whore, unpack my heart with words
And fall a-cursing like a very drab,
A scullion!
Fie upon't! foh!—About, my brain! I have heard
That guilty creatures, sitting at a play,

Nu pot să zic nimic, nici pentru-n Rege
În contr-a cărui viață şi avere
S-a săvârşit un jaf afurisit.
Sunt eu un laş? Vrea cineva să-mi zică
Mişel? Să-mi dea în cap? Să-mi smulgă barba
Şi să mi-o zvârle-n față? Se mă tragă
De nas? Să mă dea de minciună până
În gât şi în plămâni? Cine mi-o face?
Vai!
Aş trebui s-o rabd, căci e vădit
Că am ficat de oaie şi-s lipsit
De fiere, ca să-mi amărească jugul,—
Altfel aş fi îngrăşat de mult toți corbii
Cu hoitul ăstui sclav. Oh, scelerat
Corupt şi sângeros! Neomenos,
Fals, trădător şi voluptos mişel!
O, răzbunare!
Măgar ce sunt!—O minunat curagiu,
Că eu, copilul scumpului ucis,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

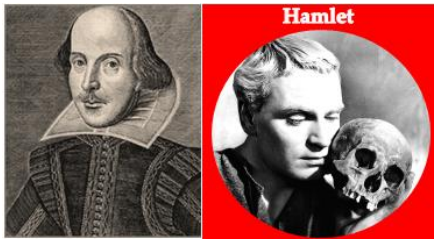

110

Have by the very cunning of the scene
Been struck so to the soul that presently
They have proclaim'd their malefactions;
For murder, though it have no tongue, will speak
With most miraculous organ, I'll have these players
Play something like the murder of my father
Before mine uncle: I'll observe his looks;
I'll tent him to the quick: if he but blench,
I know my course. The spirit that I have seen
May be the devil: and the devil hath power
To assume a pleasing shape; yea, and perhaps
Out of my weakness and my melancholy,—
As he is very potent with such spirits,—
Abuses me to damn me: I'll have grounds
More relative than this.—the play's the thing
Wherein I'll catch the conscience of the king.

Împins de cer şi iad la răzbunare,
Îmi uşurez amarul meu prin vorbe,
M-apuc de înjurături, ca nişte târfe.
Ca slujnice. Oh, fi! Ruşine, fi!—
Dar creieri cugetați: am auzit
Că criminali şezând într-un teatru,
Au fost atât de-adânc izbiți în suflet
De arta scenei, că au dezvelit
Pe dată crima lor; omorul poate,
Deşi nu are limbă, să vorbească
Cu minunat organ. Voi pune p-ăşti
Actori să joace-n fața unchiului
Ceva egal cu moarta tatălui meu.
Voi observa privirea lui, cercându-l
Până-n băeri; când doar va tresări,
Voi şti ce am să fac. Năluca ce-am
Văzut-o este poate-un drac, şi dracul
E-n stare să îmbrace un chip plăcut;
Se poate ca prin slăbiciunea şi

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

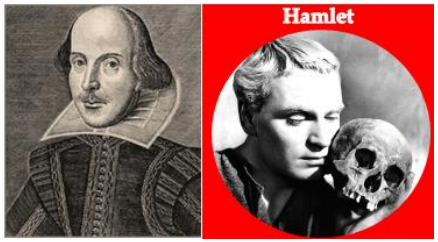

111

Melancolia mea (căci e puternic
Cu spirite ca mine), el încearcă
A mă seduce la pieire. Nu!
Voiesc cuvinte mai temeinice.
Da, drama fie curs ace se-ntinde
Şi conştiinţa Regelui va prinde.

[Exit.]

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ACT III.

SCENE I.

A room in the Castle.

[*Enter KING,QUEEN, POLONIUS, OPHELIA, ROSENCRANTZ, and GUILDENSTERN.*]

KING: And can you, by no drift of circumstance,
Get from him why he puts on this confusion,
Grating so harshly all his days of quiet
With turbulent and dangerous lunacy?

ROSENCRANTZ: He does confess he feels himself distracted,
But from what cause he will by no means speak.

GUILDENSTERN: Nor do we find him forward to be sounded,
But, with a crafty madness, keeps aloof

ACTUL III

SCENA I

O cameră în castel.

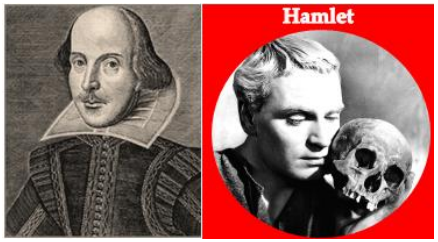
Intră REGELE, REGINA, POLONIUS, OFELIA, ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN

REGE: Si nu puteți prin nicio cotitură
Să scoateți de la el, de ce se află
În zăpăceală, ce jigneşte astfel
Odihna sa, printr-o sminteală cruntă
Şi primejdioasă?

ROSENCRANTZ: El admite că
Se simte rătăcit, dar cauza
Nu vrea de loc s-o spună.

GUILDENSTERN: Nici n-a fost
Dispus a fi-ncercat; ci cu o sminteală
Vicleană, ne scăpă, de câte ori

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

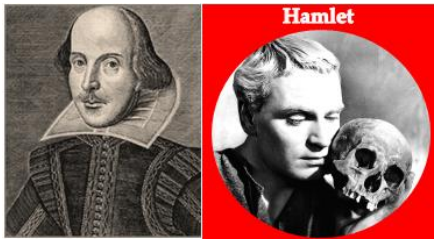

When we would bring him on to some confession
Of his true state.
QUEEN: Did he receive you well?
ROSENCRANTZ: Most like a gentleman.
GUILDENSTERN: But with much forcing of his disposition.
ROSENCRANTZ: Niggard of question; but, of our demands,
Most free in his reply.
QUEEN: Did you assay him
To any pastime?
ROSENCRANTZ: Madam, it so fell out that certain players
We o'er-raught on the way: of these we told him,
And there did seem in him a kind of joy
To hear of it: they are about the court,
And, as I think, they have already order
This night to play before him.
POLONIUS: 'Tis most true;
And he beseech'd me to entreat your majesties
To hear and see the matter.
KING: With all my heart; and it doth much content me

Voiam să facem ca să-şi dezvelească
Adevărata-i stare.
REGINA: Bine v-a primit?
ROSENCRANTZ: Ca gentilom adevărat.
GUILDENST: Cu o purtare însă mult silită.
ROSENCRANTZ: Avar în întrebări, dar foarte darnic
Cu-al său răspuns la întrebarea noastră.
REGINA: L-aţi îndemnat la vreo petrecere?

ROSENCRANTZ: Regină, s-a brodit să dăm de nişte
Actori pe drum; i-am spus de ei; şi el
Păru că o aude cu un fel
De bucurie; sunt aici la curte,
Şi cred că au şi primit un ordin ca
Să joace înaintea lui de-seară.
POLONIUS: E chiar aşa, şi m-a rugat să-nvit
Pe ale Voastre Majestăţi, ca să
Vedeţi şi auziţi acest spectacol.
REGE: Din toată inima; şi mult mă bucur

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

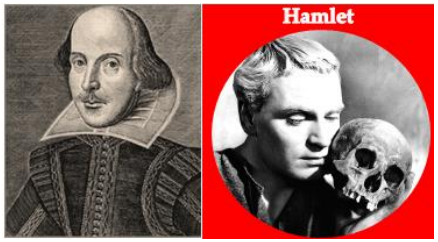

To hear him so inclin'd.—
Good gentlemen, give him a further edge,
And drive his purpose on to these delights.
ROSENCRANTZ: We shall, my lord.
[*Exeunt ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN.*]
KING: Sweet Gertrude, leave us too;
For we have closely sent for Hamlet hither,
That he, as 'twere by accident, may here
Affront Ophelia:
Her father and myself,—lawful espials,—
Will so bestow ourselves that, seeing, unseen,
We may of their encounter frankly judge;
And gather by him, as he is behav'd,
If't be the affliction of his love or no
That thus he suffers for.

QUEEN: I shall obey you:—
And for your part, Ophelia, I do wish
That your good beauties be the happy cause

Că-l văd dispus la asta.—Domnii mei,
Urmați îndemnul vostru, excitând
Plecarea lui la astfel de petreceri.
ROSENCRANTZ: Prea bine, Sire.
(*ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN es*)
REGELE: Gertruda scumpă, lasă-ne şi tu.
Căci am trimis în taină după Hamlet,
Ca, oare-cum din întâmplare, să
Găsească pe Ofelia aici,
Iar tatăl ei cu mine (legitimi
Spioni) ne-om aşeza aşa, încât
Văzând şi nevăzuți, să judecăm
Cu siguranță de întâlnirea lor,
Şi să înțelegem din purtarea lui,
De este păsul dragostei
De care suferă aşa.
REGINA: Prea bine.
cât despre tine, Ofelie, doresc
Ca al frumuseței tale dar să fie

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

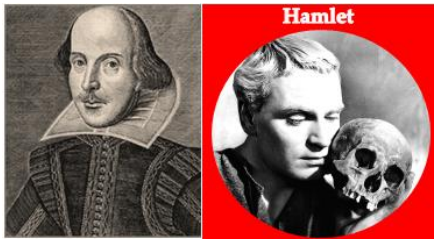
Of Hamlet's wildness: so shall I hope your virtues
Will bring him to his wonted way again,
To both your honours.

OPHELIA: Madam, I wish it may.
[*Exit QUEEN*]
POLONIUS: Ophelia, walk you here.—Gracious, so please you,
We will bestow ourselves.—[*To OPHELIA.*] Read on this book;
That show of such an exercise may colour
Your loneliness.—We are oft to blame in this,—
'Tis too much prov'd,—that with devotion's visage
And pious action we do sugar o'er
The Devil himself.

KING: [*Aside.*] O, 'tis too true!
How smart a lash that speech doth give my conscience!
The harlot's cheek, beautied with plastering art,

Fericirea cauză a rătăcirei
Lui Hamlet. Sper atunci c-a ta virtute
Îl va aduce iar în firea lui,
Spre onoarea voastră amândurora.
OFELIA: Aşa doresc, Măria Ta.
(*REGINA iese*)
POLONIUS: Ofelia,
Preumblă-te pe aici, Măria Ta,
Să ne-aşezăm.—(*Către OFELIA*)
Citeşte-n cartea ta,
Ca astă ocupare aparentă
S-acopere singurâtatea ta.
Adesea suntem de mustrat în asta,—
Se ştie că cu chipul devoțiunei
Şi fapte fățăreşti, noi facem chiar
Pe dracul ca să pare dulce.
REGELE: (*la o parte*) Prea
Adevărat! Ce crud îmi biciuiesc
Aceste vorbe cugetul! Obrazul

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

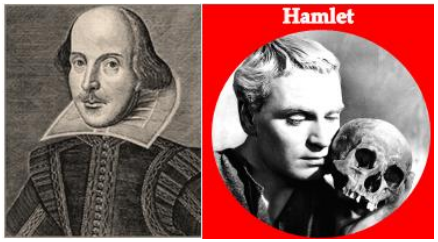

Is not more ugly to the thing that helps it
Than is my deed to my most painted word:
O heavy burden!

POLONIUS: I hear him coming: let's withdraw, my lord.
[*Exeunt KING and POLONIUS.*]
[*Enter HAMLET.]*
HAMLET: To be, or not to be,—that is the question:—
Whether 'tis nobler in the mind to suffer
The slings and arrows of outrageous fortune
Or to take arms against a sea of troubles,
And by opposing end them?—To die,—to sleep,—
No more; and by a sleep to say we end
The heartache, and the thousand natural shocks
That flesh is heir to,—'tis a consummation
Devoutly to be wish'd. To die,—to sleep;—
To sleep! perchance to dream:—ay, there's the rub;
For in that sleep of death what dreams may come,
When we have shuffled off this mortal coil,

Cel dres al târfei nu e mai urât
Sub suliman, decât e crima mea
Sub vorba mea cea mai spoită. O!
Povară grea!
POLONIUS: L-aud venind, să ne retragem, Rege!
(*REGELE şi POLONIUS ies*)
(*HAMLET intră*)
HAMLET: A fi, sau a nu fi, iată întrebarea.
De e în gând mai nobil a-ndura
A crudei soarte praştii şi săgeți,
Sau a se înarma în contra unui
Ocean de rele şi a le curma
Prin resistență?—A muri,—A dormi,—
Nimic mai mult;—şi a şti că printr-un somn
Sfârşim acele mii de chinuri şi
Dureri, care sunt a carnei moştenire,—
O, e un țel mult de dorit! A muri,—
A dormi;—a dormi! poate a visa?—
Da, iată stavila; căci visurile

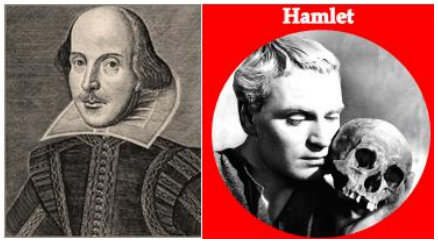
CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Must give us pause: there's the respect
That makes calamity of so long life;
For who would bear the whips and scorns of time,
The oppressor's wrong, the proud man's contumely,
The pangs of despis'd love, the law's delay,
The insolence of office, and the spurns
That patient merit of the unworthy takes,
When he himself might his quietus make
With a bare bodkin? who would these fardels bear,
To grunt and sweat under a weary life,
But that the dread of something after death,—
The undiscover'd country, from whose bourn
No traveller returns,—puzzles the will,
And makes us rather bear those ills we have
Than fly to others that we know not of?
Thus conscience does make cowards of us all;
And thus the native hue of resolution
Is sicklied o'er with the pale cast of thought;
And enterprises of great pith and moment,

Ce ne-ar putea veni în somnul morții,
Când am scăpat de chinul pământesc,
Ne fac să ne oprim. Aceasta-i teama,
Ce dă mizeriei o viață lungă.
Căci cine-ar suferi a timpului
Urgie, a tiranului jignire,
Nesocotirea celui mândru, junghiul
Amorului disprețuit, a legii
Întârziere, insolența slujbei,
Şi hula ce-o aruncă cei nedemni
Pe meritul tăcut, când ar putea
Să-şi facă pacea sa cu un pumnal?
Cine-ar purta poveri, ar asuda
Şi geme sub amarul vieței, dacă
O groază de un ceva după moarte—
Necunoscutul țărm de unde nu
Revine nici un călător—, nu ne-ar
Nedumiri voința, şi ne-ar face
Să îndurăm mai bine relele

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

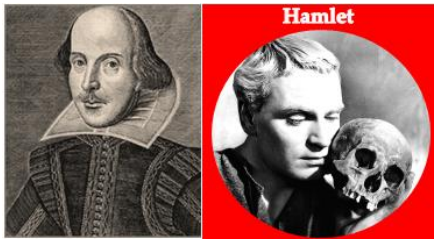
With this regard, their currents turn awry,
And lose the name of action.—Soft you now!
The fair Ophelia!—Nymph, in thy orisons
Be all my sins remember'd.

OPHELIA: Good my lord,
How does your honour for this many a day?
HAMLET: I humbly thank you; well, well, well.
OPHELIA: My lord, I have remembrances of yours
That I have longed long to re-deliver.
I pray you, now receive them.
HAMLET: No, not I;
I never gave you aught.

Ce le avem, decât să alergăm
La altele ce nu le ştim. Aşa
Ne face conştiinţa laşi pe toţi.
Firească rumeneală-a hotărârii
Se vestejeşe astfel prin gândirea
Cea lâncedă, şi întreprinderi pline
De forţă şi măduvă, se abat,
Prin această temere, din cursul lor,
Şi pierd al faptei nume—Dar tăcere!
Ofelia frumoasă.—Nimfă, nu
Uita păcatele-mi în ruga ta.
OFELIE: O, Prinţe, cum v-a mers de-atâtea zile?

HAMLET: Plecat vă mulţumesc; destul de bine.
OFELIE: Am nişte daruri de-ale voastre, care
Doream de mult a le înapoia;
Vă rog primiţi-le acum.
HAMLET: O nu!
Eu niciodată nu v-am dat ceva.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

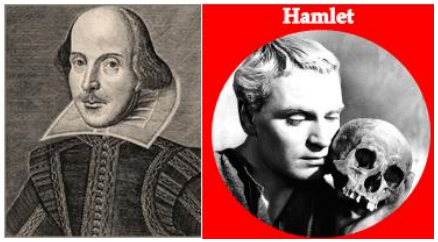

OPHELIA: My honour'd lord, you know right well you did;
And with them words of so sweet breath compos'd
As made the things more rich; their perfume lost,
Take these again; for to the noble mind
Rich gifts wax poor when givers prove unkind.
There, my lord.

HAMLET: Ha, ha! are you honest?
OPHELIA: My lord?
HAMLET: Are you fair?
OPHELIA: What means your lordship?
HAMLET: That if you be honest and fair, your honesty should admit no discourse to your beauty.
OPHELIA: Could beauty, my lord, have better commerce than with honesty?
HAMLET: Ay, truly; for the power of beauty will sooner transform honesty from what it is to a bawd than the force of honesty can translate beauty into his likeness: this was sometime a paradox, but now the time gives it proof. I did

OFELIE: Iubite Prinț, ştiți bine că mi-ați dat,
Şi încă însoțindu-le cu vorbe dulci,
Ce le sporeau în preț. Parfumul lor
Fiind pierdut, luați-le înapoi;
Căci darul cel mai scump se sărăceşte
Când dătătorul ne nesocoteşte.
Luați-le, stăpâne.
HAMLET: Ha, ha! eşti virtuoasă?
OFELIE: Prințul meu!
HAMLET: Eşti frumoasă?
OFELIE: Ce vrea Măria Voastră să zică?
HAMLET: Că dacă eşti virtuoasă şi frumoasă, virtutea ta n-ar trebui să aibă nici un amestec cu frumusețea ta.
OFELIA: Ar putea oare frumusețea să aibă amestec mai bun decât cu virtutea?
HAMLET: Da, negreşit; căci puterea frumuseții va schimba mai lesne virtutea într-o voatră, decât ar putea puterea virtuții să prefacă frumusețea în seamănul său; aceasta a fost odată un paradox, dar acum timpul o adevereşte. Te-am iubit

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

love you once.

OPHELIA:

Indeed, my lord, you made me believe so.

HAMLET: You should not have believ'd me; for virtue cannot so inoculate our old stock but we shall relish of it: I loved you not.

OPHELIA: I was the more deceived.

HAMLET: Get thee to a nunnery: why wouldst thou be a breeder of sinners? I am myself indifferent honest; but yet I could accuse me of such things that it were better my mother had not borne me: I am very proud, revengeful, ambitious; with more offences at my beck than I have thoughts to put them in, imagination to give them shape, or time to act them in. What should such fellows as I do crawling between earth and heaven? We are arrant knaves, all; believe none of us. Go thy ways to a nunnery. Where's your father?

OPHELIA: At home, my lord.

HAMLET: Let the doors be shut upon him, that he may play

odată.

OFELIA: Într-adevăr, Prințul meu, m-ați făcut să o cred.

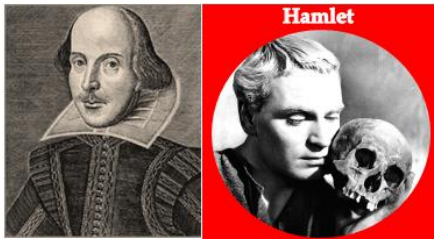
HAMLET: Nu trebuia să mă crezi: căci virtutea nu se poate altoi astfel în vechiul nostru trunchi, încât să nu păstrăm ceva din vechea lui fire. Nu te-am iubit.

OFELIA: Cu atât mai mult am fost amăgită.

HAMLET: Du-te într-o mănăstire; de ce ai vrea să devii mama unor păcătoşi? Eu însumi sunt destul de onest; dar totuşi aş putea să mă acuz de astfel de lucruri, încât ar fi mai bine ca muma mea să nu mă fi născut. Sunt foarte mândru, răzbunător, ambițios; ispitit de mai multe păcate, decât am cugetări spre a le gândi, imaginație sprea a le da o formă, şi timp spre a le săvârşi. Ce treabă au ființe ca mine să se târască între cer şi pământ? Suntem toți mişei desăvârşiți; nu crede pe nici unul din noi. Caută-ți de drum într-o mănăstire. Unde este tată-tău?

OFELIA: Acasă, Prințul meu.

HAMLET: Vezi să se încuie uşile după el, ca să nu joace pe

the fool nowhere but in's own house. Farewell.

OPHELIA: O, help him, you sweet heavens!

HAMLET: If thou dost marry, I'll give thee this plague for thy dowry,—be thou as chaste as ice, as pure as snow, thou shalt not escape calumny. Get thee to a nunnery, go: farewell. Or, if thou wilt needs marry, marry a fool; for wise men know well enough what monsters you make of them. To a nunnery, go; and quickly too. Farewell.

OPHELIA: O heavenly powers, restore him!

HAMLET: I have heard of your paintings too, well enough; God hath given you one face, and you make yourselves another: you jig, you amble, and you lisp, and nickname God's creatures, and make your wantonness your ignorance. Go to, I'll no more on't; it hath made me mad. I say, we will have no more marriages: those that are married already, all but one, shall live; the rest shall keep as they are. To a nunnery, go.

[*Exit.*]

OPHELIA: O, what a noble mind is here o'erthrown!

nebunul nicăieri decât în casa lui. Adio.

OFELIA: Ceruri milostive, fiți-i în ajutor!

HAMLET: Dacă te mărițI, îți dau de zestre acest blestem: fi așa de castă ca gheața, așa de curată ca zăpada, tot nu vei scăpa de calomnie. Du-te într-o mănăstire. Haide, adio. Sau, dacă vrei neapărat să te mărițI, ia pe un nebun; căci oameni înțelepți ştiu foarte bine ce monştrii faceți dintr-ânşii. Într-o mănăstire, du-te; şi încă iute. Adio.

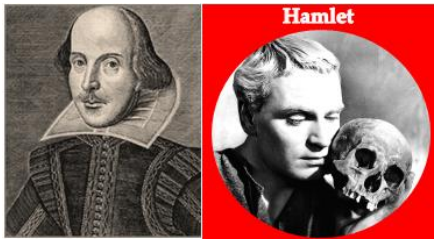
OFELIE: O puteri cereşti, întremați-l!

HAMLET: Am aflat şi de spoielile voastre, le ştiu bine. D-zeu v-a dat o față, şi voi vă faceți alta. Voi săltați, şi dănțuiți şi şoptiți, şi porecliți făpturile lui D-zeu, şi voiți să faceți ca desfrânarea voastră să treacă de naivitate. Haide, sunt sătul de aceasta; iată ce m-a scos din minți. Zic iar: nu ne mai trebuie căsătorii; acei care sunt deja căsătoriți, toți afară de unul, să trăiască; ceilalțisă rămână cum sunt. Într-o mănăstire, du-te.

(*HAMLET iese*)

OFELIA: Ce nobil spirit e zdrobit aici!

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

122

The courtier's, scholar's, soldier's, eye, tongue, sword,
The expectancy and rose of the fair state,
The glass of fashion and the mould of form,
The observ'd of all observers,—quite, quite down!
And I, of ladies most deject and wretched
That suck'd the honey of his music vows,
Now see that noble and most sovereign reason,
Like sweet bells jangled, out of tune and harsh;
That unmatch'd form and feature of blown youth
Blasted with ecstasy: O, woe is me,
To have seen what I have seen, see what I see!

O limbă de învățat, ochi de curtean,
Şi spadă de ostaş, speranța, floarea
Acestui stat frumos, oglinda
Moravurilor, forma cuviinței,
Şi ținta ochilor,—cu totul stinse!
Şi eu, cea mai nefericită şi
Mai amărâtă din femei, ce-am supt
Din mierea dulcelor lui vorbe, văd
Acuma duhul său măreț şi nobil,
Fără sunet, descordat, ca clopote
Stricate; astă floare gingaşă
A tinereței, vestejită prin
Sminteală. O, vai mie, ce-am văzut
Ce am văzut, şi văd ce văd!

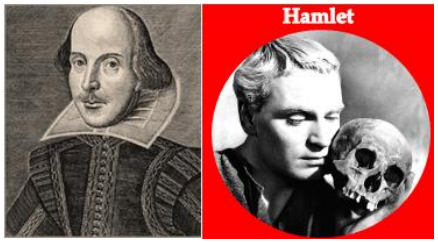
[*Re-enter KING and POLONIUS.*]

KING: Love! his affections do not that way tend;
Nor what he spake, though it lack'd form a little,
Was not like madness. There's something in his soul
O'er which his melancholy sits on brood;

(*REGELE şi POLONIU reintră*)

REGELE: Amor?
Nu! Cugetu-i nu tinde într-acolo!
Şi ceea ce-a vorbit, deşi puțin
Fără şir, nu seamănă a nebunie.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

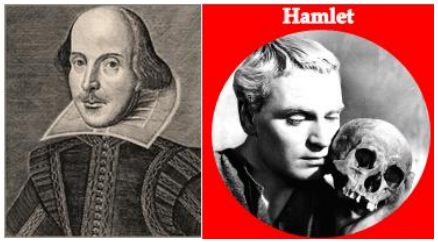

And I do doubt the hatch and the disclose
Will be some danger: which for to prevent,
I have in quick determination
Thus set it down:—he shall with speed to England
For the demand of our neglected tribute:
Haply the seas, and countries different,
With variable objects, shall expel
This something-settled matter in his heart;
Whereon his brains still beating puts him thus
From fashion of himself. What think you on't?

POLONIUS: It shall do well: but yet do I believe
The origin and commencement of his grief
Sprung from neglected love.—How now, Ophelia!
You need not tell us what Lord Hamlet said;
We heard it all.—My lord, do as you please;
But if you hold it fit, after the play,
Let his queen mother all alone entreat him

Nu; e ceva în mintea sa, pe care
Melancolia-i stă clocind; mi-e teamă că
Prăsila sa va fi vreun pericol.
Deci spre a-l preveni, am hotărât
În repede gândire, astfel: el
Să plece grabnic către Anglia,
Spre-a cere neplătindu-ne tribut;
Că doar mări şi state diferite,
Şi aspecte variate, vor goni
Acest ceva vârât în pieptul său,
Şi către care mintea-i tot tinzând
Din minți îl scoate. Cum vă pare planul?
POLONIUS: E bun, dar totuşi cred că începutul
Şi originea nebuniei sale vin
Din dragoste neascultată. Lasă,
Ofelia, nu mai repeta ce Prințul
Hamlet ți-a zis, am auzit-o tot.
Stăpâne, faceți cum voiți, dar dacă
O credeți nimerit, lăsați ca după

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

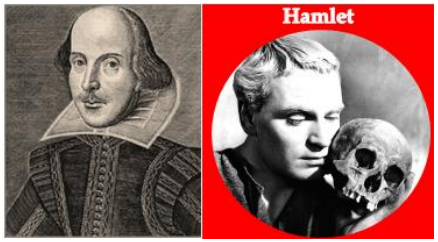

To show his grief: let her be round with him;
And I'll be plac'd, so please you, in the ear
Of all their conference. If she find him not,
To England send him; or confine him where
Your wisdom best shall think.

KING: It shall be so:
Madness in great ones must not unwatch'd go.
[*Exeunt*.]

Teatrul, mama sa, Regina, să-l
roage ca să-i spună însuşi ei
Amarul său; să-l ia de scurt: iar eu,
Cu voia voastră, mă voi pune în
Auzul convorbirei lor: şi dacă
Nu s-ar destăinui, trimiteți-l
În Anglia, ori încuiați-l unde
Veți crede mai cu cale.
REGELE: Consimțim:
Sminteala la cei mari va s-o păzim.
(*toți ies*)

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE II.

A hall in the Castle.

[*Enter HAMLET and certain Players.*]

HAMLET: Speak the speech, I pray you, as I pronounced it to you, trippingly on the tongue: but if you mouth it, as many of your players do, I had as lief the town crier spoke my lines. Nor do not saw the air too much with your hand, thus, but use all gently: for in the very torrent, tempest, and, as I may say, whirlwind of passion, you must acquire and beget a temperance that may give it smoothness. O, it offends me to the soul, to hear a robustious periwig-pated fellow tear a passion to tatters, to very rags, to split the ears of the groundlings, who, for the most part, are capable of nothing but inexplicable dumb shows and noise: I would have such a fellow whipped for o'erdoing Termagant; it out-herods Herod: pray you avoid it.

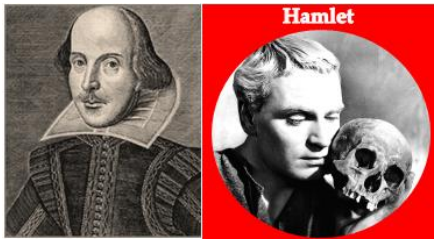
SCENA II.

O sală în Castel.

(HAMLET şi câțiva actori.)

HAMLET: Rosteşte discursul, te rog, cum ți l-am spus eu ca să alunece de pe limbă. Dacă-l vei rumega, cum fac mulți din actorii voştri, aş vrea mai bine să aud pe un strigător public zbierând versurile mele. Nici nu azvârli prea mult cu brațele în aer,—aşa; ci poartă-te în toate cu cumpătare: pentru că chiar în curentul, în furtuna şi ca să zic aşa, în vârtejul pasiunei, trebuie să păstrezi şi să arăți un cumpăt, care să-i dea o suprafață netedă. Oh, mă supără până în adâncul sufletului, când văd pe unul din acei golani groşi şi ciufuliți sfâşiind o scenă patetică în bucăți, în adevărate zdrențe, spre a spinteca urechile băieților din stal, care, cea mai mare parte, nu pricep altceva decât gesturi zăpăcite, neînțelese şi zgomot. Îmi vine să pun ca să se dea cu biciul unui asemenea Golan, care exirodează pe Irod insuşi. Te rog, fereşte-te de aceasta!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

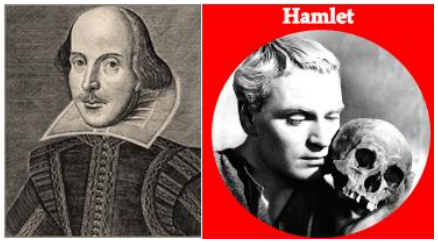
I PLAYER: I warrant your honour.

HAMLET: Be not too tame neither; but let your own discretion be your tutor: suit the action to the word, the word to the action; with this special observance, that you o'erstep not the modesty of nature: for anything so overdone is from the purpose of playing, whose end, both at the first and now, was and is, to hold, as 'twere, the mirror up to nature; to show virtue her own image, scorn her own image, and the very age and body of the time his form and pressure. Now, this overdone, or come tardy off, though it make the unskilful laugh, cannot but make the judicious grieve; the censure of the which one must in your allowance, o'erweigh a whole theatre of others. O, there be players that I have seen play,—and heard others praise, and that highly,—not to speak it profanely, that, neither having the accent of Christians, nor the gait of Christian, pagan, nor man, have so strutted and bellowed that I have thought some of nature's journeymen had made men, and not made them well, they imitated humanity so abominably.

1 ACTOR: Fiți încredințați de aceasta, Măria Ta.

HAMLET: Nu fi nici prea domol, ci lasă ca judecata ta proprie să-ți fie călăuza; potriveşte gestul cu vorba, vorba cu gestul, luând însă seama bine să nu treci peste modestia naturii; fiind că orice exagerare de acest fel este în contra scopului artei dramatice, a căreia țintă din capul locului şi până astăzi, a fost şi este a prezenta naturii, cum am zice, oglinda, a arăta virtuții propriile ei trăsături, satirei chipul ei propriu, iar veacului şi timpului, forma şi întipărirea lor. Ei bine, aceasta dacă se exagerează sau se slăbeşte, deşi poate face pe proşti să râdă, pe cel cu judecată-l poate numai necăji, şi critica unuia din aceştia trebuie să cântărească, în părerea voastră, mai mult decât un teatru plin de alții. Oh, sunt nişte actori, pe care i-am văzut jucând,—şi am auzit pe alții lăundându-i şi încă mult şi cu toată seriozitatea,—care, neavând nici accentul de creştin, nici mersul de creştin, păgân sau om, se înfoiau şi zbierau astfel, încât credeam că vreuna din călfile naturii i-ar fi făcut oameni, nefăcându-i însă bine: aşa de urât ei imitau omenirea.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

I PLAYER: I hope we have reform'd that indifferently with us, sir.

HAMLET: O, reform it altogether. And let those that play your clowns speak no more than is set down for them: for there be of them that will themselves laugh, to set on some quantity of barren spectators to laugh too, though in the meantime some necessary question of the play be then to be considered: that's villanous and shows a most pitiful ambition in the fool that uses it. Go make you ready.

[*Exeunt Players*.]

[*Enter POLONIUS, ROSENCRANTZ, and GUILDENSTERN*.]

How now, my lord! will the king hear this piece of work?

POLONIUS: And the queen too, and that presently.

HAMLET: Bid the players make haste.

[*Exit POLONIUS*.]

Will you two help to hasten them?

1 ACTOR: Sper, că noi ne-am îndreptat ceva în privința aceasta, Domnule.

HAMLET: Oh, îndreptați-vă cu desăvârşire. Şi luați seama ca aceia ce joc pe caraghioşii voştri, să nu vorbească mai mult decât este scris în rolul lor; căci sunt unii din ei care râd ei înşişi spre a face să râdă o ceată de auzitori neghiobi, măcar că tocmai atunci ar fi în dramă vreun punct de însemnătate serioasă. Aceasta-i mârşav, şi arată o ambițiune netrebnică din partea zevzecului care o săvârşeşte. Haide, pregătiți-vă.

(*Actorii ies*)

(*Intră POLONIUS, ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN*)

Ei bine, Domnule, vrea Regele să asculte această bucată de lucru?

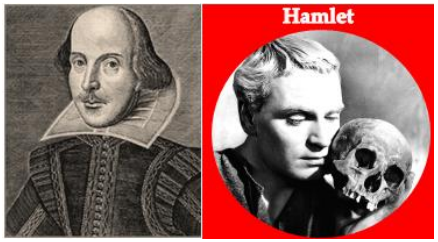
POLONIUS: Da, Regina asemenea, şi ei chiar îndată.

HAMLET: Spuneți actorilor să se grăbească.

(*POLONIUS iese*)

Voiți şi voi să-i faceți a se găti mai iute?

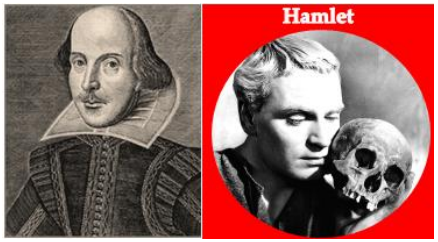
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ROSENCRANTZ and **GUILDENSTERN:** We will, my lord.
[*Exeunt ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN*.]
HAMLET: What, ho, Horatio!
[*Enter HORATIO*.]
HORATIO: Here, sweet lord, at your service.
HAMLET: Horatio, thou art e'en as just a man
As e'er my conversation cop'd withal.
HORATIO: O, my dear lord,—
HAMLET: Nay, do not think I flatter;
For what advancement may I hope from thee,
That no revenue hast, but thy good spirits,
To feed and clothe thee? Why should the poor be flatter'd?
No, let the candied tongue lick absurd pomp;
And crook the pregnant hinges of the knee
Where thrift may follow fawning. Dost thou hear?
Since my dear soul was mistress of her choice,
And could of men distinguish, her election
Hath seal'd thee for herself: for thou hast been
As one, in suffering all, that suffers nothing;

ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN: Bucuros, stăpâne.
(*ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN ies*)
HAMLET: Ah, Horatio?
(*HORATIO intră*)
HORATIO: Aici, scumpul meu Prinț, la serviciul vostru.
HAMLET: Tu eşti din cei mai drepți bărbați, Horatio,
Cu care vreodată am avut amestec.
HORATIO: O, Prințe—
HAMLET: Nu gândi că linguşesc;
Ce bunuri pot spera eu de la tine,
Ce nu ai alt venit, decât un spirit
Voios, spre-a te hrăni şi îmbrăca?
De ce am linguşi pe cel sărac?
Nu! limbile de miere lingă pompa
Absurdă, pleacă-se şi mlădiosul
Genunchi, unde linguşirea poate
Aduce un câştig. Auzi? De când
Iubitu-mi suflet a-nvățat să poată
Alege şi distinge între oameni,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

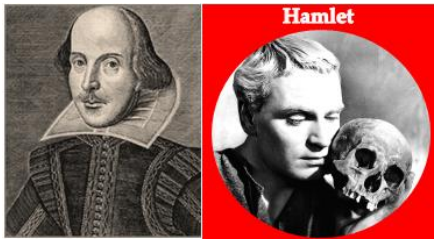
William Shakespeare.
Hamlet. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolph Stern, 1877**.

129

A man that Fortune's buffets and rewards
Hast ta'en with equal thanks: and bles'd are those
Whose blood and judgment are so well commingled
That they are not a pipe for Fortune's finger
To sound what stop she please. Give me that man
That is not passion's slave, and I will wear him
In my heart's core, ay, in my heart of heart,
As I do thee.—Something too much of this.—
There is a play to-night before the king;
One scene of it comes near the circumstance,
Which I have told thee, of my father's death:
I pr'ythee, when thou see'st that act a-foot,
Even with the very comment of thy soul
Observe mine uncle: if his occulted guilt
Do not itself unkennel in one speech,
It is a damned ghost that we have seen;
And my imaginations are as foul
As Vulcan's stithy. Give him heedful note;
For I mine eyes will rivet to his face;

Pe tine te-a ales, căci tu ai fost
Un om, ce toate suferind, părea că
Nu suferă nimic, ce a purtat
Izbirile şi darurile soartei
Cu-aceeaşi mulțumire. Fericiți
Acei, al căror sânge şi gândire
S-a îmbinat aşa de bine, încât
Nu sunt un fluier în al soartei deget.
Spre a cînta ce ton atinge dânsa.
Dă-mi pe omul ce nu-i robul patimei,
Şi-l voi purta adânc în inimă,
Ba în inima inimii, ca pe tine.
Destul de-aceasta!—Vom avea de-seară
O dramă înaintea Regelui;
O scenă în ea, s-aseamănă cu cazul
Ce ți l-am spus de moartea tatălui meu.
Te rog, când scena va veni, s-observi
Pe unchiul meu, cu suflet scrutător.
Când vina-i tainică nu s-a trăda

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

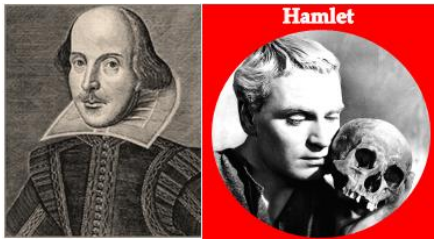
And, after, we will both our judgments join
In censure of his seeming.

HORATIO: Well, my lord:
If he steal aught the whilst this play is playing,
And scape detecting, I will pay the theft.
HAMLET: They are coming to the play. I must be idle:
Get you a place.
[*Danish march. A flourish. Enter KING, QUEEN, POLONIUS, OPHELIA,ROSENCRANTZ, GUILDENSTERN, and others*.]

KING: How fares our cousin Hamlet?
HAMLET: Excellent, i' faith; of the chameleon's dish: I eat the air, promise-crammed: you cannot feed capons so.

La vreun cuvânt, năluca ce-am văzut-o
E duh din iad, şi gândurile mele
Sunt negre ca nicovala lui Vulcan.
Ia-i seama bine, eu îmi voi pironi
Pe fața-i ochii mei, apoi ne vom
Uni părerile, spre-a tălmăci
Purtarea-i.
HORATIO: Bine, Prințe. Dacă va
Fura ceva în timpul jocului,
Şi va scăpa, eu furtul voi plăti.
HAMLET: Ei vin; eu trebuie să par distras.
Alege-ți locul.
Intră REGELE, REGINA, POLONIU, OFELIA, ROSENCRANTZ, GUIDENSTERN şi alți asistenți şi gărzi cu făclii
(Marş Danez. Sunet de trâmbiță)
REGELE: Cum trăieşte nepotul nostru Hamlet?
HAMLET: Minunat, pe legea mea, din bucate de cameleon, mănânc aerul, sunt îndopat cu promisiuni: nu puteți îngrăşa

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

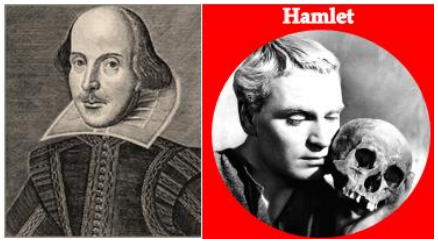
KING: I have nothing with this answer, Hamlet; these words are not mine.
HAMLET: No, nor mine now. My lord, you play'd once i' the university, you say? [*To POLONIUS*.]
POLONIUS: That did I, my lord, and was accounted a good actor.
HAMLET: What did you enact?
POLONIUS: I did enact Julius Caesar; I was kill'd i' the Capitol; Brutus killed me.
HAMLET: It was a brute part of him to kill so capital a calf there.—Be the players ready?
ROSENCRANTZ: Ay, my lord; they stay upon your patience.
QUEEN: Come hither, my dear Hamlet, sit by me.
HAMLET: No, good mother, here's metal more attractive.

POLONIUS: O, ho! do you mark that? [*To the KING*]
HAMLET: Lady, shall I lie in your lap?

nici claponii astfel.
REGELE: Nu aleg nimic din acest răspuns, Hamlet; aceste vorbe nu sunt ale mele.
HAMLET: Acum nu mai sunt nici ale mele. (*Lui Polonius*) Domnul meu,—ziceți că ați jucat odată la Universitate?
POLONIUS: Aşa, Prințe, şi treceam de bun actor.

HAMLET: Şi ce ai jucat?
POLONIU: Am jucat pe Iuliu Cesar. Fusei ucis în Capitol; Brutus mă ucise.
HAMLET: A fost brutal din partea lui, de a ucide un viței aşa de minunat.—Sunt actorii gata?
ROSENCRANTZ: Da, stăpâne; aştept ordinul vostru.
REGINA: Vino aici, bunul meu Hamlet, şezi lângă mine.
HAMLET: Nu, bună mamă, acum este un magnet mai atrăgător.
POLONIUS: (*Către REGE*) O, ho! Ați băgat de seamă?
HAMLET: (*Aşezându-se la picioarele OFELIEI*) Domnişoară să mă pui în poalele dumneavoastră?

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[*Lying down at OPHELIA's feet.*]
OPHELIA: No, my lord.
HAMLET: I mean, my head upon your lap?
OPHELIA: Ay, my lord.
HAMLET: Do you think I meant country matters?
OPHELIA: I think nothing, my lord.
HAMLET: That's a fair thought to lie between maids' legs.

OPHELIA: What is, my lord?
HAMLET: Nothing.
OPHELIA: You are merry, my lord.
HAMLET: Who, I?
OPHELIA: Ay, my lord.
HAMLET: O, your only jig-maker! What should a man do but be merry? for look you how cheerfully my mother looks, and my father died within 's two hours.

OPHELIA: Nay, 'tis twice two months, my lord.
HAMLET: So long? Nay then, let the devil wear black, for I'll

OFELIA: Nu, Prințe.
HAMLET: Voiesc să zic, cu capul în poalele dumneavoastră?
OFELIA: Da, Prințe.
HAMLET: Credeți că am avut vreun gând necuviincios?
OFELIA: Nu cred nimic Prințe.
HAMLET: Este un gând plăcut, a fi culcat între picioarele unei fete.
OFELIA: Ce ați zis, Prințe?
HAMLET: Nimic.
OFELIA: Sunteți vesel, Prințe.
HAMLET: Cine eu?
OFELIA: Da, Prințe.
HAMLET: O, Doamne! Sunt un caraghios ca nimeni altul. Ce lucru mai bun poate face cineva decât a fi vesel: Căci uitați-vă, ce voioasă arată mamă mea, şi tatăl meu a murit abia de două ore.
OFELIA: Nu, sunt de două ori două luni, Prințe.
HAMLET: Atât de mult? Ei bine atunci dracu să poarte

have a suit of sables. O heavens! die two months ago, and not forgotten yet? Then there's hope a great man's memory may outlive his life half a year: but, by'r lady, he must build churches then; or else shall he suffer not thinking on, with the hobby-horse, whose epitaph is 'For, O, for, O, the hobby-horse is forgot!'

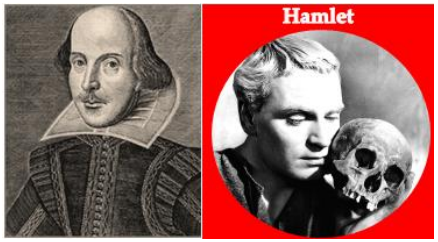
[*Trumpets sound. The dumb show enters.*]
[*Enter a King and a Queen very lovingly; the Queen embracing him and he her. She kneels, and makes show of protestation unto him. He takes her up, and declines his head upon her neck: lays him down upon a bank of flowers: she, seeing him asleep, leaves him. Anon comes in a fellow, takes off his crown, kisses it, pours poison in the king's ears, and exit. The Queen returns, finds the King dead, and makes passionate action. The Poisoner with some three or four Mutes, comes in again, seeming to lament with her. The dead body is carried away. The Poisoner wooes the Queen with gifts; she seems loth and unwilling awhile, but in the end accepts his love.*]

doliu; eu îmi voi face haine de samur. O ceruri! Mort de două luni deja, şi nu încă uitat. Apoi atunci este speranță că memoria unui om mare va putea supraviețui vieței sale o jumătate de an; însă, pe maica Domnului! el trebuie atunci să clădească biserici, altminterea nu va fi mai mult pomenit decât căluşelul, al căruia epitaf este:

Căci, vai! căci, vai!
Calul de lemn s-a uitat.

(Sunet de trâmbiță. Apoi pantomima începe. Intră un Rege şi o Regină cu gesture amoroase. Regina îl îmbrățişează. Ea îngenunchează şi îi face încredințări. El o ridică, şi îş reazemă capul pe sânul ei; apoi se aşază pe o bancă din flori; ea, văzându-l adormit, îl lasă. Apoi intră un individ, îi scoate coroana, o sărută, şi varsă venin în urechile Regelui; după aceea ese. Regina revine: găseşte pe Regele mort şi face mişcări pasionate. Înveninătorul, cu vreo două trei persoane mute, intră iarăşi, părând că jeleşte cu dânsa. Mortul este dus afară. Înveninătorul peteşte pe Regină cu daruri; ea pare a se opune la început, dar, în fine, primeşte amorul său, apoi iese.)

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[*Exeunt.*]
OPHELIA: What means this, my lord?
HAMLET: Marry, this is miching mallecho; it means mischief.

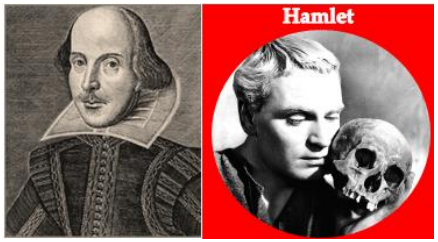
OPHELIA: Belike this show imports the argument of the play.

[*Enter Prologue.*]
HAMLET: We shall know by this fellow: the players cannot keep counsel; they'll tell all.
OPHELIA: Will he tell us what this show meant?
HAMLET: Ay, or any show that you'll show him: be not you ashamed to show, he'll not shame to tell you what it means.
OPHELIA: You are naught, you are naught: I'll mark the play.
PROLOGUE: For us, and for our tragedy,
Here stooping to your clemency,
We beg your hearing patiently.
HAMLET: Is this a prologue, or the posy of a ring?
OPHELIA: 'Tis brief, my lord.

OFELIA: Ce înseamnă aceasta, Prințe?
HAMLET: O, este o urzire mişelească; aceasta înseamnă vreo mârşăvie.
OFELIA: Poate că această pantomimă arată cuprinsul dramei.
Prologul intră.
HAMLET: O vom afla de la cumătru acesta: actorii nu pot păstra secrete; ei ne vor spune totul.
OFELIA: Ne va zice el ce înseamnă această pantomimă?
HAMLET: Da, sau orice pantomimă i-ați arăta. Dacă nu vă ruşinați a o arăta, el nu se va ruşina a vă zice ce înseamnă.
OFELIA: Sunteți rău, sunteți rău. Voiesc să ascult jocul.

PROLOGUL: Pentru noi şi-a noastră înfățişare,
Noi vă rugăm cu umilă plecare,
Să-i dați o pacientă ascultare.
HAMLET: Este acesta un prolog, sau o deviză pe un inel?
OFELIA: Este scurt, prințe.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

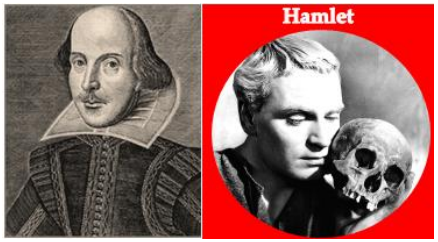

HAMLET: As woman's love.
[*Enter a King and a Queen:*]
Prologue KING: Full thirty times hath Phoebus' cart gone round
Neptune's salt wash and Tellus' orbed ground,
And thirty dozen moons with borrow'd sheen
About the world have times twelve thirties been,
Since love our hearts, and Hymen did our hands,
Unite commutual in most sacred bands.
Prologue QUEEN: So many journeys may the sun and moon
Make us again count o'er ere love be done!
But, woe is me, you are so sick of late,
So far from cheer and from your former state.
That I distrust you. Yet, though I distrust,
Discomfort you, my lord, it nothing must:
For women's fear and love holds quantity;
In neither aught, or in extremity.
Now, what my love is, proof hath made you know;
And as my love is siz'd, my fear is so:

HAMLET: Ca amorul femeii.
(*Intră un Rege şi o Regină*)
REGELE (*în dramă*): De treizeci ori purtat-a Febu carul său,
Prin al lui Tellu glob şi unda lui Nereu.
De douăsprezece ori treizeci de luni, în zbor
Au străbătut pământul cu lumina lor,
De când amoru-n sânul nostru s-a aprins
Şi Hymeu cu cununa-i sfântă ne-a încins.

REGINA (*în dramă*)**:** O, de-am vedea atâtea luni şi ani trecând
Fără a se stinge-n noi amorul cel plăpând.
Dar vai! Vă văd acum de boală abătut,
Şi atât din voioşia voastră aţi pierdut,
Încât îmi este teamă; însă teama mea
Nu caută nici un neastâmpăr să vă dea.
Amor şi teamă la femei sunt măsurate:
Sau slabe amândouă, sau necumpătate.
A dragostei căldură am probat deja,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

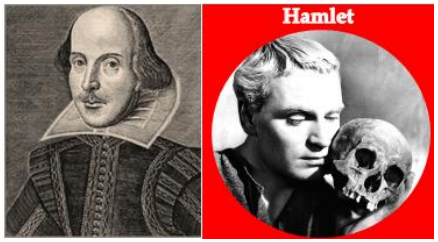
Where love is great, the littlest doubts are fear;
Where little fears grow great, great love grows there.

Prologue KING:
Faith, I must leave thee, love, and shortly too;
My operant powers their functions leave to do:
And thou shalt live in this fair world behind,
Honour'd, belov'd, and haply one as kind
For husband shalt thou,—
Prologue QUEEN: O, confound the rest!
Such love must needs be treason in my breast:
In second husband let me be accurst!
None wed the second but who kill'd the first.
HAMLET: [*Aside.*] Wormwood, wormwood!
Prologue QUEEN: The instances that second marriage move
Are base respects of thrift, but none of love.
A second time I kill my husband dead
When second husband kisses me in bed.
Prologue KING: I do believe you think what now you speak;

Ca dragostea-mi de mare e şi teama mea.
E cald amorul unde temeri nasc uşor.
Şi unde temeri nasc, sporeşte cald amor.
REGELE (*în dramă***):** Voi fi silit a te lăsa curând, iubită;
De greul anilor puterea mi-e slăbită;
Şi tu vei vieţui pe acest pământ slăvit,
În stimă şi amor—şi-un altul mai iubit
De soţ îţi vei …

REGINA (*în dramă***):** Opreşte! Îndurare!
Un astfel de amor n-ar fi decât trădare.
Cu un al doilea soţ să fiu afurisită.
Doar cine-a ucis un soţ, cu altul se mărită.
HAMLET: Pelin amar!
REGINA (*în dramă***):** Îndemnul la a doua nuntă e un dor
De un nedemn câştig, iar nicidecum amor
Aş omorî din nou pe soţul răposat,
Când un al doilea soţ mi-ar da un sărutat.
REGELE (*în dramă***):** Eu cred că într-adevăr tu cugeţi ce ai zis,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

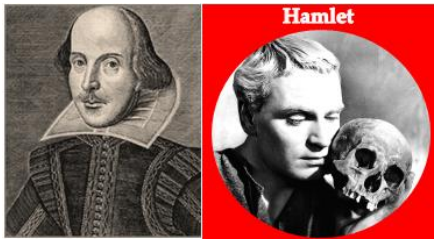

137

But what we do determine oft we break.
Purpose is but the slave to memory;
Of violent birth, but poor validity:
Which now, like fruit unripe, sticks on the tree;
But fall unshaken when they mellow be.
Most necessary ‘tis that we forget
To pay ourselves what to ourselves is debt:
What to ourselves in passion we propose,
The passion ending, doth the purpose lose.
The violence of either grief or joy
Their own enactures with themselves destroy:
Where joy most revels, grief doth most lament;
Grief joys, joy grieves, on slender accident.
This world is not for aye; nor ‘tis not strange
That even our loves should with our fortunes change;
For ‘tis a question left us yet to prove,
Whether love lead fortune, or else fortune love.
The great man down, you mark his favourite flies,
The poor advanc’d makes friends of enemies;

Dar noi călcăm adesea ceea ce-am decis.
Căci hotărârea e argat la suvenire,
Cu foc la naştere, netrainică din fire,
Ca rodul crud, acum de pom se ține,
Dar când s-a copt o dată, cade de la sine.
E foarte necesar adesea, să uităm
A ne plăti aceea ce ne datorăm.
Ce ne propunem noi în patimă aprinsă,
Îşi pierde ținta sa, când patima e stinsă.
A jalei sau a bucuriei violență
Distruge pe amândouă, şi a lor priință.
Când bucuria râde, jalea mâna-şi frânge,
Dar lesne jalea râde, şi bucuria plânge.
Nici lumea nu-i în veci: deci nu mă mir deloc
Că amorul nostru chiar se ia după noroc,
Căci nu e sigur: dacă amorul domină
Norocul său acesta aceluia urmează?
Căzând avutul, favoriții-l părăsesc,
Priind săracul, mii de amici în juru-i cresc.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

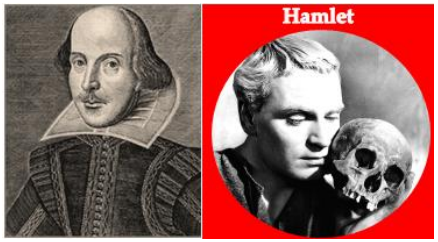

138

And hitherto doth love on fortune tend:
For who not needs shall never lack a friend;
And who in want a hollow friend doth try,
Directly seasons him his enemy.
But, orderly to end where I begun,—
Our wills and fates do so contrary run
That our devices still are overthrown;
Our thoughts are ours, their ends none of our own:
So think thou wilt no second husband wed;
But die thy thoughts when thy first lord is dead.
Prologue QUEEN: Nor earth to me give food, nor heaven light!
Sport and repose lock from me day and night!
To desperation turn my trust and hope!
An anchor's cheer in prison be my scope!
Each opposite that blanks the face of joy
Meet what I would have well, and it destroy!
Both here and hence pursue me lasting strife,
If, once a widow, ever I be wife!

Norocului dar pare amorul a sluji:
Când n-ai de amici nevoie ei nu îți vor lipsi,
Dar când în timp de lipsă vrei a-i încerca,
Atunci în inamici pe loc îi vei schimba.
Dar spre a termina de unde am plecat:
Voința şi destinul astfel se combat,
Că planurile noastre se răstoarnă în drum,
Gândirea e a noastră, țelul ei nicidecum.
Gândeşti că un al doilea soț nu vei primi,
Dar gându-ți va fi mort, când primul va muri.
REGINA (*în dramă***):** Pământ nu-mi dă nutreț, nici cer a ta lucire,
Şi noapte, zi, nu-mi dați odihnă, fericire!
Speranța mi se schimbă în crudă disperare!
O temniță să–mi fie singura scăpare!
Tot ce urăşte crunt al bucuriei nume
Zădărnicească ce doresc mai mult în lume!
În cer şi pe pământ să sufăr grea urgie,—
Când, văduvă o dată, voi mai fi soție!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

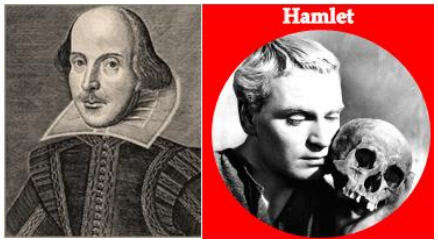

HAMLET: If she should break it now! [*To OPHELIA.*]
Prologue KING: 'Tis deeply sworn. Sweet, leave me here awhile;
My spirits grow dull, and fain I would beguile
The tedious day with sleep.
[*Sleeps.]*
Prologue QUEEN: Sleep rock thy brain,
And never come mischance between us twain!
[*Exit.*]
HAMLET: Madam, how like you this play?
QUEEN: The lady protests too much, methinks.
HAMLET: O, but she'll keep her word.
KING: Have you heard the argument? Is there no offence in't?
HAMLET: No, no! They do but jest, poison in jest; no offence i' the world.
KING: What do you call the play?
HAMLET: The Mouse-trap. Marry, how? Tropically. This play is the image of a murder done in Vienna: Gonzago is the

HAMLET (*către OFELIA*): Dar dacă va călca aceasta?
REGELE (*în dramă***):** Un jurământ solemn.—Dar scumpa mea, te du,
Simt duhul obosit, şi voiesc să-nşel acum
Prin somn urâtul zilei. (*adoarme*)

REGINA (*în dramă***):** Dormi, somn uşor.
Şi între noi să nu vină al suferinței nor!
(*Iese*)
HAMLET: Doamnă, cum vă place această dramă?
REGINA: Regina promite prea mult, mi se pare.
HAMLET: O! dar îşi va ține cuvântul,
REGELE: Ai auzit cuprinsul dramei? Nu poate da vre-o supărare?
HAMLET: Nu, nu, ei fac numai glumă, învenineză în glumă; nici cea mai mică supărare.
REGELE: Cum îi zice dramei?
HAMLET: Cursa de şoareci. Cum aşa? Fireşte, metaforiceşte. Această tragedie este înfățişarea unui omor săvârşit în Viena;

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

duke's name; his wife, Baptista: you shall see anon; 'tis a knavish piece of work: but what o' that? your majesty, and we that have free souls, it touches us not: let the gall'd jade wince; our withers are unwrung.

[*Enter LUCIANUS.*]

This is one Lucianus, nephew to the King**.**

OPHELIA: You are a good chorus, my lord.

HAMLET: I could interpret between you and your love, if I could see the puppets dallying.

OPHELIA: You are keen, my lord, you are keen.

HAMLET: It would cost you a groaning to take off my edge.

OPHELIA: Still better, and worse.

HAMLET: So you must take your husbands.—Begin, murderer; pox, leave thy damnable faces, and begin. Come:—'The croaking raven doth bellow for revenge.'

LUCIANUS: Thoughts black, hands apt, drugs fit, and time agreeing;
Confederate season, else no creature seeing;

Gonzago este numele Ducelui; acela al soției sale, Baptista. Veți vedea îndată; este o uneltire infamă. Dar ce face aceasta? Pe Măria voastră şi pe mine, care avem cugetul curat, nu ne atinge. Să se scarpine râiosul: pielea noastră e curată.

(*LUCIANUS intră*)

Acesta este unul Lucianus, nepotul Regelui.

OFELIA: Sunteți un bun cor, Prințe.

HAMLET: Aş putea face pe tălmaciul între D-ta şi amorul D-tale, dacă aş putea vedea păpuşile jucându-se

OFELIA: Sunteți ascuțit, Prințe, foarte ascuțit.

HAMLET: V-ar face să țipați, dacă mi-ați toci vârful.

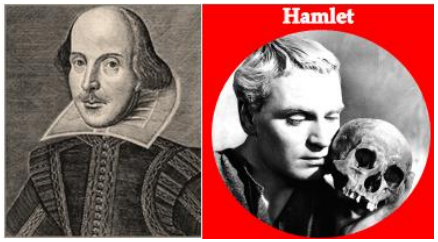
OFELIA: Încă mai bine; şi încă mai rău

HAMLET: Aşa trebuie să luați pe bărbați.—Începe ucigaşule; lasă afurisitele tale de strâmbături, şi începe. Haide:

Corbul croncănind
Urlă după răzbunare.

LUCIANO: Crud cuget, mâini gătite, timpul nimerit,
Veninul aprig, locul tainic, părăsit.
Tu crud lichid, cules din buruieni fatale!

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

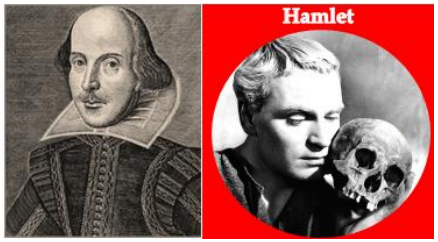

Thou mixture rank, of midnight weeds collected,
With Hecate's ban thrice blasted, thrice infected,
Thy natural magic and dire property
On wholesome life usurp immediately.
[*Pours the poison into the sleeper's ears.*]
HAMLET: He poisons him i' the garden for's estate. His name's Gonzago: The story is extant, and written in very choice Italian; you shall see anon how the murderer gets the love of Gonzago's wife.
OPHELIA: The King rises.
HAMLET: What, frighted with false fire!
QUEEN: How fares my lord?
POLONIUS: Give o'er the play.
KING: Give me some light:—away!
ALL: Lights, lights, lights!
[*Exeunt all but HAMLET and HORATIO.]*
HAMLET: Why, let the strucken deer go weep,
The hart ungalled play;
For some must watch, while some must sleep:

De trei ori descântat de iele infernale,
Prin vraja ta şi blestemata-ți însuşire,
Să prăpădeşti această viață-ntr-o clipire

(Toarnă veninul în urechile Regelui)
HAMLET: Îl învenineză în grădină spre a-i răpi Domnia. Numele lui este Gonzago; istoria există, şi este scrisă în Italieneşte foarte ales. Veți vedea îndată cum ucigaşul dobândeşte amorul soției lui Gonzago.
OFELIA: Regele se scoală.
HAMLET: Ce? Speriat de un foc fals?
REGINA: Ce este, soțul meu?
POLONIUS: Opriți jocul.
REGELE: Dați-mi lumină! Să plecăm!
TOȚI: Făclii! făclii!
(*Toți ies, înafară de HAMLET şi HORATIO*)
HAMLET: Să joace ciuta nerănită în piept,
Să plângă cerbul bolnav.
Căci unul doarme, când altu-i deştept,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

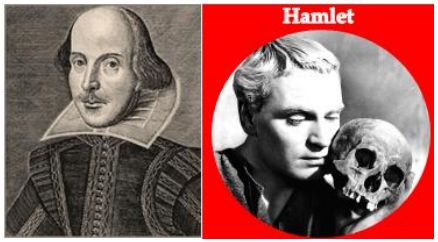

So runs the world away.—
Would not this, sir, and a forest of feathers—if the rest of my fortunes turn Turk with me,—with two Provincial roses on my razed shoes, get me a fellowship in a cry of players, sir?

HORATIO: Half a share.
HAMLET: A whole one, I.
For thou dost know, O Damon dear,
This realm dismantled was
Of Jove himself; and now reigns here
A very, very—pajock.
HORATIO: You might have rhymed.
HAMLET: O good Horatio, I'll take the ghost's word for a thousand pound! Didst perceive?
HORATIO: Very well, my lord.
HAMLET: Upon the talk of the poisoning?—
HORATIO: I did very well note him.
HAMLET: Ah, ha!—Come, some music! Come, the recorders!—

Aşa e al lumii nărav.
Oare acest cântec, amice, şi o pădure de panaşe, şi două roze pe pantofii mei despicaţi, n-ar putea—dacă aş pierde bunurile ce mi-au mai rămas—să–mi procure un post într-o trupă de actori?
HORATIO: Cu o jumătate parte din câştig.
HAMLET: Ba cu unul întreg.
Căci ştii iubitul meu Damon,
Că ţara s-a prădat amar
De chiar un Joe; azi pe tron
Se află un—păun.
HORATIO: Aţi fi putut face rima.
HAMLET: O, dragă Horatio, pun milioane pe cuvântul nălucii. Ai observant?
HORATIO: Foarte bine, stăpâne.
HAMLET: Când s-a vorbit de venin—
HORATIO: L-am pândit foarte bine.
HAMLET: Ah, ha!—Veniţi cu muzica. Haide, încoace cei cu flautele.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

For if the king like not the comedy,
Why then, belike he likes it not, perdy.
Come, some music!
[*Enter ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN.*]

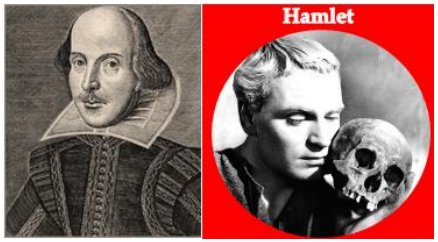
GUILDENSTERN: Good my lord, vouchsafe me a word with you.
HAMLET: Sir, a whole history.
GUILDENSTERN: The king, sir—
HAMLET: Ay, sir, what of him?
GUILDENSTERN: Is, in his retirement, marvellous distempered.
HAMLET: With drink, sir?
GUILDENSTERN: No, my lord; rather with choler.
HAMLET: Your wisdom should show itself more richer to signify this to the doctor; for me to put him to his purgation would perhaps plunge him into far more choler.
GUILDENSTERN: Good my lord, put your discourse into some frame, and start not so wildly from my affair.

Căci dacă Regelui teatrul nu-i place,
Atunci, de! pesemne că—nu-i place.

(*Intră ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN*)
Haide, ceva musică.
GUILDENSTERN: Bunul meu stăpân, îngăduiți o vorbă cu voi.
HAMLET: Doamne, o istorie întreagă.
GUILDENSTERN: Regele—
HAMLET: Eh, Domnule, ce e cu el?
GUILDENSTERN: S-a retras şi se simte foarte indispus.

HAMLET: De băutură, Domnule?
GUILDENSTERN: Nu, stăpâne, de fiere.
HAMLET: Ați fi dovedit mai multă înțelepciune vestind pe medical despre aceasta; căci dacă ar fi să-i dau eu o curățenie, aceasta i-ar da poate şi mai multă fiere.
GUILDENSTERN: Bunul meu stăpân, puneți mai mult şir în cuvintele voastre şi nu vă depărtați cu atâta furie de afacerea

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

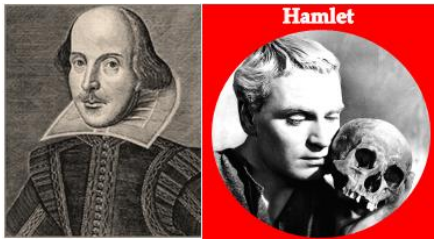

HAMLET: I am tame, sir:—pronounce.
GUILDENSTERN: The Queen, your mother, in most great affliction of spirit, hath sent me to you.
HAMLET: You are welcome.
GUILDENSTERN: Nay, good my lord, this courtesy is not of the right breed. If it shall please you to make me a wholesome answer, I will do your mother's commandment: if not, your pardon and my return shall be the end of my business.

HAMLET: Sir, I cannot.
GUILDENSTERN: What, my lord?
HAMLET: Make you a wholesome answer; my wit's diseased: but, sir, such answer as I can make, you shall command; or rather, as you say, my mother: therefore no more, but to the matter: my mother, you say,—
ROSENCRANTZ: Then thus she says: your behaviour hath struck her into amazement and admiration.
HAMLET: O wonderful son, that can so stonish a mother!—

cu care sunt însărcinat.
HAMLET: Sunt astâmpărat, Domnule, vorbiți.
GUILDENSTERN: Regina, muma voastră, în adânca mâhnire a sufletului ei, m-a trimis la D-voastră.
HAMLET: Sunteți bine venit.
GUILDENSTERN: Nu, bunul meu stăpân, această curtenie nu este de bun soi. Dacă binevoiți a-mi da un răspuns sănătos, voi îndeplini ordinul mamei D-voastră, dacă nu, iertarea D-voastră şi întoarcerea mea vor fi sfârşitul afacerii mele.
HAMLET: Domnule, nu pot.
GUILDENSTERN: Ce, Prințul meu?
HAMLET: Să vă dau un răspuns sănătos; spiritul meu este bolnav. Dar, Domnule, răspunsurile cum le pot face, stau la ordinul vostru sau, mai bine, al mamei mele. Prin urmare, să revenim la chestiune. Mama mea ziceți—
ROSENCRANTZ: Ea zice aşa: Purtare D-voastră a pus-o în uimire şi mirare.
HAMLET: O, minunat fiu, care poate uimi astfel pe o mamă!

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

But is there no sequel at the heels of this mother's admiration?

ROSENCRANTZ: She desires to speak with you in her closet ere you go to bed.
HAMLET: We shall obey, were she ten times our mother. Have you any further trade with us?

ROSENCRANTZ: My lord, you once did love me.
HAMLET: And so I do still, by these pickers and stealers.

ROSENCRANTZ: Good my lord, what is your cause of distemper? you do, surely, bar the door upon your own liberty if you deny your griefs to your friend.
HAMLET: Sir, I lack advancement.
ROSENCRANTZ: How can that be, when you have the voice of the king himself for your succession in Denmark?

HAMLET: Ay, sir, but 'While the grass grows'—the proverb

—Dar nu mai este nici un adios la această
mirare de mamă?
ROSENCRANTZ: Ea doreşte a vă vorbi în odaia ei, înainte de culcare.
HAMLET: Ne vom supune, chiar dacă ar fi de zece ori mama noastră.
Mai aveți vre-o altă treabă cu noi?
ROSENCRANTZ: Prințul meu, m-ați iubit odată.
HAMLET: Te iubesc încă, pe aceşti doi cleşti de hoț.
(*ridică mâinile*)
ROSENCRANT: Bunul meu stăpân, ce este cauza supărării voastre? Vă astupați, zău, singur uşa libertății voastre, dacă vă tăinuiți suferințele de la amicii voştri.
HAMLET: Domnule, îmi lipseşte înaintarea.
ROSENCRANTZ: Cum poate fi aceasta, când aveți vocea chiar a însuşi Regelui, pentru succesiunea voastră pe tronul Danemarcei?
(*Actorii vin cu flaute*)
HAMLET: Da, dar „pe când iarba creşte"… proverbul e cam

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

is something musty.

muced.

O! flaute; Daţi–mi una, (*către GUILDENSTERN*) ca să mă desluşesc cu voi—spuneţi, de ce vă tot încercaţi a-mi prinde vântul, parcă aţi voi să mă împingeţi într-o mreajă?

[*Re-enter the Players, with recorders.]*

O, the recorders:—let me see one.—To withdraw with you:—why do you go about to recover the wind of me, as if you would drive me into a toil?

GUILDENSTERN: O my lord, if my duty be too bold, my love is too unmannerly.

GUILDENSTERN: O, stăpâne, dacă devotamentul meu este prea cutezător, amorul meu este cauza necuviinţei.

HAMLET: I do not well understand that. Will you play upon this pipe?

HAMLET: Nu prea înţeleg aceasta. Voiţi să cântaţi pe acest flaut?

GUILDENSTERN: My lord, I cannot.

GUILDENSTERN: Stăpâne, nu pot.

HAMLET: I pray you.

HAMLET: Vă rog.

GUILDENSTERN: Believe me, I cannot.

GUILDENSTERN: Credeţi-mă, nu pot.

HAMLET: I do beseech you.

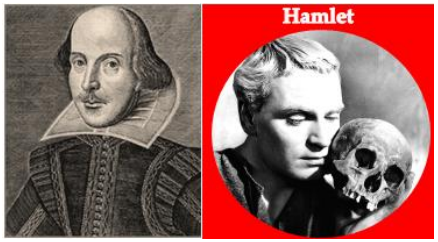
HAMLET: Vă implor.

GUILDENSTERN: I know, no touch of it, my lord.

GUILDENSTERN: Nu ştiu nici o atingere, stăpâne.

HAMLET: 'Tis as easy as lying: govern these ventages with your finger and thumb, give it breath with your mouth, and it

HAMLET: Aceasta este lesne ca minciuna: cârmuiţi aceste găuri cu degetele, şi daţi răsuflare flautei cu gura, şi va vorbi

will discourse most eloquent music. Look you, these are the stops.

GUILDENSTERN: But these cannot I command to any utterance of harmony; I have not the skill.

HAMLET: Why, look you now, how unworthy a thing you make of me! You would play upon me; you would seem to know my stops; you would pluck out the heart of my mystery; you would sound me from my lowest note to the top of my compass; and there is much music, excellent voice, in this little organ, yet cannot you make it speak. 'Sblood, do you think I am easier to be played on than a pipe? Call me what instrument you will, though you can fret me, you cannot play upon me.

[*Enter Polonius.*]

God bless you, sir!

POLONIUS: My lord, the **QUEEN:** would speak with you, and presently.

HAMLET: Do you see yonder cloud that's almost in shape of a camel?

musica cea mai elocentă. Vedeți, acestea sunt clapele.

GUILDENSTERN: Dar nu le pot mânui spre a scoate vreo armonie; nu am această artă.

HAMLET: Ei bine, vedeți dar ce lucru nedemn faceți din mine! Ați vrea să jucați pe mine; vă faceți că cunoaşteți clapele mele; ați vrea să-mi smulgeți inima secretului meu; ați vrea să-mi pândiți nota mea cea mai joasă până la culmea diapazonului meu:—ei bine, în acest mic instrument este multă musică, o voce excelentă, totuşi nu-l puteți face să vorbească. La dracu! Credeți că sunt mai lesne de jucat decât un fluier? Numiți-mă ce instrument voiți: mă puteți discorda, dar nu mă puteți juca.

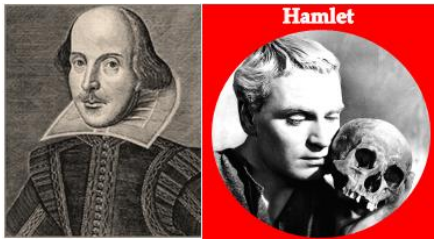
(*POLONIU intră*)

D-zeu să vă binecuvinteze, Domnule.

POLONIUS: Prințul meu, Regina ar voi să vă vorbească, şi chiar îndată.

HAMLET: Vedeți acel nor care are aproape chipul unei cămile?

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

POLONIUS: By the mass, and 'tis like a camel indeed.
HAMLET: Methinks it is like a weasel.
POLONIUS: It is backed like a weasel.
HAMLET: Or like a whale.
POLONIUS: Very like a whale.
HAMLET: Then will I come to my mother by and by.—They fool me to the top of my bent.—I will come by and by.

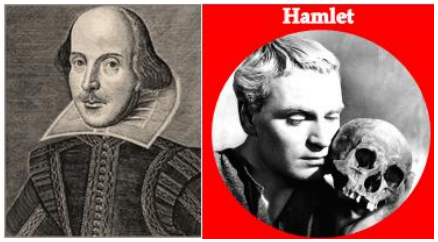
POLONIUS: I will say so.
[*Exit.]*
HAMLET: By-and-by is easily said.
[*Exit Polonius*.]
—Leave me, friends.
[*Exeunt ROSENCRANTZ,* GUILDENSTERN*, HORATIO and Players*.]
'Tis now the very witching time of night,
When churchyards yawn, and hell itself breathes out
Contagion to this world: now could I drink hot blood,
And do such bitter business as the day

POLONIUS: Pe legea mea, seamănă într-adevăr cu o cămilă.
HAMLET: Îm pare că seamănă cu o nevăstuică.
POLONIUS: Are un dos ca o nevăstuică.
HAMLET: Sau ca un chit.
POLONIUS: Foarte mult ca un chit.
HAMLET: Ei bine, atunci voi veni la mama, îndată—
Ei râd de mine până la culmea răbdării mele.—Voi veni îndată.
POLONIU: Îi voi spune aceasta.
(*POLONIU iese*)
HAMLET: „Îndată" se zice lesne.—Lăsați-mă, amici.

(*ROSENCRANTZ, GUILDENSTERN, HORATIO şi ceilalți ies*).

Acum e timpul vrăjitor al nopții,
Când cimitiruri casc, şi iadul însuşi
Exhală molime în această lume.
Acuma aş putea să beau cald sânge

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

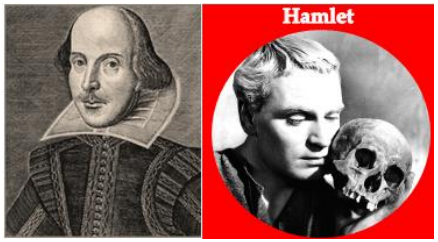
Would quake to look on. Soft! now to my mother.—
O heart, lose not thy nature; let not ever
The soul of Nero enter this firm bosom:
Let me be cruel, not unnatural;
I will speak daggers to her, but use none;
My tongue and soul in this be hypocrites,—
How in my words somever she be shent,
To give them seals never, my soul, consent!

[*Exit*.]

Şi face lucruri, care ar înfiora
Lumina zilei. Dar tăcere! Haide
La mama. O, inimă, nu-ți pierde
Natura! Niciodată sufletul lui
Nerone să nu pătrundă-n sânul meu!
O, crud să fiu, dar nu nenatural.
Îi voi vorbi cuțite, fără însă
A le uza. Fățarnici fie limba-mi
Şi sufletu–mi până într-atâta că:
Oricât ar pedepsi-o vorba mea,
Sigiliul faptei, suflet, nu îi da!

(*Iese*)

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE III.

A room in the Castle.

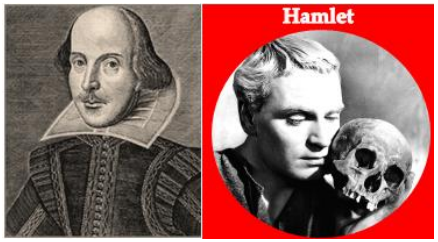
[*Enter KING, ROSENCRANTZ, and GUILDENSTERN.]*
KING: I like him not; nor stands it safe with us
To let his madness range. Therefore prepare you;
I your commission will forthwith dispatch,
And he to England shall along with you:
The terms of our estate may not endure
Hazard so near us as doth hourly grow
Out of his lunacies.
GUILDENSTERN: We will ourselves provide:
Most holy and religious fear it is
To keep those many many bodies safe
That live and feed upon your majesty.
ROSENCRANTZ: The single and peculiar life is bound,
With all the strength and armour of the mind,
To keep itself from 'noyance; but much more

SCENA III

O cameră în Castel

Intră REGELE, ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN.
REGELE: Nu îmi place; şi nu suntem singuri noi,
Lăsând smintirea lui în voie. Deci,
Gătiți-vă; voi întocmi de grabă
Mandatul vostru: veți porni cu el
În Anglia. Salutea țări noastre
Nu suferă primejdiele ce pot
Să nască din sminteala lui.
GUILDENSTERN: Prea bine.
E grijă sfântă şi religioasă
De a păstra acele mii de vieți
Ce stau sub paza Majestății voastre.
ROSENCRANTZ: Chiar orice om în parte e ținut
Să se apere cu toată opintirea
Şi forța minții, contra răului;

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

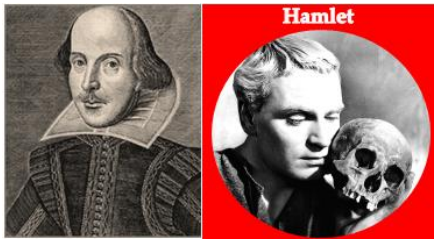

That spirit upon whose weal depend and rest
The lives of many. The cease of majesty
Dies not alone; but like a gulf doth draw
What's near it with it: it is a massy wheel,
Fix'd on the summit of the highest mount,
To whose huge spokes ten thousand lesser things
Are mortis'd and adjoin'd; which, when it falls,
Each small annexment, petty consequence,
Attends the boisterous ruin. Never alone
Did the king sigh, but with a general groan.

KING: Arm you, I pray you, to this speedy voyage;
For we will fetters put upon this fear,
Which now goes too free-footed.
ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN: We will haste us.
[*Exeunt ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN*]
[*Enter POLONIUS.]*
POLONIUS: My lord, he's going to his mother's closet:

Cu cât mai mult un spirit de-a cui soartă
Atârnă viața multor. Majestatea
Nu moare singură; ci, ca un vârtej,
Tăreşte tot ce-i lângă ea, cu sine.
Ea e o roată imensă pironită
Pe piscul celui mai înalt din munți,
De ale cărei spițe uriaşe sunt
Lipite mii de lucruri mai mărunte.
Când cade, orice mic adaos care
De ea se ține, o însoțeşte în
Abis. Un rege n-a oftat vreodată
Fără ca să geamă națiunea toată.
REGELE: Gătiți, vă rog, de grabnică pornire.
Căci vrem să punem lanțuri acest pericol,
Ce se răsfață astăzi fără frâu
ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN: Ne vom grăbi.
(*ies*)
(*POLONIU intră*)
POLONIU: Măria Ta, s-a dus la mama sa.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

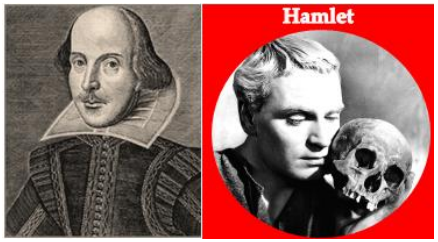
Behind the arras I'll convey myself
To hear the process; I'll warrant she'll tax him home:
And, as you said, and wisely was it said,
'Tis meet that some more audience than a mother,
Since nature makes them partial, should o'erhear
The speech, of vantage. Fare you well, my liege:
I'll call upon you ere you go to bed,
And tell you what I know.

KING: Thanks, dear my lord.
[*Exit POLONIUS.*]
O, my offence is rank, it smells to heaven;
It hath the primal eldest curse upon't,—
A brother's murder!—Pray can I not,
Though inclination be as sharp as will:
My stronger guilt defeats my strong intent;
And, like a man to double business bound,
I stand in pause where I shall first begin,

M-ascund după perdea, ca să aud
Ce se petrece. Îi va da de sigur
Un bun perdaf; precum ați zis,—şi bine
Ați zis—se cade ca pe lângă o mamă,
—Ce e de fel părtinitoare—să
Mai fie şi un altul, care să
Asculte convorbirea pe ascuns.
Adio, dar; Măria Ta, vă voi
Vedea înainte de culcare, ca
Să vă vestesc ce ştiu.

REGELE: Îți mulțumesc!
O! fapta-mi este râncedă, ea pute
La cer; ea poartă cel dintâi şi cel
Mai vechi blestem: omorul unui frate:
Să mă închin nu pot, măcar că doru-mi
Ar fi atât de aprig ca voința-mi,
Căci vina mea mai tare, hotărârea mea

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

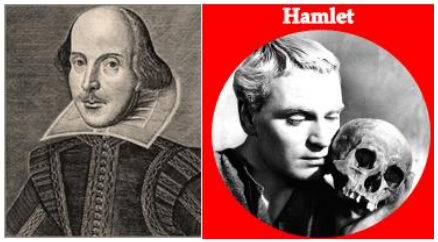

153

And both neglect. What if this cursed hand
Were thicker than itself with brother's blood,—
Is there not rain enough in the sweet heavens
To wash it white as snow? Whereto serves mercy
But to confront the visage of offence?
And what's in prayer but this twofold force,—
To be forestalled ere we come to fall,
Or pardon'd being down? Then I'll look up;
My fault is past. But, O, what form of prayer
Can serve my turn? Forgive me my foul murder!—
That cannot be; since I am still possess'd
Of those effects for which I did the murder,—
My crown, mine own ambition, and my queen
May one be pardon'd and retain the offence?
In the corrupted currents of this world
Offence's gilded hand may shove by justice;
And oft 'tis seen the wicked prize itself
Buys out the law; but 'tis not so above;
There is no shuffling;—there the action lies

Învinge. Ca un om cu două treburi,
Eu nu ştiu de unde să încep întâi,
Şi las şi una ş-alta. Însă dacă
Această mână blestemată ar fi
Mai groasă decât e, cu sângele
Frățesc—nu-i ploaie destulă în ceruri,
S-o facă albă ca zăpada? La ce
Slujeşte mila, dacă nu ca să
Privim în fața crimei? Ce e ruga,
Decât puterea îndoită: a
Opri căderea, sau a ne ierta
Când am căzut?—Să mă uit dar sus;
Greşeala mea
Făcută e. Dar vai, cum să mă rog?
„O iartă cruntul meu omor"?—Nu merge.
Căci încă am acele lucruri care
M-au îndemnat să fac această crimă:
Coroana, ambiția şi Regina.
Se iartă cel ce-n crimă stăruieşte?

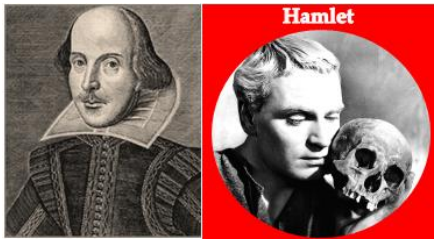
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

In his true nature; and we ourselves compell'd,
Even to the teeth and forehead of our faults,
To give in evidence. What then? what rests?
Try what repentance can: what can it not?
Yet what can it when one cannot repent?
O wretched state! O bosom black as death!
O limed soul, that, struggling to be free,
Art more engag'd! Help, angels! Make assay:
Bow, stubborn knees; and, heart, with strings of steel,
Be soft as sinews of the new-born babe!
All may be well.

În cursul cel corupt al astei lumi,
A crimei mână de aur poate abate
Dreptatea, şi adesea cu preţul crimei
Se cumpără chiar legea. Însă sus,
Nu e aşa; acolo nu-i scăpare.
Şi faptele se văd în firea lor
Adevărată, şi noi înşine
Suntem siliţi ca să servim de martori
În contra propriilor noastre crime
Ce, dar, rămâne? Să încerc ce poate
Căinţa: ce nu poate dânsa? Dar
Ce poate ea la cel ce nu se poate
Căi? O, stare grea! O, piept ca moartea
De negru! Suflet prins, care luptând
A se desface, tot mai rău se-ncurcă!
O îngeri, ajutaţi! Plecaţi-vă
Genunchi aspriţi; tu inimă de oţel,
Fii fragedă ca nervii noilor
Născuţi—Mai este poate îndreptare.

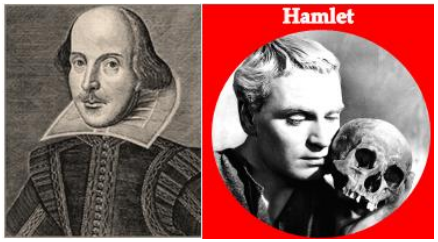
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[*Retires and kneels*.]
[*Enter HAMLET*.]
HAMLET: Now might I do it pat, now he is praying;
And now I'll do't;—and so he goes to heaven;
And so am I reveng'd.—that would be scann'd:
A villain kills my father; and for that,
I, his sole son, do this same villain send
To heaven.
O, this is hire and salary, not revenge.
He took my father grossly, full of bread;
With all his crimes broad blown, as flush as May;
And how his audit stands, who knows save heaven?
But in our circumstance and course of thought,
'Tis heavy with him: and am I, then, reveng'd,
To take him in the purging of his soul,
When he is fit and season'd for his passage?
No.
Up, sword, and know thou a more horrid hent:
When he is drunk asleep; or in his rage;

(*Îngenunchează*)
(*HAMLET intră*)
HAMLET: Acum când se închină, aş putea
S-o fac; şi acum o voi şi face; astfel
Va merge-n cer. Şi aşa sunt răzbunat?
Să cuget: un mişel pe tatăl meu
Ucide; şi în schimb, eu fiul său
Unic, trimit pe chiar acel mişel
În cer.
O, asta ar fi resplată, nu răzbunare!
Pe tata mi-l răpi de la ospăţ,
Pe când păcatele-i erau în voltă
Ca flori de Mai; şi cum îi stă bilanţul.
Doar cerul ştie!—După caz însă
Şi gândul omensc, e greu şi amar
De el.—Aş fi deci răzbunat, luându-l
În curăţirea sufletului său,
Când este dres şi pregătit de drum?
Nu!

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Or in the incestuous pleasure of his bed;
At gaming, swearing; or about some act
That has no relish of salvation in't;—
Then trip him, that his heels may kick at heaven;
And that his soul may be as damn'd and black
As hell, whereto it goes. My mother stays:
This physic but prolongs thy sickly days.

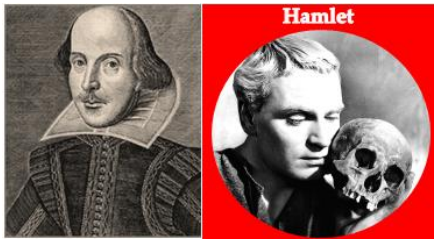
[*Exit.*]
[The KING rises and advances.]
KING:
My words fly up, my thoughts remain below:
Words without thoughts never to heaven go.
[*Exit.*]

Jos, spadă, mai teribil să-l loveşti.
Când va fi beat, în somn, plin de mânie,
Sau desmierdat în pat incestuos,
Jucând sau blestemând, sau la vreo faptă
Ce n-are nici un gust de mântuire:
Atunci doboară-l, ca călcâile-i
Să dea de cer, şi sufletu-i să fie
Afurisit şi negru ca şi iadul
În care merge.—Acu la mama mea.
Acest leac doar îți lungeşte boala.
(*Iese*)

REGELE (*se scoală*): Sus vorbe zbor, dar duhul jos s-ascunde,
Vorba fără duh în ceruri nu pătrunde.

(*REGELE iese*)

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE IV.

Another room in the castle.

[*Enter QUEEN and POLONIUS.*]

POLONIUS:

He will come straight. Look you lay home to him:
Tell him his pranks have been too broad to bear with,
And that your grace hath screen'd and stood between
Much heat and him. I'll silence me e'en here.
Pray you, be round with him.

HAMLET: [*Within*.] Mother, mother, mother!

QUEEN: I'll warrant you:
Fear me not:—withdraw; I hear him coming.

[*POLONIUS goes behind the arras*.]

[*Enter HAMLET*.]

HAMLET: Now, mother, what's the matter?

QUEEN: Hamlet, thou hast thy father much offended.

HAMLET: Mother, you have my father much offended.

SCENA IV

O altă cameră în castel

Intră REGINA şi POLONIUS.

POLONIUS: Îndată va veni. Luați-l de strâmt,
Spuneți-i cum că toanele lui sunt de
Nesuferit; cum că Măria Voastră
L-ați apărat de aprigă mânie.
Voi fi ascuns aici. Mă rog, vorbiți-i
Cu străşnicie.

HAMLET (*în dos scenei*): Mamă, mamă, mamă!

REGINA: Fiți pe pace. Vă
O garantez. Plecați, l-aud venind.

(*POLONIU se ascunde după perdea*)

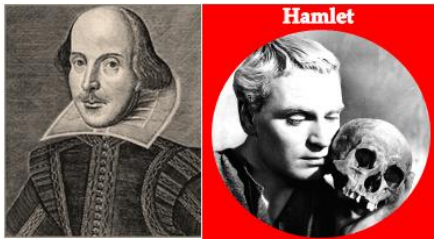
(*HAMLET intră*)

HAMLET: Ei bine, mamă, care-i vestea?

REGINA: Hamlet, ai supărat mult pe tatăl tău.

HAMLET: Mamă, ați supărat mult pe tatăl meu.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

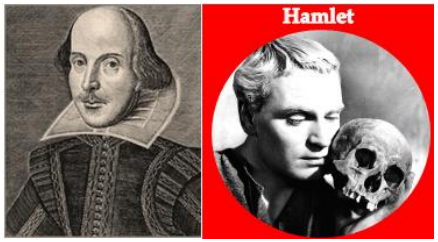
QUEEN: Come, come, you answer with an idle tongue.
HAMLET: Go, go, you question with a wicked tongue.
QUEEN: Why, how now, Hamlet!
HAMLET: What's the matter now?
QUEEN: Have you forgot me?
HAMLET: No, by the rood, not so:
You are the Queen your husband's brother's wife,
And,—would it were not so!—you are my mother.
QUEEN: Nay, then, I'll set those to you that can speak.
HAMLET: Come, come, and sit you down; you shall not budge;
You go not till I set you up a glass
Where you may see the inmost part of you.

QUEEN: What wilt thou do? thou wilt not murder me?—
Help, help, ho!
POLONIUS: [*Behind.*] What, ho! help, help, help!
HAMLET: How now? a rat? [*Draws.*]
Dead for a ducat, dead!

REGINA: Haide, haide, răspunzi cu o limbă desmățată.
HAMLET: Haide, întrebați cu o limbă desmățată.
REGINA: Ce-i asta, Hamlet?
HAMLET: Ce aveți de zis?
REGINA: Uitat-ai cine sunt?
HAMLET: Nu zău; Regina,
Soția fratelui soțului vostru,
Şi—n-ați mai fi-o!—sunteți mama mea.
REGINA: Voi pune pe alți să-ți vorbească.
HAMLET: Haide, haide, şedeți nu veți pleca de aici
Până ce nu vă voi fi pus eu o oglindă,
În care să vedeți înăuntrul vostru.

(*Încuie uşa*)
REGINA: Ce ai de gând? Nu vrei să mă omori?
În ajutor!
POLONIUS (*după perdea*): Ho, ajutor, săriți!
HAMLET: Ce! un guzgan? (*scoate sabia*) Mort; mă prind pe un galben, mort!

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[*Makes a pass through the arras.]*
POLONIUS: [*Behind*.] O, I am slain!
[*Falls and dies*.]
QUEEN: O me, what hast thou done?
HAMLET: Nay, I know not: is it the king?

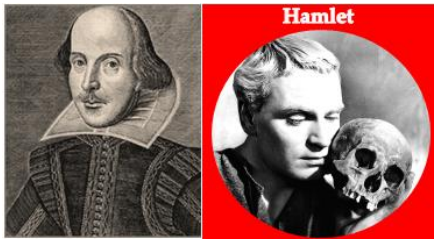
[*Draws forth Polonius*.]
QUEEN: O, what a rash and bloody deed is this!
HAMLET:
A bloody deed!—almost as bad, good mother,
As kill a king and marry with his brother.
QUEEN: As kill a king!
HAMLET:
Ay, lady, 'twas my word.—
Thou wretched, rash, intruding fool, farewell!
[*To POLONIUS*.]
I took thee for thy better: take thy fortune;
Thou find'st to be too busy is some danger.—
Leave wringing of your hands: peace! sit you down,

(*trece sabia prin perdea*)
POLONIUS (*după perdea*): O sunt ucis!

REGINA: Vai mie ce-ai făcut?
HAMLET: Zău, nu ştiu. Este Regele cumva?
(*El desparte perdeaua şi trage afară pe POLONIU*)

REGINA: O, ce pripită, sângeroasă faptă!
HAMLET: O faptă sângeroasă;—mai aşa
De rea, o mamă, cât e a ucide
Pe un Rege, şi-a lua pe un frate-al său.
REGINA: A ucide un Rege?
HAMLET: Da, aşa am zis.
(*Lui POLONIU*) Tu biet şi indiscret nebun, adio!
Te am luat drept un mai mare. Poartă
Destinu tău; ai aflat că este cam
Periculos a se afla în treburi.
Haide, nu vă stoarceți mâinile aşa.
Sedeți jos, pace! Si lăsați-mă

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

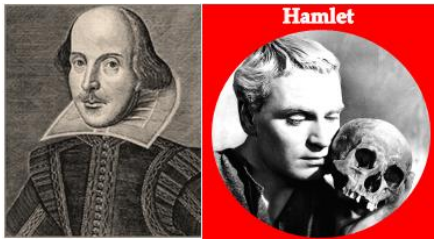

And let me wring your heart: for so I shall,
If it be made of penetrable stuff;
If damned custom have not braz'd it so
That it is proof and bulwark against sense.

QUEEN: What have I done, that thou dar'st wag thy tongue
In noise so rude against me?
HAMLET: Such an act
That blurs the grace and blush of modesty;
Calls virtue hypocrite; takes off the rose
From the fair forehead of an innocent love,
And sets a blister there; makes marriage-vows
As false as dicers' oaths: O, such a deed
As from the body of contraction plucks
The very soul, and sweet religion makes
A rhapsody of words: heaven's face doth glow;
Yea, this solidity and compound mass,
With tristful visage, as against the doom,
Is thought-sick at the act.

Să vă storc inima, căci am s-o fac
De e pătrunzătoară, încă dacă
Învățul blestemat nu a călit-o
Aşa, încât e surdă şi întărită
În contra tuturor simțirilor.
REGINA: Ce am făcut, ca să cutezi a te
Răsti la mine cu atâta zgomot?
HAMLET: O faptă ce poceşte rumeneala
Şi grația ruşinei, ce virtutea
O veştejeşte, ce răpeşte roza
Din fruntea dragostei nevinovate,
Şi pune-o bubă-n locul ei; ce face
Făgăduieli de cununie, false
Ca jurămintele de cărturari;
O faptă, care smulge sufletul
Din trupul legăturii conjugale,
Şi schimbă religia-n rapsodie
De vorbe. Fața cerului roşeşte,
Ba chiar acest pământ compact şi tare,

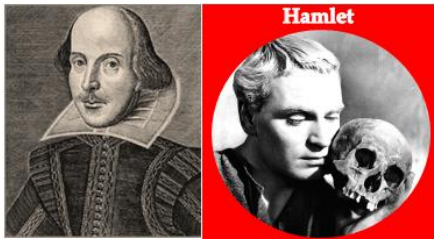
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

QUEEN: Ah me, what act,
That roars so loud, and thunders in the index?
HAMLET: Look here upon this picture, and on this,—
The counterfeit presentment of two brothers.
See what a grace was seated on this brow;
Hyperion's curls; the front of Jove himself;
An eye like Mars, to threaten and command;
A station like the herald Mercury
New lighted on a heaven-kissing hill:
A combination and a form, indeed,
Where every god did seem to set his seal,
To give the world assurance of a man;
This was your husband.—Look you now what follows:
Here is your husband, like a milldew'd ear
Blasting his wholesome brother. Have you eyes?
Could you on this fair mountain leave to feed,
And batten on this moor? Ha! have you eyes?

Cu chipul trist ca-n ziua judecății,
Se îmbolnăveşte-n gândul acestei fapte,
REGINA: Vai, care faptă mă acuză astfel
Tunând şi bubuind în contra mea?
HAMLET: Priviți acest portret, şi pe acesta.
Icoana zugrăvită a doi frați.
Ce farmec strălucea pe fruntea asta;
Vezi: bucle dă Apolo, cap de Joe,
Un ochi ca al lui Marte, ordonând
Şi amenințând; ținuta lui Mercur
Când jos se lasă pe-nălțimi cereşti,
O, un întreg de forme, peste care
Toți zeii puseră sigiliul lor,
Spre-a zice lumii: iată un bărbat!
Acesta *v-a fost* soț,—Acum priviți:
Aici *e* soțul vostru, ca un putred spic,
Stricând pe sănătosu-i frate.
Avut-ați ochi? Putut-ați părăsi
Păşunea acestui gingaş munte, spre-a

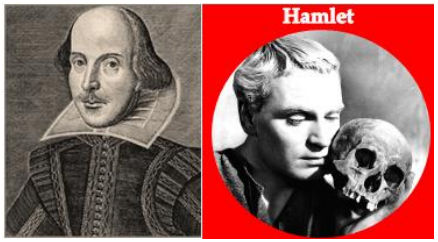
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

You cannot call it love; for at your age
The hey-day in the blood is tame, it's humble,
And waits upon the judgment: and what judgment
Would step from this to this? Sense, sure, you have,
Else could you not have motion: but sure that sense
Is apoplex'd; for madness would not err;
Nor sense to ecstacy was ne'er so thrall'd
But it reserv'd some quantity of choice
To serve in such a difference. What devil was't
That thus hath cozen'd you at hoodman-blind?
Eyes without feeling, feeling without sight,
Ears without hands or eyes, smelling sans all,
Or but a sickly part of one true sense
Could not so mope.
O shame! where is thy blush? Rebellious hell,
If thou canst mutine in a matron's bones,
To flaming youth let virtue be as wax,
And melt in her own fire: proclaim no shame
When the compulsive ardour gives the charge,

Vă tăvăli în balta asta? Ha!
Aveți ochi? N-o puteți numi amor:
La vârsta voastră sângele-i domol
Şi-ntreabă mintea; care minte însă
Ar trece de la acesta la acela?
Bun simț aveți desigur, căci altminteri
Nu ați avea mişcare; dar acest simț
E ologit; căci chiar sminteala n-ar
Putea greşi aici, nici bunul simț
Nu s-a robit vreodată nebuniei
Atât, încât să nu păstreze forța
Pentru o atare diferență. Ce drac
V-a rătăcit aşa de-a Baba-oarba?
Ochi fără simțuri, simțuri fără văz,
Auz fără mâini sau ochi, un miros singur,
Ba, doar o parte slabă dintr-un simț
Real, nu s-ar fi uluit aşa.
Ruşine! Unde ți-e roşeața? Iad
Rebel, de te poți încă răscula

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

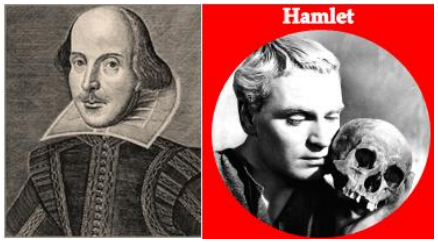
Since frost itself as actively doth burn,
And reason panders will.

QUEEN: O Hamlet, speak no more:
Thou turn'st mine eyes into my very soul;
And there I see such black and grained spots
As will not leave their tinct.
HAMLET: Nay, but to live
In the rank sweat of an enseamed bed,
Stew'd in corruption, honeying and making love
Over the nasty sty,—

QUEEN: O, speak to me no more;
These words like daggers enter in mine ears;
No more, sweet Hamlet.

În oase de matroane, o, atunci
Virtutea tinereții fie ceară şi
Topească-se în propriul ei foc.
Să nu strigăm când caldul sânge dă
Năvală, dacă gerul însuşi arde
Cu-acelaş foc, şi rațiunea face
Pe pezevenghiul poftei.
REGINA: Hamlet, o!
Nu mai vorbi! Îmi porți în suflet ochii,
Şi acolo văd adânci şi negre pete
Ce nu se pot stârpi.
HAMLET: Nu, a trăi
În năduşeala unui pat spurcat,
A se opări în corupție, făcând
Amor şi dezmierdându-se într-un
Murdar culcuş.
REGINA: O, nu îmi mai vorbi;
Aceste vorbe îmi intră ca cuțite în
Urechi; destul, drag Hamlet!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

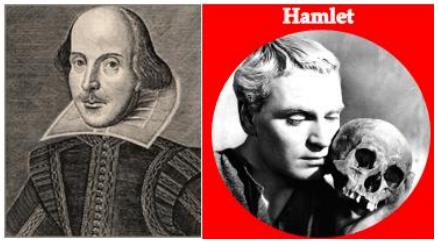
HAMLET: A murderer and a villain;
A slave that is not twentieth part the tithe
Of your precedent lord; a vice of kings;
A cutpurse of the empire and the rule,
That from a shelf the precious diadem stole
And put it in his pocket!

QUEEN: No more.

HAMLET: A king of shreds and patches!—
[*Enter GHOST]*
Save me and hover o'er me with your wings,
You heavenly guards!—What would your gracious figure?
QUEEN: Alas, he's mad!
HAMLET: Do you not come your tardy son to chide,
That, laps'd in time and passion, lets go by
The important acting of your dread command?
O, say!
GHOST: Do not forget. This visitation

HAMLET: Un mişel
Şi ucigaş, un sclav, neprețuind
Nici o sutime din întâiul soț;
Un rege caraghios, şi un tâlhar
Al statului şi al puterii, care
Fură coroana prețioasă din amnar
Şi o băgă în pungă!
REGINA: O destul!
(*SPIRITUL intră*)
HAMLET: Un rege de fâşii şi cârpituri—
(*zărind SPIRITUL*)
Scutiți-mă cu aripile voastre
Voi spirite cereşti!—Ce vrei chip falnic?
REGINA: Vai! El e smintit.
HAMLET: Nu vii să cerți pe fiul tău uitos,
Că-şi pierde timp şi patimi, amânând
Îndeplinirea cruntului tău ordin?
O spune!
SPIRITUL: Nu uita; venirea mea să-ți

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

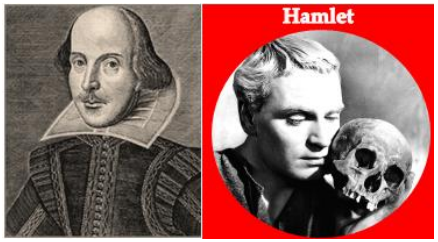

Is but to whet thy almost blunted purpose.
But, look, amazement on thy mother sits:
O, step between her and her fighting soul,—
Conceit in weakest bodies strongest works,—
Speak to her, Hamlet.
HAMLET: How is it with you, lady?
QUEEN: Alas, how is't with you,
That you do bend your eye on vacancy,
And with the incorporal air do hold discourse?
Forth at your eyes your spirits wildly peep;
And, as the sleeping soldiers in the alarm,
Your bedded hairs, like life in excrements,
Start up and stand an end. O gentle son,
Upon the heat and flame of thy distemper
Sprinkle cool patience! Whereon do you look?
HAMLET: On him, on him! Look you how pale he glares!
His form and cause conjoin'd, preaching to stones,
Would make them capable.—Do not look upon me;
Lest with this piteous action you convert

Ascute hotărârea tâmpită.
Dar, vezi! Fiori cuprind pe mama ta.
O, pune-te-ntre ea şi sufletu-i
Muncit. Închipuirile lucrează
Mai tare în cei slabi. Vorbeşte-i Hamlet.
HAMLET: Cum vă este, Doamnă?
REGINA: Vai, ce ai tu, că ochii-ți pironeşti
În gol, vorbind cu ne-ntrupatul aer?
Din ochi mințile îți privesc în spaimă,
Şi ca soldatul cel trezit de alarmă,
Culcatul tău păr se scoală înviat
Şi se sbărleşte. Scumpe fiu! Stropeşte
Pe flacăra şi para suferinței,
Răcoarea pacienței—Unde te uiți?

HAMLET: La el, la el!—Priviți, ce palid este!
Când cauza-i şi chipu-i ar vorbi
La pietre chiar, le-ar însufleți.
Nu mă privi, ca gestul tău duios

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

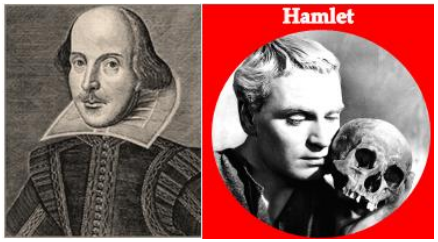

My stern effects: then what I have to do
Will want true colour; tears perchance for blood.

QUEEN: To whom do you speak this?
HAMLET: Do you see nothing there?
QUEEN: Nothing at all; yet all that is I see.
HAMLET: Nor did you nothing hear?
QUEEN: No, nothing but ourselves.
HAMLET: Why, look you there! look how it steals away!
My father, in his habit as he liv'd!
Look, where he goes, even now out at the portal!
[*Exit GHOST*]
QUEEN: This is the very coinage of your brain:
This bodiless creation ecstasy
Is very cunning in.
HAMLET: Ecstasy!
My pulse, as yours, doth temperately keep time,
And makes as healthful music: it is not madness

Să nu îmblânzească aspra-mi hotărâre;
Atunci aceea ce-am să fac, ar pierde
Culoarea sea adevărată, şi
Ar curge lacrimi poate-n loc de sânge.
REGINA: Cui vorbeşti aceasta?
HAMLET: Nu vedeți nimic colea?
REGINA: Nimic de tot; măcar că văd orice.
HAMLET: Nici n-ați auzit nimic?
REGINA: Nu; doar pe noi.
HAMLET: Priviți colea! Priviți cum se strecoară
E tatăl meu, întocmai cum trăia.
Vedeți cum ese chiar acum pe uşă!
(*Spiritul iese*)
REGINA: Aceasta-i scornitura minții tale.
Deliru-i foarte roditor în acest fel
De netrupate creațiuni.
HAMLET: Delirul!
O pulsu-mi bate măsurat cu al vostru,
Şi ține tactul sănătos. Nu este

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

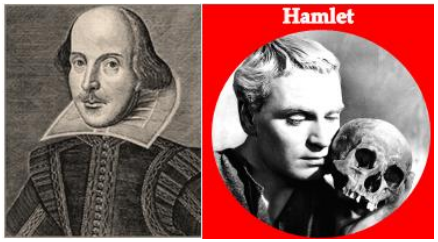

That I have utter'd: bring me to the test,
And I the matter will re-word; which madness
Would gambol from. Mother, for love of grace,
Lay not that flattering unction to your soul
That not your trespass, but my madness speaks:
It will but skin and film the ulcerous place,
Whilst rank corruption, mining all within,
Infects unseen. Confess yourself to heaven;
Repent what's past; avoid what is to come;
And do not spread the compost on the weeds,
To make them ranker. Forgive me this my virtue;
For in the fatness of these pursy times
Virtue itself of vice must pardon beg,
Yea, curb and woo for leave to do him good.

QUEEN: O Hamlet, thou hast cleft my heart in twain.
HAMLET: O, throw away the worser part of it,

Sminteală ce-am vorbit; încercați-mă,
Şi voi rezice tot, pe când sminteala
Ar bate câmpii.—Mamă, vă conjur
Nu puneți pe al vostru suflet, mirul
Linguşitor: că nu păcatul vostru
Vorbeşte, ci smintirea mea; aceasta
Ar astupa doar buba pe afară,
Pe când cangrena tainic ar mânca
Înăuntru tot. Marturisiți-vă
La cer. Căiți-vă de ceea ce-a trecut,
Feriți-vă de cele viitoare,
Şi n-aruncați gunoi pe mărăcini,
Spre a le îngrăşa. Iertați virtutea mea;
Căci în năduful astor timpuri grase,
Virtutea însăşi trebuie să ceară
Iertare de la viciul, ba să-l roage
Chiar, a-i da ei voie ca să-i facă bine.
REGINA: O Hamlet, mi-ai frânt inima în două.
HAMLET: Zvârliți dar partea cea mai rea dintr-ânsa,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

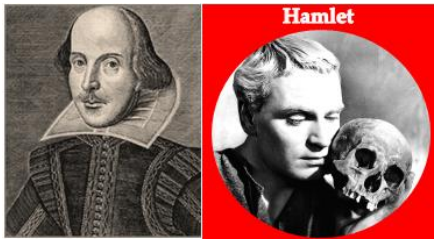

And live the purer with the other half.
Good night: but go not to mine uncle's bed;
Assume a virtue, if you have it not.
That monster custom, who all sense doth eat,
Of habits evil, is angel yet in this,—
That to the use of actions fair and good
He likewise gives a frock or livery
That aptly is put on. Refrain to-night;
And that shall lend a kind of easiness
To the next abstinence: the next more easy;
For use almost can change the stamp of nature,
And either curb the devil, or throw him out
With wondrous potency. Once more, good-night:
And when you are desirous to be bles'd,
I'll blessing beg of you.—For this same lord

[*Pointing to POLONIUS.*]

Şi vieţuiţi atât mai pură, cu
Cealaltă jumătate. Noapte bună.
Nu mergeţi însă în patul unchiului
Luaţi virtute, dacă n-o aveţi.
Căci monstrul obicei, ce roade simţul,
Acest drac cumplit, e înger într-atâta:
Că dă şi uzului faptelor bune
O haină sau livrea ce prinde bine.
Abţineţi-ve noaptea asta, şi
Această vă va înlesni a doua
Abţinere, a treia vă va fi
Şi mai uşoară, căci învăţatul poate
Schimba tiparul firii, el înfrânge
Pe dracul, sau îl goneşte cu putere
Miraculoasă. Noapte bună iarăşi.
Când veţi dori o binecuvântare
Voi cere pe a voastră.—Rău îmi pare
De Domnul ăsta,
(*arată pe POLONIUS*)

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

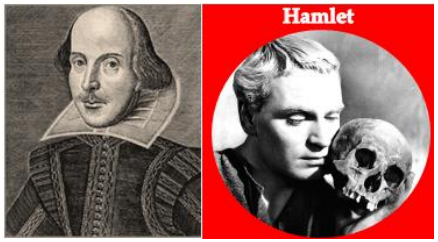

I do repent; but heaven hath pleas'd it so,
To punish me with this, and this with me,
That I must be their scourge and minister.
I will bestow him, and will answer well
The death I gave him. So again, good-night.—
I must be cruel, only to be kind:
Thus bad begins, and worse remains behind.—
One word more, good lady.

QUEEN: What shall I do?
HAMLET: Not this, by no means, that I bid you do:
Let the bloat king tempt you again to bed;
Pinch wanton on your cheek; call you his mouse;
And let him, for a pair of reechy kisses,
Or paddling in your neck with his damn'd fingers,
Make you to ravel all this matter out,
That I essentially am not in madness,
But mad in craft. 'Twere good you let him know;

Cerul a voit-o—.
Spre a mă pedepsi prin dânsul şi
Pe el prin mine,—ca să fiu şi biciul
Şi unealta. Voi îngriji de el, şi voi
Răspunde eu de moartea lui. Noapte bună.
(*la o parte*)
Va să fiu crud, spre a putea iubi;
Începe rău, dar mai rău va sfârşi.
(*tare*)
O vorbă încă, Doamnă,
REGINA: Ce să fac?
HAMLET: Mai întâi, nimic din ce-am rugat să faceți.
Lăsați pe grasul Rege să v-atragă
Din nou în pat, a vă ciupi obrajii,
A vă numi drăguța lui, şi în schimbul
Unui scârnav sărut, sau desmerdări
Cu mâna-i blestemată, să-i vestiți:
Că nu-s smintit din fire, ci smintit
Prin vicleşug. E bine să i-o spuneți:

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

For who that's but a queen, fair, sober, wise,
Would from a paddock, from a bat, a gib,
Such dear concernings hide? who would do so?
No, in despite of sense and secrecy,
Unpeg the basket on the house's top,
Let the birds fly, and, like the famous ape,
To try conclusions, in the basket creep
And break your own neck down.

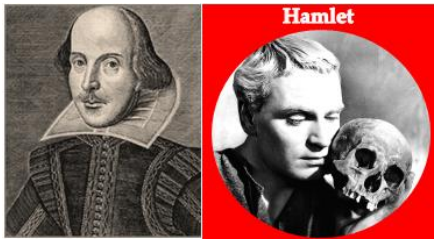
QUEEN:
Be thou assur'd, if words be made of breath,
And breath of life, I have no life to breathe
What thou hast said to me.
HAMLET:
I must to England; you know that?
QUEEN:
Alack,
I had forgot: 'tis so concluded on.
HAMLET:

Căci ce regină castă şi frumoasă
Ar tăinui aşa de scumpe lucruri
De la un liliac, un cancru sau cotoi?
Cine ar face-o? Nu! În ciuda minții
Şi a discreţiunei, să deschideți coşul
Din podul casei, dați drum păsărilor,
Şi intrând în coş, ca mâța cea vestită,
Spre a juca ,,de-a v-ați ascunselea," cădeți
Şi gâtul frângeți.
REGINA: Fii sigur, dacă vorbele-mi sunt suflu,
Şi suflu viață, nu am viața ca
Să suflu ce mi-ai spus.

HAMLET: Cunoaşteți
Că am să plec la Anglia?
REGINA: Vai, da;
Uitasem. Este hotărât aşa.

HAMLET: Scrisorile s-au scris, amicii mei

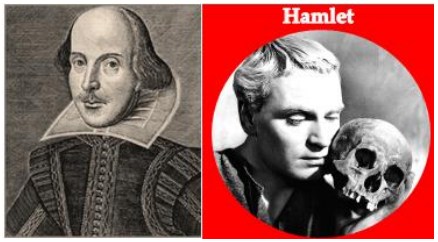
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

There's letters seal'd: and my two schoolfellows,—
Whom I will trust as I will adders fang'd,—
They bear the mandate; they must sweep my way
And marshal me to knavery. Let it work;
For 'tis the sport to have the enginer
Hoist with his own petard: and 't shall go hard
But I will delve one yard below their mines
And blow them at the moon: O, 'tis most sweet,
When in one line two crafts directly meet.—
This man shall set me packing:
I'll lug the guts into the neighbour room.—
Mother, good-night.—Indeed, this counsellor
Is now most still, most secret, and most grave,
Who was in life a foolish peating knave.
Come, sir, to draw toward an end with you:—
Good night, mother.
[*Exeunt severally; HAMLET, dragging out POLONIUS.*]

De scoală, în care mă voi încrede, ca
În vipere perfide, poartă mandatul.
Ei au să-mi netezească calea către
O mârşăvie. Bine. Gluma este
Să vezi pe inginer zburând în aer
Cu chiar petarda lui: ş-ar fi ciudat,
De n-oi putea săpa un cot mai jos
De mina lor, pocninudu-i până la lună.
E haz, când doi vicleni se întâlnesc
Pe acelaş drum!—Acest mort îmi dă de lucru;
Am să târăsc burduful în odaia
Vecină. Noapte bună, mamă. Zău,
Acest consiliar ce-a fost flecar şiret,
Acum e grav, tăcut şi prea discret.
Hai, domnule, să mântuim cu tine.
Noapte bună, mamă.
(*HAMLET iese tărând pe POLONIUS după el*).

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ACT IV.

SCENE I.

A room in the Castle.

[*Enter KING, QUEEN, ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN.*]

KING: There's matter in these sighs. These profound heaves
You must translate: 'tis fit we understand them.
Where is your son?
QUEEN: Bestow this place on us a little while.
[*To ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN, who go out.*]
Ah, my good lord, what have I seen to-night!
KING: What, Gertrude? How does Hamlet?
QUEEN: Mad as the sea and wind, when both contend
Which is the mightier: in his lawless fit
Behind the arras hearing something stir,
Whips out his rapier, cries 'A rat, a rat!'

ACTUL IV

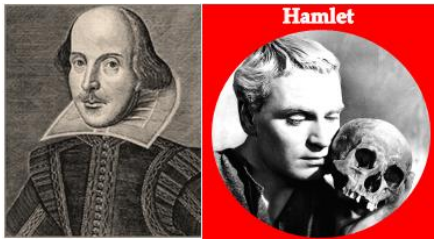
SCENA I

O cameră în castel.

REGELE, REGINA, ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN.

REGELE: Aceste gamete şi oftări adânci
Au sens, ce caută să mi-l tălmăciți;
Va să-l cunoaştem. Unde-i fiul vostru?
Regina: Lăsați-ne aici un mic moment.
(*ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN ies*).
O soțul meu, ce am văzut azi-noapte!
REGELE: Dar ce, Gertruda? Cum se află Hamlet?
REGINA: Nebun ca vânt şi mare când se-ntrec
La luptă; în atacul său smintit,
Auzind ceva mişcânduse după
Perdea, el trage sabia strigând:

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

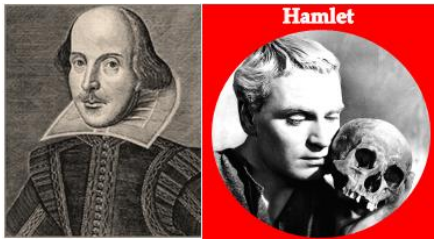

And in this brainish apprehension, kills
The unseen good old man.
KING: O heavy deed!
It had been so with us, had we been there:
His liberty is full of threats to all;
To you yourself, to us, to every one.
Alas, how shall this bloody deed be answer'd?
It will be laid to us, whose providence
Should have kept short, restrain'd, and out of haunt
This mad young man. But so much was our love
We would not understand what was most fit;
But, like the owner of a foul disease,
To keep it from divulging, let it feed
Even on the pith of life. Where is he gone?

QUEEN: To draw apart the body he hath kill'd:
O'er whom his very madness, like some ore

,,O, un guzgan!" şi în orb prepus, ucide
Pe bietul bun bătrân.
REGELE: O faptă grea!
Noi am fi fost loviți, fiind acolo.
Da, libertatea lui ne-amenință
Pe toți; pe voi, pe noi, pe oricine.
Vai, cine va răspunde de aşa faptă
Cumplită? O vor pune toți pe noi,
A căror prevedere trebuia
Să țină strâns închis de lume, pe
Smintitul tânăr; dar amorul nostru
A fost atât de mare, că n-am vrut
Să înțelegem ceea ce se cădea,
Ci ca un om lovit de o boală rea
Pe care o ascunde, l-am lăsat
Să roadă până şi măduva vieții.
Unde s-a dus?
REGINA: Să pună bine corpul
Ucisului; aici sminteala lui

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

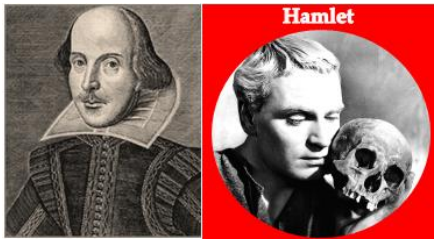
Among a mineral of metals base,
Shows itself pure: he weeps for what is done.

KING: O Gertrude, come away!
The sun no sooner shall the mountains touch
But we will ship him hence: and this vile deed
We must with all our majesty and skill
Both countenance and excuse.—Ho, Guildenstern!
[*Re-enter ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN.]*
Friends both, go join you with some further aid:
Hamlet in madness hath Polonius slain,
And from his mother's closet hath he dragg'd him:
Go seek him out; speak fair, and bring the body
Into the chapel. I pray you, haste in this.

[*Exeunt ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN.]*
Come, Gertrude, we'll call up our wisest friends;
And let them know both what we mean to do
And what's untimely done: so haply slander,—

S-arată pură ca şi aurul
Într-un miner de prost metal; el plânge
De ce-a făcut.
REGELE: Gertruda, hai se mergem!
Când soarele doar va atinge munții,
Îl vom porni de aici; iar fapta lui vilă
Va s-o înfruntăm şi s-o scuzăm cu toată
Puterea şi arta noastră.—Guildenstern!
(*ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN reintră*)
Amici, luați cu voi un ajutor;
Hamlet în furie pe Poloniu a
Ucis, şi din odaia mumei l-a
Târât. Aflați-l dar, vorbiți-i blând,
Şi duceți corpul în capelă—Rog,
Grăbiți.
(*ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN ies*)
Gertruda, haide! Vom aduna
Pe amicii cei mai înțelepți, vestindu-i
De ce voim să facem şi de răul

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

175

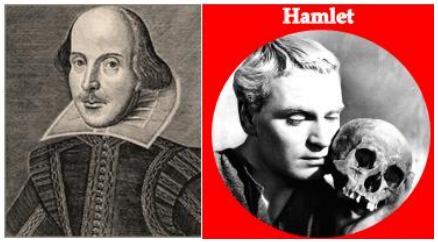
Whose whisper o'er the world's diameter,
As level as the cannon to his blank,
Transports his poison'd shot,—may miss our name,
And hit the woundless air.—O, come away!
My soul is full of discord and dismay.

[*Exeunt*.]

Făcut. Aşa prepusul, ale căruia
Şoptiri, îşi duc înveninatul foc
Prin diametrul lumii, drept ca tunul
Spre ţinta-i, poate numele ne va
Greşi, lovind în aer,—Haide!—Plin
E sufletu-mi de groază şi de chin.

(*Ies*)

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE II.

Another room in the Castle.

[*Enter HAMLET.*]

HAMLET: Safely stowed.

ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN: [*Within.*] Hamlet! Lord Hamlet!

HAMLET: What noise? who calls on Hamlet? O, here they come.

[*Enter ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN.*]

ROSENCRANTZ: What have you done, my lord, with the dead body?

HAMLET: Compounded it with dust, whereto 'tis kin.

ROSENCRANTZ: Tell us where 'tis, that we may take it thence,
And bear it to the chapel.

HAMLET: Do not believe it.

ROSENCRANTZ: Believe what?

SCENA II

O altă cameră în Castel.

HAMLET intră.

HAMLET: E pus bine.

ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN (*din afară*): Hamlet! Prinţe Hamlet!

HAMLET: Ce zgomot? Cine strigă pe Hamlet? Ah, iată că vin.

(*ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN intră*)

ROSENCRANTZ: Ce aţi făcut, stăpâne, cu cadavrul?

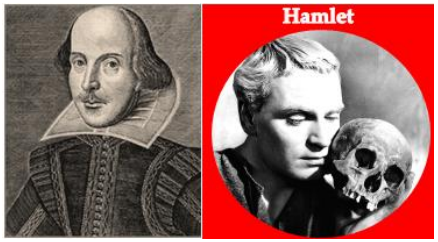
HAMLET: L-am pus în praful, cărui e rudit.

ROSENCRANTZ: Spuneţi-mi unde, să-l putem lua
Şi duce în capelă.

HAMLET: Nu o credeţi.

ROSENCRANTZ: Să nu credem ce?

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HAMLET: That I can keep your counsel, and not mine own. Besides, to be demanded of a sponge!—what replication should be made by the son of a king?

ROSENCRANTZ: Take you me for a sponge, my lord?

HAMLET: Ay, sir; that soaks up the King's countenance, his rewards, his authorities. But such officers do the king best service in the end: he keeps them, like an ape, in the corner of his jaw; first mouthed, to be last swallowed: when he needs what you have gleaned, it is but squeezing you, and, sponge, you shall be dry again.

ROSENCRANTZ: I understand you not, my lord.

HAMLET: I am glad of it: a knavish speech sleeps in a foolish ear.

ROSENCRANTZ: My lord, you must tell us where the body is and go with us to the King**:**

HAMLET: The body is with the king, but the king is not with the body.

The king is a thing,—

GUILDENSTERN: A thing, my lord!

HAMLET: Că pot păstra secretul vostru, şi pe al meu nu.

Şi apoi, a fi întrebat de un burete! Ce răspuns să dea un fiu de Rege?

ROSENCRANTZ: Mă luați drept un burete, Prințe?

HAMLET: Da, Domnule, care absoarbe protecțiunea Regelui, răsplata şi autoritatea lui. Dar asemenea impegiați fac Regelui cel mai bun serviciu, în cele din urmă: el îi ține, ca o maimuță nuca, mai întâi într-un colț al fălcii spre a-i înghiți la urmă. Dacă el are nevoie de ceea ce ați spicuit, n-are decât a vă stoarce—şi voi, bureți, sunteți iarăşi secați.

ROSENCRANTZ: Nu vă înțeleg, Prințul meu.

HAMLET: Mă bucură că o vorbă malicioasă doarme în urechi neghioabe.

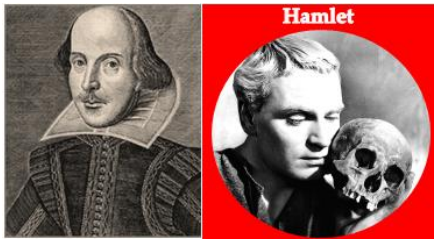
ROSENCRANTZ: Prințul meu, trebuie să ne spuneți unde este trupul, şi să veniț la Regele.

HAMLET: Trupul este cu Regele, dar Regele nu este cu trupul.

Regele este un lucru—

GUILDENSTERN: Un lucru, Prințul meu?

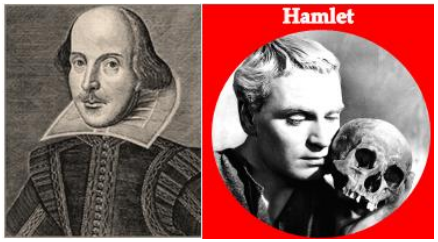
CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HAMLET: Of nothing: bring me to him. Hide fox, and all after.
[*Exeunt*.]

HAMLET: De nimic; duceți-mă la el. Ascunde-te, vulpe şi noi toți după ea.
(*Toți ies*)

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE III.

Another room in the Castle.

[*Enter KING, attended.*]

KING: I have sent to seek him and to find the body.
How dangerous is it that this man goes loose!
Yet must not we put the strong law on him:
He's lov'd of the distracted multitude,
Who like not in their judgment, but their eyes;
And where 'tis so, the offender's scourge is weigh'd,
But never the offence. To bear all smooth and even,
This sudden sending him away must seem
Deliberate pause: diseases desperate grown
By desperate appliance are reliev'd,
Or not at all.

[*Enter ROSENCRANTZ.*]

How now! what hath befall'n?

SCENA III

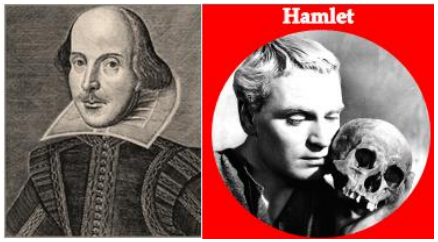
O altă cameră în castel.

Intră REGELE cu suita.

REGELE: Trimis-am după el, şi după mortul.
O ce pericol că el umblă liber!
Dar nu-l putem supune legi aspre,
El e iubit de gloatele inculte
Care nu iubesc cu mintea, ci cu ochii.
Şi aşa, pedeapsa vinovatului
Să cântărească numai, vina nu.
Spre-a împăca dar tot, pornirea asta
Pripită va să pară hotărâtă
De mult timp. Boli disperate se
Tămăduiesc prin leacuri disperate,
Sau nicidecum.
(*ROSENCRANTZ intră*)

Ei bine ce-aţi făcut?

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ROSENCRANTZ: Where the dead body is bestow'd, my lord,
We cannot get from him.
KING: But where is he?
ROSENCRANTZ: Without, my lord; guarded, to know your pleasure.
KING: Bring him before us.
ROSENCRANTZ: Ho, Guildenstern! bring in my lord.

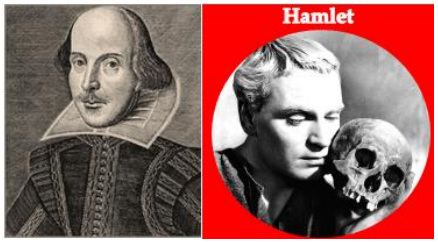
[*Enter HAMLET and GUILDENSTERN.*]
KING: Now, Hamlet, where's Polonius?
HAMLET: At supper.
KING: At supper! where?
HAMLET: Not where he eats, but where he is eaten: a certain convocation of politic worms are e'en at him. Your worm is your only emperor for diet: we fat all creatures else to fat us, and we fat ourselves for maggots: your fat king and your lean beggar is but variable service,—two dishes, but to one table: that's the end.

ROSENCRANTZ: Nu am putut afla de la dânsul unde
A pus mortul.

REGELE: Dânsul unde este?
ROSENCRANTZ: Afară; e păzit, la al vostru ordin.

REGE: Aduceți-l încoa.
ROSENCRANTZ: He, Guildenstern,
Să vină Prințul Hamlet.
(*HAMLET şi GUILDENSTERN intră*)
REGE: Ei bine, Hamlet, unde e Poloniu?
HAMLET: La cină.
REGE: La cină? Unde?
HAMLET: Nu unde mănâncă el, ci unde este mâncat: o oarecare adunare de viermi politici s-a apucat tocmai de el. Un vierme, vedeți, este singurul împărat adevărat, încât priveşte dieta. Noi îngrăşăm toate celelalte făpturi, pentru a ne îngrăşa pe noi; şi noi ne îngrăşăm pe noi înşine, pentru viermi; grasul Rege şi slabul cerşetor sunt doar bucate

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

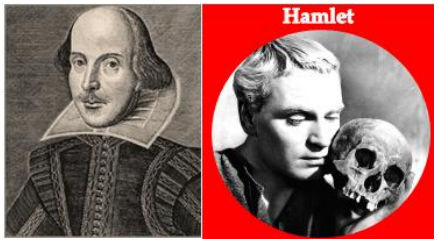

KING: Alas, alas!
HAMLET: A man may fish with the worm that hath eat of a king, and eat of the fish that hath fed of that worm.

KING: What dost thou mean by this?
HAMLET: Nothing but to show you how a king may go a progress through the guts of a beggar.
KING: Where is Polonius?
HAMLET: In heaven: send thither to see: if your messenger find him not there, seek him i' the other place yourself. But, indeed, if you find him not within this month, you shall nose him as you go up the stairs into the lobby.
KING: Go seek him there. [*To some Attendants.*]
HAMLET: He will stay till you come.
[*Exeunt Attendants.]*
KING: Hamlet, this deed, for thine especial safety,—
Which we do tender, as we dearly grieve

diferite: două feluri, dar pentru aceeaşi masă; acesta-i sfârşitul.
REGE: Vai, vai!
HAMLET: Un om poate pescui cu viermele care a mâncat dintr-un Rege şi mânca din peştele care s-a hrănit cu acel vierme.
REGE: Ce vrei să zici cu aceasta?
HAMLET: Nimic alt decât a vă arăta cum un rege îşi poate lua drumul prin maţele unui cerşetor.
REGE: Unde e Polonius?
HAMLET: În cer; trimiteţi să-l caute acolo: dacă trimisul vostru un-l va găsi colea, căutaţi-l înşivă în locul celălalt. Dar zău! dacă nu-l veţi încă în luna asta, atunci îl veţi mirosi negreşit urcând scara care duce în sală.
REGE: (*la câţiva asistenţi*) Duceţi-vă de-l căutaţi acolo.
HAMLET: El va aştepta până veţi veni.
(*Câţiva din suită ies*)
REGE: Hamlet, chiar pentru siguranţa ta,—
De care ne-ngrijim, precum deplângem

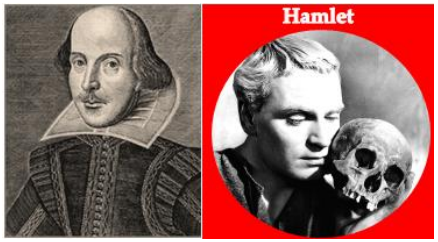
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

For that which thou hast done,—must send thee hence
With fiery quickness: therefore prepare thyself;
The bark is ready, and the wind at help,
The associates tend, and everything is bent
For England.
HAMLET: For England!
KING: Ay, Hamlet.
HAMLET: Good.
KING: So is it, if thou knew'st our purposes.
HAMLET: I see a cherub that sees them.—But, come; for England!—
Farewell, dear mother.
KING: Thy loving father, Hamlet.
HAMLET: My mother: father and mother is man and wife; man and wife is one flesh; and so, my mother.—Come, for England!
[*Exit*.]
KING: Follow him at foot; tempt him with speed aboard;
Delay it not; I'll have him hence to-night:

Ceea ce-ai făcut—, această faptă
Reclamă grabnica ta plecare. Deci
Prepară-te; gătit e vasul, vântul
E priincios, tovarăşii te-adastă,
Şi toate tind spre Anglia.
HAMLET: Spre Anglia?
REGE: Da, Hamlet.
HAMLET: Bine.
REGE: Aşa este, dacă ai cunoaşte cugetul nostru.
HAMLET: Văd un cherubin care-l vede.—Dar, haide!
În Anglia!
Rămâi cu bine, scumpă mamă.
REGELE: Ba, iubitorul tău tată, Hamlet.
HAMLET: Nu, mama mea. Tată şi mamă sunt soț şi soție, soț şi soție sunt un trup, prin urmare, mama mea.—Haideți, în Anglia!
(HAMLET iese)
REGE: Urmați-l strâns, momiți-l iute-n bord;
Nu tărăgăniți; căci voiesc să-l văd plecat

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

183

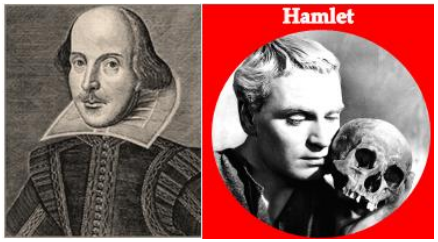
Away! for everything is seal'd and done
That else leans on the affair: pray you, make haste.

[*Exeunt ROSENCRANTZ and GUILDENSTERN.*]
And, England, if my love thou hold'st at aught,—
As my great power thereof may give thee sense,
Since yet thy cicatrice looks raw and red
After the Danish sword, and thy free awe
Pays homage to us,—thou mayst not coldly set
Our sovereign process; which imports at full,
By letters conjuring to that effect,
The present death of Hamlet. Do it, England;
For like the hectic in my blood he rages,
And thou must cure me: till I know 'tis done,
Howe'er my haps, my joys were ne'er begun.

[*Exit.*]

Azi noapte. Haide! Totul ce priveşte
Acest voiaj e scris şi sigilat.
Vă rog, grăbiți!
(*ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN ies*).
Şi Anglie, de ții
Ceva la amicia mea,—puterea mea
Te poate face să o simți, căci rana-ți
E încă roşiă, proaspătă de spada
Daneză, şi respectul tău ne dă
Tribut,—nu trebuie să iei uşor
Porunca mea suverană, care-n aceste
Scrisori îți cere moartea repede a
Lui Hamlet. Fă-o Anglie, căci el
Ca oftica în sânge-mi fierbe. Tu
Dă-mi leac. Oricâte bunuri mi-ar veni,
Eu, pân-atunci, plăcere n-oi simți.
(*Iese*)

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE IV.

A plain in Denmark.

[*Enter FORTINBRAS, and Forces marching*.]
FORTINBRAS: Go, Captain, from me greet the Danish king:
Tell him that, by his license, Fortinbras
Craves the conveyance of a promis'd march
Over his kingdom. You know the rendezvous.
If that his majesty would aught with us,
We shall express our duty in his eye;
And let him know so.

CAPTAIN: I will do't, my lord.
FORTINBRAS: Go softly on.
[*Exeunt all FORTINBRAS and FORCES*.]
[*Enter HAMLET, ROSENCRANTZ, GUILDENSTERN, and others*.]
HAMLET: Good sir, whose powers are these?

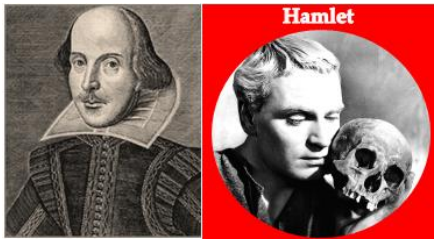
SCENA IV.

Un şes în Danemarca.

FORTINBRAS, cu trupe în marş.
FORTINBRAS: Mergi, căpitane, salutați din partea mea
Pe al Danemarcei Rege. Spuneți-i
Că după voia lui, Fortinbras reclamă
Promisa trecere prin țara lui.
Știți locul de întâlnire. De-ar dori
Măria Sa ceva de noi, îi vom plăti
Respectul nostru în persoană. Acestea
Să-i spuneți.
CĂPITAN: Foarte bine, Prințul meu.
FORTINBRAS: Înaintați încet.
(*FORTINBRAS şi trupele ies*).
(*Intră HAMLET, ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN şi alții*).

HAMLET: Ale cui sunt trupele acestea, bunul meu

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

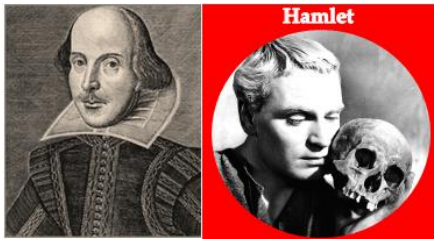
CAPTAIN: They are of Norway, sir.
HAMLET: How purpos'd, sir, I pray you?
CAPTAIN: Against some part of Poland.
HAMLET: Who commands them, sir?
CAPTAIN: The nephew to old Norway, Fortinbras.

HAMLET: Goes it against the main of Poland, sir,
Or for some frontier?
CAPTAIN: Truly to speak, and with no addition,
We go to gain a little patch of ground
That hath in it no profit but the name.
To pay five ducats, five, I would not farm it;
Nor will it yield to Norway or the Pole
A ranker rate, should it be sold in fee.

HAMLET: Why, then the Polack never will defend it.
CAPTAIN: Yes, it is already garrison'd.
HAMLET: Two thousand souls and twenty thousand ducats

Domn?
CĂPITAN: Sunt din Norvegia, Domnule.
HAMLET: Şi încotro pornesc, vă rog?
CĂPITAN: În contra unei părți a Poloniei.
HAMLET: Cine le comandă?
CĂPITAN: Nepotul bătrânului Rege al Norvegiei,
Fortinbras.
HAMLET: Porniți în contra chiar a Poloniei,
Sau numai la vreun ținut hotarnic?
CĂPITAN: Vorbind curat şi fără vreun adaos:
Pornim să cucerim un petic mic,
Ce n-are alt folos decât un nume.
Pe cinci, cinci galbeni, zău, nu l-aş lua în
Arendă, nici n-ar da Poloniei
Sau şi Norvegiei mai mult, dacă
S-ar vinde chiar de veci.
HAMLET: Atunci Polonii nu-l vor apăra?
CĂPITAN: Ba nu; i-au dat deja o garnizoană.
HAMLET: Două mii de inşi, şi două zeci de mii de galbeni

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

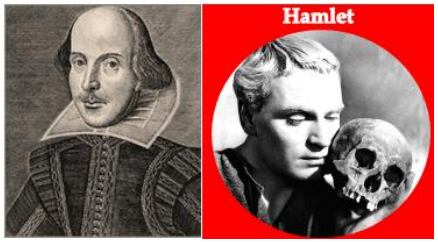
Will not debate the question of this straw:
This is the imposthume of much wealth and peace,
That inward breaks, and shows no cause without
Why the man dies.—I humbly thank you, sir.

CAPTAIN: God b' wi' you, sir.
[*Exit.*]
ROSENCRANTZ: Will't please you go, my lord?
HAMLET: I'll be with you straight. Go a little before.

[*Exeunt all but HAMLET.]*
How all occasions do inform against me
And spur my dull revenge! What is a man,
If his chief good and market of his time
Be but to sleep and feed? a beast, no more.
Sure he that made us with such large discourse,
Looking before and after, gave us not
That capability and godlike reason
To fust in us unus'd. Now, whether it be

Nu vor sfârşi procesul acestui pai.
Aceasta-i buba unui păci prea lungi;
Ea crapă înăuntru, fără să arate
Afară, vreo cauză de moarte,—
Vă mulţumesc plecat.
CĂPITAN: Vă las cu bine.
(*CĂPITANUL iese*)
ROSENCRANTZ: Poftiţi să mergem, Prinţe?
HAMLET: Voi urma
Îndată. Mergeţi puţintel înainte.
(*ROSENCRANTZ şi GUILDENSTERN ies*)
Cum toate împrejurările m-acuză
Şi îmi aţâţ târzia răzbunare!
Ce-i omul, când câştigul timpului său
Şi bunul cel mai scump e numai hrană
Şi somn? O fiară—alt nimic. Acela
Ce ne înzestră cu atâte facultăţi,
Spre a vedea trecut şi viitor,
Nu ne-a dat divina raţiune

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

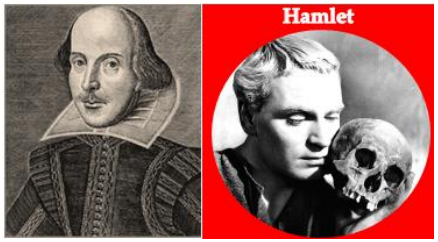

187

Bestial oblivion, or some craven scruple
Of thinking too precisely on the event,—
A thought which, quarter'd, hath but one part wisdom
And ever three parts coward,—I do not know
Why yet I live to say 'This thing's to do;'
Sith I have cause, and will, and strength, and means
To do't. Examples, gross as earth, exhort me:
Witness this army, of such mass and charge,
Led by a delicate and tender prince;
Whose spirit, with divine ambition puff'd,
Makes mouths at the invisible event;
Exposing what is mortal and unsure
To all that fortune, death, and danger dare,
Even for an egg-shell. Rightly to be great
Is not to stir without great argument,
But greatly to find quarrel in a straw
When honour's at the stake. How stand I, then,
That have a father kill'd, a mother stain'd,
Excitements of my reason and my blood,

Spre-a putrezi fără folos în noi.
Ei bine, fie bestială uitare
Sau scrupul sperios, ce cugetă
Prea mult la rezultat—un cuget care
Cuprinde-o parte doar înțelepciune,
Şi trei părți laşitate—nu ştiu, ce mai
Trăiesc să zic: ,,aceasta-i de făcut,"
Când am motiv, voință şi mijloace
S-o fac. Exemple mari mereu mă îndeamnă;
Aşa această oaste numeroasă,
Condusă de un plăpând şi fraged Prinț,
Al cui duh plin de o divină râvnă,
Dă piept cu rezultatul nevăzut,
Şi expune ce-i mortal şi trecător,
La jocul soartei, la moarte şi pericole,
Pentru o coajă de ou. A fi în fapt
Om mare, e a nu lupta fără de
Motive mari, dar a găsi motiv
De luptă într-un pai, când e în joc

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

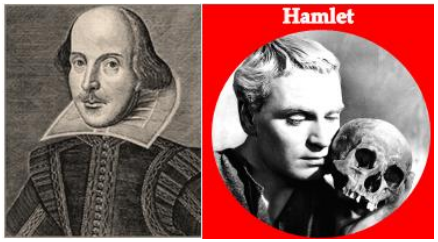
And let all sleep? while, to my shame, I see
The imminent death of twenty thousand men
That, for a fantasy and trick of fame,
Go to their graves like beds; fight for a plot
Whereon the numbers cannot try the cause,
Which is not tomb enough and continent
To hide the slain?—O, from this time forth,
My thoughts be bloody, or be nothing worth!

[*Exit.*]

Onoarea. Cum dar eu, ce am un tată
Ucis, o mamă necinstită, stimule
Pentru-al meu duh şi sânge, las pe toate
Să doarme? Când, spre-a mea ruşine, văd
Pericolul a douăzeci mii de oameni,
Care pentru un vis, şi închipuit renume,
Se duc în groapă ca în pat, pentr-un
Pământ pe care n-au nici loc să lupte,
Ce n-are nici destulă încăpere
Spre a-ngropa pe morți.—De-acuma fiți
De sânge lacomi, gânduri, sau periți!

(*Iese*)

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE V.

Elsinore. A room in the Castle.

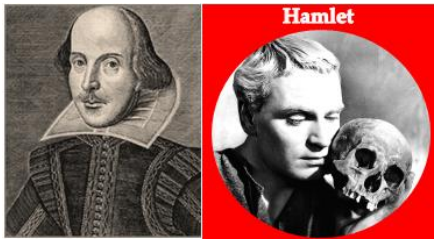
[*Enter QUEEN and HORATIO.*]
QUEEN: I will not speak with her.
GENTLEMAN: She is importunate; indeed distract:
Her mood will needs be pitied.
QUEEN: What would she have?
GENTLEMAN: She speaks much of her father; says she hears
There's tricks i' the world, and hems, and beats her heart;
Spurns enviously at straws; speaks things in doubt,
That carry but half sense: her speech is nothing,
Yet the unshaped use of it doth move
The hearers to collection; they aim at it,
And botch the words up fit to their own thoughts;
Which, as her winks, and nods, and gestures yield them,
Indeed would make one think there might be thought,
Though nothing sure, yet much unhappily.

SCENA V.

Elsingor. O cameră în castel.

Intră REGINA şi HORATIO
REGINA: Nu voiesc să vorbesc cu dânsa.
HORATIO: Ea stăruieşte; aiurează;
O, starea-i e de milă.
REGINA: Ce vrea?
HORATIO: Vorbeşte mult de tatăl ei, şi zice
Că aude că e lumea rea; şi geme,
Şi-şi bate-n piept, se supără de pae,
Vorbeşte fără şir; cuvintele-i
Nu zic nimic, dar forma lor confuză
Pun pe auzitori pe gânduri, ei ghicesc,
Croind vorbirea-i după gândul lor,
Încât cu gesturi, semne şi clipiri
Te face să conchizi un înțeles
Cumplit, deşi nesigur.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

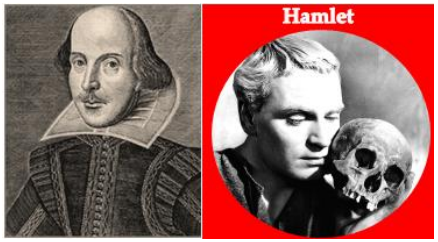

'Twere good she were spoken with; for she may strew
Dangerous conjectures in ill-breeding minds.
QUEEN: Let her come in.

[*Exit HORATIO*.]
To my sick soul, as sin's true nature is,
Each toy seems Prologue to some great amiss:
So full of artless jealousy is guilt,
It spills itself in fearing to be spilt.
[*Re-enter HORATIO with OPHELIA*.]
OPHELIA: Where is the beauteous majesty of Denmark?
QUEEN: How now, Ophelia?
OPHELIA: [*Sings*.] How should I your true love know
From another one?
By his cockle bat and' staff
And his sandal shoon.
QUEEN: Alas, sweet lady, what imports this song?

REGINA: Ar fi bine,
Să-i vorbim, căci ar putea sădi
Prepus periculos în spirite
Răuvoitoare; faceți-o să intre.
(*HORATIO iese*)
Într-un nimic, bolnavul duh al meu
Găseşte un prolog de vreun mare rău.
Păcatul speriat, singur îşi aplică
Pedeapsa sa, de care-i este frică.
(*HORATIO şi OFELIA intră*)
OFELIA: Unde este frumoasa Majestate a Danimarcei?
REGINA: Ei bine, ce este, Ofelia?
OFELIA (*cântă*): Cum vrei ca dintre toți ceilalți
Pe al tău iubit să-ți spun?
După căciulă şi baston
Şi după opinca lui.
REGINA: Vai, dulce domnişoară, ce înseamnă acest

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

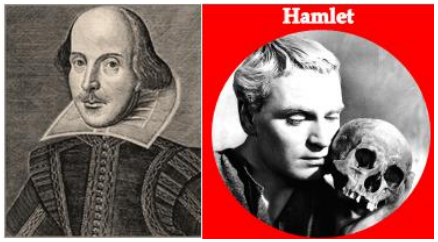
OPHELIA: Say you? nay, pray you, mark.
[*Sings.*]
He is dead and gone, lady,
He is dead and gone;
At his head a grass green turf,
At his heels a stone.
QUEEN: Nay, but Ophelia—
OPHELIA: Pray you, mark.
[*Sings.*]
White his shroud as the mountain snow,
[*Enter KING*]

QUEEN: Alas, look here, my lord!
OPHELIA:[Sings.] Larded all with sweet flowers;
Which bewept to the grave did go
With true-love showers.
KING: How do you, pretty lady?
OPHELIA: Well, God dild you! They say the owl was a

cântec?
OFELIA: Aşa crezi? Nu, mă rog, ascultați.
(*Cântă*)
El este mort, şi dus.
E mort. La căpătăi
O brazdă îi s-a pus,
Şi-o pieatră la călcâi.
REGINA: Dar Ofelia—
OFELIA: Nu, mă rog, luați aminte.

(*REGELE intră*)
OFELIA (*cântă*)**:** Giulgiu-i alb ca neaua munților—
REGINA: Vai, uitați-vă, soțul meu!
OFELIA: Cusut cu flori frumoase,
S-a dus în groapă, neudat
De lacrime duioase.
REGE: Cum te afli, gingaşă Domnişoară?
Ofelia: Bine mulțumim! Ei zic că buha bătrână a fost fata

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

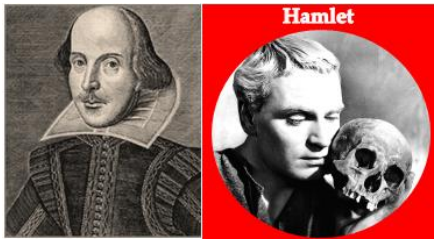

baker's daughter.Lord, we know what we are, but know not what we may be. God be at your table!
KING: Conceit upon her father.
OPHELIA: Pray you, let's have no words of this; but when they ask you what it means, say you this:
[*Sings.*]
To-morrow is Saint Valentine's day
All in the morning bedtime,
And I a maid at your window,
To be your Valentine.
Then up he rose and donn'd his clothes,
And dupp'd the chamber door,
Let in the maid, that out a maid
Never departed more.
KING: Pretty Ophelia!
OPHELIA: Indeed, la, without an oath, I'll make an end on't:
[*Sings.*]
By Gis and by Saint Charity,
Alack, and fie for shame!

unui brutar. Doamne, noi ştim ce suntem, dar nu ştim ce ne putem face. D-zeu să vă binecuvânteze masa.
REGELE: Aiurează despre tatăl ei.
OFELIA: Vă rog, să nu mai vorbim de asta, dar când vă vor întreba ce înseamnă aceasta, ziceți aşa:
Mâine e ziua de Sfânt Valentin,
Toți de cu zi s-or scula,
Şi eu, o fată, la fereastra-ți vin
Să fiu Valentina ta.
El se sculă, şi se-mbrăcă,
Şi uşa o descuie,
Dădu intrare, fecioarei care
Fecioară nu mai plecă.

REGELE: Dragă Ofelia!
OFELIA: Zău, nu, fără glumă, am să o sfârşesc:
(*Cântă*)
Pe Dumnezeu, şi sfânta cruce,
O vai, o ce ruşine!

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Young men will do't if they come to't;
By cock, they are to blame.
Quoth she, before you tumbled me,
You promis'd me to wed.
So would I ha' done, by yonder sun,
An thou hadst not come to my bed.

KING: How long hath she been thus?
OPHELIA: I hope all will be well. We must be patient: but I cannot choose but weep, to think they would lay him i' the cold ground. My brother shall know of it: and so I thank you for your good counsel.—Come, my coach!—Good night, ladies; good night, sweet ladies; good night, good night.

[*Exit.*]
KING: Follow her close; give her good watch, I pray you.
[*Exit HORATIO.]*
O, this is the poison of deep grief; it springs
All from her father's death. O Gertrude, Gertrude,

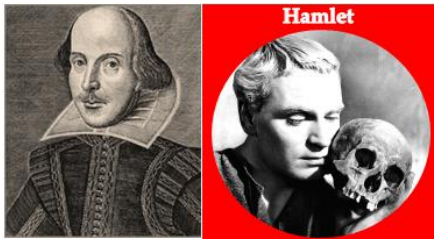
Flăcăul o face, când are mijloace;
Zău, să-l-njuri îți vine.

Ea zise: înainte de a mă culca,
Juraşi a mă peți.
,,Aş fi urmat, ce am jurat,
De nu veneai aici. "

REGELE: De când este aşa?
OFELIA: Sper, că tot va merge bine. Trebuie să fim cu răbdare; dar nu mă pot opri de a plânge, gândind că l-au pus în țărâna rece. Fratele meu o va afla; şi dar vă mulțumesc pentru buna voastră povață. Trage, vizitiu! Noapte bună, Doamnele mele; noapte bună, dulcile mele Doamne; noapte bună, noapte bună.

(*Iese*)
REGE: Urmați-o, şi, vă rog, vegheați-o asupra dânsei.
(*HORATIO iese*)
O, aceasta e venin de chin adânc,
Născut din moartea tatălui.—Gertruda!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

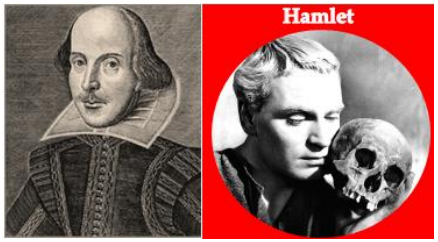

194

When sorrows come, they come not single spies,
But in battalions! First, her father slain:
Next, your son gone; and he most violent author
Of his own just remove: the people muddied,
Thick and and unwholesome in their thoughts and whispers
For good Polonius' death; and we have done but greenly
In hugger-mugger to inter him: poor Ophelia
Divided from herself and her fair judgment,
Without the which we are pictures or mere beasts:
Last, and as much containing as all these,
Her brother is in secret come from France;
Feeds on his wonder, keeps himself in clouds,
And wants not buzzers to infect his ear
With pestilent speeches of his father's death;
Wherein necessity, of matter beggar'd,
Will nothing stick our person to arraign
In ear and ear. O my dear Gertrude, this,
Like to a murdering piece, in many places
Give, me superfluous death.

Vai, răul nu soseşte în iscoade,
Ci-n gloate! Tatăl ei ucis întâi;
În urmă fiul tău dus în exil
Precum a meritat. Poporul plin
Şi frământat în şoapte şi prepusuri
De moartea bunului Poloniu; noi
Pripind-ne a-l îngropa în taină,
Biata Ofelia lipsită, vai,
De minte şi de bunul ei simţ, fără de care
Suntem icoane doar, sau animale;
În fine, cântărind cât astea toate,
Din Franţa fratele ei s-a-ntors în taină;
Uimit de chin, s-acopere de nori,
Împresurat de muşte ce-i molipsesc
Urechea cu cuvinte veninoase
De moartea tatălui său. Şi nevoia,
În lipsă de dovezi, nu va cruţa
Nimic a înnegri persoana noastră.
O scumpa mea, ca o ghiulea grozavă,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

195

[*A noise within*.]
QUEEN: Alack, what noise is this?

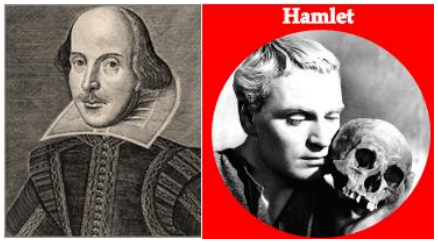
KING: Where are my Switzers? let them guard the door.

[Enter a Gentleman.]
What is the matter?
Gentleman: Save yourself, my lord:
The ocean, overpeering of his list,
Eats not the flats with more impetuous haste
Than young Laertes, in a riotous head,
O'erbears your offices. The rabble call him lord;
And, as the world were now but to begin,
Antiquity forgot, custom not known,
The ratifiers and props of every word,
They cry 'Choose we! Laertes shall be king!'
Caps, hands, and tongues applaud it to the clouds,

Aceasta în mai multe locuri mă
Loveşte, dându-mi moartea cu prisos.
(*Un zgomot afară*)
REGINA: Ce zgomot, vai, e asta?
(*Un nobil intră*)
REGELE: Unde–mi sunt garzii? Să păzească uşa!
Ce este?

NOBILUL: Rege, căutați scăpare.
Oceanul, când se varsă peste țărmuri,
Nu roade luncile mai repede
Decât Laerte-n capul unei cete
Rebele, dă năvală-n garzi. Stăpân
Îi zice gloata; parcă lumea ar
Începe azi, s-ar fi uitat trecutul
Şi datina, aceşti stâlpi şi temelii
Ai legilor, ei strigă: „Hai, să-l alegem!
Laertes fie Domn!" Căciuli şi mâini

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

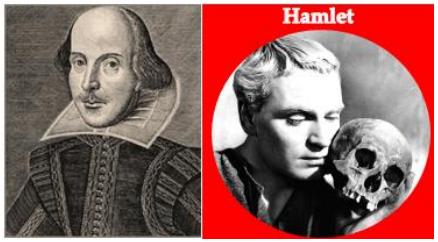
'Laertes shall be king! Laertes king!'

QUEEN: How cheerfully on the false trail they cry!
O, this is counter, you false Danish dogs!

[*A noise within*.]
KING: The doors are broke.
[*Enter LAERTES, armed; Danes following*.]
LAERTES: Where is this king?—Sirs, stand you all without.
DANES: No, let's come in.
LAERTES: I pray you, give me leave.
DANES: We will, we will.
[*They retire without the door.]*
LAERTES: I thank you:—keep the door.—O thou vile king,
Give me my father!
QUEEN: Calmly, good Laertes.
LAERTES: That drop of blood that's calm proclaims me bastard;
Cries cuckold to my father; brands the harlot

Şi limbi o duc la cer: „Laertes Domn!
Laertes fie Domn! "
REGINA: Cum latră haita
Pe urma falsă! O, vă înşelați,
Falşi câini Danezi!
(*Zgomot afară*)
REGE: Au spart şi uşile.
(*LAERTES intră; Danezi îl urmează*)
LAERTES: Dar unde e acest Rege?—Stați afară.
DANEZI: Ba nu, lăsați să intrăm.
LAERTES: Rog, dați-mi voie.
DANEZI: Da, da!
(*Se retrag după uşă*)
LAERTES: Vă mulțumesc.—Păziți-mi porțile.
Netrebnic Rege, dă-mi pe tatăl meu!
REGE: Domol, bunul meu Laertes.
LAERTES: Un pic domol de sânge mi-ar striga
Bastard, ar pune coarne tatălui meu,
Şi ar înfiera ca târfă, fruntea pură

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

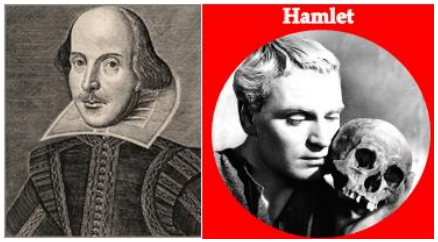
Even here, between the chaste unsmirched brow
Of my true mother.
KING: What is the cause, Laertes,
That thy rebellion looks so giant-like?—
Let him go, Gertrude; do not fear our person:
There's such divinity doth hedge a king,
That treason can but peep to what it would,
Acts little of his will.—Tell me, Laertes,
Why thou art thus incens'd.—Let him go, Gertrude:—
Speak, man.

LAERTES: Where is my father?
KING: Dead.
QUEEN: But not by him.
KING: Let him demand his fill.
LAERTES: How came he dead? I'll not be juggled with:
To hell, allegiance! vows, to the blackest devil!
Conscience and grace, to the profoundest pit!
I dare damnation:—to this point I stand,—

A mamei mele credincioase.

REGE: Ce e,
Laertes, cauza răscoalei tale
Atât de uriaşă?—Lasă-l, lasă-l,
Gertruda; nu te teme pentru noi;
Un rege are un scut aşa divin,
Încât trădarea poate doar vedea
Ce a voit, dar face prea puțin.
Laertes, zi-mi, ce te-a aprins aşa?
Gertruda lasă-l!—Spune, tinere.
LAERTES: Unde e tata?
REGE: Mort.
REGINA: Dar nu prin el.
REGE: Lasă să se sature de întrebări.
LAERTES: Cum a murit? Nu voi să fiu jucat.
În iad, vasalitate! Jurăminte,
La dracu! Cuget, mântuire, în
Cel mai adânc abis cu voi! Înfrunt

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

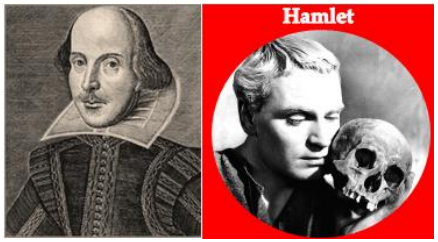
That both the worlds, I give to negligence,
Let come what comes; only I'll be reveng'd
Most throughly for my father.
KING: Who shall stay you?
LAERTES: My will, not all the world:
And for my means, I'll husband them so well,
They shall go far with little.

KING: Good Laertes,
If you desire to know the certainty
Of your dear father's death, is't writ in your revenge
That, sweepstake, you will draw both friend and foe,
Winner and loser?

LAERTES: None but his enemies.
KING: Will you know them then?
LAERTES: To his good friends thus wide I'll ope my arms;
And, like the kind life-rendering pelican,
Repast them with my blood.

Afurisirea; amândouă lumi
Le pun în joc. Să vină ce-o veni,
Vreau răzbunare pentru tatăl meu.
REGE: Şi cine te-ar opri?
LAERTES: Voința mea numai,
Şi altceva nimic în lume; voi uza
Mijloacele mele aşa, ca să răzbesc
Departe cu puțin.—
REGE: Bine, Laertes,
Voind se aflii adevărul despre
Omorul scumpului tău tată, oare
E scris în răzbunarea ta, să pierzi
Pe amici şi inamici, câştigător
Şi pierzător?
LAERTES: Doar pe vrăjmaşii lui,
REGE: Vrei să-i cunoşti?
LAERTES: Pe amicii lui îi voi
Primi cu brațele deschise, şi,
Ca pelicanul, jertfitor de viață,

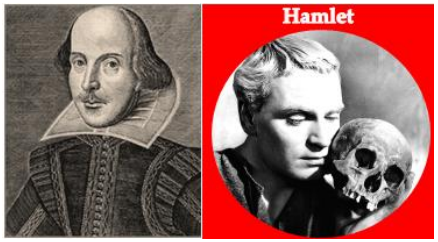
CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

KING: Why, now you speak
Like a good child and a true gentleman.
That I am guiltless of your father's death,
And am most sensibly in grief for it,
It shall as level to your judgment pierce
As day does to your eye.
DANES: [*Within*] Let her come in.
LAERTES: How now! What noise is that?
[*Re-enter OPHELIA, fantastically dressed with straws and flowers*.]
O heat, dry up my brains! tears seven times salt,
Burn out the sense and virtue of mine eye!—
By heaven, thy madness shall be paid by weight,
Till our scale turn the beam. O rose of May!
Dear maid, kind sister, sweet Ophelia!—
O heavens! is't possible a young maid's wits
Should be as mortal as an old man's life?
Nature is fine in love; and where 'tis fine,
It sends some precious instance of itself

Îi voi hrăni cu al meu sânge.
REGE: Vezi
Acum vorbeşti ca fiu şi gentilom
Adevărat. Că sunt nevinovat
De moartea tatălui tău, şi-o jelesc
Din inimă, aceasta va pătrunde
În mintea ta, precum lumina-n ochi.
DANEZI (*afară*)**:** Lăsați-o să intre!
LAERTES: Ce e? Ce zgomot e ăsta?
(*Intră OFELIA, gătită fantastic cu verdeață şi flori*)
O!
Arşiță, seacă–mi creierii! O, lacrimi,
De şapte ori sărate, ardeți simțul
Şi văzul tot din ochii mei. Pe cer!
Smintirea-ți ni se va plăti după
Cântar, până ce-o cădea al nostru taler.
O, roza Maiului! O scumpă fată!
Iubită soră, dulcea mea Ofelie!
O ceruri! Poate mintea unei fete

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

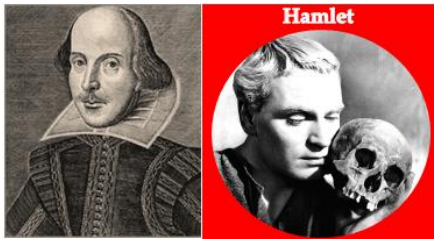
After the thing it loves.

OPHELIA: [*Sings*.] They bore him barefac'd on the bier
Hey no nonny, nonny, hey nonny
And on his grave rain'd many a tear.—
Fare you well, my dove!
LAERTES:
Hadst thou thy wits, and didst persuade revenge,
It could not move thus.
OPHELIA: You must sing 'Down a-down, an you call him a-down-a.' O, how the wheel becomes it! It is the false steward, that stole his master's daughter.
LAERTES: This nothing's more than matter.
OPHELIA: There's rosemary, that's for remembrance; pray, love, remember: and there is pansies, that's for thoughts.

Fi şubredă ca viaţa de om bătrân?
Natura când iubeşte este slabă,
Şi când e slabă, ea trimite vreun
Preţios odor din sine însuşi, după
Acela ce-l iubeşte.
OFELIA (*cântă*): Cu faţa goală pe sicriu l-au dus,
O, nani, nani, nani,
Şi multe lacrimi în mormânt i-au curs—
Adio, porumbiţa mea!
LAERTES: De-ai fi în minţi, strigând la răzbunare,
Nu m-ai putea înduioşa atât.

OFELIA: Trebuie să cântaţi: „Jos, jos, şi chemaţi-l jos." O, cum se potriveşte aici refrenul! Este logofătul trădător, care fură pe fiica stăpânului său.
LAERTES: Nimicul ăsta zice mai mult decât orice.
OFELIA: Iată rosmarin, pentru aducere a-minte: te rog dragul meu, adu-ţi aminte; şi iată şi catifeluţe; ele sunt pentru credinţă.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

LAERTES: A document in madness,—thoughts and remembrance fitted.

OPHELIA: There's fennel for you, and columbines:—there's rue for you; and here's some for me:—we may call it herb of grace o' Sundays:—O, you must wear your rue with a difference.—There's a daisy:—I would give you some violets, but they wither'd all when my father died:—they say he made a good end,—[*Sings.*] For bonny sweet Robin is all my joy,—

LAERTES: Thought and affliction, passion, hell itself, She turns to favour and to prettiness.

OPHELIA: [*Sings.*] And will he not come again?
And will he not come again?
No, no, he is dead,
Go to thy death-bed,
He never will come again.
His beard was as white as snow,
All flaxen was his poll:
He is gone, he is gone,

LAERTES: Logică în nebunie: aducere aminte şi credință în amor, minunat definite.

OFELIA: Iată molotru pentru voi, şi căldăruşe (*REGINEI*) Iată rută pentru voi, şi aici câteva pentru mine; în zile de Duminică le putem numi iarbă de mântuire; trebuie să purtați ruta voastră cu vreun semn.—Iacă lăcrimioare; v-aş da câteva viorele, dar ele au vestejit toate, când a murit tatăl meu.—Lumea zice că a luat un bun sfârşit.

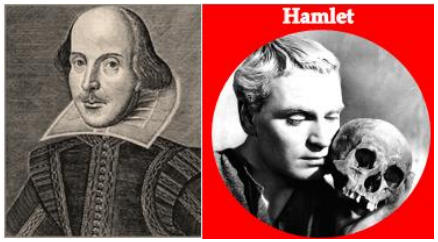
Căci dragul Robin e viața mea toată—

LAERTES: Mâhnire, jale, chin şi însuşi iadul,
Le schimbă-n grație şi gingăşie.

OFELIA (*cântă*): El dar nu va mai reveni?
El dar nu va mai reveni?
Nu, nu, e mort acu.
Dute-n mormânt şi tu.
Căci el nu va mai reveni.

Barba-i albă ca neaua,
Păru-i ca spicul de grâu,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

And we cast away moan:
God ha' mercy on his soul!
And of all Christian souls, I pray God.—God b' wi' ye.

[Exit.]

LAERTES: Do you see this, O God?

KING: Laertes, I must commune with your grief,
Or you deny me right. Go but apart,
Make choice of whom your wisest friends you will,
And they shall hear and judge 'twixt you and me.
If by direct or by collateral hand
They find us touch'd, we will our kingdom give,
Our crown, our life, and all that we call ours,
To you in satisfaction; but if not,
Be you content to lend your patience to us,
And we shall jointly labour with your soul
To give it due content.

LAERTES: Let this be so;

El s-a dus de aici,
În deşert l-am jeli;
Pace pe sufletul său,
şi pe toate sufletele creştine; aşa mă rog lui D-zeu.—D-zeu fie cu voi.

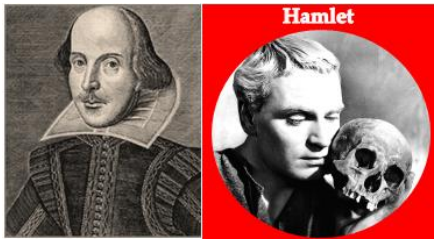
(*OFELIA iese*)

LAERTES: Vedeți aceasta? Dumnezeul meu!

REGE: Laertes, trebuie să împărtăşesc
Durerea ta; nu-mi vei nega acest drept.
Alege-ți pe cei mai înțelepți amici;
Să judece ei între noi şi tine.
Şi de mă vor găsi amestecat
Direct sau indirect,—vom da regatul,
Coroana, viața, tot ce-avem, spre-a ta
Îndestulare; de unde nu, consimte
A ne urma cu toată pacienta,
Şi vom lucra unit cu al tău suflet
Spre a-i da îndestularea cuvenită.

LAERTES: Consimt.—Căci modul morții, îngroparea

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

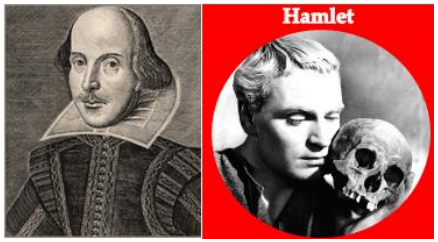

His means of death, his obscure burial,—
No trophy, sword, nor hatchment o'er his bones,
No noble rite nor formal ostentation,—
Cry to be heard, as 'twere from heaven to earth,
That I must call't in question.
KING:
So you shall;
And where the offence is let the great axe fall.
I pray you go with me.
[*Exeunt.*]

Obscură, fără spadă sau armură
Pe a lui țărână, fără rit solemn
Nici pompă public,—toate-mi strig,
Ca s-o audă cerul şi pământul,
Că sunt dator a cere seama
REGE: Da,
Şi unde-i vina, biciul va cădea.
Vă rog urmați-mă.

(*Toți ies*)

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE VI.

Another room in the Castle.

[*Enter HORATIO and a Servant.*]
HORATIO: What are they that would speak with me?
SERVANT: Sailors, sir: they say they have letters for you.

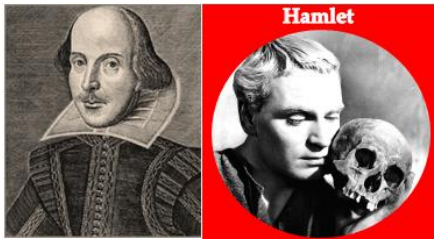
HORATIO: Let them come in.
[*Exit Servant.*]
I do not know from what part of the world
I should be greeted, if not from Lord Hamlet.
[*Enter Sailors.*]
I Sailor: God bless you, sir.
HORATIO: Let him bless thee too.
Sailor: He shall, sir, an't please him. There's a letter for you, sir,—it comes from the ambassador that was bound for England; if your name be Horatio, as I am let to know it is.

SCENA VI.

O altă cameră în Castel.

Intră HORATIO şi un servitor
HORATIO: Şi cine-s cei ce vor ca să-mi vorbească?
SERVITOR: Sunt marinari; ei zic că au scrisori
La D-voastră.
HORATIO: Lasă-i dar să intre.
(*Servitorul iese*)
Nu ştiu din care parte-a lumii pot
Primi scrisori; afară doar de Hamlet.
(*Marinarii intră*)
1 Marinar: D-zeu cu voi, Domnule.
HORATIO: Şi cu voi asemenea
1 Marinar: Va fi, Domnule, dacă va binevoi. Iacă o scrisoare pentru D-voastră. Domnule; este din partea trimisului pornit la Anglia,—dacă numele D-voastră este Horatio, după cum mi s-a zis.

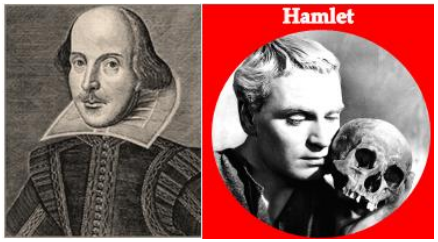
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HORATIO: [*Reads.*] 'Horatio, when thou shalt have overlooked this, give these fellows some means to the king: they have letters for him. Ere we were two days old at sea, a pirate of very warlike appointment gave us chase. Finding ourselves too slow of sail, we put on a compelled valour, and in the grapple I boarded them: on the instant they got clear of our ship; so I alone became their prisoner. They have dealt with me like thieves of mercy: but they knew what they did; I am to do a good turn for them. Let the king have the letters I have sent; and repair thou to me with as much haste as thou wouldst fly death. I have words to speak in thine ear will make thee dumb; yet are they much too light for the bore of the matter. These good fellows will bring thee where I am. Rosencrantz and Guildenstern hold their course for England: of them I have much to tell thee. Farewell. He that thou knowest thine, HAMLET.'
Come, I will give you way for these your letters;
And do't the speedier, that you may direct me
To him from whom you brought them.

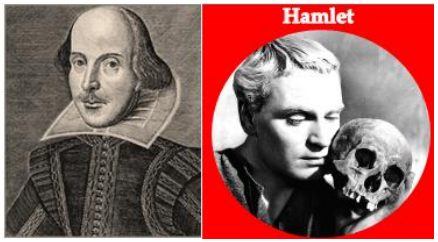
HORATIO: (*citeşte*) „Horatio, când vei fi citit această scrisoare, dă aducătorilor mijloacele ca să răzbească la Regele, ei au scrisori pentru dânsul. Nu apucarăm a fi două zile pe mare, când un pirat bine armat se luă după noi. Văzând că eram prea încet la umblet, a trebuit să primim lupta, şi în încăierare eu sări pe bordul inamicului. Dar într-o clipă ei se desfăcură de vasul nostru, astfel încât rămăsei singur prinsul lor. Ei m-au tratat ca tălhari milostivi; dar ştiau ce fac: vor să le fac un bun serviciu în schimb. Fă să se dea scrisorile în mâinile Regelui; iar tu vino la mine în aceeaşi grabă cu care ai fugi de moarte. Am să-ți spun cuvinte în ureche, care te vor face mut; totuşi ele sunt prea uşoare pe lângă greutatea faptului. Aceşti buni oameni te vor conduce unde mă aflu. Rosencrantz şi Guildenstern îşi urmează cursul spre Anglia, am să-ți spui multe despre ei. Rămâi cu bine. Al tău pentru totdeauna, Hamlet."
Veniți, voi mijloci prădarea acestor
Scrisori, pe cât de iute, ca să mă
Conduceți la acel ce vi le-a dat.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[*Exeunt*.] (*Toți ies*)

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE VII.

Another room in the Castle.

[*Enter KING and LAERTES.*]

KING: Now must your conscience my acquittance seal,
And you must put me in your heart for friend,
Sith you have heard, and with a knowing ear,
That he which hath your noble father slain
Pursu'd my life.
LAERTES: It well appears:—but tell me
Why you proceeded not against these feats,
So crimeful and so capital in nature,
As by your safety, wisdom, all things else,
You mainly were stirr'd up.
KING: O, for two special reasons;
Which may to you, perhaps, seem much unsinew'd,
But yet to me they are strong. The queen his mother
Lives almost by his looks; and for myself,—

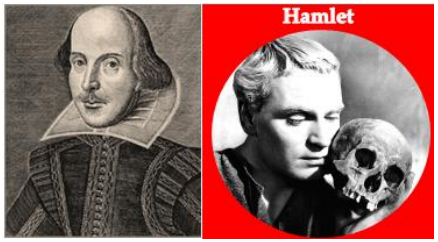
SCENA VII.

O altă cameră în Castel.

Intră REGELE şi LAERTES.

REGE: Acuma cată să m-achiți în cuget,
Primindu-mă în sânu-ți, ca amic,
Când ai aflat, cu un auz expert,
Că cel ce a ucis pe tatăl tău,
A căutat şi viața mea.
LAERTES: Aşa e.
Dar spuneți-mi de ce n-ați urmărit
Aceste fapte-atât de criminale,
Precum cerea a voastră siguranță,
Înțelepciunea, tot în fine.
REGE: O,
Din două cauze deosebite,
Care ție slabe pot părea, dar au
Putere pentru mine. Mamă-sa,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

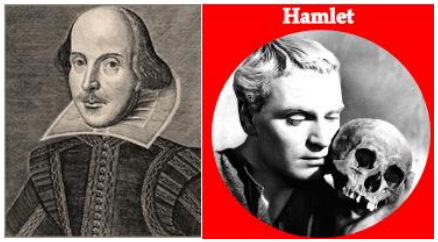

My virtue or my plague, be it either which,—
She's so conjunctive to my life and soul,
That, as the star moves not but in his sphere,
I could not but by her. The other motive,
Why to a public count I might not go,
Is the great love the general gender bear him;
Who, dipping all his faults in their affection,
Would, like the spring that turneth wood to stone,
Convert his gyves to graces; so that my arrows,
Too slightly timber'd for so loud a wind,
Would have reverted to my bow again,
And not where I had aim'd them.

LAERTES: And so have I a noble father lost;
A sister driven into desperate terms,—
Whose worth, if praises may go back again,
Stood challenger on mount of all the age
For her perfections:—but my revenge will come.

Mai numai prin vederea lui trăieşte;
Iar eu—spre binele sau răul meu,—
Îi sunt aşa unit cu trup şi suflet,
Încât, cum o stea în sfera-i doar se mişcă,
Şi eu doar prin ea trăiesc. Celălalt motiv,
De ce n-am dat o seamă publică,
E dragostea ce-i poartă gloata, care
Scăldând greşeala lui cu-al lor amor,
Ca un izvor ce schimbă piatra-n lemn,
I-ar fi schimbat cătuşa în podoabă,
Încât săgeata mea prea slabă pentru
Un vânt aşa de crunt, s-ar fi întors
La arcul meu, în loc de a bura
La ţinta ei.
LAERTES: Şi astfel am pierdut un nobil tată;
Mi s-a smintit o soră, ale cărei
Virtuţi, şi daruri,—laud, vai, ce-a fost!—
Stăteau pe culmea timpului, sfidând
Egalii lor.—Dar răzbunarea mea vine!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

KING: Break not your sleeps for that:—you must not think
That we are made of stuff so flat and dull
That we can let our beard be shook with danger,
And think it pastime. You shortly shall hear more:
I lov'd your father, and we love ourself;
And that, I hope, will teach you to imagine,—

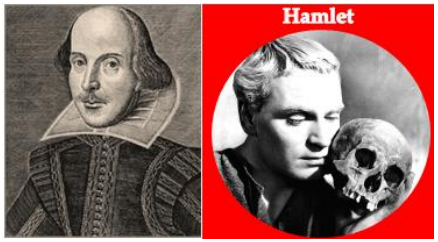
[*Enter a Messenger.*]
How now! What news?
Messenger: Letters, my lord, from Hamlet:
This to your majesty; this to the queen.
KING: From Hamlet! Who brought them?
Messenger: Sailors, my lord, they say; I saw them not:
They were given me by Claudio:—he receiv'd them
Of him that brought them.
KING: Laertes, you shall hear them.
Leave us.
[*Exit Messenger.*]
[*Reads*] 'High and mighty,—You shall know I am set naked on

REGE: Fi liniştit; nu crede că-s făcut
Din stofă-atât de moale şi inertă,
Ca să lăsăm pericolul a ne
Ciupi de barbă, şi s-o credem glumă.
Vei auzi mai mult peste puțin.
Iubeam pe tatăl tău, şi ne iubim pe
Noi înşine; vei înțelege dar—
(*Un mesager intră*)
Ce e?
Mesager: Scrisori de la prințul Hamlet. Asta, pentru
Măria Voastră, aceasta pentru Regină.
Rege: Ce? De la Hamlet? Cine le-a adus?
Mesager: Sunt marinari, se zice. Eu nu-i am văzut. Mi le-a
dat Claudio, care le-a luat în primire de la aducători.

Rege: Laertes, tu să le auzi.—Lasă-ne.

(*Mesagerul iese*)
Rege: (*citeşte*) „Prea înalte şi prea puternice. Aflați că am fost

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

your kingdom. To-morrow shall I beg leave to see your kingly eyes: when I shall, first asking your pardon thereunto, recount the occasions of my sudden and more strange return. HAMLET.'

What should this mean? Are all the rest come back?
Or is it some abuse, and no such thing?

LAERTES: Know you the hand?

KING: 'Tis Hamlet's character:—'Naked!'—
And in a postscript here, he says 'alone.'
Can you advise me?

LAERTES: I am lost in it, my lord. But let him come;
It warms the very sickness in my heart
That I shall live and tell him to his teeth,
'Thus didest thou.'

KING: If it be so, Laertes,—
As how should it be so? how otherwise?—
Will you be rul'd by me?

LAERTES: Ay, my lord;
So you will not o'errule me to a peace.

lepădat gol pe pământul Regatului vostru. Mâine voi avea favoarea a vedea regala D-voastră față; când atunci, cerându-vă mai întâi voie pentru aceasta, vă voi povesti motivele întoarcerii mele abrupte şi stranii. Hamlet. "

REGE: Ce-o fi aceasta? S-au întors cu toții?
Sau este o scornire, alt nimic?

LAERTES: Cunoaşteți mâna?

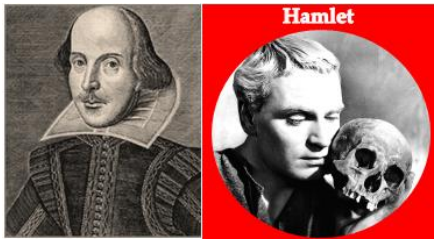
REGE: Este a lui Hamlet.
„Gol," şi-n poscript mai zice: „singur."
Pricepi ceva?

LAERTES: Eu sunt nedomirit.
Dar lasă să vină; pieptul meu tresare,
Că voi trăi ca să-i pot spune-n dinți;
Tu ai făcut-o!

REGE: De-i aşa, Laertes,—
Cum ar putea să fie altfel?—vrei
Să fi condus de mine?

LAERTES: Dacă numai
Nu vreți să mă conduceți la vreo pace.

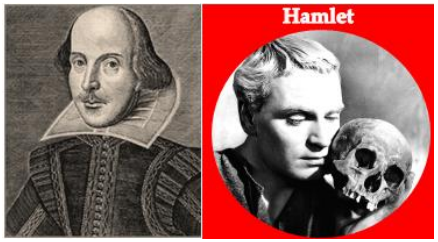
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

KING: To thine own peace. If he be now return'd—
As checking at his voyage, and that he means
No more to undertake it,—I will work him
To exploit, now ripe in my device,
Under the which he shall not choose but fall:
And for his death no wind shall breathe;
But even his mother shall uncharge the practice
And call it accident.
LAERTES: My lord, I will be rul'd;
The rather if you could devise it so
That I might be the organ.
KING: It falls right.
You have been talk'd of since your travel much,
And that in Hamlet's hearing, for a quality
Wherein they say you shine: your sum of parts
Did not together pluck such envy from him
As did that one; and that, in my regard,
Of the unworthiest siege.
LAERTES: What part is that, my lord?

REGE: La pacea ta. De s-a întors cumva
Cu gândul de a nu mai reîncepe
Voiajiul său, voi şti a-l îmboldi
La o faptă, matură în gândul meu,
În care va pieri desigur. Moartea lui
Nu va produce nici un vânt de blam,
Chiar mama sea nu va ghici complotul
Numindu-l ,,întâmplare".
LAERTES: Voi urma.
Ales, când veți întoarce lucrul astfel
Ca eu să fiu unealta.
REGE: Tocmai bine.
Mulți te-au fălit de când călătoreşti,
Hamlet fiind de față, pentr-o artă,
În care străluceşti, se zice;
Niciun dar al tău, n-a deşteptat în dânsul
Atâtă pizmă cât acesta, care,
În gândul meu, e cel mai jos în rang.
LAERTES: Ce dar, Măria Ta?

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

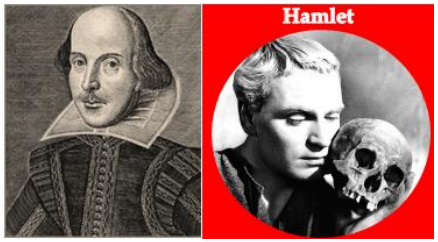

KING: A very riband in the cap of youth,
Yet needful too; for youth no less becomes
The light and careless livery that it wears
Than settled age his sables and his weeds,
Importing health and graveness.—Two months since,
Here was a gentleman of Normandy,—
I've seen myself, and serv'd against, the French,
And they can well on horseback: but this gallant
Had witchcraft in't: he grew unto his seat;
And to such wondrous doing brought his horse,
As had he been incorps'd and demi-natur'd
With the brave beast: so far he topp'd my thought
That I, in forgery of shapes and tricks,
Come short of what he did.

LAERTES: A Norman was't?
KING: A Norman.

REGE: O panglică
Pe pălăria tinereței numai,
Dar totuşi necesară; căci veştmântul
Uşor şi vesel al juneței, nu
Îi şade bine mai puțin, decât
Etății coapte blana şi mantaua,
Ce-i dau un aer grav, şi sănătate.
Acum două luni, a fost aici
Un gentilom din Normandia. Ştiu pe
Francezi, şi am slujit în contra lor.
Sunt buni la călărit; dar acest voinic
Făcea minuni; creştea în şaua lui,
Mânându-şi calul cu atâta artă,
Încât părea a fi un trup şi suflet
Cu bravul animal. El covârşi
Tot ce-mi puteam închipui în salturi
Şi volte.
LAERTES: Cum, un Normandez ați zis?
REGE: Un Normandez.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

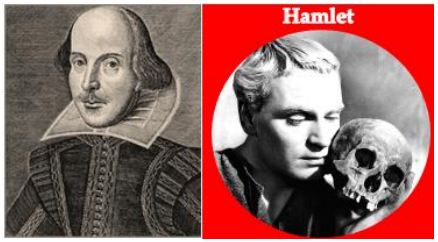
LAERTES: Upon my life, Lamond.

KING: The very same.
LAERTES: I know him well: he is the brooch indeed
And gem of all the nation.

KING: He made confession of you;
And gave you such a masterly report
For art and exercise in your defence,
And for your rapier most especially,
That he cried out, 'twould be a sight indeed
If one could match you: the scrimers of their nation
He swore, had neither motion, guard, nor eye,
If you oppos'd them. Sir, this report of his
Did Hamlet so envenom with his envy
That he could nothing do but wish and beg
Your sudden coming o'er, to play with him.
Now, out of this,—
LAERTES: What out of this, my lord?

LAERTES: Atunci pe viața mea,
A fost Lamond.
REGE: Chiar el.
LAERTES: Îl ştiu prea bine.
El e într-adevăr podoaba şi
Chiar scula întregii sale națiuni
REGE: Vorbi cu multă laudă de tine,
De măiestria ta în apărări,
Şi mai ales în mânuirea spadei;
Strigând, c-ar fi într-adevăr minune,
De ai găsi un demn rival aici;
Şi se jură, că cei din țara lui
Pierdeau mişcare, gardă şi vedere,
Când tu le opuneai. Această laudă
Umplu pe Hamlet cu atâta pizmă,
Că nu dorea nimic mai mult, decât
Ca să te întorci, să te măsori cu el.
Acest prilej dar—
LAERTES: Ce prilej, stăpâne?

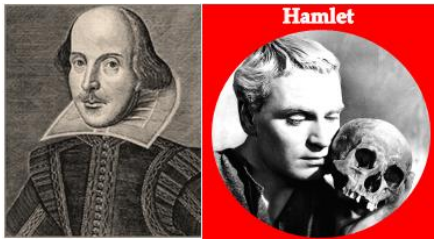
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

KING: Laertes, was your father dear to you?
Or are you like the painting of a sorrow,
A face without a heart?
LAERTES: Why ask you this?
KING: Not that I think you did not love your father;
But that I know love is begun by time,
And that I see, in passages of proof,
Time qualifies the spark and fire of it.
There lives within the very flame of love
A kind of wick or snuff that will abate it;
And nothing is at a like goodness still;
For goodness, growing to a plurisy,
Dies in his own too much: that we would do,
We should do when we would; for this 'would' changes,
And hath abatements and delays as many
As there are tongues, are hands, are accidents;
And then this 'should' is like a spendthrift sigh,
That hurts by easing. But to the quick o' the ulcer:—
Hamlet comes back: what would you undertake

REGE: Laertes, ai iubit pe tatăl tău?
Sau eşti ca o pictură tragică,
O faţă fără piept—
LAERTES: De ce-ntrebaţi?
REGE: Nu doar c-aş crede că nu l-ai iubit;
Dar ştiu, c-amorul naşte-n timpul său,
Şi văd din zilnice dovezi, că timpul
Îi potoleşte focul şi schânteia.
În flacăra amorului chiar, arde
Un fel de muc ce o întunecă.
Numic nu e stabil în bunătate:
Căci bunătatea, devenind prea mare,
Se stinge în prisosul ei. Ce vrem
Să facem, trebuie făcut când vrem,
Căci acest „vrem" se schimbă; el posedă
Atâtea amânări şi slăbiciuni.
Câte sunt limbi, şi mâini şi întâmplări.
Iar „trebuie" e ca un voluptos
Suspin, care slăbeşte, uşurând.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

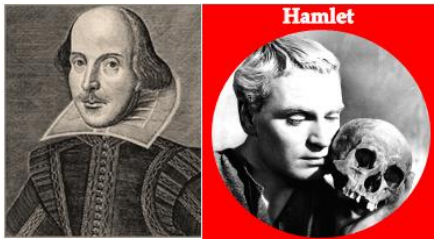

To show yourself your father's son in deed
More than in words?

LAERTES: To cut his throat i' the church.
KING: No place, indeed, should murder sanctuarize;
Revenge should have no bounds. But, good Laertes,
Will you do this, keep close within your chamber
Hamlet return'd shall know you are come home:
We'll put on those shall praise your excellence
And set a double varnish on the fame
The Frenchman gave you; bring you in fine together
And wager on your heads: he, being remiss,
Most generous, and free from all contriving,
Will not peruse the foils; so that with ease,
Or with a little shuffling, you may choose
A sword unbated, and, in a pass of practice,
Requite him for your father.

Dar ca să revenim la răul însuşi:
Hamlet se-ntoarce; ce ai întreprinde
Ca să te-arăți ca fiul lui Polonius
Mai mult prin fapte decât prin cuvinte?
LAERTES: Să-i tai şi gâtul în biserică.
REGE: E drept că nici un loc n-ar trebui
Să dea azil omorului: pedeapsa
Să n-aibă îngrădiri. Dar bun Laertes,
De mă asculti, să stai în casa ta.
Hamlet va fi vestit că te-ai întors;
Vom pune oameni să-ți fălească arta,
Să-ți îndoiasca faima ce ți-a dat-o
Acel francez; în fine vă-ntâlniți;
Se pun prinsori pe voi; el, negligent,
Prea generos şi fără bănuieli,
Nu va cerca floretele; aşa
Îți vei putea alege prea uşor
O spadă netâmpită, şi cu o lovire
Dibace să răzbuni pe tatăl tău,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

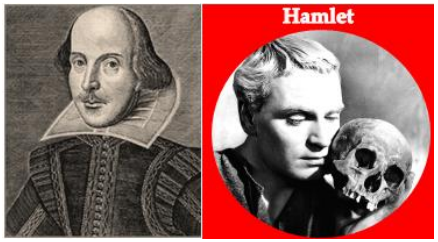

LAERTES: I will do't:
And for that purpose I'll anoint my sword.
I bought an unction of a mountebank,
So mortal that, but dip a knife in it,
Where it draws blood no cataplasm so rare,
Collected from all simples that have virtue
Under the moon, can save the thing from death
This is but scratch'd withal: I'll touch my point
With this contagion, that, if I gall him slightly,
It may be death.
KING: Let's further think of this;
Weigh what convenience both of time and means
May fit us to our shape: if this should fail,
And that our drift look through our bad performance.
'Twere better not assay'd: therefore this project
Should have a back or second, that might hold
If this did blast in proof. Soft! let me see:—
We'll make a solemn wager on your cunnings,—
I ha't:

LAERTES: Voi face-o; şi—mi voi mirui floreta;
Un şarlatan mi-a vândut un mir
Aşa de viu, că dacă-ntingi în el un
Cuțit, şi-l vâri în sânge, nici un leac
Cules din toate ierburile lumii,
Nu va scăpa de moarte pe acel
Pe care doar l-ai zgâriat cu el.
Voi unge vârful cu acest venin;
Încât, zdrelindu-l, moarte să îi dea.

REGE: Dar să ne mai gândim la timpul şi
Mijloacele mai nimerite, pentru
Al nostru plan. De nu ar izbuti,
Şi s-ar trăda prin rea executare,
Mai bine n-am mai încerca. Proiectul
Va să aibă dar un dos, sau scut mai tare,
Când ar cădea celălalt.—Stai, să vedem:
Vom pune rămăşag pe arta voastră—
Ha, am gasit-o!

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

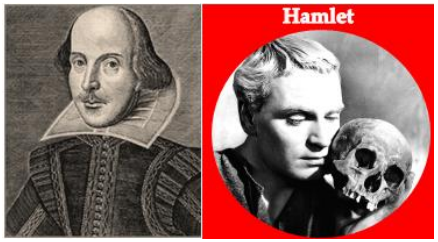
When in your motion you are hot and dry,—
As make your bouts more violent to that end,—
And that he calls for drink, I'll have prepar'd him
A chalice for the nonce; whereon but sipping,
If he by chance escape your venom'd stuck,
Our purpose may hold there.

[*Enter QUEEN*]
How now, sweet queen!
QUEEN: One woe doth tread upon another's heel,
So fast they follow:—your sister's drown'd, Laertes.

LAERTES: Drown'd! O, where?
QUEEN: There is a willow grows aslant a brook,
That shows his hoar leaves in the glassy stream;
There with fantastic garlands did she come
Of crowflowers, nettles, daisies, and long purples,
That liberal shepherds give a grosser name,
But our cold maids do dead men's fingers call them.

Fiind fierbinți şi însetați de luptă,—
Vei îngriji de lovituri mai vie,—
Şi el va cere de băut, atunci
I se va da o cupă pregătită;
Gustând din ea, ne vom ajunge scopul,
Chiar dacă ar scăpa de spada ta
Înveninată.
(*REGINA intră*)
Scumpa mea, ce este?
REGINA: Un rău, vai, calcă-n urma celuilalt,
Aşa de iute se urmează!—
Laertes, soră-ta s-a înecat.
LAERTES: S-a înecat?—O, unde?
REGINA: O salcie creşte peste un pârâu,
Ce-şi oglindeşte frunza-i argintie
În luciul apei; colo ea împleti
Fantastice ghirlande de urzici,
Ranunculi, lăcrămioare, flori de cuc,
Cărora pastorii dau un nume prost,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

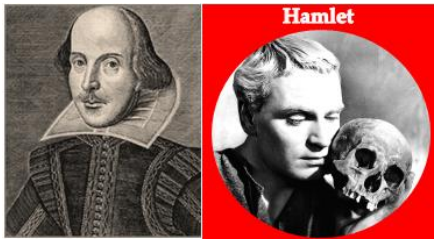

There, on the pendant boughs her coronet weeds
Clamb'ring to hang, an envious sliver broke;
When down her weedy trophies and herself
Fell in the weeping brook. Her clothes spread wide;
And, mermaid-like, awhile they bore her up;
Which time she chaunted snatches of old tunes;
As one incapable of her own distress,
Or like a creature native and indu'd
Unto that element: but long it could not be
Till that her garments, heavy with their drink,
Pull'd the poor wretch from her melodious lay
To muddy death.

LAERTES: Alas, then she is drown'd?
QUEEN: Drown'd, drown'd.
LAERTES: Too much of water hast thou, poor Ophelia,
And therefore I forbid my tears: but yet
It is our trick; nature her custom holds,

Dar fete ,,degete de mort" le zic;
Urcându-se aici ca să anine
Cununile-i pe crăcile plecate,
O creangă trădătoară, vai, se rupse,
Şi ea cu florile ei căzu-n pârâul
Cel plângător. Veşmântul ei se-ntinse,
Ținând-o sus puțin, ca pe-o sirenă
Iar ea cântă bucăți din cânturi vechi,
Ca neştiind al ei pericol, sau
Ca o ființă chiar născută pentru
Acest element. Dar nu trecu mult timp,
Şi straele-i de apă îndopate
Răpiră pe nefericita din
Cântarea ei, la moarte nămoloasă.
LAERTES: Vai dar, s-a înecat?
REGINA: S-a înecat.
LAERTES: Prea multă apă ai, sărmană soră;
Şi deci opresc ale mele lacrimi: Totuşi
E felul nostru: firea-şi cere dreptul,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

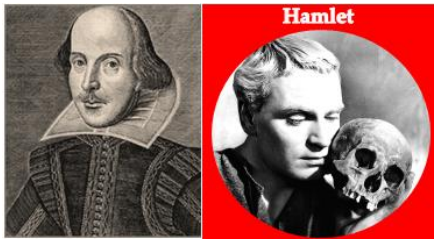

219

Let shame say what it will: when these are gone,
The woman will be out.—Adieu, my lord:
I have a speech of fire, that fain would blaze,
But that this folly douts it.
[*Exit*.]
KING: Let's follow, Gertrude;
How much I had to do to calm his rage!
Now fear I this will give it start again;
Therefore let's follow.
[*Exeunt*.]

În a ruşinei ciudă. Curgeți lacrimi,
Să redevin bărbat.—Adio, Rege!
În piept am foc ce-ar izbucni în flăcări,
De nu le-ar înnăbuşi prostia asta.
(*Iese*)
REGE: Gertruda, să-l urmăm. Ce muncă am
Avut să domolesc mânia lui!
Acum mă tem că va renaşte iar
Prin faptul ăsta;—Haide, să-l urmăm dar.
(*Amândoi ies*).

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ACT V.

SCENE I.

A churchyard.

[*Enter two Clowns, with spades, &c.*]

First Clown: Is she to be buried in Christian burial when she wilfully seeks her own salvation?

Second Clown: I tell thee she is; and therefore make her grave straight: the crowner hath sat on her, and finds it Christian burial.

First Clown: How can that be, unless she drowned herself in her own defence?

Second Clown: Why, 'tis found so.

First Clown: It must be 'se offendendo'; it cannot be else. For here lies the point: if I drown myself wittingly, it argues an act: and an act hath three branches; it is to act, to do, and to perform: argal, she drowned herself wittingly.

ACTUL V.

SCENA I.

Un cimitir.

Doi gropari cu sape etc.

1 Gropar: Se poate îngropa în pământ creştin aceea care îşi cantă singură mântuirea ei?

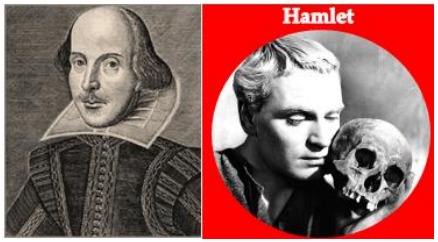
2 Gropar: Îţi spun că da; şi prin urmare fă-i groapa îndată; s-a făcut cercetarea cuvenită şi s-a hotărât ca să i se dea o îngropăciune creştină.

1 Gropar: Cum se poate aceasta, afară dacă nu s-a înecat cumva în chiar defensiunea ei?

2 Gropar: De! Aşa s-a hotărât.

1 Gropar: Trebuie să fie se *offended;* altfel nu se poate. Pentru că iacă punctul: dacă eu mă înec cu precugetare, aceasta dovedeşte o faptă, şi o faptă are trei ramuri adică: a face, a făptui şi a săvârşi; *ergos,* ea s-a înecat cu precugetare.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Second Clown: Nay, but hear you, goodman delver,—

First Clown: Give me leave. Here lies the water; good: here stands the man; good: if the man go to this water and drown himself, it is, will he, nill he, he goes,—mark you that: but if the water come to him and drown him, he drowns not himself; argal, he that is not guilty of his own death shortens not his own life.

Second Clown: But is this law?

First Clown: Ay, marry, is't—crowner's quest law.

Second Clown: Will you ha' the truth on't? If this had not been a gentlewoman, she should have been buried out o' Christian burial.

First Clown: Why, there thou say'st: and the more pity that great folk should have countenance in this world to drown or hang themselves more than their even Christian.—Come, my spade. There is no ancient gentlemen but gardeners, ditchers, and grave-makers: they hold up Adam's profession.

Second Clown: Was he a gentleman?

First Clown: He was the first that ever bore arms.

2 Gropar: Ei, dar ascultă, cumătre lopătar—

1 Gropar: Dă-m voie. Aici e apa; bine. Aici stă omul; bine. Dacă omul merge la apa asta, şi se îneacă, atunci va să zică că el, de voie de nevoie, a mers, pricepi? Dar dacă apa vine la el, şi-l îneacă, el nu se îneacă singur; *ergos,* acela care nu este vinovat de moartea lui, nu-şi scurtează singur viaţa.

2 Gropar: Dar legea aşa e?

1 Gropar: Apoi negreşit că este; legea înmormântărilor.

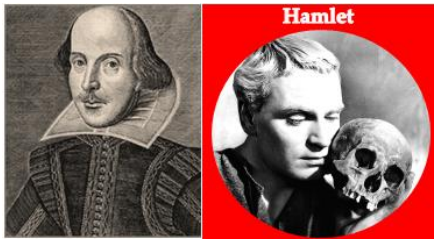
2 Gropar: Vrei să ştii adevărul? Dacă ea n-ar fi fost o nobilă, nu s-ar fi îngropat în pământ sfinţit.

1 Gropar: Ah, ai nimerit-o. Şi ce păcat că oamenii cei mari au mai multe îndemnuri în lumea asta ca să se înece şi să se spânzure, decât fraţii lor creştini. Haide, sapa mea. Nobili mai vechi decât grădinari, muncitori şi gropari, nu sunt; aceştia urmează meseria lui Adam.

2 Gropar: El a fost un nobil?

1 Gropar: Cel dintâi care a fost înarmat.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Second Clown: Why, he had none.

First Clown: What, art a heathen? How dost thou understand the Scripture? The Scripture says Adam digg'd: could he dig without arms? I'll put another question to thee: if thou answerest me not to the purpose, confess thyself,—

Second Clown: Go to.

First Clown: What is he that builds stronger than either the mason, the shipwright, or the carpenter?

Second Clown: The gallows-maker; for that frame outlives a thousand tenants.

First Clown: I like thy wit well, in good faith: the gallows does well; but how does it well? it does well to those that do ill: now, thou dost ill to say the gallows is built stronger than the church; argal, the gallows may do well to thee. To't again, come.

Second Clown: Who builds stronger than a mason, a shipwright, or a carpenter?

First Clown: Ay, tell me that, and unyoke.

Second Clown: Marry, now I can tell.

2 Gropar: Cum? Apoi nici nu avea arme.

1 Gropar: Ce? Păgân eşti? Cum pricepi tu Sf. Scriptură? Sf. Scriptură zice: Adam a săpat. Dar a putut el să sape fără să fie armat cu o sapă?—Ţi-oi pune o altă întrebare: dacă nu mi-ai răspunde cum se cade, atunci mărturiseşte că eşti—

2 Gropar: E, haide, spune.

1 Gropar: Cine clădeşte mai tare decât zidarul, făcătorul de corăbii sau dulgherul? Simţ mai fraged.

2 Gropar: Cel care face spânzurâtoarele; căci clădirea asta trăieşte mai mult decât o mie de chiriaşi.

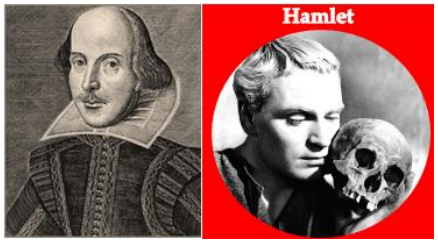
1 Gropar: Răspunsul tău nu e prost, zău; spânzurâtoarea e bine. Dar cum e bine? E bine pentru aceia care fac rău; şi tu faci rău când zici că spânzurâtoarea este clădită mai tare decât biserica; *ergos,* spânzurătoarea ţi-ar face bine. Încearcă iar, haide.

2 Gropar: Cine clădeşte mai tare decât un zidar, un făcător de corăbii, sau un dulgher?

1 Gropar: Da, spune-mi asta şi ţi-oi da pace.

2 Gropar: Oh, acum o ştiu.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

First Clown: To't.

Second Clown: Mass, I cannot tell.

[*Enter HAMLET and HORATIO, at a distance.]*

First Clown: Cudgel thy brains no more about it, for your dull ass will not mend his pace with beating; and when you are asked this question next, say 'a grave-maker;' the houses he makes last till doomsday. Go, get thee to Yaughan; fetch me a stoup of liquor.

[*Exit second clown.]*

[*Digs and sings.*]

In youth when I did love, did love,
Methought it was very sweet;
To contract, O, the time for, ah, my behove,
O, methought there was nothing meet.

HAMLET: Has this fellow no feeling of his business, that he sings at grave-making?

HORATIO:

Custom hath made it in him a property of easiness.

HAMLET: 'Tis e'en so: the hand of little employment hath the

1 Gropar: Să te vedem.

2 Gropar: Bat-o s-o bată; tot nu ştiu.

(*HAMLET şi HORATIO intră în depărtare*)

1 Gropar: Nu-ți mai bate capul cu asta: pentru că măgarul leneş nu-şi iuțeşte pasul prin bătăi. Dacă ți s-ar pune încă o dată întrebarea asta, răspunde: un gropar; casele ce le face el, țin până la ziua cea de apoi.—Acum du-te la cârciumă, de-mi adu un rachiu.

(*al doilea gropar iese*)

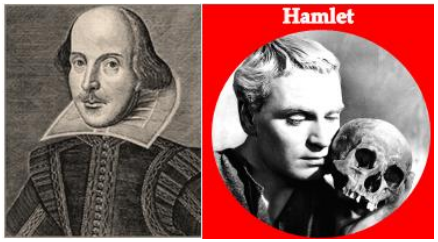
1 Gropar: (*săpând şi cântând*)

În tinerețe când iubeam,
Ce dulce, ce dulce era,
Când timpul vesel petreceam,—
Nimic mai frumos nu-mi părea.

HAMLET: Oare omul ăsta n-are nici o simțire de lucrul lui, deoarece cântă la facerea unui mormânt?

HORATIO: Obiceiul l-a făcut să nu-i pese de acest lucru.

HAMLET: Aşa este: mâna care lucrează mai puțin are

daintier sense.

First Clown:

[*Sings.*]

But age, with his stealing steps,
Hath claw'd me in his clutch,
And hath shipp'd me into the land,
As if I had never been such.

[*Throws up a skull.*]

HAMLET: That skull had a tongue in it, and could sing once: how the knave jowls it to the ground,as if 'twere Cain's jawbone, that did the first murder! This might be the pate of a politician, which this ass now o'erreaches; one that would circumvent God, might it not?

HORATIO: It might, my lord.

HAMLET: Or of a courtier, which could say 'Good morrow, sweet lord! How dost thou, good lord?' This might be my lord such-a-one, that praised my lord such-a-one's horse when he meant to beg it,—might it not?

meşteşug.

1 Gropar: Dar bătrânețea pe furiş
Cu gheara ei me luă,
Şi parcă n-aş mai fi trăit
În groapă ea mă culcă.

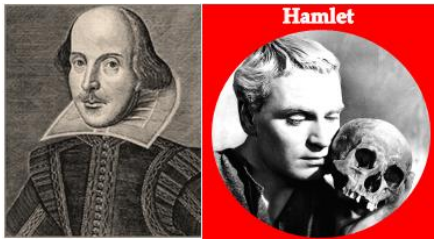
(*El azvârle afară un cap*)

HAMLET: Acest cap avea odată o limbă în el, şi putea să cânte. Cum mişelul ăsta o azvârle la pământ, parcă ar fi falca lui Cain, care a săvârşit întâiul omor. Poate este capul unui diplomat de care măgarul ăsta-şi bate joc acuma; al unui om care voia să păcălească chiar pe D-zeu; nu este cu putință?

HORATIO: Se poate, Prințul meu.

HAMLET: Sau al unui curtean, care putea să zică: ,,Bună dimineață, dulcele meu stăpân! Ce faci bunul meu stăpân!" Poate să fie şi Domnul Cutare care lauda calul Domnului Cutare, când avea de gând să-l ceară în dar;—nu e cu putință?

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HORATIO: Ay, my lord.

HAMLET: Why, e'en so: and now my Lady Worm's; chapless, and knocked about the mazard with a sexton's spade: here's fine revolution, an we had the trick to see't. Did these bones cost no more the breeding but to play at loggets with 'em? mine ache to think on't.

First Clown:

[*Sings.*]

A pickaxe and a spade, a spade,
For and a shrouding sheet;
O, a pit of clay for to be made
For such a guest is meet.

[*Throws up another skull*].

HAMLET: There's another: why may not that be the skull of a lawyer? Where be his quiddits now, his quillets, his cases, his tenures, and his tricks? why does he suffer this rude knave now to knock him about the sconce with a dirty shovel, and will not tell him of his action of battery? Hum! This fellow might be in's time a great buyer of land, with his statutes, his

HORATIO: Da, Prințul meu.

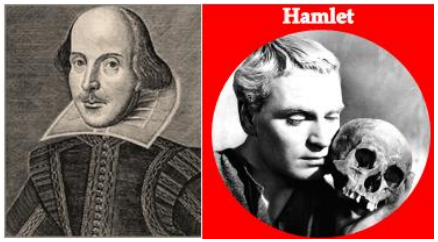
HAMLET: Da, aşa este, şi acum este al coconului Vierme, ştirb şi lovit peste bot de sapa unui gropar.Frumoasă schimbare; dacă am avea numai judecata s-o înțelegem. Oare formarea acestor oase a fost aşa de ieftină că să se joace popici cu ele? Ale mele mă dor, când mă gândesc la aceasta.

1 Gropar (*cântă*): Da, o cazma şi o sapă, sapă,
Şi un giulgiu pe tine,
Şi în pământ o strâmtă groapă,
E tot ce ți se cuvine

(*Azvârle afară un alt cap*)

HAMLET: Iată un altul. De ce n-ar fi aceasta capul unui legist? Unde sunt acum chichițele, cârligele, cazurile, actele şi tertipurile lui? De ce suferă ca acest ticălos să-l lovească peste tigvă cu o lopată murdară, şi nu-l urmăreşte în judecată pentru lovire? Hm! Acest cumătru va fi fost în zilele lui un mare cumpărător de moşii, cu privilegiile, embaticurile,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

recognizances, his fines, his double vouchers, his recoveries: is this the fine of his fines, and the recovery of his recoveries, to have his fine pate full of fine dirt? will his vouchers vouch him no more of his purchases, and double ones too, than the length and breadth of a pair of indentures? The very conveyances of his lands will scarcely lie in this box; and must the inheritor himself have no more, ha?

HORATIO: Not a jot more, my lord.

HAMLET: Is not parchment made of sheep-skins?

HORATIO: Ay, my lord, And of calf-skins too.

HAMLET: They are sheep and calves which seek out assurance in that. I will speak to this fellow.—Whose grave's this, sir?

First Clown: Mine, sir.

[*Sings.*]

O, a pit of clay for to be made
For such a guest is meet.

HAMLET: I think it be thine indeed, for thou liest in't.

First Clown: You lie out on't, sir, and therefore 'tis not yours:

garanțiele îndoite, ipotecile, şi restituțiunile lui. Aceasta este acuma privilegiul şi restituțiunea lui, că îi se umple falnicul buştean cu falnică murdărie? Oare garanțiile lui îndoite nu-i vor garanta mai mult din moşiele lui cumpărate, decât lungul şi latul unui contract în două exemplare; Titlurile de proprietate încap abia în cutia asta; şi proprietarul însuşi să n-aibă mai mult loc? Ai?

HORATIO: Nici o palmă mai mult, stăpâne.

HAMLET: Nu se face pergament din piei de oaie?

HORATIO: Da, Prințe, şi din piei de vițel.

HAMLET: Sunt oi şi viței acei care caut siguranța lor în ele. Să vorbesc cu cumătrul ăsta.—A cui groapă faci, prietene?

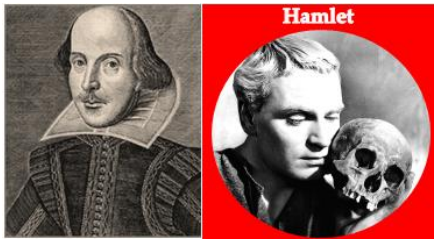
1 Gropar: A mea, Domnule. (*cântă*)

Şi în pământ o strâmtă groapă
E tot ce ți se cuvine.

HAMLET: Cred că este într-adevăr a ta, căci tu minți în ea.

1 Gropar: D-ta stai afară, şi de aceea nu este a D-tale.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

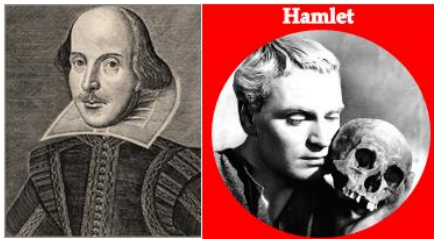

for my part,
I do not lie in't, yet it is mine.
HAMLET: Thou dost lie in't, to be in't and say it is thine: 'tis for the dead, not for the quick; therefore thou liest.
First Clown: 'Tis a quick lie, sir; 't will away again from me to you.
HAMLET: What man dost thou dig it for?
First Clown: For no man, sir.
HAMLET: What woman then?
First Clown: For none neither.
HAMLET: Who is to be buried in't?
First Clown: One that was a woman, sir; but, rest her soul, she's dead.
HAMLET: How absolute the knave is! We must speak by the card, or equivocation will undo us. By the Lord, Horatio, these three years I have taken note of it, the age is grown so picked that the toe of the peasant comes so near the heel of the courtier he galls his kibe.—How long hast thou been a grave-maker?

Cât despre mine, nu mint în ea, şi totuşi este a mea.

HAMLET: Tu minți zicând că este o ta, fiindcă eşti într-ânsa. Ea este pentru morți, iar nu pentru vii, de aceea minți.
1 Gropar: Este o minciună vie, Domnule; ea vrea să zboare de la mine la D-ta.
HAMLET: Pentru ce bărbat o sapi?
1 Gropar: Pentru nici un bărbat, Domnule.
HAMLET: Atunci pentru ce femeie?
1 Gropar: Nici pentr-o femeie.
HAMLET: Cine este dar a se îngropa într-ânsa?
1 Gropar: Una care a fost femeie, Domnule; dar, fie-i țărâna uşoară, a murit.
HAMLET: Cât de precis este mişelul ăsta! Trebuie să-i vorbim după sfoară, altminteri ne va prăpădi cu echivocități. Pe D-zeu, Horatio, am observant de trei ani de zile, că timpul nostru s-a făcut aşa de cârcotaş, încât țăranul calcă pe călcâile curteanului şi-i jupoaie bătăturile. De când eşti gropar?

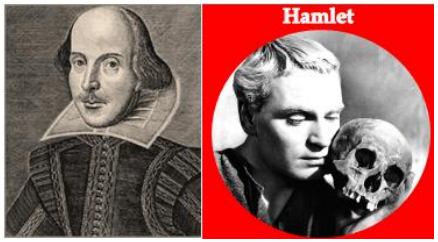
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

First Clown: Of all the days i' the year, I came to't that day that our last King Hamlet overcame Fortinbras.
HAMLET: How long is that since?
First Clown: Cannot you tell that? every fool can tell that: it was the very day that young Hamlet was born,—he that is mad, and sent into England.
HAMLET: Ay, marry, why was be sent into England?
First Clown: Why, because he was mad: he shall recover his wits there; or, if he do not, it's no great matter there.
HAMLET: Why?
First Clown: 'Twill not he seen in him there; there the men are as mad as he.
HAMLET: How came he mad?
First Clown: Very strangely, they say.
HAMLET: How strangely?
First Clown: Faith, e'en with losing his wits.
HAMLET: Upon what ground?
First Clown: Why, here in Denmark: I have been sexton here, man and boy, thirty years.

1 Gropar: Din toate zilele anului am început meseria asta, tocmai în ziua când răposatul Rege a biruit pe Fortinbras.
HAMLET: Cât este de atunci?
1 Gropar: Ce nici atât nu ştiți? Orice guguman poate să v-o spună. A fost tocmai ziua când s-a născut tânărul Hamlet: ăla care a înnebunit şi s-a trimis în Anglia.
HAMLET: Aşa zău? Şi de ce s-a trimis în Anglia?
1 Gropar: Fiind că era nebun. O să-şi vină iar în minți acolo, sau, dacă nu, atunci nu o să fie lucru de mirare acolo.
HAMLET: De ce?
1 Gropar: Nu o să se bage în seamă, acolo lumea este aşa de nebună ca şi el.
HAMLET: Cum a înnebunit?
1 Gropar: Foarte ciudat, se zice.
HAMLET: Cum ciudat?
1 Gropar: Apoi de, pierzându-şi mințile.
HAMLET: Dar pe ce tărâm?
1 Gropar: Aici în Danemarca. Am fost gropar aici, ca bărbat şi flăcău, de trei zeci de ani.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HAMLET: How long will a man lie i' the earth ere he rot?

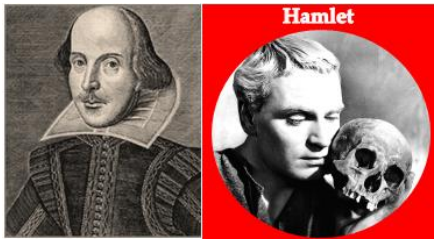
First Clown: Faith, if he be not rotten before he die,—as we have many pocky corses now-a-days that will scarce hold the laying in,—he will last you some eight year or nine year: a tanner will last you nine year.
HAMLET: Why he more than another?
First Clown: Why, sir, his hide is so tann'd with his trade that he will keep out water a great while; and your water is a sore decayer of your whoreson dead body. Here's a skull now; this skull hath lain in the earth three-and-twenty years.

HAMLET: Whose was it?
First Clown: A whoreson, mad fellow's it was: whose do you think it was?
HAMLET: Nay, I know not.
First Clown: A pestilence on him for a mad rogue! 'a pour'd a flagon of Rhenish on my head once. This same skull, sir, was Yorick's skull, the king's jester.

HAMLET: Cât timp poate un om zace în pământ, până să putrezească?
1 Gropar: De, dacă nu e putred înainte de a muri—pentru că în ziua de azi avem mulți morți venerici care abia țin până să-i pui înăuntru—poate să ție cam opt ani de zile, sau nouă; un argăsitor o duce nouă ani.
HAMLET: De ce mai mult decât un altul?
1 Gropar: Apoi vedeți, Domnule, pielea lui este aşa de argăsită prin meseria sa, că poate să depărteze mult timp apa pe dânsul; pentru că, trebuie să ştiți, că apa amarnic prăpădeşte pe spurcații de morți. Ia uitați-vă la capul ăsta: acest cap a zăcut în pământ douăzeci şi trei de ani.
HAMLET: Al cui a fost?
1 Gropar: Al unui nebun îndrăcit. Al cui credeți că a fost?

HAMLET: Nu ştiu.
1 Gropar: Lovi-l-ar ciuma, afurisitul de nebun! Mi-a turnat odată o sticlă cu vin peste cap. Acest cap, Domnule, a fost capul lui Yorick, caraghiosul Regelui.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

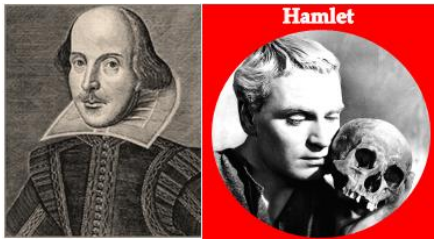
HAMLET: This?
First Clown: E'en that.
HAMLET: Let me see. [*Takes the skull.*] Alas, poor Yorick!—I knew him, Horatio; a fellow of infinite jest, of most excellent fancy: he hath borne me on his back a thousand times; and now, how abhorred in my imagination it is! my gorge rises at it. Here hung those lips that I have kiss'd I know not how oft. Where be your gibes now? your gambols? your songs? your flashes of merriment, that were wont to set the table on a roar? Not one now, to mock your own grinning? quite chap-fallen? Now, get you to my lady's chamber, and tell her, let her paint an inch thick, to this favour she must come; make her laugh at that.—Pr'ythee, Horatio, tell me one thing.

HORATIO: What's that, my lord?
HAMLET: Dost thou think Alexander looked o' this fashion i' the earth?
HORATIO: E'en so.
HAMLET: And smelt so? Pah!

HAMLET: Capul ăsta?
1 Gropar: Chiar ăsta.
HAMLET: Ia să vedem; (*ia capul in mână*) Vai, biet Yorick
L-am cunoscut, Horatio; un om cu infinit spirit, cu excelentă fantezie. El m-a purtat în cârcă, o miie de ori, şi acum—cum mi se înfiorează imaginația! Pieptul mi se strânge. Aici atârnau acele buze pe care le-am sărutat, nu ştiu de câte ori. Unde sunt acum glumele tale? Săriturile tale? Cântecele tale? Fulgerele tale de veselie, care făceau masa întreagă să izbucnească în râs? Nu ai nici una acum cu care să râzi de propriile rânjiri? Amuțit cu desăvârşire? Acum du-te în odaia Doamnei şi spunei că chiar de s-ar vopsi în grosimea unei palme, tot la fața asta va ajunge: fă-o să râdă cu aceasta.—Te rog, Horatio, spune-mi un lucru.
HORATIO: Şi ce, Prințul meu?
HAMLET: Crezi tu că Alexandru a arătat aşa în pământ?

HORATIO: Chiar aşa?
HAMLET: Şi a mirosit astfel? Uf!

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[*Throws down the skull.*]

HORATIO: E'en so, my lord.

HAMLET: To what base uses we may return, Horatio! Why may not imagination trace the noble dust of Alexander till he find it stopping a bung-hole?

HORATIO: 'Twere to consider too curiously to consider so.

HAMLET: No, faith, not a jot; but to follow him thither with modesty enough, and likelihood to lead it: as thus: Alexander died, Alexander was buried, Alexander returneth into dust; the dust is earth; of earth we make loam; and why of that loam whereto he was converted might they not stop a beer-barrel? Imperious Caesar, dead and turn'd to clay, Might stop a hole to keep the wind away. O, that that earth which kept the world in awe Should patch a wall to expel the winter's flaw! But soft! but soft! aside!—Here comes the king.

[*Enter priests, &c, in procession; the corpse of OPHELIA,*

(*aruncă capul jos*)

HORATIO: Chiar aşa, Prințe.

HAMLET: La ce schimbări vile ne întoarcem, Horatio! De ce n-ar putea imaginațiunea noastră să urmărească nobila pulbere a lui Alexandru până s-o găsească astupând vrana unui butoi?

HORATIO: A observa lucrurile astfel, ar fi a le observa prea de aproape.

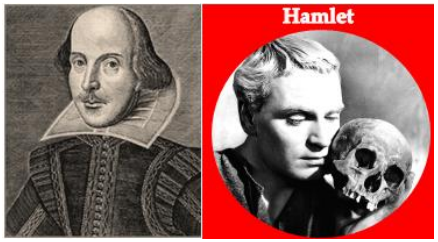
HAMLET: Nu, zău, nicidecum. Dacă o urmărim cu puțină logică, iată la ce ajungem: Alexandru a murit, Alexandru a fost înmormântat, Alexandru s-a întors în pulbere, pulberea e pământ, din pământ facem lut. Si de ce cu acel lui în care s-a prefăcut nu s-ar putea astupa un butoi de bere?

Mărețul Caesar, devenit pământ,
Astupă poate o gaură de vânt;
Acel pământ ce lumea a-nfiorat
O fi lipind acum un zid crăpat!

Dar să tăcem! Pst! Vine Regele.

(*Intră Preoți etc în procesiune: corpul OFELIEI, LAERTES şi*

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

LAERTES, and Mourners following; KING, QUEEN, their Trains, &c.]

The queen, the courtiers: who is that they follow?
And with such maimed rites? This doth betoken
The corse they follow did with desperate hand
Fordo it own life: 'twas of some estate.
Couch we awhile and mark.

[*Retiring with HORATIO.]*

LAERTES: What ceremony else?

HAMLET: That is Laertes,
A very noble youth: mark.

LAERTES: What ceremony else?

1 Priest: Her obsequies have been as far enlarg'd
As we have warranties: her death was doubtful;
And, but that great command o'ersways the order,
She should in ground unsanctified have lodg'd
Till the last trumpet; for charitable prayers,
Shards, flints, and pebbles should be thrown on her,
Yet here she is allowed her virgin rites,

jeluitori urmează; REGELE, REGINA cu suita lor etc)

Regina, curtea: cine o fi urmând
Cu un alai aşa ciuntit?—Pesemne
Că mortul singur viaţa şi-a luat
În disperare.—Fu un om de rang
Să ne ascundem, şi să ascultăm.

(*Se retrage cu HORATIO*)

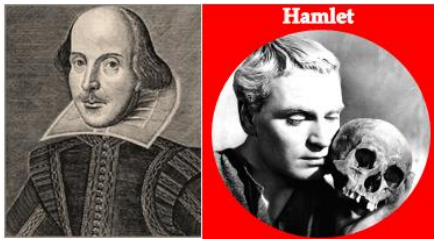
LAERTES: Ce mai ceremonii sunt?

HAMLET: E Laertes,
Un tânăr foarte nobil.—S-ascultăm.

LAERTES: Ce mai ceremonii sunt?

1 Preot: Am lungit
Înmormântarea ei pe cât ne-a fost
Prescris; căci moartea ei fu dubioasă.
Şi dacă ordinul puternic n-ar
Fi resturnat moravul, ea ar zăcea
În nesfinţit pământ, până la ziua
Cea de apoi. În loc de rugi miloase,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Her maiden strewments, and the bringing home
Of bell and burial.

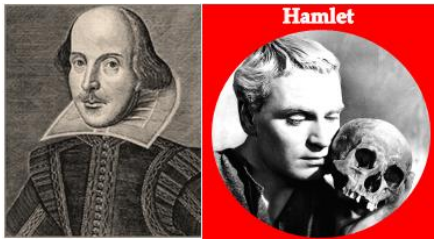
LAERTES: Must there no more be done?
1 Priest: No more be done;
We should profane the service of the dead
To sing a requiem and such rest to her
As to peace-parted souls.

LAERTES: Lay her i' the earth;—
And from her fair and unpolluted flesh
May violets spring!—I tell thee, churlish priest,
A ministering angel shall my sister be
When thou liest howling.
HAMLET: What, the fair Ophelia?

QUEEN: Sweets to the sweet: farewell.
[*Scattering flowers.*]

S-ar arunca pe dânsa pietre, hârburi
Dar i-am lăsat cununa virginală.
Găteli de flori şi o înmormântare
Cu clopote, şi un alai.
LAERTES: Nu-i de făcut dar alt nimic?
1 Preot: Nimic.
Am profana serviciul morții, de-am
Cânta un requiem sau alte rugi
De-odihnă pentru ea, ca pentru un suflet
Plecat în pace.
LAERTES: În pământ culcați-o;
Din trupu-i cast şi gingaş să răsară
Dulci viorele!—preot crud, îți spun:
Un înger va fi sora mea în cer,
Când tu urlând în iad vei zace,
HAMLET: Ce?
Frumoasa Ofelie?
REGINA (*presărând flori pe sicriu*)**:** Flori la floare! Adio
Speram să fi soția lui Hamlet,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

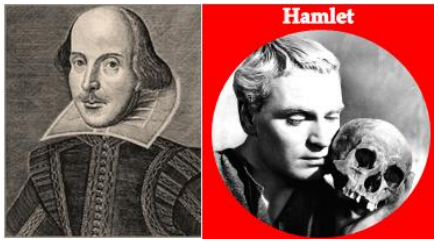

I hop'd thou shouldst have been my Hamlet's wife;
I thought thy bride-bed to have deck'd, sweet maid,
And not have strew'd thy grave.
LAERTES: O, treble woe
Fall ten times treble on that cursed head
Whose wicked deed thy most ingenious sense
Depriv'd thee of!—Hold off the earth awhile,
Till I have caught her once more in mine arms:

[*Leaps into the grave*.]
Now pile your dust upon the quick and dead,
Till of this flat a mountain you have made,
To o'ertop old Pelion or the skyish head
Of blue Olympus.
HAMLET: [*Advancing*.]
What is he whose grief
Bears such an emphasis? whose phrase of sorrow
Conjures the wandering stars, and makes them stand
Like wonder-wounded hearers? this is I,

Credeam s-aştern, copilă dulce, patu-ți
De cununie, nu ca să presar
Cu flori mormântul tău.
LAERTES: Chin întreit,
De zece ori întreit să cazi pe capul
Cel blestemat, al cărui fapt mârşav
Te-a despuiat de simțul tău cel falnic.
Stați cu pământul încă, voi s-o strâng
În brațe pentru cea din urmă oară.
(*sare în groapă*)
Acum dați praful peste viu şi mort,
Până ce din şes veți fi făcut un munte
Mai înalt de vechiul Pelion, sau culmea
Cerească a Olimpului albastru
HAMLET (*înaintând*): Cine-i acel al cărui chin se varsă
Cu-atâta foc, al cărui plâns conjură
Chiar stelele drumețe şi le face
A sta pe loc ca auditori uimiți?
Aici sunt eu, Danezul Hamlet.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

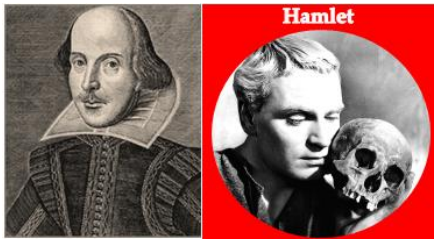
Hamlet the Dane.
[*Leaps into the grave.*]
LAERTES: The devil take thy soul!
[*Grappling with him.*]
HAMLET: Thou pray'st not well.
I pr'ythee, take thy fingers from my throat;
For, though I am not splenetive and rash,
Yet have I in me something dangerous,
Which let thy wiseness fear: away thy hand!

KING: Pluck them asunder.
QUEEN: Hamlet! Hamlet!
ALL: Gentlemen!—
HORATIO: Good my lord, be quiet.
[*The Attendants part them, and they come out of the grave.*]
HAMLET: Why, I will fight with him upon this theme
Until my eyelids will no longer wag.
QUEEN: O my son, what theme?
HAMLET: I lov'd Ophelia; forty thousand brothers

(*sare în groapă*)
LAERTES: La dracu cu-al tău suflet!
(*Se luptă cu el)*
HAMLET: Rău te-nchini.
Te rog, ia mâna de pe gâtul meu;
Deşi nu sunt aprins şi iute, totuşi
Eu am ceva periculos în mine
De care-ai face bine să te temi.
Dă mâna înapoi!
REGE: Ci despărțiți-i!
REGINA: O, Hamlet, Hamlet!
TOȚI: Pace, Prințul meu.

(*Asistenții îi despart, şi ei ies din groapă*)
HAMLET: Nu; am să lupt cu el pentru acest lucru
Până ce ploapele mele n-or mai clipi.
REGINA: O, fiul meu, ce lucru?
HAMLET: Am iubit

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

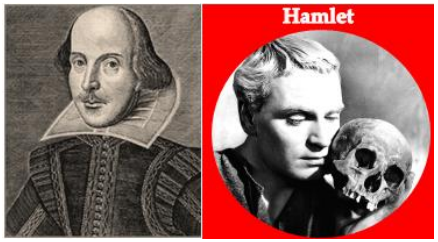

Could not, with all their quantity of love,
Make up my sum.—What wilt thou do for her?

KING: O, he is mad, Laertes.
QUEEN: For love of God, forbear him!
HAMLET: 'Swounds, show me what thou'lt do:
Woul't weep? woul't fight? woul't fast? woul't tear thyself?
Woul't drink up eisel? eat a crocodile?
I'll do't.—Dost thou come here to whine?
To outface me with leaping in her grave?
Be buried quick with her, and so will I:
And, if thou prate of mountains, let them throw
Millions of acres on us, till our ground,
Singeing his pate against the burning zone,
Make Ossa like a wart! Nay, an thou'lt mouth,
I'll rant as well as thou.
QUEEN: This is mere madness:
And thus a while the fit will work on him;
Anon, as patient as the female dove,

Pe Ofelia, şi treizeci de mii de fraţi
Cu tot amorul lor, n-ar fi ajuns
Pe al meu.—Ce vrei să faci dar pentru ea?
REGE: O, e nebun, Laertes.
REGINA: In numele lui Dumnezeu, cruţaţi-l.
Hamlet: Arată-mi dar ce vrei să faci? Să plângi?
Să lupţi? Sau să posteşti? Să te sfâşii?
Să bei oţet, să înghiţi un crocodil?
Eu voi s-o fac. Venit-ai să te vaieţi?
Să mă uimeşti sărind în groapa ei?
Îngroapă-te de viu cu ea; te-urmez.
Şi de bârfeşti de munţi, lasă să se arunce
Pe noi mii de pogoane, până ce groapa
Pârlindu-şi vârfu-n zona arzătoare,
Va face neg din Issa!—Vezi, ca tine
Pot declama şi eu.
Regina: El aiurează.
Aşa-l apucă un moment, apoi
Domol ca porumbiţa, când şi-a

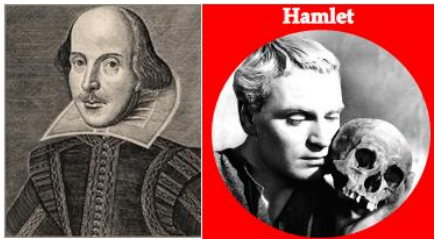
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

When that her golden couplets are disclos'd,
His silence will sit drooping.
HAMLET: Hear you, sir;
What is the reason that you use me thus?
I lov'd you ever: but it is no matter;
Let Hercules himself do what he may,
The cat will mew, and dog will have his day.
[*Exit*.]

Clocit perechea ei de aur, el
Visând s-aşează.
HAMLET: Domnul meu, ascultă.
De ce te porți aşa cu mine? Te-am
Iubit întotdeauna—Dar degeaba:
Să facă Hercule orice ar putea,
Pisici vor miorlăi, şi câini lătra!
(*HAMLET iese*)

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE II.

A hall in the Castle.

[*Enter HAMLET and HORATIO.*]

HAMLET: So much for this, sir: now let me see the other;
You do remember all the circumstance?
HORATIO: Remember it, my lord!
HAMLET: Sir, in my heart there was a kind of fighting
That would not let me sleep: methought I lay
Worse than the mutinies in the bilboes. Rashly,
And prais'd be rashness for it,—let us know,
Our indiscretion sometime serves us well,
When our deep plots do fail; and that should teach us
There's a divinity that shapes our ends,
Rough-hew them how we will.

HORATIO: That is most certain.
HAMLET: Up from my cabin,

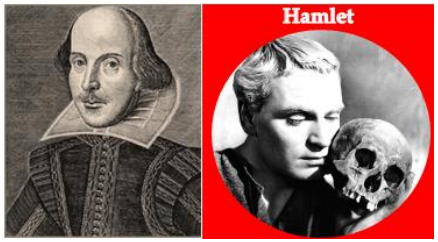
SCENA II

O cameră în castel.

(*Intră HAMLET şi HORATIO*)

HAMLET: Atât de asta; să vedem cealaltă.
Ții minte toată împrejurarea?
HORATIO: Să o țin minte, Prințul meu?
HAMLET: În pieptul meu era un fel de luptă
Ce somnul mi-l răpea; credeam că zac
Mai rău decât rebeli în fiare. Iute—
Iuțeala fie lăudată!—căci
Ades nesocotința ne slujeşte
Când planul matur cade; asta ne
Învață că o zeitate ne
Formează planurile, oricum
Noi le-am croi.
HORATIO: Aceasta-i foarte sigur.
HAMLET:—Ieşii dar din cabină, învelit

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

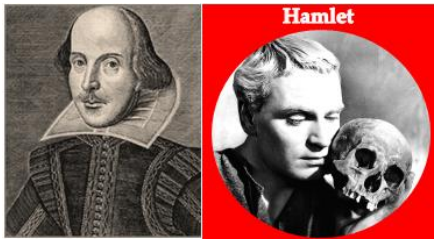

My sea-gown scarf'd about me, in the dark
Grop'd I to find out them: had my desire;
Finger'd their packet; and, in fine, withdrew
To mine own room again: making so bold,
My fears forgetting manners, to unseal
Their grand commission; where I found, Horatio,
O royal knavery! an exact command,—
Larded with many several sorts of reasons,
Importing Denmark's health, and England's too,
With, ho! such bugs and goblins in my life,—
That, on the supervise, no leisure bated,
No, not to stay the grinding of the axe,
My head should be struck off.

HORATIO: Is't possible?
HAMLET: Here's the commission: read it at more leisure.
But wilt thou bear me how I did proceed?
HORATIO: I beseech you.
HAMLET: Being thus benetted round with villanies,—

În haina de marină, pipăind
În intunerec ca să dau de ei.
Îi nimerii; luai pachetul lor,
Intrai iar în odaie şi-ndrăznii,
—Uitând, de teamă, buna cuviință—
Să rup sigiliul de pe-al lor mandat;
Şi aici găsii, Horatio—Infamie
Regească!—o poruncă aspră
Umflat cu felurite argument,
Privind sănătatea Danemarcei, şi
A Angliei, şi hu! cu mii de draci
Şi de stafii,—ca, fără întârziere,
Nici spre a ascuți securea chiar,
Să-mi reteze capul.
HORATIO: E posibil?
HAMLET: Citeşte tu mandatul însuți. Iată-l.
Dar vrei s-auzi cum am urmat?
HORATIO: Vă rog.
HAMLET: Fiind aşa în mreja de mişei,

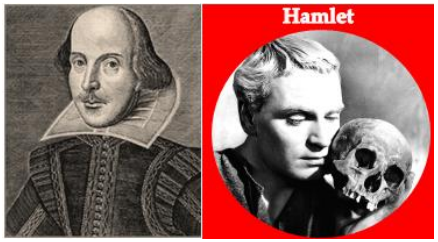
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Or I could make a prologue to my brains,
They had begun the play,—I sat me down;
Devis'd a new commission; wrote it fair:
I once did hold it, as our statists do,
A baseness to write fair, and labour'd much
How to forget that learning; but, sir, now
It did me yeoman's service. Wilt thou know
The effect of what I wrote?
HORATIO: Ay, good my lord.
HAMLET: An earnest conjuration from the king,—
As England was his faithful tributary;
As love between them like the palm might flourish;
As peace should still her wheaten garland wear
And stand a comma 'tween their amities;
And many such-like as's of great charge,—
That, on the view and know of these contents,
Without debatement further, more or less,
He should the bearers put to sudden death,
Not shriving-time allow'd.

Până ce să nu găsesc prologul, capu-mi
Deja începuse jocul; m-aşezai,
Scornii un nou mandate, îl prescrisei,—
Credeam odată, ca bărbați de Stat,
Că e vulgar a scrie bine, şi mă
Silii să uit talentul; dar astă dată
Mi-a fost de bun serviciu,—vrei să ştii
Cuprinsul celor ce am scris?
HORATIO: Da, Prințe.
HAMLET: Din partea Regelui o rugă caldă,—
De-i este Anglia vasal supus,
De vrea să înflorească între ei
Al amiciei dafin, şi cununa
De snopi a păcii, semnul alianței,
Şi multe conjurări de felul ăsta—
Cum că văzând scrisoarea şi citind-o
Şi fără vreo dezbatere, să ucigă
Pe purtători, fără a le da
Nici timp să se grijească.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

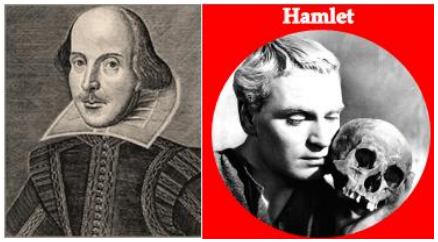

HORATIO: How was this seal'd?
HAMLET: Why, even in that was heaven ordinant.
I had my father's signet in my purse,
Which was the model of that Danish seal:
Folded the writ up in the form of the other;
Subscrib'd it: gave't the impression; plac'd it safely,
The changeling never known. Now, the next day
Was our sea-fight; and what to this was sequent
Thou know'st already.
HORATIO: So Guildenstern and Rosencrantz go to't.
HAMLET: Why, man, they did make love to this employment;
They are not near my conscience; their defeat
Does by their own insinuation grow:
'Tis dangerous when the baser nature comes
Between the pass and fell incensed points
Of mighty opposites.
HORATIO: Why, what a king is this!

HORATIO: Dar sigiliul?
HAMLET: Ah! chiar de asta îngrijise cerul.
Aveam pecetea tatălui la mine
Ce-a fost model sigiliului de Stat.
Deci îndoii scrisoarea în forma celeia,
O adresai şi sigilai, şi o
Pusei la loc, spre-a nu se recunoaşte
Substituitul prunc. A doua zi,
Avurăm lupta.—Restul l-ai aflat.
HORATIO: Deci Guildenstern şi Rosencrantz se duc!
HAMLET: Ce vrei? Ei au cerşit această treabă.
Nu mă mustră cugetul; pieirea lor
O datoresc amestecului propriu.
Periculos e când natura slabă
Se vâră între spadele aprinse
Ale unor adversari puternici.

HORATIO: O!
Ce Rege!

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

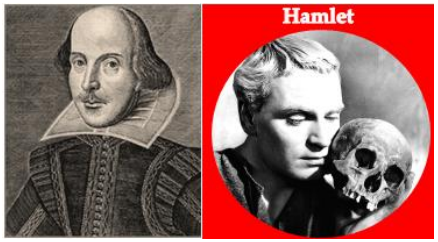

HAMLET:
Does it not, thinks't thee, stand me now upon,—
He that hath kill'd my king, and whor'd my mother;
Popp'd in between the election and my hopes;
Thrown out his angle for my proper life,
And with such cozenage—is't not perfect conscience
To quit him with this arm? and is't not to be damn'd
To let this canker of our nature come
In further evil?
HORATIO: It must be shortly known to him from England
What is the issue of the business there.
HAMLET: It will be short: the interim is mine;
And a man's life is no more than to say One.
But I am very sorry, good Horatio,
That to Laertes I forgot myself;
For by the image of my cause I see
The portraiture of his: I'll court his favours:
But, sure, the bravery of his grief did put me
Into a towering passion.

HAMLET: Ce crezi, nu am eu drept, în conştiinţă,
A răfui cu braţu-mi, pe acela
Ce mi-a ucis un tată, mi-a spurcat
O mamă, s-a vârât între speranţa mea
Şi tron, şi undiţa perfidă a
Întins-o contra vieţii mele chiar?
Nu ar fi condamnabil, să lăsăm
Pe acest cancru a ne roade carnea încă?

HORATIO: El va afla curând din Anglia,
Cum s-a sfârşit afacerea acolo.
HAMLET: Curând de tot; dar pans atunci am timp;
O viaţă de om e cât am zice: una.
Dar sunt prea mult mâhnit, Horatio,
C-am fost aşa de aspru cu Laertes;
Căci în icoana cauzei mele se
Răsfrânge şi a sa. Voiesc să cer
Iertarea lui. Dar, zău; împăunarea
Durerei sale m-a aprins de ciudă

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HORATIO: Peace; who comes here?
[*Enter OSRIC.*]
OSRIC: Your lordship is right welcome back to Denmark.

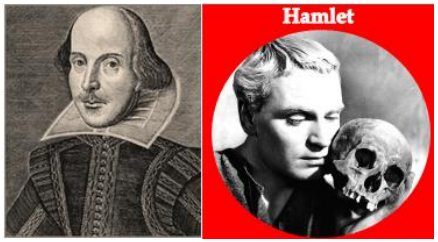
HAMLET: I humbly thank you, sir. Dost know this water-fly?

HORATIO: No, my good lord.
HAMLET: Thy state is the more gracious; for 'tis a vice to know him. He hath much land, and fertile: let a beast be lord of beasts, and his crib shall stand at the king's mess; 'tis a chough; but, as I say, spacious in the possession of dirt.

OSRIC: Sweet lord, if your lordship were at leisure, I should impart a thing to you from his majesty.
HAMLET: I will receive it with all diligence of spirit. Put your bonnet to his right use; 'tis for the head.
OSRIC: I thank your lordship, t'is very hot.

Grozavă.
HORATIO: Dar tăcere! Cine vine?
(*OSRIC intră*)
OSRIC: Măria Voastră este bine venit la intoarcere în Danemarca.
(*lui HORATIO*)
HAMLET: Vă mulțumesc plecat, Domnule.—Cunoaşteți pe acest future?
HORATIO: Nu, bunul meu Prinț.
HAMLET: Atât mai bine pentru mântuirea ta; căci este un viciu a-l cunoaşte. El are multe moşii roditoare; dacă o fiară ar fi stăpân peste fiare, iesela lui ar sta pe masa Regelui. El este o coțofană, dar, cum am zis, cu posesiuni întinse de noroi.
OSRIC: Iubite Prinț, dacă ați avea timp, v-aş împărtăşi un lucru din partea Măriei Sale.
HAMLET: Îl voi primi cu toată sârguința minții; pune-ți căciula la locul ei cuvenit; ea e pentru cap.
OSRIC: Mulțumesc, Măria Voastră; e foarte cald.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HAMLET: No, believe me, 'tis very cold; the wind is northerly.

OSRIC: It is indifferent cold, my lord, indeed.

HAMLET: Methinks it is very sultry and hot for my complexion.

OSRIC: Exceedingly, my lord; it is very sultry,—as 'twere—I cannot tell how. But, my lord, his majesty bade me signify to you that he has laid a great wager on your head. Sir, this is the matter,—

HAMLET: I beseech you, remember,—

[*HAMLET moves him to put on his hat*.]

OSRIC: Nay, in good faith; for mine ease, in good faith. Sir, here is newly come to court Laertes; believe me, an absolute gentleman, full of most excellent differences, of very soft society and great showing: indeed, to speak feelingly of him, he is the card or calendar of gentry; for you shall find in him the continent of what part a gentleman would see.

HAMLET: Sir, his definement suffers no perdition in you;—

HAMLET: Nu, crede-mă, este foarte frig, vântul vine de la Nord.

OSRIC: Este cam frig, Prințe, într-adevăr.

HAMLET: Îmi pare că este foarte năduf şi cald, pentru temperamentul meu.

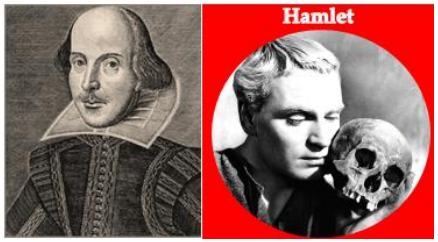
OSRIC: Foarte, Prințul meu, e foarte năducos,—oarecum-, nu ştiu să zic cum. Dar, Prințul meu, Măria Sa m-a rugat a vă da de ştire că a pus un mare rămăşag pe D-Voastră. Iată afacerea, stăpâne:

HAMLET: Te implore, adu-ți aminte—

(*Îi face semn să-şi pună pălăria*)

OSRIC: Nu, pe legea mea; pentru comoditatea mea, zău. De curând stăpâne, s-a întors la curte Laertes; credeți-mă, un gentilom desăvârşit, plin de deosebite merite, de moravuri suave şi strălucită înfățişare. Într-adevăr, ca să-mi exprim simțământul despre el, el este modelul, sau manualul de noblețe, căci veți găsi într-ânsul conținutul tutulor darurilor ce un cavaler poate dori să vadă.

HAMLET: Domnule, descrierea lui nu pierde nimic prin D-

though, I know, to divide him inventorially would dizzy the arithmetic of memory, and yet but yaw neither, in respect of his quick sail. But, in the verity of extolment, I take him to be a soul of great article, and his infusion of such dearth and rareness as, to make true diction of him, his semblable is his mirror, and who else would trace him, his umbrage, nothing more.

OSRIC: Your lordship speaks most infallibly of him.

HAMLET: The concernancy, sir? why do we wrap the gentleman in our more rawer breath?

OSRIC: Sir?

HORATIO: Is't not possible to understand in another tongue? You will do't, sir, really.

HAMLET: What imports the nomination of this gentleman?

OSRIC: Of Laertes?

HORATIO: His purse is empty already; all's golden words are spent.

HAMLET: Of him, sir.

OSRIC: I know, you are not ignorant,—

ta, deşi ştiu, că un inventar exact al însuşirilor lui, ar ameți aritmetica memoriei, fără însă să şovăie din cauza zborului celui iute. Dar, în laudă adevărată, îl cred un suflet de mare preț, şi însuşirile lui de atâtă valoare şi raritate, încât, ca să-l apreciem drept, nu are de seamăn decât oglinda lui, şi oricine s-ar lua după urma lui n-ar fi decât umbra lui, alt nimic.

OSRIC: Măria Voastră vorbeşte despre el foarte infailibil.

HAMLET: Dar concernența Domnule? De ce atingem pe acest cavaler cu răsuflarea aspră a cuvintelor noastre?

OSRIC: Stăpâne?

HORATIO: Nu este cu putință a se înțelege într-o altă limbă? Negreşit că o poți, Domnule.

HAMLET: Ce importanță are mențiunea acestui gentilom?

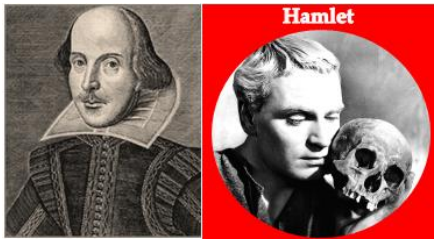
Osric: A lui Laertes?

HORATIO: Punga i s-a golit deja; toate vorbele sale de aur sunt chieltuite.

HAMLET: Da, a lui, Domnule.

OSRIC: Ştiu că nu sunteți *ignorant* –

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

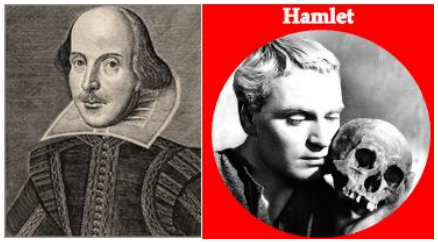

HAMLET: I would you did, sir; yet, in faith, if you did, it would not much approve me.—Well, sir.

OSRIC: You are not ignorant of what excellence Laertes is,—
HAMLET: I dare not confess that, lest I should compare with him in excellence; but to know a man well were to know himself.
OSRIC: I mean, sir, for his weapon; but in the imputation laid on him by them, in his meed he's unfellowed.
HAMLET: What's his weapon?
OSRIC: Rapier and dagger.
HAMLET: That's two of his weapons:—but well.
OSRIC: The king, sir, hath wager'd with him six Barbary horses: against the which he has imponed, as I take it, six French rapiers and poniards, with their assigns, as girdle, hangers, and so: three of the carriages, in faith, are very dear to fancy, very responsive to the hilts, most delicate carriages, and of very liberal conceit.
HAMLET: What call you the carriages?

HAMLET: Aş vrea s-o ştii, Domnule: totuşi pe legea mea, dacă ai şti-o, nu ar fi mare laudă pentru mine.—Ei bine, Domnule?
OSRIC: Nu sunteți ignorant ce excelență are Laertes—
HAMLET: Nu cutez a mărturisi aceasta, altminteri m-aş compara cu el în excelință; căci a cunoaşte bine pe un om, este a se cunoaşte pe sine însuşi.
OSRIC: Vreu să zic, în mânuirea armei; după renumele ce a dobândit printr-ânsa el este fără seaman în această artă.
HAMLET: Care este arma lui?
OSRIC: Rapierul şi pumnalul.
HAMLET: Acestea sunt două arme. Dar urmează.
OSRIC: Regele a făcut prinsoare cu el pe şase cai de Barbaria; el a impus în contra lor, cum am aflat, şase rapiere şi pumnale francese, cu accesoriele lor, precum centure, curele şi celelalte. Două din aceste trenuri sunt într-adevăr de gust precios, foarte corespunzetoare cu mânerele; trenuri delicate şi de *invențiune* foarte liberal.
HAMLET: Ce numeşti D-ta trenuri?

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HORATIO: I knew you must be edified by the margent ere you had done.

OSRIC: The carriages, sir, are the hangers.

HAMLET: The phrase would be more german to the matter if we could carry cannon by our sides. I would it might be hangers till then. But, on: six Barbary horses against six French swords, their assigns, and three liberal conceited carriages: that's the French bet against the Danish: why is this all imponed, as you call it?

OSRIC: The king, sir, hath laid that, in a dozen passes between your and him, he shall not exceed you three hits: he hath laid on twelve for nine; and it would come to immediate trial if your lordship would vouchsafe the answer.

HAMLET: How if I answer no?

OSRIC: I mean, my lord, the opposition of your person in trial.

HAMLET: Sir, I will walk here in the hall: if it please his majesty, it is the breathing time of day with me: let the foils be brought, the gentleman willing, and the king hold his

HORATIO: Stiam că veți avea nevoie de note pe margine, înainte de a sfârşi.

OSRIC: Trenuri, stăpâne, sunt curelele.

HAMLET: Vorba ar fi mai potrivită cu lucrul, dacă am putea purta tunuri pe şolduri; până atunci să le numim mai bine curele. Dar înainte; şase cai de Barbaria contra şase săbii franceze, cu accesorile lor, şi trei liberal inventate trenuri. Aceasta e rămăşagul francez contra celui danez? Pentru ce aceasta s-a *impus*, cum o numiți?

OSRIC: Regele, stăpâne, s-a prins că în douăsprezece pasuri între D-voastră şi dânsul, nu vă va întrece cu trei lovituri: el s-a prins pe douăsprezece contra nouă; şi aceasta s-ar aduce la încercare imediată, dacă Măria Voastră ar da un răspuns.

HAMLET: Ce, dacă aş răspunde: nu?

OSRIC: Vream să zic, dacă ați acorda protivnicia persoanei voastre în aceea încercare.

HAMLET: Domnule, voi umbla aici în sală. Dacă va place Măriei sale,—acum e timpul meu de răsuflare,—să s-aducă spadele. Dacă gentilomul e dispus şi regele stăruie în gândul

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

purpose, I will win for him if I can; if not, I will gain nothing but my shame and the odd hits.

OSRIC: Shall I re-deliver you e'en so?

HAMLET: To this effect, sir; after what flourish your nature will.

OSRIC: I commend my duty to your lordship.

HAMLET: Yours, yours.

[*Exit OSRIC.*]

He does well to commend it himself; there are no tongues else for's turn.

HORATIO:

This lapwing runs away with the shell on his head.

HAMLET: He did comply with his dug before he suck'd it. Thus has he,—and many more of the same bevy that I know the drossy age dotes on,—only got the tune of the time and outward habit of encounter; a kind of yesty collection, which carries them through and through the most fanned and

său, voi câştiga pentru el de voi putea; dacă nu, nu voi câştiga alt nimic decât ruşinea mea şi loviturile prisositoare.

OSRIC: Să raportez răspunsul vostru chiar aşa?

HAMLET: În înțelesul acesta, Domnule, cu împodobirile după gustul D-tale.

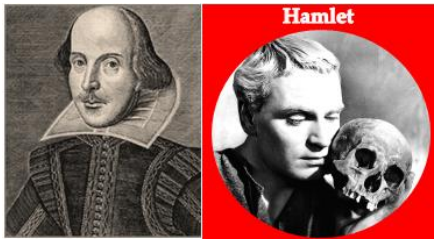
OSRIC: Mă recomand plecat Măriei Voastre.

(iese)

Hamlet: Al D-tale, al D-tale—Bine face că se recomandă singur; nu este altă limbă care să-i facă acest serviciu.

HORATIO: Această ciovică fuge cu ghioaca pe cap.

HAMLET: Ea a făcut deja complimente țâței, înainte de a suge dintr-ânsa. Astfel el, şi alți mulți de seama lui, de care această epocă searbădă s-a înamorat la nebunie, şi-a însuşit numai tonul modei şi forma exterioară a purtării; un fel de amestecătură spumegătoare, care îi conduce prin părerile

winnowed opinions; and do but blow them to their trial, the bubbles are out,

[*Enter a LORD*.]

LORD: My lord, his majesty commended him to you by young Osric, who brings back to him that you attend him in the hall: he sends to know if your pleasure hold to play with Laertes, or that you will take longer time.

HAMLET: I am constant to my purposes; they follow the king's pleasure: if his fitness speaks, mine is ready; now or whensoever, provided I be so able as now.

LORD: The King and Queen and all are coming down.

HAMLET: In happy time.

LORD: The Queen desires you to use some gentle entertainment to
Laertes before you fall to play.

HAMLET: She well instructs me.

[*Exit LORD*.]

HORATIO: You will lose this wager, my lord.

cele mai neghioabe şi cele mai înțelepte, şi chiar dacă încerci numai să sufli într-ânsa, băşicile plesnesc.

(*Un NOBIL intră*)

NOBIL: Prințul meu, Majestatea sa s-a recomandat Măriei Voastre prin tânărul Osric, care i-a dus răspunsul, că D-Voastră îl aşteptați în sală. El trimite spre a vă întreba, dacă sunteți încă dispuşi a lupta cu Laertes, sau vreți s-o amânați.

HAMLET: Sunt statornic în hotărârile mele; ele urmează după plăcerea regelui: dacă el este dispus, o sunt şi eu, acum sau oricând, dacă numai voiesc să fiu aşa de bine dispus ca acuma.

Nobil: Regele, Regina şi toți vin aici.

HAMLET: Hai noroc.

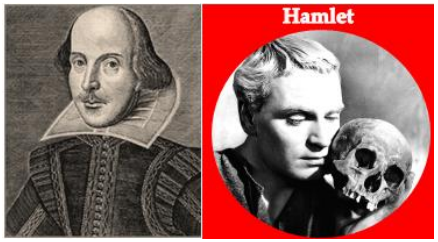
NOBIL: Regina vă roagă să dați vreo vorbă amicală lui Laertes, înainte de a lupta cu el.

HAMLET: Ea–mi dă o bună povață.

(NOBILE iese)

HORATIO: Veți pierde acest rămăşag, Prințul meu.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HAMLET: I do not think so; since he went into France I have been in continual practice: I shall win at the odds. But thou wouldst not think how ill all's here about my heart: but it is no matter.

HORATIO:

Nay, good my lord,—

HAMLET: It is but foolery; but it is such a kind of gain-giving as would perhaps trouble a woman.

HORATIO: If your mind dislike anything, obey it: I will forestall their repair hither, and say you are not fit.

HAMLET: Not a whit, we defy augury: there's a special providence in the fall of a sparrow. If it be now, 'tis not to come; if it be not to come, it will be now; if it be not now, yet it will come: the readiness is all: since no man has aught of what he leaves, what is't to leave betimes?

[*Enter KING, QUEEN, LAERTES, Lords, OSRIC, and Attendants with foils &c.*]

KING: Come, Hamlet, come, and take this hand from me.

HAMLET: Nu cred; de când a plecat el în Franța, am făcut practică necurmată, voi câştiga la lovituri. Dar nu poți crede cât de bolnav mă simt la inimă; dar nu face nimic.

HORATIO: Însă, bunul meu Prinț—

HAMLET: Este numai o nebunie; doar un fel de presimțire rea, care ar putea să nelinişteasc pe o femeie.

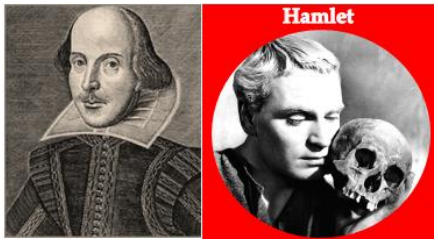
HORATIO: Dacă mintea voastră presimte ceva, ascultați-o. Voi împedica venirea lor, zicându-le că nu sunteți dispus.

HAMLET: Nicidecum; să sfidăm cobirea; este o providență deosebită chiar în căderea unei vrăbii. De e să fie acuma, nu va fi în viitor; dacă nu este să fie în viitor, va fi acuma; dacă nu este să fie acuma, va veni altă dată. A fi gătit este totul: deoarece omul nu alege nimic din aceea ce părăseşte, ce-i face dacă o părăseşte mai devreme? Fie dar!

(*Intră REGE, REGINA, LAERTES, Nobili, OSRIC şi suita cu spade, etc*)

REGELE: Vino, Hamlet, vino, ia această mână.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

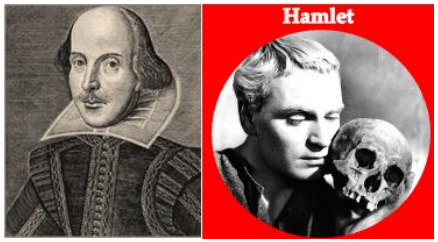

251

[*The KING puts LAERTES' hand into HAMLET's.*]
HAMLET: Give me your pardon, sir: I have done you wrong:
But pardon't, as you are a gentleman.
This presence knows, and you must needs have heard,
How I am punish'd with sore distraction.
What I have done
That might your nature, honour, and exception
Roughly awake, I here proclaim was madness.
Was't Hamlet wrong'd Laertes? Never Hamlet:
If Hamlet from himself be ta'en away,
And when he's not himself does wrong Laertes,
Then Hamlet does it not, Hamlet denies it.
Who does it, then? His madness: if't be so,
Hamlet is of the faction that is wrong'd;
His madness is poor Hamlet's enemy.
Sir, in this audience,
Let my disclaiming from a purpos'd evil
Free me so far in your most generous thoughts
That I have shot my arrow o'er the house

(*REGELE pune mâna lui LAERTES în a lui HAMLET*.)
HAMLET: Iertare, Domnul meu, am fost nedrept.
Dar să iertați, ca nobil gentilom.
Toți ştiu aici, şi sigur ați aflat
Că-s bântuit de-o crudă rătăcire.
Tot ce-am făcut, ce poate crud atinge
Onoarea, firea, simțul vostru, eu o
Declar aici de nebunie. Fost-a
Hamlet, ce pe Laertes necinsti?
Nu; dacă Hamlet şi-a ieşit din fire
Şi insultă pe Laertes, Hamlet nu
O face, Hamlet o tăgăduieşte
Ce dar o face? Nebunia lui.
Hamlet dar este partea păgubită,
Smintirea lui e vrăjmaşul bietului
Hamlet. În fața astor martori dar,
Tăgăduirea mea de orice cuget rău
Să mă achite-n conştiința voastră,
Ca cum, zvârlind săgeata peste casă,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

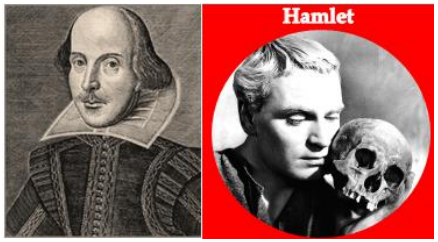
And hurt my brother.
LAERTES: I am satisfied in nature,
Whose motive, in this case, should stir me most
To my revenge. But in my terms of honour
I stand aloof; and will no reconcilement
Till by some elder masters of known honour
I have a voice and precedent of peace
To keep my name ungor'd. But till that time
I do receive your offer'd love like love,
And will not wrong it.

HAMLET: I embrace it freely;
And will this brother's wager frankly play.—
Give us the foils; come on.
LAERTES: Come, one for me.
HAMLET: I'll be your foil, Laertes; in mine ignorance
Your skill shall, like a star in the darkest night,
Stick fiery off indeed.

Aş fi lovit un frate.—
LAERTES: Inima mea,
Ce-ar trebui mai mult să mă aţâţe
La răzbunare, e satisfăcută.
Onoarea mea însă nu vrea împăcare,
Până ce un mai bătrân expert, de o
Onoare cunoscută, va fi dat
O hotărâre şi un vot de pace,
Ca să-mi păstreze numele curat.
Dar până atunci, primesc de sinceră
A voastră amicie, şi n-o voi
Trăda.
HAMLET: Prea bine, şi voi juca cinstit
Acest rămăşag frăţesc.—Daţi spadele!

LAERTES: Şi mie una.
HAMLET: Voi fi ţinta voastră,
Laertes; arta voastră va luci
În ignoranţa mea, ca şi o stea

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

LAERTES: You mock me, sir.
HAMLET: No, by this hand.
KING: Give them the foils, young Osric. Cousin Hamlet,
You know the wager?
HAMLET: Very well, my lord;
Your grace has laid the odds o' the weaker side.
KING: I do not fear it; I have seen you both;
But since he's better'd, we have therefore odds.

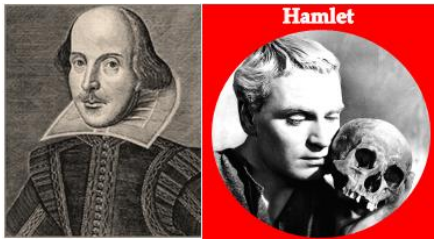
LAERTES: This is too heavy, let me see another.
HAMLET: This likes me well. These foils have all a length?

[*They prepare to play*.]
OSRIC: Ay, my good lord.
KING: Set me the stoups of wine upon that table,—
If Hamlet give the first or second hit,
Or quit in answer of the third exchange,
Let all the battlements their ordnance fire;

În noaptea cea mai neagră.
LAERTES: Mă derâdeți.
HAMLET: Ba nu, pe lege.
REGELE: Dă-le spadele,
Osric. Nepoate Hamlet, ştii prinsoarea?
HAMLET: Prea bine, da. V-ați prins pe partea cea
Mai slabă.
REGELE: Nu mă tem: v-am văzut
Pe amândoi. Dar fiindcă dânsul
S-a mai îndreptat, a pus un preț mai mare.
LAERTES: Aceasta e prea grea; aduceți alta.
HAMLET: A mea e potrivită. Spadele
Acestea au tot o lungime?

OSRIC: Da.
REGELE: Dați sticlele cu vin pe masa ceea.
De va da Hamlet prima sau a doua
Lovire, sau de va răspunde la
Al treilea pas, să se descarce salve

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

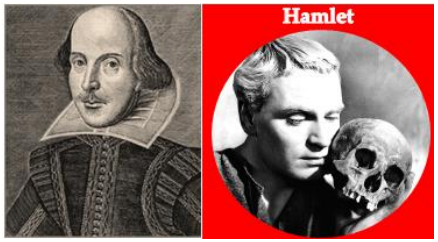
The king shall drink to Hamlet's better breath;
And in the cup an union shall he throw,
Richer than that which four successive kings
In Denmark's crown have worn. Give me the cups;
And let the kettle to the trumpet speak,
The trumpet to the cannoneer without,
The cannons to the heavens, the heavens to earth,
'Now the king drinks to Hamlet.'—Come, begin:—
And you, the judges, bear a wary eye.

HAMLET: Come on, sir.
LAERTES: Come, my lord.
[*They play*.]
HAMLET: One.
LAERTES: No.
HAMLET: Judgment!
OSRIC: A hit, a very palpable hit.

Din toate turlele, şi Regele
Va bea în sănătatea lui Hamlet;
Şi în pahar va arunca o perlă
Mai prețioasă decât a purtat-o
Sub patru regi coroana Danemarcei.
Acuma dați—mi cupele, şi faceți
Ca toba să o spună trâmbiței
Şi trâmbița tunurilor afară,
Tunarii cerului, iar cerurile
Pământului: că Regele închină
Lui Hamlet.—Haide, începeți.—Iar voi
Judecători, băgați de seamă.
HAMLET: Haide!
LAERTES: Începeți.

HAMLET: Una.
LAERTES: Nu.
HAMLET: Să judece.
OSRIC: Lovit, invederat lovit.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

LAERTES: Well;—again.
KING: Stay, give me drink.—Hamlet, this pearl is thine;
Here's to thy health.—

[*Trumpets sound, and cannon shot off within*.]
Give him the cup.
HAMLET: I'll play this bout first; set it by awhile.—
Come.—Another hit; what say you?

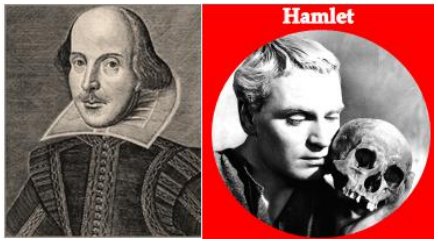
[*They play*.]
LAERTES: A touch, a touch, I do confess.
KING: Our son shall win.
QUEEN: He's fat, and scant of breath.—
Here, Hamlet, take my napkin, rub thy brows:
The queen carouses to thy fortune, Hamlet.
HAMLET: Good madam!
KING: Gertrude, do not drink.
QUEEN: I will, my lord; I pray you pardon me.
KING: [*Aside*.] It is the poison'd cup; it is too late.

LAERTES: Din nou dar.
REGELE: Staţi! De băut!—Acest mărgăritar
Al tău e, Hamlet.—Sănătatea ta.
Duceţi-i cupa.
(*Trâmbiţa răsună, şi foc de tunuri în dosul scenei*)

HAMLET: Mai întâi voi face
Acest pas.—Puneţi-o la o parte.—Haide.
O altă lovitură. Ah, ce ziceţi?

LAERTES: Da, o atingere, mărturisesc.
REGELE: Cred că fiul nostru are să câştige.
REGINA: El este gras şi scurt la răsuflare.
Dar ia batista mea, Hamlet, sterge-ţi fruntea.
Regina, Hamlet, bea-n norocul tău.
HAMLET: O, bună Doamnă,—
REGELE: Gertruda nu bea!
REGINA: Ba da, Măria Ta;—iertaţi mă rog,
REGELE (*la o parte*): E cupa cu venin! Vai, prea târziu.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

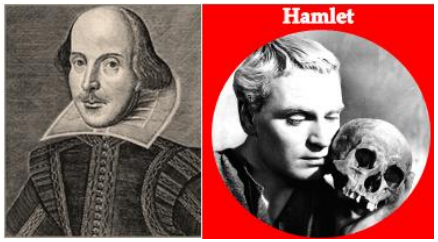
HAMLET: I dare not drink yet, madam; by-and-by.
QUEEN: Come, let me wipe thy face.
LAERTES: My lord, I'll hit him now.
KING: I do not think't.
LAERTES: [*Aside.*] And yet 'tis almost 'gainst my conscience.
HAMLET: Come, for the third, Laertes: you but dally;
I pray you pass with your best violence:
I am afeard you make a wanton of me.
LAERTES: Say you so? come on.
[*They play.]*
OSRIC: Nothing, neither way.
LAERTES: Have at you now!
[*LAERTES wounds HAMLET; then, in scuffling, they change rapiers, and HAMLET wounds LAERTES.]*

KING: Part them; they are incens'd.

HAMLET: Nay, come again!
[*The QUEEN falls.*]

HAMLET: Nu pot bea încă, mamă, mai în urmă.
REGINA: Vino! Lasă-mă să-ți şterg fața.
LAERTES: Acum, Măria Ta, îl voi lovi.
REGE: Nu cred.
LAERTES (*la o parte*)**:** Şi totuşi mai că simt o remuşcare.
HAMLET: La al treilea, haide, Laertes. Doar te joci.
Te rog, să dai cu toată forța ta.
Mă tem că vrei să râzi de mine numai.
LAERTES: Aşa gândiți? Ei bine, haide.
(*Ei combat*)
OSRIC: Nimic din nici o parte.
LAERTES: Păziți acum.
(*LAERTES răneşte pe HAMLET, trântindu-i spada din mână; o ridică însă îndată, şi oferind amândouă spadele lui HAMLET ca să aleagă, acesta ia pe a lui LAERTES şi-l răneşte cu ea*).
REGELE: Despărțiți-i. Sunt
Aprinşi.
HAMLET: Nu, vino iar.
(*REGINA cade jos*)

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

OSRIC: Look to the queen there, ho!
HORATIO: They bleed on both sides.—How is it, my lord?
OSRIC: How is't, Laertes?
LAERTES: Why, as a woodcock to my own springe, Osric;
I am justly kill'd with mine own treachery.

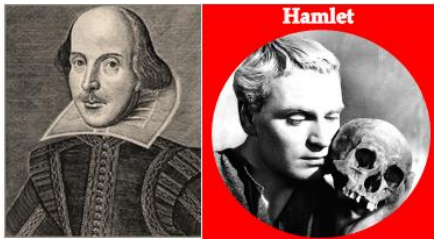
HAMLET: How does the Queen**?**
KING: She swoons to see them bleed.

QUEEN: No, no! the drink, the drink!—O my dear Hamlet!—
The drink, the drink!—I am poison'd.

[*Dies*.]
HAMLET:
O villany!—Ho! let the door be lock'd:
Treachery! seek it out.
[*LAERTES falls.]*
LAERTES: It is here, Hamlet: Hamlet, thou art slain;
No medicine in the world can do thee good;

OSRIC: Vedeți Regina!
HORATIO: Ei sângerează amândoi—Cum sunteți, Prințe?
OSRIC: Cum vă aflați, Laertes?
LAERTES: Osric, ca
Sitarul prins în însăşi cursa mea;
Ucis cu drept, prin chiar trădarea mea.
HAMLET: Cum e Regina?
REGE: Leşină, văzând
Că sângerați.
REGINA: Nu, nu, e băutura.
O, scumpul meu Hamlet, e băutura!
O, sunt înveninată.
(*Ea moare*)
HAMLET: Mişelie!
Săriți, închideți uşile. Trădare!
S-o căutăm.
(*LAERTES cade*)
LAERTES: Aici e; Hamlet eşti pierdut; şi nici
Un leac din lume, nu-ți va folosi;

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

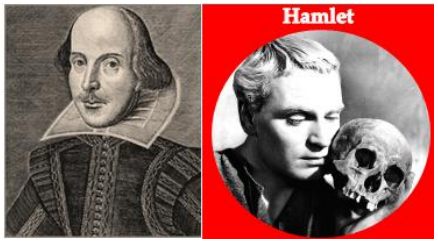
In thee there is not half an hour of life;
The treacherous instrument is in thy hand,
Unbated and envenom'd: the foul practice
Hath turn'd itself on me; lo, here I lie,
Never to rise again: thy mother's poison'd:
I can no more:—the king, the king's to blame.

HAMLET: The point envenom'd too!—
Then, venom, to thy work.
[*Stabs the KING*]
OSRIC and Lords: Treason! treason!
KING: O, yet defend me, friends! I am but hurt.
HAMLET: Here, thou incestuous, murderous, damned Dane,
Drink off this potion.—Is thy union here?
Follow my mother.

[*KING dies*.]
LAERTES: He is justly serv'd;
It is a poison temper'd by himself.—

Nu ai o jumătate ceas de viață;
În mână ții unealta trădătoare,
Înveninată, netâmpită. Crima
S-a întors în contra mea; vezi zac aici,
Spre-a nu mă mai scula,—şi mama-ți este
Înveninată.—Nu mai pot.—Regele,
Ah,—Regele—de vină.
HAMLET: Vârful e
Înveninat?—Venin, fă-ți datoria!
(*Înjunghie pe REGE*)
OSRIC şi Nobili: Trădare! Trădare!
REGELE: Săriți, amici, nu sunt decât rănit.
HAMLET: Haide, blestemat, ucigător, spurcat
Danez!—Bea băutura ta. E încă
Mărgăritaru-ntrânsa? Mamei mele
Urmează!
(*REGELE moare*)
LAERTES: E slujit cum merită.
El însuşi a amestecat veninul.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

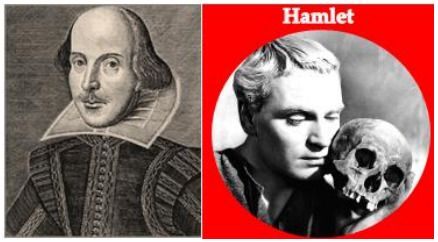

Exchange forgiveness with me, noble Hamlet:
Mine and my father's death come not upon thee,
Nor thine on me!
[*Dies*.]
HAMLET: Heaven make thee free of it! I follow thee.—
I am dead, Horatio.—Wretched queen, adieu!—
You that look pale and tremble at this chance,
That are but mutes or audience to this act,
Had I but time,—as this fell sergeant, death,
Is strict in his arrest,—O, I could tell you,—
But let it be.—Horatio, I am dead;
Thou liv'st; report me and my cause aright
To the unsatisfied.

HORATIO: Never believe it:
I am more an antique Roman than a Dane.—
Here's yet some liquor left.
HAMLET: As thou'rt a man,
Give me the cup; let go; by heaven, I'll have't.—

Să preschimbăm iertarea, nobil Hamlet.
Să nu cadă moartea mea şi-a tatălui meu
Pe tine. Nici a ta pe mine.
(*Moare*)
HAMLET: Cerul
Să-ți ierte acest păcat. Eu te urmez.
Horatio, mor.—Regină zvânturată,
Adio.—Voi care tremurați pălind,
Care sunteți martori muți la fapta asta,
De aş avea timp,—însă moartea cruntă
Nu dă răgaz,—o, v-aş putea vesti—
Dar s-o lăsăm—Horatio, eu sunt mort;
Dar tu trăieşti; explică cauza mea
Celor nemulțumiți.
HORATIO: O, nu o crede.
Eu sunt mai mult Roman decât Danez,
A mai rămas venin.
HAMLET: De eşti bărbat,
Dă-mi cupa; lasă, pe cer, eu o voiesc.

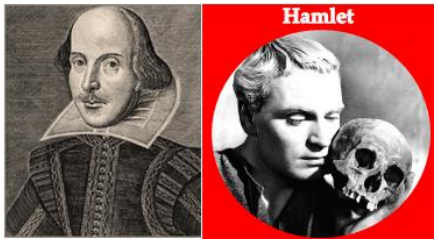
Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

O good Horatio, what a wounded name,
Things standing thus unknown, shall live behind me!
If thou didst ever hold me in thy heart,
Absent thee from felicity awhile,
And in this harsh world draw thy breath in pain,
To tell my story.—
[*March afar off, and shot within.]*
What warlike noise is this?
OSRIC: Young Fortinbras, with conquest come from Poland,
To the ambassadors of England gives
This warlike volley.
HAMLET: O, I die, Horatio;
The potent poison quite o'er-crows my spirit:
I cannot live to hear the news from England;
But I do prophesy the election lights
On Fortinbras: he has my dying voice;
So tell him, with the occurrents, more and less,
Which have solicited.—the rest is silence.
[Dies.]

O, bun Horatio, ce renume rău
Mi-ar rămâne, de nu s-ar şti adevărul!
De m-ai purtat vreodată-n inimă,
Reține-ți mântuirea un moment,
Şi-n lumea crudă mai trudeşte-te
Puțin, spre-a povesti istoria mea.
(*Marş în depărtare, şi focuri în dosul scenei*)
Ce zgomot de război este acesta?
OSRIC: E Fortinbras, întors învingător din
Polonia, dă acest salut războinic
Trimişilor Danezi.
HAMLET: O, mor, Horatio;
Puternicul venin îmi surpă mintea.
N-oi mai afla nici ştiri din Anglia;
Dar vă prezic, c-alegerea zâmbeşte
Lui Fortinbras; lui dau murindul vot.
Aşa să-i spui, şi-ndemnul mic şi mare
Al acestor fapte;—restul e: tăcere.
(Moare)

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

HORATIO: Now cracks a noble heart.—Good night, sweet prince,
And flights of angels sing thee to thy rest!
Why does the drum come hither?
[*March within.]*
[*Enter FORTINBRAS, the English Ambassadors, and others*.]
FORTINBRAS: Where is this sight?

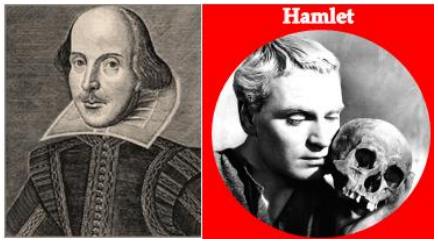
HORATIO: What is it you will see?
If aught of woe or wonder, cease your search.

FORTINBRAS: This quarry cries on havoc.—O proud death,
What feast is toward in thine eternal cell,
That thou so many princes at a shot
So bloodily hast struck?

First Ambassador: The sight is dismal;
And our affairs from England come too late:
The ears are senseless that should give us hearing,

HORATIO: Un nobil piept se frânge. Noapte bună,
Iubite Prinț, şi îngerii din cer
Să te adoarmă cu cântarea lor.
De ce vin tobele aicea?
(*Marş în dosul scenei*)
(*Intră FORTINBRAS, Ambasadorii englezi, şi alți*)
FORTINBRAS: Unde-i
Acest spectacol?
HORATIO: Ce vreți să vedeți?
Dacă un ce de jale şi uimire,
Priviți aici.
FORTINBRAS: Aceşti morți vorbesc de crime.
O mândră moarte! Ce serbare vrei
Să faci în vizunia ta eternă,
Lovind aşa de crunt c-un singur foc
Atâția prinți?
Ambasador: Vedere îngrozitoare!
Şi prea târziu venim cu ştirile
Din Anglia; urechile sunt surde

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

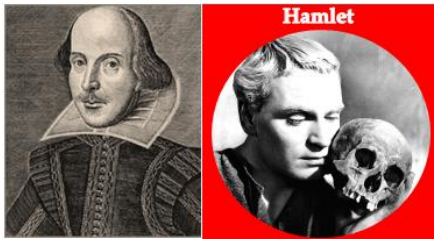

To tell him his commandment is fulfill'd
That Rosencrantz and Guildenstern are dead:
Where should we have our thanks?

HORATIO: Not from his mouth,
Had it the ability of life to thank you:
He never gave commandment for their death.
But since, so jump upon this bloody question,
You from the Polack wars, and you from England,
Are here arriv'd, give order that these bodies
High on a stage be placed to the view;
And let me speak to the yet unknowing world
How these things came about: so shall you hear
Of carnal, bloody and unnatural acts;
Of accidental judgments, casual slaughters;
Of deaths put on by cunning and forc'd cause;
And, in this upshot, purposes mistook
Fall'n on the inventors' heads: all this can I
Truly deliver.

Care trebuiau să ne asculte vestea.
Că s-a îndeplinit porunca sa,
Că Rosencrantz şi Guildenstern sunt morţi.
Cine ne-ar mulţumi?
HORATIO: Nu gura lui,
Când chiar ar fi avut puterea vieţii
Spre a vă mulţumi. El niciodată
N-a ordonat omorul lor. Dar fiindcă,
La această faptă sângeroasă v-aţi
Brodit, voi din Polonia sosind,
Şi voi din Anglia, daţi ordin ca
Aceşti morţi, să se expună la vedere
Pe o stradă; eu voi povesti
Poporului, împrejurarea toată.
Veţi auzi de fapte sângeroase,
Nenaturale; judecata soartei,
Omoruri oarbe, săvârşite crunt
Prin viclenie şi nevoie; intrigi
Scrântite şi căzând pe capetele

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

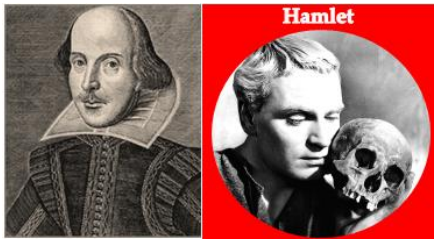
FORTINBRAS: Let us haste to hear it,
And call the noblest to the audience.
For me, with sorrow I embrace my fortune:
I have some rights of memory in this kingdom,
Which now, to claim my vantage doth invite me.

HORATIO: Of that I shall have also cause to speak,
And from his mouth whose voice will draw on more:
But let this same be presently perform'd,
Even while men's minds are wild: lest more mischance
On plots and errors happen.

FORTINBRAS: Let four captains
Bear Hamlet like a soldier to the stage;
For he was likely, had he been put on,
To have prov'd most royally: and, for his passage,

Autorilor. Acestea toate pot
Să vi le spun după adevăr.
FORTINBRAS: Să ne grăbim ca să le ascultăm.
Chemați pe cei mai nobili la adunare;
Iar eu îmbrățişez cu grea mâhnire
Norocul meu; am drepturi vechi pe acest
Regat, pe care prilejul mă îndeamnă
Să le reclam acum.
HORATIO: Şi despre asta
Vă voi vorbi, în numele acelui
Al căruit vot va atrage altele.
Dar să îndeplinim pe dată lucrul,
Pe când sunt spiritele turburate,
Ca să evităm comploturi şi greşeli
Din care pot naşte alte rele încă.
FORTINBRAS: Să poarte patru căpitani pe Hamlet,
Ca un soldat, pe stradă, căci el sigur,
De-ar fi venit la tron, s-ar fi probat
Un rege mare. Şi convoiul lui

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

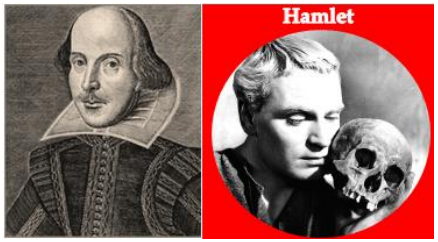
The soldiers' music and the rites of war
Speak loudly for him.—
Take up the bodies.—Such a sight as this
Becomes the field, but here shows much amiss.
Go, bid the soldiers shoot.
[*A dead march*.]
[*Exeunt, bearing off the dead bodies; after the which a peal of ordnance is shot off*.]

Să fie însoțit de muzică
Şi de onoruri militare.—Haide,
Luați pe morți: acest aspect fioros
Pe câmpul luptei, aici e urâcios.

(*Un marş funebru*)
(*Toț ies. Salve de tunuri*)

FINE.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare.
Hamlet. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolph Stern, 1877**.

Contemporary Literature Press

Bucharest University
The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

A Manual for the Advanced Study of *Finnegans Wake*
in One Hundred and Twenty-Three Volumes
Totalling 35,000 pages
by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro

You can dowlnoad our books for free,
including the full text of *Finnegans Wake* line-numbered, at
http://editura.mttlc.ro/ , http://sandulescu.perso.monaco.mc/

Holograph list of the
40 languages
used by James Joyce
in writing *Finnegans Wake*

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016